

ASTROLOŠKI TEKSTOVI

IGOR
OGNJENVIĆ

ASTROLOŠKI TEKSTOVI

IGOR OGNJENVIĆ

SADRŽAJ

- 1** Buđenje spavača i tri nivoa svjesnosti
- 6** Mi nismo sami – u nama su stanari
- 14** Karmička astrologija
- 21** Prošli, sadašnji i budući životi u astrološkoj karti
- 25** Problemi s karmom
- 30** Sudbina i slobodna volja
- 36** Duhovnost u doba Vodenjaka
- 38** Kreatori novih mitova
- 44** Snovi i astrologija
- 50** Sport i astrologija
- 54** Šah – nebeska bitka na 64 polja
- 60** Astrologija velikih zavodnika
- 64** Čudotvorci
- 68** Zablude o 13. znaku Zodijaka
- 70** Strah od „Super Mjeseca“
- 73** Tajne broja 11

- 77** Kao lutke u Mjesečevim rukama
- 83** Sunčeva i Mjesečeva djeca
- 86** Sunčeve pjege kreiraju povijest
- 92** Kad Venera ljubi Sunce
- 97** Venera i ljubav
- 102** Saturn kao ljubomorni demijurg
- 108** Mit o lažnom Zlatnom dobu
- 111** Neptun u znaku Riba
- 116** Plutonove generacije
- 120** Došla je Erida – boginja nesloge, kaosa i slobode
- 126** Sedna – ledena kraljica
- 130** Tiha – ogromni planet na kraju Sunčevog sustava
- 134** Crno Sunce i Crni Mjesec
- 139** Put u središte galaksije
- 144** Četiri kraljevske zvijezde
- 149** Nebeski promatrači
- 152** Orionov put do prosvjetljenja
- 157** Sirius – plava zvijezda

162 Plejade otvaraju vrata za nebeske svjetove

167 Polarna zvijezda

172 Drakonci i zlatne jabuke besmrtnosti

177 Dekani kao nebeski zapovjednici

BUĐENJE SPAVAČA I TRI NIVOVA SVJESNOSTI

Svatko tko se imalo ozbiljnije bavi astrologijom uočiti će da interpretacija pojedine natalne karte u mnogo čemu ovisi o svjesnosti osobe kojoj pripada. Simboli koji opisuju trenutak rođenja precizno opisuju iskustva koja su potrebna za evolucijsko napredovanje, no pri tome nisu nužno vezani uz konkretni materijalni povod za ta iskustva. Često puta slične natalne karte mogu u konačnici dovesti do jako različitih manifestacija u životima osoba koje njihovu simboliku realiziraju. Tako će se na primjer dramatična simbolika kvadrata Marsa i Plutona kod mesara konkretizirati u komadanju životinjskog mesa, dok će se istovremeno kod nekog slikara izraziti kroz snažne ekspresionističke poteze kistom. Možemo reći da našu životnu priču paralelno kreira kontekst u kojem smo se našli i nivo svijesti koji pri tome posjedujemo.

Unutar različitih gnostičkih tradicija u pravilu se pojavljuje podjela ljudi na tri velike grupe: spavači, oni koji se počinju buditi i probuđeni. Spavače predstavlja velika većina čovječanstva (otprilike 75 posto ljudi), u fazi buđenja je manjina koja se odvojila od kriterija gomile (20 posto ukupne populacije), dok je probuđenih najmanje (tek 5 posto). Pri tome je važno napomenuti da nivo se nivo svjesnosti ne odnosi na čovječji um, nego na dušu koja se inkarnira unutar fizičkog tijela. Unutar sveukupnog ciklusa inkarniranja možemo razlikovati dvije velike faze – odvajanje od svoje prave prirode i povratak natrag.

Kad jednom dođe do odvajanja i duša uđe u fizičku stvarnost, ona uđe u polje materijalne stvarnosti gdje ju se na svaki način nastoji što duže zadržati. Duša postaje dijelom kolektivnog sna u kojemu ju se uvjerava kako je upravo to stanje normalno i jedino ispravno. Proces buđenja nije nimalo lak jer zahtijeva preokretanje većine naučenih modela egzistiranja. Otprilike kao da u jednom trenutku počnete trčati prema vrhu pomičnih stepenica koje idu prema dolje. Da bi došli do vrha potrebno je uložiti priličan trud, a k tome se još suočavate i s negodovanjem spavača koji putuju prema dolje. Što je ovome da trči prema gore. Zašto poput nas lijepo ne stoji na miru? Spavači pri tome znaju biti vrlo neugodni i iz sve snage se truditi na eliminiraju probuđene.

Pozabavimo se malo spavačima. Riječ je doslovce o ljudima koji gotovo čitav život provode zarobljeni u kolektivnom snu čovječanstva. Njima je na prvom mjestu preživljavanje i održavanje vrste, što ostvaruju kroz pripadnost plemenu, naciji, određenoj klasi, ili porodici. Ti ljudi preuzimaju vrijednosti koje su definirane od strane društva i pri tome na osnovu njih definiraju svoj identitet. Uključuju se u masovne oblike religije i bez razmišljanja prihvaćaju postojeće društvene zakone i pravila ponašanja. U njima postoji veliki strah od nestajanja reda i izbijanja kaosa. Razlog tome je njihova unutrašnja dezorijentacija, što se manifestira kroz izraženu potrebu za izvanjskom strukturom i redom. Ti ljudi u svojim životima preuzimaju gotove modele uspješnosti i zaziru od bilo kakvih promjena. Kod njih eksperimentiranje nije poželjno, ono ih čak i ljuti. Oni nikako ne žele privući negativnu društvenu pažnju. Ideal im je biti „normalan“ i uspješan.

Astrološki bi se moglo reći da spavači žive Saturnov nivo svjesnosti. Ovaj planet povezan je s našom društvenom uvjetovanošću i različitim vrstama ograničenja koja ta uvjetovanost nameće. Ovaj planet je zadnji golim okom vidljivi planet Sunčevog sustava i tisućama godina mu je dodjeljivana uloga čuvara koji ljudske duše drži vezanim uz materijalnu stvarnost. Unutar spavača možemo generalno razlikovati tri grupe, ovisno o razlikama na nivou svijesti. Najnižoj od njih pripadaju ljudi koji doslovce razmišljaju samo o preživljavanju. Oni gotovo da ne posjeduju pojedinačni identitet, tako da se primarno doživljavaju kao pripadnici klana, porodice, nacije, ili religijske skupine. Kod tih ljudi postoji vrlo malo individualne ambicije i slobodne volje. Stilovi života se jako razlikuju ovisno o spolnoj pripadnosti, a svoju profesiju i imena nasljeđuju od predaka.

Najnižoj grupi spavača u pravilu pripadaju ljudi iz nižih društvenih klasa. Rođeni su u porodicama s puno djece i pri tome sjećaju lošu naobrazbu. Oni u životu traže autoritete koje će slijediti, pri čemu svemu pristupaju s dosta fatalizma. Kod njih su promjene uglavnom uzorkovane dramatičnim krizama. Za razliku od najniže grupe spavača, u srednjoj se pojavljuje individualna i osobna svjesnost. Ti ljudi znaju što vole i što ne vole, te iskazuju određenu životnu ambiciju. Oni žele postići bolje društvene pozicije od svojih predaka i pri tome su svjesni potrebe boljeg obrazovanja. U srednjoj grupi spavača ćemo pronaći pripadnike niže srednje i srednje klase. Oni svoj identitet više ne definiraju po pripadnosti nacionalnim i religijskim grupama, nego se prvenstveno okreću svojoj porodici. Religija je i dalje važna, no sada se najčešće svodi na dosljedno slavljenje važnijih praznika. Ukratko, možemo reći da kod srednje grupe spavača dolazi do zamjetnog jačanja ega.

Najviša grupa spavača je u potpunosti integrirana u društvo. Njezini članovi posjeduju kvalitetnu naobrazbu i u pravilu pripadaju višim društvenim slojevima. Ljudi iz treće grupe predstavljaju društvenu elitu koja ima sve predispozicije da dođe do bogatstva potrebnog za život ispunjen luksuzom. Tu ćemo pronaći sveučilišne profesore, političare, direktore, poznate osobe i religijske vođe. Svi oni su vrlo kulturni i sofisticirani, fleksibilni spram ostalih ljudi, no još uvijek konzervativni u svojim stavovima. Ti ljudi imaju potrebu prikazivati simbole svoje uspješnosti, bilo da je riječ o skupim automobilima i jahtama, ili diplomama na prestižnim sveučilištima. U sklopu te najviše grupe spavača ego doživljava svoj vrhunac. Pripadnici te grupe se doživljavaju savršenima i svoje nedostatke preispituju tek pri pojavljivanju različitih kriznih situacija. Za njih su korupcija i zlouporaba moći izuzetno velika iskušenja.

Unutar astrološke simbolike Uran igra ulogu planeta koji nas suočava s neočekivanim preokretima. U tim trenucima iskačemo iz uobičajenih zakonitosti svakodnevnog života i suočavamo s obrisima našeg pravog identiteta. Zbog toga nije uopće čudno što kod ljudi koji su u fazi buđenja Uran u pravilu igra važnu ulogu u njihovim kartama. Možemo reći da svi oni dijeli isti nazivnik takozvane Uranske svijesti koja potiče na individualizaciju. Buđenje iz kolektivnog sna se odvija istovremeno s razvijanjem unutrašnjeg identiteta. Ljudi se počinju osjećati ograničenim od strane društva i preispituju ispravnost postojećih normi ponašanja. Istovremeno se pojavljuje i osjećaj različitosti koji ponekad sa sobom donosi otuđenost. Proces buđenja nije lagan jer uključuje savladavanje straha od gubitka zaštićenosti unutar društva. Iskazivanje individualnosti i traženje istine definitivno nije povezano s društvenim statusom i financijskom sigurnošću.

Prva grupa ljudi u fazi buđenja suočava se s prihvaćanjem činjenice različitosti od drugih. Oni posjeduju neki konvencionalni posao i paralelno se bave alternativnim hobbijem. U traženju svog puta ti ljudi prolaze kroz razne pokrete, duhovne škole i kultove. Svagdje pronalaze nešto zanimljivo, no nigdje se potpuno ne uklapaju. Istovremeno prave odmak od društvenih normi i propituju postojeće tabu teme. Tokom života najčešće se suočavaju s nekom kriznom situacijom koja ih prisiljava na temeljiti preokret. Prelaskom u drugu grupu faze buđenja u mnogo čemu se radikalizira pristup. Dolazi do odvajanja od društva i snažnog osjećaja otuđenosti već od samog početka života. Ti ljudi su najčešće jako različiti od svoje porodice i pri tome se bune protiv svih autoriteta. Nailaze na kritiku od strane ostatka društva, a za egzistenciju zarađuju preko neke samostalne aktivnosti, najčešće vezane uz duhovnost ili umjetnost.

Druga faza buđenja je prepuna iskušenja, jer uz potrebu dosljednog izražavanja individualnosti istovremeno idu i osjećaju sumnje i krivnje. Ti ljudi često znaju biti ljuti na sustav u kojem žive i pri tome spavače doživljavati kao glupe. Njihova potraga za slobodom može dovesti do ekstremno destruktivnog ponašanja, ali isto tako mogu biti i slavljene od strane ostatka društva. Najviši nivo buđenja pripada trećoj grupi koja se sastoji od pojedinaca dosljednih sebi i svojim vrijednostima. Oni se pri tome sasvim normalno uključuju u društvene aktivnosti i nemaju nikakvih problema s okolinom. Dapače, riječ je o ljudima koji svojim stilom života potiču na društvene promjene. Najčešće ih pronalazimo kao autoritete unutar određenih alternativnih djelatnosti i unutar umjetnosti. To su različiti dizajneri, filozofi, izumitelji i avanturisti. Njihova uloga je da inspiriraju druge i naprave sintezu naizgled nespojivih znanja.

Takozvani probuđeni karakterizirani su utjecajem planeta Neptuna. Nakon što je Uran odigrao svoju ulogu i izbacio nas izvan okvira svakodnevne stvarnosti, Neptun nas usklađuje s višom do tada nepoznatom istinom. Uz njegovu pomoć spoznajemo novo značenje slobode koje u potpunosti mijenja našu percepciju stvarnosti. To su ljudi kod kojih je došlo do rastakanja granica ega i sjedinjavanja subjektivnog i objektivnog. Njima je istina puno važnija od komfora. Oni posjeduju mogućnost liječenja drugih, a njihov život ima simboličko značenje za čitavo čovječanstvo. Ipak, i na tom nivou postoje velika iskušenja vezana uz pojavljivanje duhovnog ega i podložnosti mesijanskom kompleksu. Prvu skupinu probuđenih čine oni koji su prihvatili činjenicu postojanja viših principa života. Ti ljudi se povezuju sa svijetom koji ih okružuje i svemirom. Pri tome prolaze kroz intenzivno pročišćavanje koje dovodi do oslobađanja od karme. Najčešće odabiru duhovni put i igraju ulogu učitelja. Njih karakterizira određena duhovna naivnost koja može dovesti do nerealnih koncepcija življenja.

Pripadnici druge skupine probuđenih imaju dublji i realniji pristup stvarnosti od onih iz prve. Oni se najčešće bave nekom duhovno orijentiranom profesijom i predstavljaju autoritet na tom planu. Ti ljudi doživljavaju direktno duhovno iskustvo i nakon toga postaju duhovnim učiteljima. Njihova uloga je da negativne sadržaje ovog svijeta pretvaraju u pozitivne. Pri tome ulaze u sadržaje kolektivnog nesvjesnog i suočavaju se s najtamnijom sjenkom. Na ovom nivou se ljudi suočavaju s najvećim iskušenjem. Tu se događa ona najtamnija noć duše kada se na trenutak može činiti da smo odbačeni od Boga. Ukoliko ne prođu taj ispit, pripadnici ove skupine dolaze u napast kreiranja duhovnog ega. Tada se proglašavaju mesijama, avatarima i svjetskim učiteljima, te oko sebe okupljaju gomile zaluđenih sljedbenika. Počinju manipulirati drugima i tonu sve dublje u mrak.

Treća skupina probuđenih doseže najviši nivo duhovnog znanja. Karakterizira ih velika skromnost i nježnost. Ti ljudi u pravilu ostaju anonimni i ne teže preuzimanju uloge duhovnih vođa. Njihova pozornost je uglavnom usmjerena na neprimjetno djelovanje unutar kolektivnih sadržaja. Pripadnici ove skupine imaju mogućnost korištenja raznih nadnaravnih moći, no to ostaje strogo čuvanom tajnom. Najčešće ovi ljudi žive usamljениčke živote i nemaju potrebu stupanja u kontakt s ostatkom svijeta. Za njih se može reći da su tek jedan korak od odlaska u neku drugu dimenziju postojanja.

MI NISMO SAMI – U NAMA SU STANARI

Unutar većine prevladavajućih religija nas od djetinjstva uče kako postoji samo jedan bog koji vlada ovim svemirom. Istovremeno smo i mi kao taj bog sami vladari svog privatnog svijeta u kojemu donosimo odluke i za njih preuzimamo odgovornost. Sa svih strana nam se savjetuje osvješćivanje jedinstvenosti i kroz što racionalnije promišljanje i ponašanje. No, koliko je takav pristup sam po sebi uopće racionalan i zdrav za naš psihički život. Jesmo li mi uopće samo jedna osoba, ili u sebi imamo nekoliko malih ljudi koji svaki za sebe želi različite stvari? Zašto bi trebali uzeti zdravo za gotovo da imamo samo jednu osobnost? Možda su naši umovi prirodno podijeljeni u dijelove i faze, tako da svaki od tih dijelova utječe na kreiranje različitih identiteta. Ukoliko se malo potrudimo, postoje šanse da u sebi pronađemo nezadovoljno dijete, junaka ili junakinju, strogog kritičara i zaštitničkog roditelja. Lista identiteta se može nastavljati u nedogled.

Moderni psiholozi sve više se slažu o pozitivnosti prihvaćanja postojanja različitih podosobnosti unutar jedne osobe. Oni kažu kako je veliko olakšanje konačno si priznati da nismo jedno nego grupa. Stvoriti vizualnu predodžbu ljudi koji žive u nama i nakon toga se prestati brinuti. Na taj način ćemo svima njima dati dovoljno prostora i potaknuti ih na međusobno usuglašavanje. Upoznavanjem stanara koji žive u nama doći ćemo do mogućnosti uspostavljanja bolje kontrole nad svojim životima. U svakodnevnim situacijama lakše ćemo primijetiti njihovo pojavljivanje i izbjeći mogućnost pojavljivanja sukobljavanja unutar nas samih. Jer nije nimalo lako kad dođe do obračunavanja stanara koji dijele isti prostor.

Psiholozi su u svojim istraživanjima u razvijanju ega ustanovili da je na nižim nivoima sve crno ili bijelo. Mi možemo biti samo dobri ili loši, slijediti boga ili đavola. Jednako mišljenje imamo i o drugim ljudima koje uvažavamo ili potpuno negiramo njihove vrijednosti. Na višim nivoima razvoja počinjemo

raspoznavati i suočavati se s našim unutrašnjim konfliktima. Postaje nam prihvatljiva ideja o istovremenom postojanju dobrog i lošeg u nama samima. Negiranje unutrašnjih konflikata u tom kontekstu svjedoči o nedovoljno razvijenom egu koji je ekvivalentan bogu koji u svojoj opčinjenosti sobom smatra da je „bog jedini i nema drugih bogova osim njega“.

Ukoliko se vratimo u prošlost, nije teško zaključiti da su drevni stanovnici našeg planeta znali puno više o unutrašnjoj strukturi psihe nego što mi znamo danas. Egipatski papirus iz 2200. godine prije Krista opisuje razgovor suicidalnog čovjeka sa svojom dušom. U tom dirljivom dijalogu duša nastupa kao poseban entitet koji se jadro razlikuje od spomenutog čovjeka. Kasnije, Platon u svojoj knjizi Republika govori o tri dijela psihe: racionalnom, tjelesnom i duhovnom. Trostruku podjelu zadržava i u drugim knjigama gdje ljudsku psihu uspoređuje s kočijašem koji upravlja s dva konja. Platonu je u svemu slična i havajska duhovna tradicija nazvana hunom. Unutar nje se čovječje tijelo prikazuje kao mjesto boravka tri entiteta: nesvjesnog, svjesnog i nadsvjesnog. Za razliku od Platona, havajski šamani (kahune) jasno naznačuju različitost i samostojnost svakog pojedinog stanara.

Nesvjesni havajski kao da živi u podrumu i pri tome informacije o ovom svijetu dobiva od svjesnog stanara. On je poput djeteta koje pamti sve što svjesni stanar pomisli, kaže ili učini. Svjesni stanar nema sposobnost pamćenja, on je tu da govori i donosi odluke. Na našu žalost, svjesni stanar najčešće nije svjestan postojanja nesvjesnog stanara, što dovodi do bolnih nesporazuma. Nadsvjesni stanar živi na najvišem katu i raspolaže uvidima o prošlosti i budućnosti. On se angažira unutar našeg života samo onda ukoliko ga svjesni stanar pozove. Pri tome je najveći problem to što ga svjesni stanar može pozvati samo ukoliko uspostavi kontakt s onim nesvjesnim, a to je vrlo rijetko. Nadsvjesni stanar po svom opisu vrlo je sličan onome što se uobičajeno naziva anđelom čuvarom.

Huni je vrlo slična transakcijska analiza, tehnika koja je postala popularna preko bestselera „Ja sam OK, ti si OK“ i „Igre koje ljudi igraju“. Njezin utemeljitelj Eric Berne havajske stanare naziva stanjima ega i dodjeljuje im uloge djeteta, odraslog i roditelja. Svako od ta tri stanja ega u djetinjstvu kreira programe ili skriptove po kojima se nesvjesno ponaša. U svojoj terapijskoj tehnici Berne pojedinim skriptovima dodjeljuje odgovarajuća duhovita imena, tako da ih se

vrlo lako može doživjeti kao posebne entitete koji se nalaze u nama. Prva konkretna upotreba podosobnosti unutar psihoterapije bilježi se kod Jacoba Morena, utemeljitelja psihodrame. Riječ je o psihoterapijskoj tehnici unutar koje se uprizoruju grupne seanse gdje se za pojedinu osobu glume unaprijed osmišljene situacije vezane uz ključne odnose. Kako je razvijao svoju tehniku, Moreno je osim stvarnih ljudi počeo uvoditi i likove koji su predstavljali podosobnosti koje obitavaju u njegovim klijentima. Tom prilikom postalo je jasno da se s podosobnostima može uspostaviti komunikacija i na taj način doći do informacijama o njihovim potrebama.

Modernim psihoterapeutima je prethodio kontroverzni duhovni učitelj Georges Gurdjieff. On je u radu sa svojim učenicima raspoznavao podosobnosti koje stanuju u njima i poticao na njihovo razumijevanje. Tom prilikom je razvio i teoriju o 9 osnovnih tipova ljudi, takozvanim eneagramima. Za osvješćivanje sebe i duhovni napredak bilo je izuzetno važno pronaći kojem tipu netko pripada. Pri tome je Gurdjieff isticao kako u svakome od nas postoje svih devet eneagrama, no jedan preuzima dominantnu ulogu. Ova njegova učenja postaju još zanimljivija u svjetlu najnovijih spoznaja vezanih u psihoterapiju preko kojih terapeuti u svakom čovjeku razlikuju do devet mogućih podosobnosti. Drugim riječima, u našem tijelu dijeli prostor ukupno devet stanara. Iz pozicije svakodnevnne svjesnosti čini se da u ljudima vlada prilična gužva.

Dolaskom kršćanstva i ostalih monoteističkih religija odbačena je bilo kakva primisao o višeslojnosti ljudske psihe. Svijet ljudi je strogo odijeljen od raja i pakla, što je dovelo do vrlo snažnog potiskivanja i gubljenja kontakta između naših stanara. Sjetimo se samo učenja koje dolazi iz hune i kaže da svjesni stanar može uspostaviti kontakt s nadsvjesnim (božanskim) samo ukoliko se udruži s onim nesvjesnim. Ovdje bi zasigurno Carl Gustav Jung zadovoljno klimnuo glavom. Drugim riječima, prvi koraci na putu do boga nisu prema gore, nego prema dolje. Zvuči jako heretički, no u osnovi je vrlo logično. Ljudima koji su živjeli u politeističkim kulturama bilo je puno lakše učiniti taj prvi korak, jer se nisu morali plašiti nikakvog đavola i pri tome im je puno prirodnije bilo raspoznati svoju psihičku podijeljenost.

U svojem nastojanju da svijet podijele po svojim crno-bijelim principima, monoteističke religije su stanovnike donjeg svijeta identificirale kao zle demone, a one koji borave u gornjim sferama kao dobre anđele. U skladu s

takvim pristupom, zanimljivo je da najnovija istraživanja vezana uz podosobnosti potvrđuju njihovu dvojni strukturu. Ili drugim riječima, svaka od njih povezuje sadržaje iz nesvjesnog i nadsvjesnog područja, pri čemu se oni naizgled izražavaju kao suprotnosti. Neka koja nesvjesna podosobnost koja izražava strah u sebi ima potencijal hrabrosti s nadsvjesnog nivoa. U tom smislu bi mogli reći kako anđeli i demoni idu zajedno u parovima koji predstavljaju dvije krajnosti jedne stvarnosti. Time se još jednom potvrđuje pretpostavka da se do kontakta s nadsvjesnim dolazi samo kroz prethodno osvješćivanje nesvjesnog.

U razvijanju ideje podosobnosti važnu ulogu je odigrao Carl Gustav Jung. Iako ih nikada nije nazvao tim imenom u njegovoj teoriji ljudske psihe lako ih je pronaći u pojmovima arhetipova ega, persone, sjenke, anime, starog mudrog muškarca ili žene, sebstva, te kompleksima majke i oca. Jungov kapitalni doprinos radu s podosobnostima je njegova teorija o aktivnoj imaginaciji. Ona omogućava fiksiranje na određenu sliku i uz pomoć fantazije razvijanje s njom odnosa koji joj daje osobnost. Nakon toga slike dobivaju svoj vlastiti život i razvijaju se po svojoj vlastitoj logici. Ova metoda nam dozvoljava komunikaciju s nesvjesnim sadržajima koji dobivaju karakter posebnih osobnosti. Nije važno koja nam je slika došla, nego je osnovno zadržati je sve dok nam ona nije otkrila svoju poruku kroz dijalog.

Prvi koji je smisljeni počeo koristiti podosobnosti unutar psihoterapije bio je Roberto Assagioli, osnivač psihosinteze. Otvaranjem svog instituta 1926. godine započeo je s aktivnim radom na razumijevanju i usuglašavanju naših unutrašnjih stanara. Psihosinteza kaže da u svakome od nas postoji veći broj podosobnosti koje se jako trude kako bi se izrazile. Prema tome, najjednostavniji i najlakši način iniciranja veće svjesnosti je preko upoznavanja s onima koji borave u nama. Assagioli je u svom radu isticao važnost imenovanja podosobnosti, pri čemu je smatrao kako je pri tome poželjno imati što više smisla za humor. Njegova tehnika u bavljenju s unutrašnjim stanarima raspoznaje pet faza. Prva od njih je jednostavno uočavanje – podosobnosti se trebaju na neki način pojaviti. Kod ljudi to se može dogoditi kroz izbijanje unutrašnjeg konflikta, san ili vođenu fantaziju, a ponekad i kroz doživljavanje mističnog iskustva. Bilo kako da do toga dođe, ljudi prvo trebaju uvidjeti da u njima postoje stanari.

Druga faza rada s podošobnostima je prihvaćanje, ili drugim riječima spremnost da se počnemo baviti njima. To nikako ne znači i pozitivan stav spram uočene podošobnosti, nego samo prihvaćanje mogućnosti kontakta s njome. Na taj način se stvara prostora za treću fazu koja se naziva koordinacija. Tu već uočavamo više različitih podošobnosti i počinjemo se baviti njihovim odnosima. Vrlo je vjerojatno da će na svjetlo dana izbiti određeni problemi u interakciji barem dva unutrašnja stanara, pa ćemo se svjesno uključiti u njihovo rješavanje. Uvesti ćemo nova pravila igre kojih će se konfliktne podošobnosti ubuduće pridržavati i potaknuti ih na međusobno prilagođavanje. Time ćemo ujedno doći u priliku ostvarivanja četvrte faze koja se zove integracija.

Unutar integracije nastavljamo s razrješavanjem problema u odnosima s podošobnostima i dovodimo ih u situaciju da djeluju zajedno na način koji je harmoničan, a ne fragmentiran i negativan. Unutar ove faze najčešće je potrebno učiniti vrlo hrabri preokret u životu. Ljudi koji su oko nas na početku ne reaguju pozitivno na promjene koje se u nama događaju, naša osobnost se mijenja i mi izlazimo iz uobičajenih uloga koje smo do tada igrali. Vrlo je važno da ustrajemo u procesu koji smo započeli, jer nakon nekog vremena će doći gotovo alkemijske preobrazbe okolnosti. Naš novi identitet će biti prihvaćen i mi ćemo se pri tome moći baviti aktivnostima koje su smislene i ispunjavajuće. No, to nije kraj. Pred nama je još i konačna peta faza koja se naziva sinteza.

Oni koji dođu do pete faze imaju priliku doći do onoga što Assagioli naziva transpersonalno sebstvo. U kontaktu s njime otkrivamo svoj pravi identitet koji je iznad svih podošobnosti. Na taj način Assagioli stavlja jedinstvo kao kraj puta. Nakon dovršenja pete faze život prestaje imati osobno značenje, tako da realizirani pojedinac počinje živjeti na nivou preuzimanja odgovornosti za poticanje integracije kod ostalih ljudi. Slično Jungu, i Roberto Assagioli je bio strastveni proučavatelj duhovne tradicije. Poznata je činjenica da je u svojoj kući imao dvije odvojene sobe, od kojih je prva bila ispunjena uobičajenim psihološkim i medicinskim knjigama, dok je druga bila prepuna ezoterijskih djela, u rasponu od hermetizma i gnosticizma, pa sve do židovske kabale. Iako daleko manje poznat od svojih suvremenika Freuda i Junga, Assagioli je, za razliku od njih, kreirao cjelovit i nadasve praktičan sustav psihološkog i duhovnog razvoja.

Ideje koje se nalaze u psihosintezi našle su odjeka i unutar astrologije. Švicarski astrolog Bruno Huber na osnovu Assagiolijevih tehnika je stvorio poseban sustav psihološke astrologije koja se bavi raspoznavanjem podosobnosti unutar karti rođenja pojedinih osoba. Glavni faktor prilikom identifikacije naših unutrašnjih stanara su planeti, kojih po broju ima otprilike koliko i mogućih podosobnosti. Pri tome su naročito zanimljivi planeti koji se izdvajaju od ostalih, bilo da su neaspektirani ili sami unutar nekog elementa ili modaliteta. Ti planeti usamljenici odnose se na podosobnosti koje nisu integrirane u sveukupnu zajednicu stanara i pri tome izražavaju neku svoju posebnu priču. Oni uglavnom sa sobom donose životna iskušenja i suočavaju nas s nerazumijevanjem od strane okoline. No, isto tako planeti usamljenici u sebi sadrže i natprosječni potencijal koji u nekim slučajevima odlazi u područje genijalnosti. Sve ono što kod nas odstupa od uobičajenog ključni je faktor za osvješćivanje i osobni rast.

Povezivanjem ideje o stanarima koji žive u nama s planetima u astrološkoj karti dolazimo do ključnog pitanja o našem osnovnom identitetu. Ako su planeti entiteti koji su se naselili u nama i pri tome nastoje ostvariti mogućnost realizacije svojih posebnih priča, koji je uistinu naš stvarni identitet? Prema Assagiolijevoj psihosintezi do svog istinskog identiteta dolazimo tek u trenutku kad iz područja osobnog prelazimo u nadosobno. U tom trenutku nestaju svi stanari i mi ulazimo u područje čiste svjesnosti. Zanimljivo je da se u tome Assagioli slaže s hunom, havajskom tajnom tradicijom. Prema huni naš svjesni dio (kojeg slobodno možemo doživjeti kao ego) ima mogućnost razmišljanja, govorenja i donošenja odluka. Pri tome on ništa ne pamti i ništa ne može sa sigurnošću predvidjeti. Taj svjesni dio postoji samo u sadašnjosti i jednostavno nestaje prilikom smrti. Drugim riječima naš uobičajeni identitet nije stalan i podložan je dominaciji unutrašnjih stanara. Gledajući iz te perspektive, našu uobičajenu stvarnost se može usporediti sa snom u koji su uključeni i snovi svih ostalih ljudi. Assagiolijevo postignuće transpersonalne svjesnosti ekvivalentno je buđenju iz sna i povratku u normalno stanje egzistencije.

UPOZNAJTE SVOJE UNUTRAŠNJE STANARE

Svoje podosobnosti najlakše ćete upoznati kroz vođenu vizualizaciju. Tekst koji je u nastavku snimite na diktafon ili jednostavno zamolite prijatelja da vam ga pažljivo pročita.

Stojite na prostranoj, između šume i mora. Na velikoj udaljenosti možete vidjeti autobus koji vam se približava. U tom autobusu su sve vaše podosobnosti. Autobus se i dalje približava, tako da ga možete sve jasnije vidjeti. Sada već počinjete raspoznavati lica kroz prozore. Već je prilično blizu. Došao je u vašu neposrednu blizinu i zaustavio se. Vrata su se otvorila i vaše podosobnosti izlaze jedna za drugom. Kako pojedina od njih izađe vi ćete zapamtiti njezin izgled i ponašanje. Podosobnosti izlaze i vi promatrate.

OSOBNA DEZIDENTIFIKACIJA

Unutar psihosinteze jedna od ključnih vježbi vezana je uz odvajanje od svih osobnih identiteta. Nakon što ste se smjestili u ugodnu poziciju, nekoliko puta duboko udahnite i izdahnite i na taj način se oslobodite svih tenzija koje su se u vama skupile tokom dana. Nakon toga ponavljate sljedeće afirmacije:

„Imam tijelo, no ja nisam to tijelo.“

Zatvorite oči i obnovite smisao afirmacije. Nakon toga se fokusirajte na osnovni koncept imanjanja tijela, no ne poistovjećivanja s njime. Pokušajte to iskusiti kao dio vaše svjesnosti.

„Imam osjećaje, no ja nisam ti osjećaji.“

Zatvorite oči i obnovite smisao afirmacije. Nakon toga se fokusirajte na osnovni koncept imanjanja osjećaja, no ne poistovjećivanja s njima. Pokušajte to iskusiti kao dio vaše svjesnosti.

„Imam um, no ja nisam taj um.“

Zatvorite oči i obnovite smisao afirmacije. Nakon toga se fokusirajte na osnovni koncept imanjanja uma, no ne poistovjećivanja s njime. Pokušajte to iskusiti kao dio vaše svjesnosti.

Nakon toga dolazi faza identifikacije. Ponoviti pažljivo afirmaciju: „Nakon ove

dezidentifikacije s tijelom, osjećajima i umom, raspoznajem da sam središte čiste samosvjesnosti. Ja sam središte volje, koja je u mogućnosti promatrati, usmjeravati i upotrebljavati sve moje psihološke procese i moje fizičko tijelo.“

Zatvorite oči i obnovite smisao afirmacije. Nakon toga se fokusirajte na osnovni koncept identiteta sa središtem čiste samosvjesnosti i volje. Pokušajte to iskusiti kao dio vaše svjesnosti.

KARMIČKA ASTROLOGIJA

Kako se u drugoj polovici prošlog stoljeća astrologija sve više počela povezivati s psihologijom tako su i razgovori astrologa s klijentima sve više počeli poprimiti oblik psihoterapije. Jedan dio ezoterijski nastrojenih astrologa nije mogao prihvatiti takav pristup, pa je sve više počeo naglašavati svoju posebnost priklanjanjem struju koja se nazivala karmičkom astrologijom. Osobe koje su se odlučile posjetiti nekog karmičkog astrologa mogle su tako unaprijed znati da će im biti ponuđena manje ili više suvisla priča o sadržajima prošlih života i njihovom utjecaju na sadašnju egzistenciju.

Većina karmičkih astrologa kao podlogu svog razmišljanja uzima koncept linearnog vremena i doživljava ovaj svijet kao veliku školu u kojoj ljudi kroz postepeno usavršavanje svojih sposobnosti uzdižu nivo svoje svjesnosti. Reinkarnirajući se iz života u život mi postajemo boljim, pametnijim i ljepšim i napredujemo prema jedinstvu s najvišom stvarnošću. Ovakav new age koncept suštinski je različit od učenja većine duhovnih tradicija koje negiraju linearnost vremena, pa čak i općenito njegovo postojanje. Osim toga sve one ističu važnost oslobođenja od karmičkih utjecaja i uzdizanje na jedan novi nivo postojanja. Astrologija pri tom igra važnu ulogu jer nam pruža informacije o onome čega se trebamo osloboditi.

12. kuća

Pri karmičkoj analizi natalne karte 12. kuća predstavlja najsvježija iskustva iz prošlosti. Ona se po toj logici odnosi na našu zadnju inkarnaciju i opisuje tip života koji smo tada vodili. Puno planeta u toj kući, a pogotovo ukoliko jedna od njih vlada Ascendentom, siguran su znak jakih spona s prošlošću i poprilične uvjetovanosti našeg sadašnjeg života. Dvanaestoj kući treba vrlo pažljivo pristupiti jer ona često prikazuje ono čega smo najmanje svjesni. Njezine sadržaje smo često skloni zanemarivati i projicirati na druge. U toj igri skrivača propuštamo priliku razviti svoje potencijale i stavljamo se u poziciju da ponavljamo iste greške. I upravo to ponavljanje istih grešaka često je konstanta

naših uzastopnih života. Ubojice su sklone ponovno ubiti a žrtve stalno ostaju žrtvama.

Primjer: Mlada pjevačica Natalie Dizdar (27. 8. 1984.) ima na vrhu 12. kuće znak Strijelca, dok se u njoj nalaze Jupiter i Neptun. Strijelac nagovještava da se ona u ovom životu treba naučiti odgovornom ponašanju i stabilnosti. Kombinacija Jupitera i Neptuna označava muzički talent koji se nasljeđuje i vjerojatno je posljedica prijašnjeg bavljenja muzikom. Kvadrat Neptuna s Venerom dodatno ističe kreativnost ali i sklonost vrlo konfuznim ljubavnim vezama. Problemi u ljubavi postojali su i u prošlom životu.

Saturn

Saturn se od svih planeta najviše povezuje s karmom. On najčešće simbolizira propuste koje smo napravili u prošlosti i negativne modele ponašanja koje smo uspostavili. Sa Saturnom se jednostavno ne možemo šaliti. On će nas uporno suočavati s istim iskušenjima sve dok ih ne savladamo. Kombinirajući Saturnovo djelovanje s položajem južnog Mjesečevog čvora najlakše ćemo ustvrditi što u svom životu trebamo prevladati i kolike dugove otplatiti. U pravilu tamo gdje u natalnoj karti padne Saturn, tu osjećamo nesigurnost i nekompetentnost. To je mjesto gdje moramo uložiti veliku energiju kako bi prevladali postojeće unutrašnje blokade. Kad u nekoj karti naiđemo na istaknutog Saturna (na nekom od uglova ili u neharmoničnim aspektima sa Suncem i Mjesecom), onda sa sigurnošću možemo ustvrditi kako je taj život u mnogo čemu uvjetovan prošlošću. Za te ljude izuzetno je važno da shvate što se to prenosi u sadašnju inkarnaciju i pokušaju ne ponoviti iste greške. U suprotnom dolazi do ograničavanja naše slobodne volje i osjećaja zarobljenosti unutar ponavljanja stalno istih ciklusa događanja. Saturnovo djelovanje postaje karmički još snažnije u situaciji kad je retrogradan. U tom slučaju najčešće dolazi do vrlo kompliciranog odnosa s ocem. Problemi koji se s njim pojavljuju u ovom životu u pravilu su posljedica grešaka napravljenih u nekim prošlim životima.

Primjer: Operna pjevačica Sandra Bagarić ima Saturna u znaku Blizanaca na samom Ascendentu. Ovakva Saturnova pozicija nagovještava da je Sandra došla u ovaj život razriješiti važne karmičke zaostatke. U prošlom životu ona je vjerojatno zauzimala vrlo važnu društvenu poziciju. Od nje su se očekivale velike stvari i zbog neispunjavanja tuđih očekivanja ona podsvjesno osjeća krivnju.

Kvadrat Saturna s Mjesecom govori o snažnoj karmičkoj povezanosti s nekim iz porodice (vjerojatno majkom). Sandra će velik dio svog karmičkog duga otplatiti kroz brigu i odnos s djecom.

Mjesečeva faza

Sunce i Mjesec kao dnevno i noćno svjetlo izuzetno su važni u svakoj karti. Isto tako važan je i njihov međusoban odnos koji je iskazan kroz Mjesečevu fazu. Unutar astrologije raspoznaje se ukupno 28 faza koje se svrstavaju pod 8 glavnih. Na karmičkom nivou svaka Mjesečeva faza pokazuje gdje se određena osoba nalazi unutar većih razvojnih ciklusa. Pogledajmo osam glavnih Mjesečevih faza i karakteristične uloge koje idu uz njih. U zagradama je navedena kutna udaljenost od Mjeseca do Sunca.

1. Mladi mjesec (0 – 45 stupnjeva) – pionir, vođa, pustinjač, spasitelj, vizionar
2. Polumjesec (45 – 90 stupnjeva) – buntovnik, genije, individualist, idealist
3. Prva četvrt (90 - 135 stupnjeva) – graditelj, ratnik, poduzetnik, junak
4. Grbavi mjesec (135 – 180 stupnjeva) – pisac, školarac, znanstvenik, skitnica
5. Puni mjesec (180 – 225 stupnjeva) – izvođač, umjetnik, božansko dijete, ljubavnik
6. Raspršeni mjesec (225 – 270 stupnjeva) – hodočasnik, učitelj, sluga, mistik
7. Zadnja četvrt (270 – 315 stupnjeva) – šaman, terapeut, politički aktivist, reformator
8. Stari mjesec (315 – 360 stupnjeva) – filozof, prorok, mudrac, pripovjedač

Pripadnost određenoj Mjesečevoj fazi ne određuje automatski i nivo svijesti pojedine osobe. Unutar određene faze moguće je pronaći vrlo široki raspon izražavanja osnovnih uloga. Kako bi se odredio nivo svijesti potrebno je pažljivo pogledati sve ostale dijelove natalne karte, a pogotovo Mjesečeve čvorove.

Primjer: Janica Kostelić (5.1. 1982.) u svojoj natalnoj karti ima Mjesec udaljen 119 stupnjeva. To znači da je u vrijeme njezinog rođenja na nebu bila prva četvrt mjeseca. Ovu fazu karakterizira sukob svjetlosti i tame, prošlosti i budućnosti. Osoba koja je rođena u spomenutoj fazi ima veliku potrebu da unutar zajednice izgradi svoj identitet. Kroz borbu ona nastoji uvesti red u kaos.

Uvijek se pojavljuje određena kriza koju je potrebno savladati kroz borbu. Put ratnika nije jednostavan jer se unutar njega u pravilu susrećemo s mračnijom stranom ovog svijeta. Ljudi prve četvrti raspolažu ogromnom snagom i nepokolebljivom voljom, pa vrlo često uspijevaju ostvariti rezultate koji izlaze izvan granica normalnog. Oni služe kao likovi za ispisivanje nekih novih mitologija.

Mjesec i njegovi čvorovi

Mjesec u natalnoj karti između ostalog igra ulogu memorije. On pamti sve što nam se događa tokom našeg života, bilo da je riječ o ovom sadašnjem ili onima u prošlosti. Pri tom je važno napomenuti kako to memoriranje uključuje i najmanje sitnice. Svatko od nas doslovce pamti baš sve što mu se ikad dogodilo, što se najbolje potvrđuje pri rođenju i smrti kad se pred našim očima odvrti film budućeg ili prošlog života. Mjesec pri karmičkom tumačenju karte igra važnu ulogu pri analizi utjecaja koji nisu vezani samo uz našu osobnost nego se protežu i na pripadnost porodici. On će uz četvrtu kuću dati informacije o porodičnoj i nacionalnoj karmi. Karmička astrologija veliku važnost pridaje i Mjesečevim čvorovima. Oni su neka vrsta niti vodilje koja povezuje nizove života koje živimo. Uobičajeno je tumačiti sjeverni Mjesečev čvor kao nova karmička iskustva koja srećemo u sadašnjem životu, a južni kao dovršena iskustva iz prošlih života. U području sjevernog Mjesečevog čvora smo potpuno neiskusni i skloni vezivanju uz materiju, što često dovodi do raznih oblika pretjerivanja i gubitka svjesnosti. Južni Mjesečev čvor donosi sasvim drugu priču. On negira bilo kakvu materijalnost i stvara velike probleme ljudima koji su okrenuti svjetovnom životu. Uz Mjeseca i Saturn, južni Mjesečev čvor se koristi za otkrivanje ključnih sadržaja iz prošlih života.

Primjer: Mlada televizijska voditeljica Tatjana Jurić (10. 2. 1982.) u svojoj natalnoj karti ima konjunkciju Venere s južnim Mjesečevim čvorom u znaku Jarca. Po karmičkoj astrologiji ona u ovom životu ima zahtjevnu zadaću da svoje poimanje ljubavi podigne na jedan viši nivo. Iza nje je bar nekoliko života u kojima se prepuštalo raznoraznim svjetovnim uživanjima. U odnose sa suprotnim spolom se stupalo vrlo olako i sa ciljem ostvarivanja materijalne koristi. Sad se sve odjednom mijenja. Ništa više nije jednostavno i stalno se

pojavljaju nove i nove zapreke u odnosima. Tek nakon što prođe kroz proces pročišćavanja Tatjana će doći u priliku da ostvari sklad u sretnoj vezi.

Sunce

Kad se žele identificirati unutar astrološke terminologije, ljudi pri tom najčešće koriste svoj Sunčev znak. Kad nekog pitate što je po znaku, on će vam odgovoriti: Ovan, Djevica, ili nešto treće. Po karmičkoj astrologiji Sunce predstavlja glavni cilj našeg sadašnjeg života. Kvaliteta znaka u kojem se ono nalazi nije nikako nešto što se samo po sebi podrazumijeva, pa bi bilo puno točnije reći kako mi nastojimo postati Ovnom ili Djevicom, što ne znači da ćemo sigurno u tom i uspjeti. Uz sjeverni Mjesečev čvor Sunce se u našoj natalnoj karti najviše odnosi na sadašnjost. Njih dvoje predstavljaju nove sadržaje kojima smo izloženi, ono po čemu se razlikujemo od svega što smo nekad bili u prošlosti. S druge strane Mjesec, južni Mjesečev čvor i Saturn simboliziraju naše spona s prošlošću i vuku nas natrag. U čitavoj toj priči vrlo je važno pronaći ravnotežu i osloboditi se i jednih i drugih utjecaja.

Primjer: Goran Ivanišević (13. 9. 1971.) u svojoj natalnoj karti ima konjunkciju Marsa sa sjevernim Mjesečevim čvorom u Vodenjaku. Ovakva kombinacija Marsa opisuje nam Gorana kao osobu koja posjeduje vrlo snažan impuls za agresivno postizanje svojih ciljeva. Kontakt s Marsovom energijom na fizičkom planu daje sposobnost trenutnog reagiranja u novim situacijama. Pošto se Goranov MC nalazi u znaku Ovna, možemo zaključiti da mu je upravo ovakav impulzivni Mars omogućio proboj na sportskoj sceni. Istovremeno mu se Sunce nalazi u znaku Djevice, znaku discipline i treninga. Kako bi došao do vrhunskih rezultata Goran se morao naučiti obuzdavati svoj vatreni temperament i koncentrirati na odabrani cilj.

Retrogradni planeti

Za neki planet se kaže da je retrogradan kad se gledajući iz naše perspektive na nebu kreće u obrnutom smjeru od uobičajenog. Gledajući unutar natalne karte oni svojim kretanjem prema natrag prolaze područjem Zodijaka koji su prešle u prošlosti. Karmički astrolozi iz tog će zaključiti da retrogradni planeti ponavljaju iskustva iz prošlih života. Najčešće se radi o lekcijama koje nismo dobro razumjeli pa u sadašnjem životu moramo proći kroz slične situacije kako bi

stvari došle na svoje mjesto. Za ljude koji imaju puno retrogradnih planeta (pogotovo osobnih) u svojoj karti smatra se da su u priličnoj mjeri uvjetovani svojim prošlim inkarnacijama. Oni su često više usmjereni na svoj unutrašnji život nego na ono što se vani događa. Svima koji ih okružuju mogu se učiniti pomalo čudnim jer često obraćaju pažnju na ono što drugima i nije toliko važno. Zbog ponavljanja lekcija iz prošlosti retrogradnost planeta može pomoći pri ostvarivanju vrlo dubokih uvida. Ono što se više puta ponavljalo ostaje zapamćenim za sva vremena.

Primjer: Kao primjer retrogradnog Merkura može se uzeti pjevačica Vanna (1. 9. 1970.). Kad za vrijeme rođenja Merkur ide u obrnutom smjeru onda osoba o kojoj je riječ jednostavno drugačije komunicira i razmišlja od većine drugih. Njihove ideje i način na koji ih prikazuju drugima mogu se doimati neobičnima i kod drugih izazivati osjećaj zbunjenosti. Osoba s retrogradnim Merkurom često samu sebe može doživjeti poput Alise u Zemlji čudesa i biti zgranuta tuđom površnošću u pristupu važnim stvarima. Vanna u svojoj karti ima vrlo snažno postavljen Merkur u znaku Djevice, koji je dodatno u konjunkciji s Plutonom. Ovakva kombinacija daje joj izraženu temeljitost i prodornost promišljanja, a ljudi koji je posjeduju u prošlim životima su se bavili istraživačkim radom. Opasnost utjecaja Plutona leži u sklonosti negativnim mislima i pretjeranim brigama. Pošto se Merkur nalazi u trećoj kući postoji snažna karmička povezanost s nekim od braće ili sestara.

Mjesec bez cilja

Posebna karmička situacija se događa u slučaju kad se Mjesec nalazi pri kraju nekog znaka i do prelaska u drugi znak ne pravi niti jedan klasični aspekt. Takav Mjesec se naziva Mjesecom bez cilja i on označava vrlo poseban život za osobu koja ga ima u svojoj karti rođenja. Mjesec nas u neku ruku povezuje s ovom materijalnom stvarnošću, a kad on izgubi svoj cilj tad i život osobe prestane imati neki konkretni cilj na materijalnom planu. Mjesec bez cilja može stvarati užasne probleme ljudima nižeg nivoa svijesti. Oni nikako da se usklade s onim što se od njih očekuje. S druge strane, ljudi višeg nivoa svijesti s takvim posebnim Mjesecom mogu doći u priliku da se oslobode svih ograničenja egzistencije i zakona karme. Spone s ovim svijetom su za njih vrlo labave, pa se uz malo sreće mogu stvoriti potrebni preduvjeti za odlazak do najvećih visina.

Osim Mjeseca i drugi planeti mogu doći u situaciju da budu bez cilja. Kod njih se ovo tumačenje za Mjesec primjenjuje na područje života koje simboliziraju.

Primjer: Mjesec bez cilja možemo pronaći u natalnoj karti glumice Nine Violić (15. 3. 1972.). On se nalazi na zadnjem stupnju znaka Riba i samo što nije prešao u Ovna, te napravio opoziciju s Plutonom. S ovakvim Mjesecom Nina teško da će uspostaviti bilo kakvu jaču vezu sa svijetom koji je okružuje. Ona će uvijek osjećati pripadnost nekoj drugima nepoznatoj stvarnosti. Za nju bi bilo jako korisno da što manje energije troši na nelogičnosti svakodnevnog života i još više se okrene svojim unutrašnjim sadržajima. S Uranom na Ascendentu ona je u prilici za sobom ostaviti priču koju će možda razumjeti neki koji tek trebaju doći.

PROŠLI, SADAŠNJI I BUDUĆI ŽIVOT U ASTROLOŠKOJ KARTI

Tijekom dvadesetog stoljeća unutar zapadne astrologije se pojavila posebna grana koja se posvetila izučavanju astrološke simbolike izražavanja karme. U želji da otkriju smisao ovog života astrolozi su u kartama rođenja počeli tražiti otiske onoga što mu je prethodilo. Ideja reinkarniranja svojom cikličkom strukturom dobro se uklopila u astrološko proučavanje određenih planetarnih ciklusa i svemu dala jednu novu dodatnu dimenziju. Naime, gledajući nizove različitih prošlih života puno lakše je u očiti određene pravilnosti i odrediti teme oko kojih se strukturira priča aktualnog života. Na taj način se dobiva vrlo pregledna slika o životnim prioritetima pojedine osobe, što kasnije omogućava puno bolju komunikaciju prilikom interpretacije natalne karte.

Iako se unutar karmičke astrologije jasno određuju tehnike analiziranja simbolike prošlih života, u praksi je sve to vrlo teško precizno primijeniti i doći do potpuno preciznih interpretacija. Razlog je u tome što čitava natalna karta istovremeno funkcionira unutar različitih nivoa postojanja. Ona je poput nekog višedimenzionalnog fraktala koji uređuje našu prošlost, sadašnjost i budućnost. Tu moramo uzeti u obzir da vrijeme samo po sebi nije linearno. Linearno uređivanje vremenske stvarnosti samo je jedna od niza projekcija našeg uma kojima on stvara sebi prihvatljivi virtualni svijet. Iz tog razloga i natalna karta s kojom se rađamo stalno djeluje u svim vremenskim smjerovima. Ono što činimo u sadašnjosti postaje aktivnom komponentom naše budućnosti, no isto tako utječe i na kreiranje smisla naše prošlosti.

Najočigledniji način izražavanja te višedimenzionalnosti natalne karte može se naći u astrološkim tehnikama koje razlikuje tri vrste kuća – ugaone, sljedeće i padajuće. Pri otme se kaže kako su ugaone kuće (1, 4, 7, 10) najsnažnije, sljedeće kuće (2, 5, 8, 11) osrednje, a padajuće kuće (3, 6, 9, 12) najslabije u svojoj moći manifestiranja konkretnih sadržaja. Analizirajući pojedinu natalnu kartu uvijek se naročita pozornost posvećuje planetima koji su se našli u

ugaonima kućama. Za njih se kaže kako izražavaju sto posto svojih potencijala na konstruktivan ili destruktivan način. Planeti u sljedećim kućama na taj način izražavaju pedeset posto potencijala, a oni u padajućima samo dvadeset pet posto.

U kontekstu karmičke analize natalne karte kaže se da ugaone kuće označavaju karmu koja se izražava u ovom životu, padajuće kuće karmu koja je obilježila prošle živote, a sljedeće kuće karmu koja će se izraziti u budućim životima. Primjena ove ideje je vrlo jednostavna – astrološka karta se dijeli na tri nivoa koji svaki za sebe sadrži vremenski odijeljene informacije. Pri analiziranju sadašnjosti uzimaju se u obzir samo planeti koji se nalaze u ugaonim kućama i vladari tih kuća. Slično se čini i prilikom analize prošlosti gdje se uzimaju planeti koji su u padajućim kućama ili vladaju njima, dok se pri analizi budućih života izdvajaju planeti povezani sa sljedećim kućama.

Sadašnjost – ugaone kuće (1, 4, 7, 10)

Unutar natalne karte prva kuća igra osnovnog identiteta kojeg preuzimamo kako bi mogli uspostavljati odnose s drugima. Ona odražava stanje duše s kojim ona započinje aktualno inkarniranje. Prva kuća je neka vrsta filtera kroz koji primamo sadržaje iz vanjskog svijeta, tako da sve što doživljavamo u sebi sadrži otisak te kuće. Nasuprot prve kuće nalazi se sedma kuća koja se uobičajeno povezuje uz odnose koje sklapamo s drugim ljudima. U tim odnosima se odražava naš identitet, no istovremeno ti odnosi su aktivno uključeni u mijenjanje tog identiteta. Deseta kuća, osim što se uobičajeno povezuje s našom karijerom i postignućima, karmički označava našu sudbinu u ovom životu. Tu najbolje raspoznamo ukupnu uspješnost ili neuspješnost inkarnacije. Zajedno s njom ide i četvrta kuća koja predstavlja ono što smo došli dovršiti u ovom životu. Taj motiv se ne prenosi u idući život i vezan je samo uz sadašnje inkarniranje. Tradicionalno se četvrta kuća povezuje sa samim početkom i završetkom života. U njoj ćemo naći sve ono što iza nas ostaje u ovom svijetu.

Prošlost – padajuće kuće (3, 6, 9, 12)

Od svih padajućih kuća za određivanje sadržaja vezanih uz prošli život najvažnija je dvanaesta kuća. Ona doslovce predstavlja naš zadnji boravak u ovom svijetu i karmu koju smo preko njega preuzeli. U sadašnjem životu sve to se manifestira kroz energije koje nisu pod našom kontrolom. Najlakši način integriranja onoga što vezujemo uz dvanaestu kuću je kroz okretanje duhovnosti i neki oblik meditacije. Šesta kuća, koja je nasuprot dvanaeste, označava kako smo se u prošlosti uklapali u društvene modele ponašanja. Isto tako nju povezujemo sa stazom učenja i služenja kojoj smo pripadali. Dvanaesta i šesta kuća zajedno daju informacije o karmičkim zastranjivanjima koja se u ovom životu mogu odraziti na tjelesnom nivou kao bolesti. Treća kuća vezana je uz mentalne sadržaje koji su kreirani u prošlim životima. Tu vidimo da je naš um karmički uvjetovan proživljenim iskustvima, tako da on neprestano ponavlja isti način funkcioniranja. Treća kuća je vrlo važna pri procjenjivanju u kojoj je mjeri netko sposoban neutralizirati prošlu karmu u ovom životu. Deveta kuća, koja je nasuprot treće, svjedoči o napredovanju duše u prošlim životima. Ona sadrži informacije o etičkim okvirima naših djelovanja, te o stvorenim idealima za koje smo se zalagali. Pojedini planeti u devetoj kući jako dobro opisuju kako se osoba u prošlosti orijentirala unutar svijeta koji ju je okruživao (Saturn – rigidnost, Uran – revolucionarne ideje, Neptun – mistika, Pluton – fanatizam).

Budućnost – sljedeće kuće (2, 5, 8, 11)

Astrološka analiza postaje izuzetno zanimljiva kada se počnu uzimati u obzir pretpostavke budućih života. Tu se kao ključna uzima peta kuća koja predstavlja karmu koja se stvara za sljedeći život. Uobičajeno se peta kuća povezuje s našim kreativnim izražavanjem i svime što je posljedica toga. Tu spadaju naša djeca, knjige koje smo napisali, recepti koje smo osmislili, pa sve do biljaka koje smo ugojili. Peta kuća označava i ljubav koju dajemo, tako da način našeg izražavanja ili neizražavanja ljubavi očigledno ima presudan utjecaj na sljedeći život. Nasuprot pete kuće je jedanaesta koja se uobičajeno naziva kućom prijatelja. Ona osim naših prijateljskih odnosa opisuje i grupne aktivnosti u koje se uključujemo, te naše želje i nade. Sve to ostavlja trag u kreiranju našeg budućeg identiteta. Zanimljivo je da se na popisu kuća koje određuju buduće

živote nalazi i osma, poznata još kao i kuća smrti. Od davnih vremena trenutak smrti i način na koji ga netko doživi smatrani su ključnim za kreiranje sadržaja budućeg života. Ta činjenica se toliko naglašavala da se ponekad znalo ustvrditi kako je čitav život samo priprema za taj posljednji trenutak. Astrologija očigledno potvrđuje takve pretpostavke. Osim osme kuće za kreiranje budućeg karme važna je i druga kuća. U njoj nalazimo opis sustava vrijednosti koji gradimo u svom životu, sve ono što smatramo važnim i pri tome izuzetno cijenimo. Te vrijednosti ostavljaju duboki otisak koji se raspoznaje i u sljedećoj inkarnaciji

PROBLEMI S KARMOM

Tijekom šezdesetih godina prošlog stoljeća zajedno s hipi pokretom u modu je ušla i duhovnost s Istoka. Došlo je do velike seobe raznoraznih swamija i gurua koji su svima koji su to željeli prenosili digestiranu verziju svoje religije. Istovremeno s uzimanjem LSD tripova u modu je jednako ušlo meditiranje, pjevanje bhajana i općenito slavljenje brojnih božanstava iz hinduističkog panteona. Takva klima stvorila je plodno tlo i za pokretanje razgovora o pojmovima karme i reinkarnacije. Predvodnicima tadašnje avangarde nije trebalo puno da u svojim drogom induciranim psihodeličnim putovanjima počnu uz «božanske» i «demonске» svjetove odlaziti i u svoje prošle živote. Tema uzastopnog inkarniranja duše prestala je biti stroga ekskluziva opskurnih ezoterijskih bratovština i ušla kroz široka vrata u područje popularne kulture. U intervjuima s tada poznatim glazbenicima i glumcima bez ikakvih ustručavanja su se postavljala pitanja o vjerovanju u život poslije smrti i na njih dobivali uglavnom potvrdni odgovori.

Šezdesete godine su došle i prošle, a LSD zamijenile neke malo manje «duhovne» droge, no zanimanje za prošle nije prestalo jenjavati. Karma i reinkarnacija su ušle u standardni asortiman atrakcija takozvanog New Age pokreta, čudnog amalgama nastalog eksploatiranjem različitih duhovnih tradicija nastalih širom svijeta. U tom kontekstu neprestanog pojednostavljivanja karma se definirala kao sveprisutni osnovni zakon kojemu nitko i ništa ne može izbjeći. Taj zakon izveden iz principa da svaka posljedica nužno ima svoj uzrok primijenjen na ljudski život logički dovodi do traženja uzroka onog što nam se događa u životima koje smo prije živjeli. U osnovnoj podjeli tako postoje tri vrste karme. Prva označava posljedice prijašnjih života koje se manifestiraju u našem sadašnjem životu. Svojim ispravnim ili neispravnim djelovanjem u prošlosti stvorili smo predispozicije za sazrijevanje ukusnih ili neukusnih plodova koje sada kušamo. Druga vrsta karme je ona koja je stvorena u prošlim životima, no još uvijek nije sazrijela pa ćemo iz tog razloga njezine plodove dobiti tek u idućim životima. Treća vrste karme odnosi se na naše djelovanje u sadašnjem životu. Rezultati tog djelovanja se, ovisno o njegovom karakteru, manifestiraju tokom ovog ili u budućim životima.

Vremenom se New Age pokret uspješno integrirao u sve pore društva i na taj način počeo ostvarivati respektabilne zarade. Tečajevi meditacije sada se održavaju za zaposlenike najvećih multinacionalnih kompanija, a tekstovi o čakrama krase stranice najčitanijih ženskih časopisa. Jedan duhovni učitelj je svojevremeno zaključio da ako nešto postane općeprihvaćeno i sa svih strana hvaljeno, to znači da je došao pravi trenutak za distanciranje i dovođenje te stvari u pitanje. No, vratimo se natrag reinkarnaciji. S rastom popularnosti i sve većim brojem poklonika takvih promišljanja o životu stvorili su se svi preduslovi za komercijalnu eksploataciju. Zašto se prosječnom građaninu ne bi pružila prilika da dozna tko je bio u prošlim životima i usput se na tome nešto zaradi? Nije prošlo dugo i pojavili su se različiti terapeuti koji su na ezoterijskom počeli nuditi usluge različitih vrsta regresija. Uz njihovo stručno vodstvo mogli ste sigurno otputovati i svoje prijašnje inkarnacije i temeljito se upoznati s onime što ste tada radili. Štoviše, ukoliko vam je sve to previše naporno veliki broj regresio-terapeuta je smislio i lagodniju opciju u kojoj su u vašu prošlost umjesto vas putovali oni sami i pri tome vam govorili potrebne informacije. Vi ste trebali samo slušati i uživati.

No, ima li ikakve koristi od znanja o našim prošlim životima? Na određenom višem nivou svijesti, svakako da. Do tog nivoa svijesti, ne samo da nema neke veće vrijednosti, nego može biti i opasno. Stupanjem u kontakt s određenim prošlim životima, mi u svoj život prenosimo i karmu koju smo u to vrijeme stvorili. Onima koji poznaju nešto o astrologiji je jasno da natalna karta s kojom se rađamo u sebi aktualizira iskustva iz većeg broja prošlih života. Drugim riječima to znači da mi u životu koji živimo ne moramo susresti sve posljedice svojih prethodnih aktivnosti, nego samo one koje sada za nas imaju konkretni smisao. Svojevoljnim uspostavljanjem veze s nekim od prošlih života postoji realna opasno da se opteretimo nečime što nam trenutno nije potrebno i na taj način si bezrazložno otežamo poziciju u kojoj se nalazimo. Još gora situacija nastaje ukoliko u svojim nastojanjima da se vratimo u prošlost naiđemo na nestručne i lažne terapeute koji nam na svojim seansama prezentiraju krive informacije. Saslušavši ih mi nesvjesno stvaramo mentalne forme koje na osnovu primljenih sadržaja generiraju karmu koja nam inače uopće ne pripada.

Tih opasnosti bio je dobro svjestan Buda koji u prilikom podučavanja svojih učenika nikada nije spominjao reinkarniranje i prošle živote. On je bio dosljedan u svom naglašavanju važnosti sadašnjeg trenutka i isticanju iluzornog karaktera bilo kakve vjerodostojnosti prošlosti i budućnosti. Postoji priča o tome da je samo jednom odstupio od takve svoje prakse. Hodajući sa svojim učenicima pored jednog indijskog sela naišao je na asketu koji se ponašao poput psa.

Poistovjećivanje s određenim životima trebalo je takvim posvećenicima poslužiti za odricanje od ovog svijeta i postizanje prosvjetljenja. Vidjevši Buda, asketa mu je prišao i upitao ga je da li će u sljedećem životu doseći prosvjetljenje. Buda ga je samo pogledao i kratko mu odgovorio: «Ne, inkarnirati ćeš se kao pas». Čovjek je očigledno bio na krivom putu, pa je dobio odgovor koji je zaslužio. Prije i poslije susreta s tim asketom Buda nikada više nije progovorio ni riječi o prošlim i budućim životima.

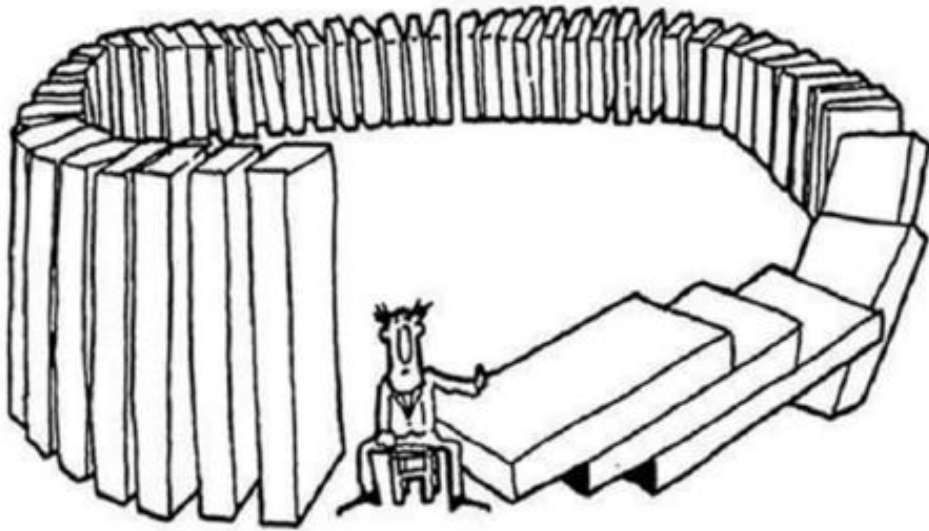
Iz budizma dolazi još jedna zamjerka ideji reinkarniranja. Nju možemo svesti na jedno jedino pitanje: tko ili što se reinkarnira? Naime, po budističkom shvaćanju sve ljudske duše samo su dijelovi jedne velike duše čovječanstva u koju se i vraćaju nakon smrti. U tom smislu svi ljudi su ustvari jedno koje se na relativnom nivou manifestira kao mnoštvo. Na taj način postaje apsurdno govoriti o bilo kakvoj osobnoj karmi i kontinuitetu inkarniranja. Ono što je jedino stalno je duh koji je svjestan svojeg postojanja. Kao što, otprilike, Bog u Bibliji kaže: Ja sam onaj koji jesam. Iz te perspektive može se zaključiti kako je ustvari čitava priča o nizovima prošlih i budućih života samo još jedna od mnogih iluzija unutar ovog svijeta. Ona je stvarna samo na nižim nivoima svijesti koji ostaju unutar unaprijed zadanih matrica razmišljanja. Konkretno, prošli životi koje doživljavamo kao svoje uopće nisu naši, a karma koju živimo stvorena je identifikacijom s djelima koja su pripadala pojedinim ljudima iz prošlosti. Ono što nazivamo sjećanjima na prošle živote uistinu nisu sjećanja nego asocijacije koje nas povezuju s karmom učinjenoj u prošlosti od strane drugih entiteta. Zbog toga postaje moguće da dobri ljudi pate u ovom svijetu, a zli uživaju u svim blagodatima. Usmjeravanje naše pažnje na prošle živote zbog toga nije nešto što će nas osloboditi, nego će nas, dapače, još više zarobiti unutar zabluda koje smo sami stvorili.

Sljedeća slaba karika u teoriji reinkarnacije je vrijeme. Velika većina ljudi vrijeme doživljava na linearan način. Prema astrološkoj simbolici vrijeme spada u domenu planeta Saturna, koji istovremeno simbolizira i našu zarobljenost unutar materijalnog svijeta. Transcendiranjem Saturnove zone djelovanja, ljudi stječu priliku da se oslobode i izađu izvan okvira zamke u koju su upali. Na putu povratka duše prema svom izvoru, Saturn predstavlja ključno završno iskušenje koje prethodi konačnoj realizaciji. On je ta najmračnija noć duše prije sjedinjavanja sa svjetlošću. Unutar religija judeo-kršćanskog porijekla, te velike većine mitologija, scenarij svijeta u kojem živimo kreće se u rasponu od njegovog nastanka do kraja obilježenog određenom globalnom katastrofom. Nakon toga slijedi odlaženje duša u rajska ili paklena područja. Takav način promišljanja širi se dalje u osmišljavanje svakodnevnih aktivnosti i služi kao

jedan od glavnih faktora manipuliranja masama širom svijeta. Iako pobornici reinkarniranja zagovaraju tezu kako je njihov svjetonazor suprotan ovom linearnom, u suštini nema neke veće razlike. Nizovi života u kojima se inkarniramo unatoč svojoj prirodnoj cikličnosti i dalje slijede linearnu strukturu i potvrđuju uzročnu posljedičnu zakonitost svemira. A je li ovaj svijet uistinu tako? Moderna znanost već odavno je obračunala s linearnošću vremena. Prema novim znanstvenim teorijama potpuno je relativiziran odnos prošlosti i budućnosti, pa u skladu s time uzrok ne mora nužno uvjetovati posljedicu. Ako malo bolje razmislite o svojim životima, lako ćete uvidjeti da su često neki ključni događaji iz budućnosti djelovali i stvarali uvjete za svoje manifestiranje kroz naizgled potpuno nelogične situacije.

Posvetimo još malo pažnje samom vremenu. Jedna od najvećih ezoterijskih tajni je da ono uopće ne postoji. Riječ je samo o projekciji našeg uma koji na taj način organizira sadržaje koje prima preko osjetila. Na jednom drugom nivou doživljaja stvarnosti ne postoji ni prošlost ni budućnost. One se stapaju u nešto što je se približno može nazvati vječnim sadašnjim trenutkom. U tom smislu svi se naši prošli i budući životi, ukoliko ih uopće možemo svojatati, uistinu odigravaju simultano i sažimaju u sadašnji trenutak. Na taj način promjenom svog stanja svijesti sada i ovdje moguće je utjecati ne samo na budućnost, nego i mijenjati prošlost. Ne samo sebe, već i čitave ljudske vrste. Ipak, unatoč svim slabim mjestima koje teorija karme i reinkarniranja u sebi sadrži, postoje i slučajevi kada je preporučljivo vratiti se u «prošlost» i na taj način dobiti potrebne informacije. To se odnosi na ljude koji pate zbog određenih psihofizičkih problema, kao što su na primjer mucanje, različite psihoze ili alergije, koje nije moguće izliječiti na bilo koji drugi način. Ponovnim proživljavanjem iskustava iz prošlosti koja u sadašnjem životu manifestiraju negativne posljedice može se neutralizirati njihovo štetno djelovanje. No, za takvo što je potrebno prvo pronaći kvalitetnog terapeuta koji će vas uspješno voditi tokom čitavog procesa izlječenja. U suprotnom, osim što ćete ostati bez poprilične svote novaca, izlažete se opasnosti da si i pogoršate stanje u kojem se nalazite. Bavljenje karmom i prošlim životima ima jedino smisla ukoliko za cilj ima oslobađanje od njihovog utjecaja. Sve ostalo u naše živote priziva još veću nesigurnost i potiče nas na zaboravljanje ciljeva zbog kojih smo došli u ovaj svijet.

KARMA

SUDBINA I SLOBODNA VOLJA

Ljudi koji imaju negativan stav spram astrologije često joj zamjeraju da ljude tretira kao lutke kojima upravljaju neke njima nevidljive sile ne ostavljajući im mogućnost da sami kreiraju svoj život. U povijesti astrologije je definitivno su postojala razdoblja kada su astrolozi svoje klijente tretirali na takav način i oduzimali im bilo kakvu slobodu. Moderna astrologija upravo je suprotnost spomenutom fatalističkom pristupu. Uz pomoć Dane Rudhyara i ostalih istaknutih astrologa 20. stoljeća napravljen je odlučni iskorak iz zastarjelih paradigmi i ostvarena simbioza s različitim psihološkim školama. Pri tumačenju astroloških karata prestalo se insistirati na onome što će se dogoditi određenoj osobi, a u prvi plan je istaknuto pronalaženje i aktualiziranje unutrašnjih potencijala.

Iako to može izgledati čudnim, osnovna svrha moderne astrologije je da u ljudima osvijesti mogućnost aktivnog kreiranja svog života, a ne proricanje onog što im se treba desiti u budućnosti. Ukoliko neki astrolog tumačeći kartu konstatira kako će dotična osoba imati tri braka, on time čini više štete nego koristi. Premda takva prognoza može u njemu pobuditi osjećaj nadmoćnosti, podatak koji je iznio nema neku veću važnost za onoga o čijoj karti je riječ. Jedino što može je jadniku negativnim programiranjem pogoršati situaciju u prva dva braka. Prilikom bilo koje astrološke konzultacije astrolog ne bi trebao biti u središtu pažnje. Njegova glavna uloga je da uz pomoć astroloških simbola pokrene svog klijenta na stjecanje uvida o svom životu i na pozitivan način ga usmjeri pri donošenju za njega važnih odluka.

Česti su pokušaji obezvrjeđivanja astrologije uz pomoć slučajeva gdje su u isto vrijeme na istom mjestu rođene osobe koje su kasnije živjele sasvim različite živote. Slične pozicije planeta mogu imati najveći zločinci i najveći sveci. Razlog tome je što za potpuno razumijevanje nečije natalne karte uz nebeski zapis treba uzeti u obzir karakteristike vremena i prostora u kojem je netko rođen. Položaji planeta koji sugerira emocionalnu osjetljivost drugačije će se izraziti kod Vikinga, a drugačije u renesansnoj Italiji. Uz sve to važan je i nivo svijesti dotične osobe. Isti kvadrat Marsa i Plutona mogu istodobno imati kirurg i radnik u rudniku, no pri tome će ga svaki od njih primijeniti na potpuno različiti način. Bez direktnog kontakta s klijentom astrolog nije u stanju procijeniti nivo svjesnosti osobe čiju kartu tumači. Zbog toga su moguće velike greške pri formiranju opće slike o vlasniku karte i donošenje prognoza koje nemaju bilo kakvu utemeljenost.

Iako većinom natalna karta jasno opisuje karakteristike ličnosti svog vlasnika postoje i posebni slučajevi za koje to ne vrijedi. Riječ je o ljudima koji još nisu dovoljno razvili svoju individualnost. Oni se u potpunosti identificiraju s nekom većom zajednicom, kao što su pleme, nacija, ili porodica, i u svom životu odražavaju dinamiku te cjeline kojoj pripadaju. Za razumijevanje njihovog života prikladnije je umjesto natalne pogledati kartu grada ili države kojoj pripadaju. Ljudi mogu izgubiti svoju individualnost i u vrijeme različitih dramatičnih društvenih previranja. Ratovi, revolucije i prirodne katastrofe tjeraju ih na masovno proživljavanje istih iskustava unatoč tome što to možda ne sugeriraju njihove pojedinačne karte. I sami smo tokom devedesetih godina mogli proći kroz jedno takvo razdoblje.

Osim ljudi koji nisu još pristupili razvijanju svoje individualnosti zakonima astrologije kakvu poznajemo izmiču i oni koji došli do kraja tog puta. Primjetno je da ljudi s visoko razvijenom svijesti ne ovise o onome što naizgled simbolizira njihova karta. Unutar njihovih života na vanjskom planu nema nikakvih uspona i padova i sva njihova pažnja usmjerena je na finije nivoe postojanja. Takvi prosvijetljeni ljudi su vrlo rijetki i oni najčešće nemaju potrebu razgovarati s astrolozima. Kako stvari stoje, astrologija kakvu poznajemo namijenjena je ljudima koji se nalaze unutar procesa individualizacije, ili drugim riječima za većinu sadašnjeg čovječanstva. Ona ih prati na tom putu i omogućava im da jasnije odrede poziciju svog konačnog cilja. Kad jednom dođu do tog cilja, astrologija im više nije potrebna.

Vratimo se na trenutak već spominjanom pitanju odnosa sudbine i slobodne volje. Riječ je o jednom od osnovnih pitanja za razumijevanje ljudske egzistencije, pa ga je gotovo nemoguće zaobići u bilo kakvom ozbiljnijem filozofskom, znanstvenom, ili religijskom studiranju. Ono se pojavljuje i unutar astrologije. Uistinu, koliko smo slobodni? Različite astrološke škole pružiti će nam različite odgovore. Neke od njih će pozivajući se na zakone karme negirati bilo kakvu slobodu, dok će druge insistirati da je svaki čovjek gospodar svoje sudbine. Oni najmudriji će se prikloniti srednjem putu i reći da su u svakom životu neke osnovne stvari unaprijed određene (roditelji, mjesto i vrijeme rođenja), te da svaki životni put donosi određena nezaobilazna iskustva, ali će isto tako napomenuti da nam je u tom zamišljenom scenariju ostavljena sloboda interpretacije.

Iako sudbina i slobodna volja mogu na prvi pogled izgledati međusobno kontradiktorne, one su neminovno povezane i predstavljaju lice i naličje iste stvarnosti. Problem koji mi u njima vidimo samo je problem funkcioniranja našeg uma koji svijet doživljava kroz parove suprotstavljenih suprotnosti.

Koliko god nastojali dobiti pravi odgovor, on će uvijek biti nepotpun jer je nastao uz pomoć uma koji taj problem stvara. Indijski svetac Ramana Maharshi je to objasnio riječima: «Samo oni koji ne znaju izvor iz kojeg nastaju sudbina i slobodna volja će raspravljati što od njih dvoje prevladava. Oni koji su upoznali svoju pravu prirodu, izvor i sudbine i slobodne volje, ostavljaju po strani bilo kakve razgovore na tu temu i s time nemaju više nikakvog posla.» U skladu s Maharshijevim promišljanjem svi oni koji su dosegli stanje prosvjetljenosti izbjegavali su bilo kakva objašnjenja te teme i eventualno se samo smijali ljudskom neznanju.

Postoje dva pristupa rješavanju problema sudbine i slobodne volje. Do slobode se može doći prevladavanjem sudbine ili njezinim potpunim prihvaćanjem. Prvi pristup uključuje stalno ispitivanje naše prave prirode i stjecanje znanja uz čiju pomoć iskoračiti iz za nas sudbinski određenog scenarija. Drugi pak insistira na potpunoj predaji božjoj volji i odbacivanju ega. U prvom slučaju postajmo sve snažniji, tako da smo na kraju u mogućnosti prevladati sva nametnuta nam ograničenja. U drugom slučaju postajemo gubimo svoj zemaljski identitet što za posljedicu ima prestanak funkcioniranja zakona sudbine. Nerazumijevanje odnosa sudbine i slobodne volje najčešće dovodi do potpuno krivog prakticiranja astrologije. Primjenjuju se određene astrološke tehnike a zanemaruje njihova suština.

Svatko tko se želi baviti astrologijom trebao bi prije bilo kakvih razgovora s klijentima dobro razmisliti o načinu na koji će to raditi. Ovisno o svom svjetonazoru trebao bi odabrati prikladnu astrološku školu i dobro savladati postojeće gradivo. Uz astrološka znanja nužno su mu potrebna i iskustva rada s ljudima. Vještina baratanja nebeskim simbolima može biti vrlo opasnom ukoliko onaj koji ju je savladao ne zna pravilno iskomunicirati svoje uvide. Način na koji se nešto kaže jednako je važan kao i ono što se kaže. I još nešto. Astrolog mora stalno raditi na sebi. Bez toga on jednostavno neće biti dobar astrolog.

Moderna astrologija zamislila je astrologa kao neku vrstu psihologa i terapeuta kojemu je natalna karta tek prvi korak u procesu proučavanja nečije psihe. Nažalost pri tome je otišla u drugu krajnost i izgubila iz vida osnovnu svrhu astrološke konzultacije. Astrologija je sve više postajala psihologijom, a sve manje astrologijom. Krajem dvadesetog stoljeća iz tih razloga se dogodio ponovni procvat tradicionalne astrologije. Jedan dio astrologa vratio se zaboravljenim tehnikama iz prošlosti i nastojao ih primijeniti unutar suvremenih okvira življenja. Trenutno u svijetu, a i kod nas, možete naići na vrlo različite načine prakticiranja astrologije. Astrolozi skloniji modernoj astrologiji naglašavati će slobodnu volju, a oni tradicionalnoj sudbinu. Budućnost će

najvjerojatnije donijeti sintezu oba pristupa jer je očigledno da je u tijeku snažna međusobna interakcija.

Savjeti za korištenje astroloških usluga:

1. Kako odabrati dobrog astrologa?

U svakom slučaju nemojte žuriti. Prije konačnog izbora pokušajte se dobro informirati. Preporučujemo da se za savjet obratite nekoj od astroloških udruga. Ukoliko u vašem mjesto ne postoji takva udruga, onda saslušajte preporuke vaših poznanika koji su eventualno koristili usluge nekog astrologa. Prije početka razgovora s astrologom porazgovarajte s njime o načinu na koji prakticira astrologiju i upitajte ga na koji način je stekao svoje znanje. Pohađanje neke astrološke škole je svakako veliki plus za njegovu kompetentnost.

2. Što uključuje astrološka konzultacija?

Ima različitih vrsta astroloških konzultacija. Najčešće se interpretira natalna karta i razgovara o vašim životnim potencijalima. Uz to se daje osnovni uvid u strukturu vaše ličnosti. Osim toga može se analizirati vaš odnos s nekom osobom, tražiti smisao određenih razdoblja života, odgovarati na vaša konkretna pitanja i tražiti najpovoljniji mjesto boravka. Astrolog nije liječnik i psiholog. On, osim ako dodatno nije završio predviđene škole, nije osposobljen da liječi vaše zdravstvene ili psihičke probleme.

3. Smije li astrolog govoriti o smrti?

Sve ovisi o kontekstu ostale konzultacije. O značenju i smislu smrti se općenito može razgovarati, ali ne i određivati vrijeme kada će se skončati život.

4. Je li dopušteno razgovarati o tuđoj natalnoj karti?

Natalna karta se interpretira samo osobi kojoj pripada. Iznimka su slučajevi kad roditelji žele doznati preporuke o budućem odgajanju svoje male djece, no te karte se interpretiraju na drugačiji način nego karte odraslih ljudi. U određenim slučajevima kada se analizira određena veza može se govoriti o osobi koja nije prisutna, ali samo u kontekstu te veze.

5. Koliko često treba koristiti usluge astrologa?

Teško je davati bilo kakve recepte. Potreba za konzultacijom je vrlo individualna stvar. Jedino što nije preporučljivo stalno obilaziti nove i nove astrologe. Pronađite onoga koji vam odgovara i koristite njegove usluge.

6. Da li cijena astroloških usluga jamči i kvalitetu?

Cijena astrološke usluge nije jamac kvalitete. Postoje vrlo loši astrolozi koji naplaćuju visoke cijene i vrlo dobri astrolozi koji su jako jeftini. Sama cijena usluge formira se na osnovu onoga što ona obuhvaća. Prosječna cijena interpretacije natalne karte uglavnom se kreće između 100 i 350 kuna.

7. Jesu li astrolozima propisana određena pravila po kojima se ponašaju?

Astrolozi pri ulaženju u članstvo astroloških udruga potpisuju takozvani etički kod kojim se regulira način na koji bi trebali prakticirati astrologiju. U svijetu se etički kod potpisuje i pri pohađanju svih poznatijih astroloških škola.

8. Može li se astrologijom baviti netko tko ima određene psihičke probleme?

Bavljenje astrologijom nije nikome zabranjeno. Osoba koja ima psihičke probleme ne bi se trebala profesionalno pružati svoje usluge klijentima.

9. Smije li se astrolog miješati u život svog klijenta?

Astrolog bi trebao zadržati profesionalni odnos spram svojih klijenata. Svako uplitanje u tuđi život u suprotnosti je sa spomenutim astrološkim etičkim kodom.

10. Kome se može obratiti ukoliko klijent nije zadovoljan kvalitetom pruženih usluga?

Uobičajeno je da astrološke udruge primaju pritužbe za svoje članove i poduzimaju potrebne sankcije.

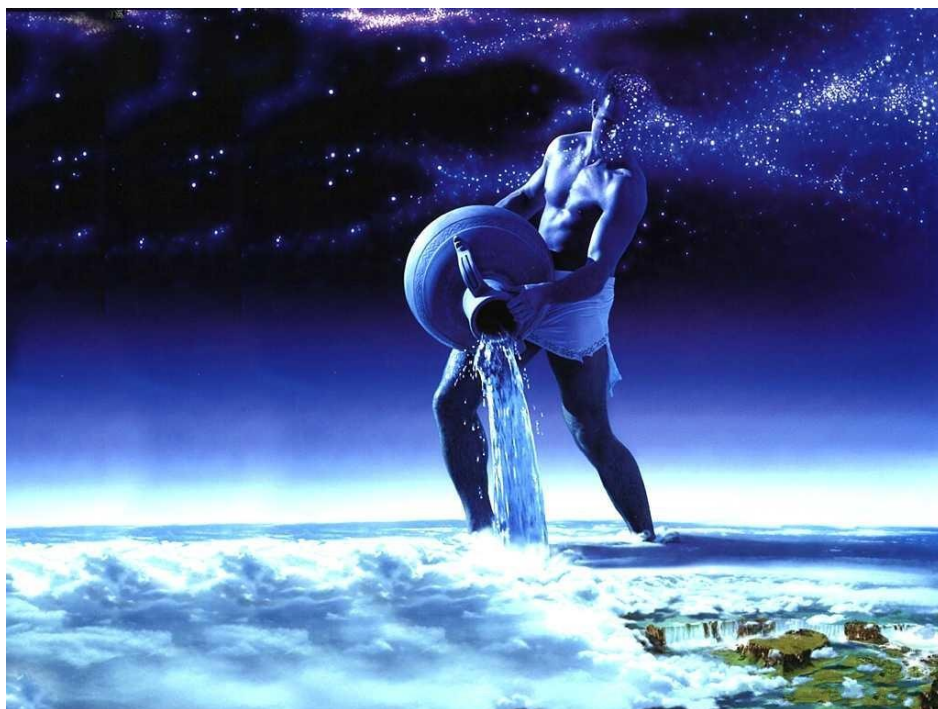

DUHOVNOST U DOBA VODENJAKA

Ovisno o definiranju sideralnog i konstelacijskog Zodijskog postoje razne varijante početka doba Vodenjaka. Po nekima smo već debelo zagazili u to doba, dok po drugima trebamo čekati još petsto godina kako bi konstatirali da je prošlo doba Riba. Unatoč svih tih suprotstavljenih mišljenja, mislim da se s pravom može konstatirati kako se u mnogo čemu već osjeća prisutnost novih načina razmišljanja i pristupa stvarnosti koja nas okružuje. Razdoblje Riba bilo je obilježeno duhovnom praksom podređivanja Bogu i slijeđenja njegove volje. Na planu religije ta ista tema se manifestirala kroz pasivno uključivanje u veće religijske zajednice koje su odlučivale u ime mnoštva svojih sljedbenika. Poslušnost, poniznost, pokajanje, unutrašnje pročišćavanje, bile su samo neke od proklamiranih kvaliteta uzoritih vjernika. Vjerovanje u Boga bilo je ključna stavka prilikom procjenjivanja nivoa svjesnosti svakog tko je imao nakanu ostvariti realizaciju na duhovnom putu, a prosvjetljenje je doživljavano kao nagrada za dugotrajno prakticiranje određenih disciplina rada na sebi.

Pogledamo li poželjne karakteristike na duhovnom putu, lako ćemo uočiti da one astrološki gledano pripadaju znaku Djevice koji se nalazi nasuprot znaka Riba. Unutar nekih ezoterijskih škola koje prakticiraju astrologiju naučava se kako je u pojedinom svjetskom razdoblju realizacija duhovnost uvijek obilježena znakom Zodijskog kojemu pripada to razdoblje, dok je put do tog ostvarenja određen nasuprotnim znakom. Gledajući na taj način proizlazi da će u sljedećem velikom razdoblju realizacija duhovnosti biti u skladu s principima Vodenjaka, a istovremeno će put do te realizacije biti onaj koji simbolizira znak Lava. Vodenjačka duhovnost zasigurno nije duhovnost podređivanja idealu i uklapanja u hijerarhijske religijske strukture. Ona se puno bolje slaže sa željom uspostavljanja direktnog kontakta s Bogom i djelovanja u slobodnim zajednicama ravnopravnih ljudi. Unutar okvira znaka Vodenjaka vrlo je teško zamisliti egzistiranje postojećih crkvi unutar kojih samo ekskluzivna elita ima pravo uvida u Božje zakonitosti.

Krajem dvadesetog stoljeća dašak nove duhovnosti se osjetio preko aktualizacije revitaliziranih gnostičkih učenja i skidanja anateme s prijašnjih heretičkih ideja. Posljedica toga je bilo sve snažnije uključivanje duhovnosti u društveni kontekst. Širom svijeta ljudi sve više počinju raskrinkavati načine manipuliranja kolektivnom svijesću i inzistirati na istinskom življenju duhovnih vrijednosti. U svojoj suštini znak Vodenjaka povezan je s mitološkom temom bogova otpadnika koji krše pravila ponašanja i pomažu ljudima u njihovim pokušajima da steknu uskraćenu im slobodu. Nama najbliži ovakav mit je onaj o Prometeju koji zbog svoje sklonosti spram ljudi biva višestruko kažnjava i na kraju ostaje prikovan za stijenu. Zanimljivo je da njega spašava upravo ljudsko biće (Heraklo) i time mu pruža priliku ponovnog povratka na nebo. Heraklo kao solarni junak u potpunosti je usklađen sa znakom Lava, novim duhovnim putem kojime bi trebalo ići čovječanstvo u svrhu svog ispunjenja. Lav je znak snage i kreativnog izražavanja koje se manifestira kroz nesputan odnos sa stvarnošću koja nas okružuje. On je ujedno kraljevski znak koji nema nikakve veze sa služenjem i osjećajem nesavršenosti koji simboliziraju Djevicu. Izgleda da dolaze vremena u kojima će ljudi shvatiti svoje istinske vrijednosti i na taj način doći u priliku uspostaviti ravnopravan odnos s bogovima. Od takvog preokreta će najvjerojatnije imati korist i bogovi i ljudi.

KREATORI NOVIH MITOVA

Ma koliko se mi trudili da ovaj svijet objasnimo znanstvenim eksperimentima i logičkim promišljanjem, jedan njegov dio uvijek ostaje tajnom čije rješenje izmiče svim poznatim i nepoznatim jednadžbama. Taj dio najlakše je kontaktirati uz pomoć mitova, pa stoga ne čudi što od samog nastanka civilizacije ljudi imaju potrebu za kreiranjem različitih mitologija u svrhu dobivanja odgovora na osnovna pitanja o svojoj egzistenciji. Najlakši i pogrešni način objašnjavanja postojanja mitova je uz pomoć tako zvane primitivne svijesti. Po toj teoriji mitovi nastaju u početnom primitivnom razdoblju čovječanstva zbog nemogućnosti racionalnog tumačenja određenih prirodnih pojava. No, pogledamo li bolje, lako će ustanoviti da potreba za mitovima nije nužno povezana s primitivnim stanjem svijesti. Ona se istovremeno nalazi na svim nivoima svijesti, od najviših do najnižih.

U ovom našem modernim vremenima religija se definitivno odvojila od mitologije i ovoj ostavila da kreira teme unutar svakodnevnog života. Bogovi i božice sišli su sa svojih nebeskih prijestolja i uselili se u našu svakodnevicu u obliku poznatih glumaca, pjevača, sportaša i ostalih "posebnih" osoba. Umjesto Homera mitove kreiraju neki novi ljudi unutar različitih medija koji svojim pričama diktiraju dominantne trendove i utječu na stavove široke javnosti. Mi ćemo se ovdje baviti nekolicinom najpoznatijih koji su svaki na svoj način obilježili dvadeseto stoljeće.

Harry Potter i Gospodar prstena

Svojevrsni magijski preporod koji bilježimo krajem prošlog stoljeća nastavio se i početkom ovog. Snimanje filmova po popularnim knjigama J K Rowling i J.R.R. Tolkiena definitivno je učvrstila njihovu planetarnu popularnost. Čarobnjaci su postali istovremeno dijelom svakodnevnice i roditelja i djece. Svatko se na svoj način suočio s temama koje su inače pripadale tek samo zaljubljenicima okultnog. Iako nekako paralelno postaju izuzetno popularni kroz filmske serijale snimljene po njihovim knjigama, J.R.R. Tolkien (3. 1. 1892.) i J K Rowling (31. 7. 1965.) astrološki se jako razlikuju. S Hironom na Ascendentu i Neptunom i

Plutonom na MC-u, Tolkien je predstavljen kao arhetipski lik učitelja koji svijetu prenosi svoje čudesne vizije. Sukob dobra i zla, svjetlosti i tame, tu osnovnu Tolkienovu temu, u njegovoj karti predstavljaju istaknuti Algol i Vega, fiksne zvijezde koje se poistovjećuju s tim oprečnim principima. Sa Suncem u Jarcu i Merkurom u kvadratu sa Saturnom nije uopće čudno što je dugo vremena odgađao izdavanje svojih dijela. Tek nakon što je 1965. godine u Americi bez njegove dozvole i autorizacije objavljeno izdanje Gospodara prstena, on je jako ljut na kraju pristao sklopiti ugovor i dozvoliti daljnje izdavanje svoje trilogije. Također je poznato da se Tolkien grozio svoje novostečene popularnosti i skrivao unutar zidina Oxforda gdje je radio kao profesor.

J K Rowling, koja je rođena sa Suncem u Lavu, nema toliko problema s popularnošću. S gomilom planeta u znaku Djevice i neaspektiranim Merkurom ona je tipičan primjer vrijednog radnika koji strpljivo i pažljivo gradi svoju priču. Zapanjujuća je pedantnost kojom ona strukturira svoj niz romana koristeći pri tome različite izvore informacija. Kao samohrana majka frustrirana poslovima sekretarice koje je obavljala, J K je na sve načine nastojala promijeniti svoju životnu sudbinu obilazeći eventualne izdavače svoje priče o malom čarobnjaku. To joj je na kraju i uspjelo.

Filmovi za djecu i roditelje

U novijoj filmskoj produkciji svojim filmovima su u područje mitova duboko zaronili Steven Spielberg (18. 12. 1946.) i George Lucas (14. 5. 1944.). Spielbergovi filmovi, spomenimo samo E. T., Bliske susrete treće vrste i Umjetnu inteligenciju, unutar okvira znanstvene fantastike obrađuju mitsku ljudsku potragu za smislom egzistencije. S opozicijom Sunca i Urana, Spielberg osjeća potrebu dokidanja starih, već prilično kristaliziranih, religijskih koncepcija i traži inspiraciju u području vanvremenskih mitskih scenarija. S Mjesecom koji u kvadratu sa Saturnom i Plutonom, on je osjetljiv na svaku nepravdu i bol, tako da svi njegovi filmovi sadrže veliku dozu ljudske topline. On u svojem filmu o umjetnoj inteligenciji čak uspijeva i robote učiniti duboko humanim i dodijeliti im važnu ulogu u budućnosti života na Zemlji.

Robote izrazito ljudski tretira i George Lucas. Njegova svemirska epopeja Ratovi zvijezda ključna je točka za kreiranje imaginacije jednog novog kompjuteriziranog naraštaja klinaca. S Mjesecom u Vodenjaku i trigonu s

Uranom, Lucas ima niz sličnosti s Spielbergom. Izuzetno naglašeni znak Bika garancija mu je da će u svojim projektima uvijek ostati s obje noge na zemlji i pri tome još dobro zaraditi. Kao samohranom ocu ta materijalna dimenzija mu je sigurno bila vrlo važna. Svi Lucasovi filmovi kao temu koja se ponavlja uključuju neprekidno kretanje. Njegovi junaci Zvezdanih ratova putuju čitavim svemirom, dok Indiana Jones obilazi kompletnu zemaljsku kuglu. Kretanje i sklonost avanturama u njegovoj natalnoj karti jako dobro opisuju kvadrat Sunca s Jupiterom i istovremeni sekstil s Marsom.

Najutjecajnija osoba na planu dječje zabave je svakako Walt Disney (5. 12. 1901). Kreiranjem lika Miki Mause koji se po prvi put pojavio u crtiću Steamboat Willie, Disney je učinio siguran prvi korak na putu prema planetarnom uspjehu. Njegova industrija dječjih crtanih filmova još uvijek ima neprikosnoveni monopol i zarađuje ogromne prihode koji dolaze od klinaca svih rasa i boja. Iako rođen u znaku Strijelca, Walt Disney ima veliku koncentraciju u znaku Jarca, pa zbog toga možemo slobodno ustvrditi da njega taj znak puno bolje opisuje od onog Sunčevog. Ključ njegovog svjetskog uspjeha je neaspektirani Neptun na MC-u. Ovaj transcendentalni planet dao mu je potrebnu maštovitost i omogućio mu da pogodi masovni ukus. Ipak, pažljivijim uvidom u natalnu kartu Walta Disneya na vidjelo izlaze brojni problematični aspekti. Izgleda da Disney sam kao osoba nije bio na nivou svojih filmova. Ne toliko poznati dio njegove biografije govori kako je za vrijeme makartizma u Americi bio neumorni prokazivač svojih kolega ljevičara. Mnogi od njih su zbog Walta Disneya ostali bez posla.

Moda i seks

Coco Chanel (19. 8. 1883.) je napravila pravu malu revoluciju na planu ženske mode i svojim kreacijama direktno utjecala na promjenu percepcije žena unutar društva. U skladu sa znakom Lava uvijek je dizajnirala odjeću koju je sam najviše voljela nositi. Na samom početku svoje karijere lansirala je nakon Prvog svjetskog rata odjeću koja se isticala svojom jednostavnošću i praktičnošću. Nakon toga je bezobrazno skratila suknje, a onda u vrijeme dvadesetih godina izašla s krajnje androgini stilom u kojem je ženama dozvolila nositi mušku odjeću. Vrhunac takvog pristupa bilo je njezino insistiranje na ženskim hlačama kao normalnom odjevnom artiklu. U to doba hlače su nosile samo okorjele

feministice. Svoju nesputanost i revolucionarnost Coco Chanel prije svega duguje svom Ascendentu u Strijelcu i naglašenom kvadratu Marsa i Urana.

Uz Coco Chanel zanimljivo je spomenuti Hughu Hefnera (9. 4. 1926.), osnivača i izdavača magazina Playboy. Kad je 1953. godine izašao na tržište s prvim broje svog lista, Hefner je odmah izazvao senzaciju. Gole fotografije tad još nepoznate Marilyn Monroe privukle su toliku pozornost da je u vrlo kratkom roku prvi broj Playboya bio rasprodan, a ona postala općepoznatom zvijezdom. U skladu sa znakom Ovna, Hefner je probio puritansku barijeru potiskivanja seksualnosti i čitavom svijetu nametnuo svoju viziju ženske privlačnosti. Njegova natalna Venera i Mjesec, kao simboli doživljaja žene, su oboje u znaku Riba. To nam govori o Hefnerovoj sklonosti idealizaciji i opsesivnom vezivanju uz idealne slike. Njegove ljepotice nisu uopće stvarne, one pripadaju nekim drugim svjetovima i nisu dostupne običnim smrtnicima. Uran na Descendentu u mnogo čemu je pomogao pri šokiranju javnosti.

Dva sukobljena nadčovjeka

Mitovi ne moraju uvijek biti pozitivni. Oni ponekad mogu ljude poticati na krajnju destruktivnost. Adolf Hitler (20. 4. 1889.) i njegov arijeviski nadčovjek najbolji su primjeri za to. U skladu sa svojom iskrivljenom vizijom stvarnosti, Hitler je svog nadčovjeka kreirao miješajući različite okultne tradicije. Rezultat takvog postupka bilo je biće koje je, gledamo li ga kroz estetiku fašističke umjetnosti, bilo automat bez ikakvih emocija. Poriv za stvaranje ideala u nečijoj natalnoj karti uglavnom je posljedica istaknute pozicije nekog od transcendentalnih planeta. Naravno, da to pravilo vrijedi i kod Hitlera. Njegov Uran smjestio mu se na Ascendentu zajedno sa zvijezdom Spicom i napravio opoziciju s Merkurom. No, to nije bio dovoljan razlog za svjetsku tragediju koju je izazvao. Njegovu tužnu životnu sudbinu opisuje užasno loše postavljena kombinacija Venere, Marsa i Saturna.

U isto vrijeme dok je Hitler maštao o svom idealnom čovjeku budućnosti, dva židovska doseljenika su u Americi stvarali Supemena. Joe Shuster (10. 7. 1914.) i Jerry Siegel (17. 10. 1914.) su inspirirani različitim znanstveno fantastičnim romanima i likom Herkula osmislili super junaka koji je svojim uspjehom potaknuo nastajanje jednog potpuno novog žanra unutar popularne kulture. Pomama javnosti za ostvarenjima tog žanra ne prestaje ni danas, što nam

najbolje dokazuju podaci o gledanosti filmova kao što su Batman ili Spiderman. Za razliku od Hitlerovog nadčovjeka, Superman ne pripada ovom svijetu. On dolazi iz svemira i nastoji pomoći ljudima u borbi protiv sila zla. Zanimljivost vezana uz Supermana je da su Hitler i njegov režim vrlo brzo uočili opasnost koja im prijeti od Supermana i zabranili izdavanje njegovih stripova u Njemačkoj. Druga zanimljivost je da Jerry Siegel, pisac scenarija za Supermenove stripove, ima zvijezdu Spicu u konjunktiji sa Suncem. Ponavljanje ove zvijezde kod Hitlera i Siegela nije slučajno. Spica je zvijezda koja dominira zviježdem Djevice. Mitološki se prikazuje kao Spasitelj kojeg Djevica drži u krilu. I Siegel i Hitler su sanjali o spasiteljima, no njihovi spasitelji su bili tako različiti.

Najveća rock'n'roll prevara

Industrija zabave veliki je biznis koji si ne može dozvoliti nikakvih iznenađenja. Kako bi se došlo do što većeg profita sve mora biti unaprijed isplanirano. No, krajem sedamdesetih godina ipak se dogodilo nešto potpuno nepredviđeno. Gotovo niotkud pojavila se jedna nova generacija koja je stvorila svoj jedinstven pristup zabavi i lansirala punk i novi val. U općem kaosu velike diskografske korporacije nastojale su se što prije vratiti u igru i uspostaviti izgublenu kontrolu. Jedna od glavnih osoba u tom svojevrsnom glazbenom i kulturnom puču bio je Malcolm McLaren (22. 1 1946.), idejni vođa grupe Sex Pistols. Stvorivši svojevrsnu artistsku kombinaciju marksizma i dadaizma i obogativši je dozom glamura, ovaj veliki medijski manipulator je odigrao ključnu ulogu u pokretanju zadnje velike spontane stvari na glazbenoj sceni. Njegovu subverzivnost astrološki najbolje opisuje Pluton kao jedini planet u vatrenom znaku. Uz to čini još i zanimljivu konfiguraciju s Uranom i Neptunom. Egzaktna konjunktija Marsa i Saturna u znaku Raka, pokazuje McLarenovu netrpeljivost spram tradicionalnih vrijednosti i potrebu da se obračuna sa svim što se smatra svetim. Naravno, Malcolm McLaren je imao burno djetinjstvo i odrastao daleko od svojih roditelja.

SNOVI I ASTROLOGIJA

U ovo doba kad se vrijeme ubrzava iz dana u dan i ljudi negdje neprekidno jure, materijalna stvarnost ostaje jedina mogućnost izbora. Nebeske kapije su se, kako se čini, zatvorile i uskratile većini ljudi bilo kakav kontakt s onostranim. Ipak, u svom tom svakodnevnom kaosu jedna je kapija i dalje ostala širom otvorenom i svima dostupnom. Riječ je o snovima. Svako normalno ljudsko biće gotovo trećinu svog života provede spavajući. Za to vrijeme susretne se s brojnim snovima koji u svom sadržaju variraju od beznačajnih posljedica dnevnih događanja pa sve do proročanskih vizija. Riječ je, očigledno, o nečemu što izmiče uobičajenim klasifikacijama našeg racionalnog uma i pruža nam priliku da dobijemo direktno iskustvo drugih dimenzija postojanja. Unatoč tome, prosječan pripadnik ove naše potrošačke civilizacije snovima će pridružiti tek beznačajnu ulogu i eventualno s vremena na vrijeme njihovo značenje potražiti u nekoj od površno napisanih sanjarica.

Veliki psiholog Jung je svojedobno ustvrdio kako je lako moguće da mi ustvari stalno sanjamo, jedino što u budnom stanju obuzeti bukom svjesnog uma nismo u prilici percipirati unutrašnje sadržaje. Jungova pretpostavka je više nego utemeljena, čak toliko da bi se mogli upitati nije li i stanje budnog uma samo jedna vrsta snova. Potvrdu tome daje astrologija koja u suštini ne razlikuje snove od svjesne stvarnosti. U nizu slučajeva astrolozi imaju priliku ustvrditi kako se neki tranziti ili progresije ne manifestiraju na nivou konkretnih događaja. Simboli koji su pred njima ukazuju da se osobi koju konzultiraju u određenom razdoblju moralo dogoditi nešto dramatično. No, na svako njihovo pitanje koje ide u tom smjeru klijent samo začuđeno vrti glavom. Kako bi zadržali svoj dignitet, astrolozi u takvim situacijama uglavnom na kraju odustaju i prelaze na neku drugu temu. Da li to znači da astrologija nije egzaktna? Ne, nikako. Jednostavno, astrolozi bi trebali postaviti i dodatna pitanja o snovima koje su njihovi klijenti sanjali u razdoblju koje su označili dramatični nebeski simboli. Najvjerojatnije bi dobili odgovore koji bi potvrdili njihova predviđanja.

Ono što je na nebu u korelaciji je s onim što je na zemlji. Da, ali i s onim što je u snovima. Astrološki gledano, ono što doživljavamo u budnom stanju na nivou fizičke stvarnosti ima jednaku važnost kao i ono što sanjamo. U tom kontekstu se doista može učiniti smiješnim kad se netko žali kako je nešto ružno sanjao. Baš suprotno, svaki put kad nešto ružno sanjamo možemo biti sretni što se

određeni nebeski scenarij odrazio unutar okvira snova a ne u svakodnevnom životu. Uzmimo jedan primjer. Netko pod utjecajem alkohola doživi saobraćajnu nesreću i tek tada shvati da prije sjedanja za upravljač nije poželjno piti. Za razliku od njega, drugi čovjek sanja da je pijan sletio sa ceste i razbio automobil. Nakon jutarnjeg buđenja, pod utjecajem ovog neugodnog sna, donese čvrstu odluku da više nikad neće piti prije vožnje. Obojica su naučila istu lekciju, no lekcija ovog drugog je bila daleko blaža.

U snovima se planeti izražavaju kroz svoje arhetipske vrijednosti, pa zato spavajući možete doživjeti puno širi spektar iskustava nego kad ste budni. Vaše snove mogu posjetiti čarobnjaci, vile, divovi i patuljci, što za sve koji posjeduju imalo unutrašnje kreativnosti može biti garancijom zanimljivom noćnog provoda. No, ne sanjaju svi ljudi jednako. Struktura snova je potpuno individualna i ne ovisi o izvanjskom izgledu i ponašanju pojedine osobe. Od davnih vremena astrolozi su snove smjestili u devetu kuću natalne karte. Ona je određivala pojedinačni potencijal određene osobe za snove i davala naznake dominantnih tema. Ukoliko je neki planet bio u devetoj kući ili vladao njome, on je direktno učestvovao u kreiranju snova. Smatralo se da se arhetipske slike tog planeta najčešće susreću u snovima.

Sunce kao vladar kuće snova donosi doživljaje koji uključuju sve moguće vrste istaknutih osoba: od kraljeva, predsjednika država, pa do mitskih junaka i estradnih zvijezdi. U tim snovima želimo blistati i biti priznati od ostalih. Mjesec ističe snove u kojim nastojim ostvariti sigurnost. Tu bježimo od različitih opasnosti i tražimo utočište u majčinom krilu. Uz osobe koje nam pružaju zaštitu u Mjesečevim snovima često se pojavljuje i tema ishrane. Merkur potiče snove koji uključuju različite zagonetke. U njegovim snovima čitamo stare knjige, komuniciramo na nepoznatim jezicima i putujemo vlakom ili automobilom. U skladu s Merkurovom prirodom, u njegovim snovima možemo ponekad biti od nekog i prevareni. Venera kao božica ljubavi daruje snove u kojima uživamo provodeći trenutke s nekim tko nam se sviđa. Venerini snovi odišu ljepotom i ravnotežom, baš kao što se može očekivati od tog planeta. Marsovi snovi su sve samo ne mirni. Tu kročimo putem ratnika i borimo se za ispunjenje svojih želja. Pri tome se susrećemo s raznim neugodnim tipovima koji nam nastoje zagorčati život.

Jupiter svoje snove često zna obojiti nekom vrstom ideologije. Tu ćete se zalagati za društvenu pravdu i drugima objašnjavati što je ispravno a što nije. U Jupiterovim snovima možete se susresti s religijskim temama i od strane svećenika biti poučeni životnim istinama. Saturn kao vladar snova nastojat će vam priuštiti iskustva koja će pridonijeti vašem duhovnom rastu. Pri tome je

jedini problem što ta iskustva neće biti baš ugodna. Saturnovi snovi mogu vas rastužiti i suočiti s vrlo depresivnim stanjima. Uranovi snovi spadaju u najzanimljivije i najneobičnije. Oni vas iznenađuju i pri tome vam pružaju neočekivane uvide. Uran je sklon varirati teme, koje s jedne strane uključuju buntovništvo a s druge utopiju i Science Fiction. Neptun se u snovima osjeća kao kod kuće. Ovaj planet u svom izražavanju ima dosta karakteristika koje se podudaraju s onostranom egzistencijom. U njegovim snovima možete doživjeti mistične vizije i doživjeti jedinstvo s Bogom. Isto tako Neptunov utjecaj ćete osjetiti i u snovima koji se događaju ispod površine vode. Pluton preferira vrlo intenzivne snove. Ovaj vladar podzemnog svijeta suočit će vas sa svim onim što vam je neugodno i što u budnom stanju potiskujete izvan granica svijesti. Plutonovi omiljeni likovi su dobri i zli čarobnjaci koji posjeduju moć i vladaju ostalim normalnim bićima.

Povezanost devete kuće i snova je vrlo zanimljiva. Uobičajeno je da astrolozi u tu kuću stavljaju sve što je vezano uz viša znanja i daleka putovanja. To je istovremeno kuća religije i pravosuđa, svega onog što daje smisao ovom materijalnom svijetu i time nas integrira u njega. Snovi su dobili svoje mjesto u devetoj kući iz više razloga. S jedne strane njih možemo tumačiti u smislu dalekih putovanja u svijet nesvjesnog preko kojih dolazimo do viših znanja. Tu sličnost je već odavno prepoznala psihologija i snove uvrstila među važne elemente uobičajenog konzultiranja. Preostaje nam još da razmotrimo i onu drugu, religijsku dimenziju snova.

Religija u svom izvornom značenju predstavlja ono što nas povezuje s Bogom. Nju nikako ne treba izjednačavati samo uz ono što danas nazivamo zvaničnim religijama i institucijama koje su iz njih iznikle. Deveta kuća se u starogrčkoj astrologiji nazivala kućom boga Sunca i davala je konkretne informacije o odnosu pojedine osobe spram Boga. Tu je svatko imao priliku da doživi direktno iskustvo susreta s Bogom na način koji mu je bio najbliži. Grci nisu slučajno izabrali boga Sunca (Apolona) kao matično božanstvo devete kuće. Uz sve ostale stvari, Apolon je bio i bog proricanja budućnosti ili, kako se to tada nazivalo, divinacije. Divinacija se u to vrijeme smatrala svetom djelatnošću. Prilikom traženja odgovora na postavljeno pitanje uspostavljao se kontakt s bogom i sam taj čin je uzdizao nivo svijesti osobe koja je prakticirala neku od brojnih divinacijskih tehnika.

Snovi su stavljeni u devetu kuću jer su smatrani jednom od tih divinacijskih tehnika. Oni su bili oblik svete komunikacije s bogovima. Zbog svoje specifičnosti da ukidaju ograničenja prostora i vremena, snovi su ljudima uvijek pružali mogućnost dobivanja informacija koje nisu bili u stanju primiti u

normalnom stanju svijesti. Osim toga već od ranih vremena uočena je i terapeutsko djelovanje snova. U svetištima širom Grčke bio je običaj za bolesne ljude pripremiti poseban ritual koji je kao ključni trenutak imao spavanje. Smatralo se da se na taj način ostvaruje direktan kontakt s božanskim sferama iz kojih će poteći iscjeljujuća energija i bolesniku vratiti narušeno zdravlje. Pri spomenutom ritualu su se oko kreveta slagali razni magijski predmeti koji su trebali olakšati postizanje cilja. Ostatke tih običaja možemo i danas vidjeti kod djece koja prije spavanja uz uzglavlje slažu različite lutke i igračke koji ih trebaju pratiti pri odlasku u svijet snova.

Sam sadržaj svakodnevnih snova povezan je s Mjesecom i Merkurom. Ova dva najbrža tijela na nebu zajednički kreiraju sadržaje koje ljudi primaju u svoje snove. Pri tome Mjesec igra ulogu velike memorije koja u sebi sadrži sveukupnost iskustava od samog početka ove naše kreacije. On pamti sve što je bilo koje živo biće na Zemlji doživjelo i učinilo. Njegovo putovanje kroz pojedine znakove Zodijaka i kuće unutar horoskopske karte daje sirovi materijal koji će se kasnije uobličiti u konkretne priče unutar snova. U tablici koja je priložena uz ovaj tekst možete pronaći značenja za Mjesec u određenom elementu i prilikom određene njegove faze. Element i faza određuju koje teme će u tom razdoblju prevladavati u snovima. Merkur pri tome igra ulogu režisera čitave predstave. On od neuobičajenog Mjesečevog psihičkog sadržaja stvara pojedine simbole i povezuje ih u određene poruke. Njegovi aspekti s ostalim planetima bitno će utjecati na stvaranje zapleta snova i odrediti rasplet čitave priče.

Aktivno učestvovanje Merkura pri kreiranju snova uopće ne začuđuje. Ono samo potvrđuje njegovu osnovnu prirodu. Moderna astrologija je Merkurovu simboliku svela unutar okvira racionalnog uma. Pridružila mu je ulogu upravljanja svakodnevnim mentalnim rutinama i ukalupila ga u okvire logičkog zaključivanja. No, Merkur kao što se to najbolje može vidjeti pri tumačenju snova ima i jednu sasvim drugu dimenziju. Ovaj mitološki glasnik bogova imao je jedini privilegiju slobodno putovati po svim svjetovima. Za njega nisu postojala nikakva ograničenja. Nakon smrti, upravo bi Merkur dočekaio ljudsku dušu i odveo je u podzemni svijet. Ta njegova uloga vodiča dolazi do izražaja i pri astrološkom tumačenju snova. U karti koju napravimo za početak sanjanja Merkur će nam dati dragocjene informacije o pravom značenju poruka koje smo primili.

Analizom onoga što se događalo na nebu za vrijeme našeg odlaska u svijet snova mogu se razjasniti mnoge nejasnoće. Snovi se na taj način uklapaju u jedan širi evolucijski kontekst i pokazuju nam otkuda dolazimo i kamo idemo. Pri tom osim Mjeseca i Merkura treba pogledati i ostale egzaktne aspekte

među drugim planetima, te usporediti kartu snova s natalnom kartom spavaća. Nakon nekog vremena pažljivog praćenja snova, stvari se polako počinju slagati i vi ćete biti u mogućnosti da točno tumačite simboliku i povezujete snove u nizove sa zajedničkim značenjem. Ukoliko zapisujete svoje snove ne bi bilo loše da opisu snova pridružite i astrološko značenje koje ih prati. Na taj način doći ćete u priliku da uklonite mnoge nepoznanice. Osim toga, primijetiti ćete i kako unutar snova postajete sve svjesniji. Počet ćete sami inicirati događanja u svojim snovima i aktivno kreirati prostore koje posjećujete. Na samom početku ovog teksta budna stvarnost je uspoređena sa snom. Na neki način mi spavamo i dok smo budni. Određene ezoterijske tradicije kažu da svatko tko se probudi u snu i uspije budan sanjati time povećava mogućnost da se probudi i u budnom stanju. Astrologija može biti od velike koristi u tom procesu.

Mjesec po elementima:

Vatra (Ovan, Lav, Strijelac) - iniciranje novih projekata, iskazivanje snage volje, avanture, strast, religijski i etički ideali, kreativnost, borba s vanjskim i unutrašnjim demonima, razrješavanje dilema

Zrak (Blizanci, Vaga, Vodenjak) - intelektualne zagonetke, razmišljanje o značenju života, snovi koji predviđaju budućnost, analiziranje situacija iz života, prepravljanje životnog scenarija

Voda (Rak, Škorpion, Ribe) - nejasni snovi, sadržaji se pretapaju, strahovi, borba s unutrašnjim demonima, bijes, iskazivanje ljubavi, sjećanja na prošlost, obnavljanje na emocionalnom nivou

Zemlja (Bik, Djevica, Jarac) - snovi o konkretnim događanjima iz života, iskazivanje navika, pokazuje nam se ono što trebamo odbaciti, komfor, užici, situacije identične onom što smo proživjeli ali malo pomaknute

Mjesečeve faze:

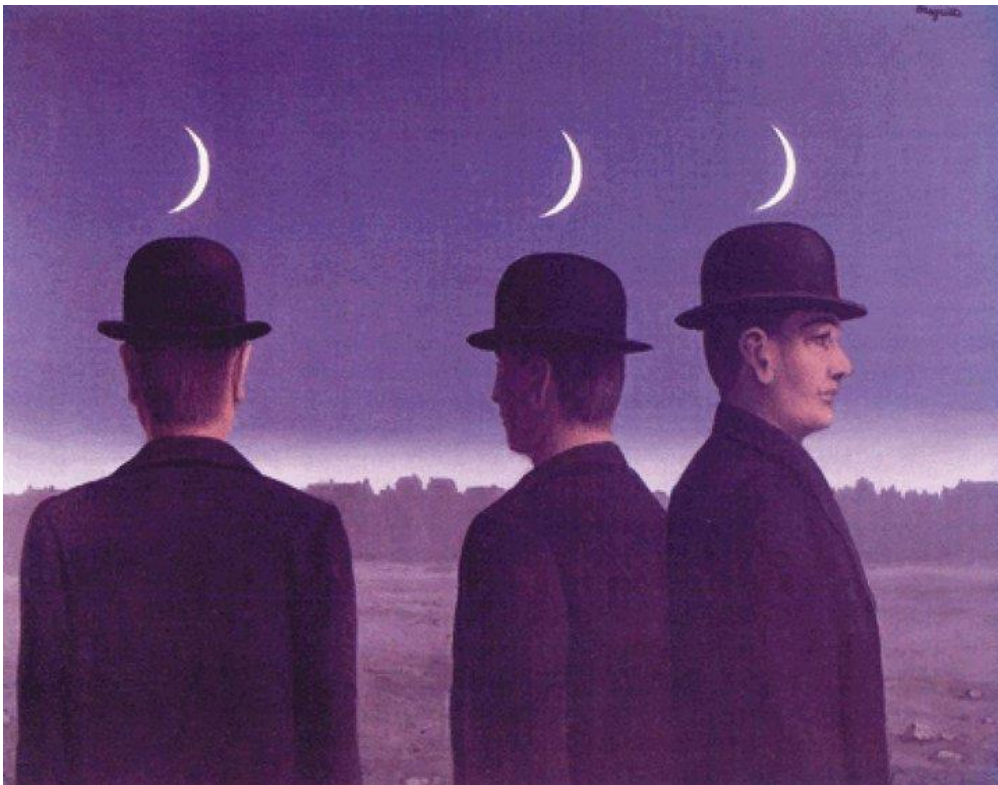
Mladi mjesec - isprepletenost svjesnog i nesvjesnog, početak određenog niza snova, tema će biti razjašnjena tek u nekom budućem snu

Prva četvrt - napetost između svjesnog i nesvjesnog, snovi vezani uz neku krizu, dobivamo direktan poziv na akciju unutar stvarnog života

Puni mjesec - nesvjesno prevladava nad svjesnim, snovi povezani s kolektivnim nesvjesnim, često snovi u kojima određene strahove

Zadnja četvrt - integracija svjesnog života, dobivamo informaciju što trebamo odbaciti ili prihvatiti kako bi nastavili proces unutrašnjeg rasta

Mračna faza (tri dana prije mladog mjeseca) - prije novog mladog mjeseca se rekapitulira čitav ciklus, proročki snovi, spoznaja višeg smisla života, razumijevanje pravog značenja smrti

SPORT I ASTROLOGIJA

Pedesetih godina prošlog stoljeća francuski psiholog Michel Gauquelin poželio je na konkretnim primjerima vidjeti istinsku vrijednost astrologije. Uz pomoć svoje supruge Françoise sakupio je veliku bazu od čak 50,000 podataka o rođenjima poznatih i nepoznatih ljudi i poput pravog znanstvenika bacio se na posao oboružan statističkim metodama analize. Nastavak priče postao je nekom vrstom legende koju astrolozi bezuspješno ponavljaju u većini javnih rasprava s nesklonim im znanstvenicima. Iako je u početku sumnjao u bilo kakav smisao astrologije, rezultati koje je dobio natjerali su Gauquelina da promjeni mišljenje i sam postane astrologom. Pri tome, naravno, nije naišao na bilo kakvo razumijevanje ostalih znanstvenika koji su jednostavno njegova istraživanja proglasili nevažecima i zanijekali im bilo kakvu znanstvenu valjanost. Gledajući astrološki Gauquelin se u svojoj analizi baze podataka usmjerio prvenstveno na povezanost određenih profesija i pozicija planeta u kućama. Već pri samom definiranju onog što želi ispitati on je odbacio važnost zodijakalnih znakova, te aspekata između pojedinih planeta. Takav poprilično pojednostavljen pristup Gauquelinu je potvrdio važnost Ascendenta i MC-a, te je uskoro došao do zaključka da se za pojedine profesije ponavljaju isti planeti u područjima oko te dvije važne točke.

Uz astrološke karte pripadnika različitih profesija, Gauquelin je analizirao i karte koje su pripadale sportašima. Tom prilikom je ustanovio kako se kod njih u pravilu pojavljuje Mars smješten u područjima oko Ascendenta i MC-a. Potaknuti Gauquelinovim istraživanjima astrolozi su kasnije bez puno razmišljanja sport počeli poistovjećivati s planetom Marsom i kroz njegov smještaj unutar karte procjenjivali potencijale pojedine osobe za vrhunske sportske rezultate. Takav način zaključivanja nije bio u skladu s astrološkom tradicijom koja nije imala običaj sport ekskluzivno povezivati s bilo kojim planetom. Astrolozi iz prošlosti zadovoljili su se da sport pridruže području pete kuće, što im je bilo i više nego dovoljno za procjenjivanje tadašnjih karata. Takav pristup se u praksi pokazuje puno djelotvornijim, premda ne i prikladnim za statistička provjeravanja. No, budimo iskreni, astrolozima iz prošlih vremena takve metode provjeravanja valjanosti astrologije nisu bile ni potrebne.

Gledajući karte modernih sportaša lako je uočiti važnost čitave karte kao cjeline. Mars u njima definitivno ima svoje mjesto, ali nije nikako ključan faktor za postizanje velikih uspjeha. Njegova uloga sastoji se u tome da daje onaj nužno potreban poriv za natjecanjem i snagu mišića. Mars će zbog svoje usmjerenosti samo na sebe biti istaknutiji kod sportaša koji se natječu u individualnim sportovima nego kod onih koji su nastupaju kao članovi neke momčadi. Isto tako taj crveni planet daje energiju koja se silovito izražava u kratkom vremenskom intervalu, što nadasve odgovara sportovima čija natjecanja ne traju dugo, poput sprinterskih disciplina u atletici, bacanju kugle, kladiva i diska, ili borilačkih sportova koji ne prelaze tri runde. Bog Mars bio je poznat kao vrlo loš strateg koji je dozvoljavao da mu bijes nadvlada racionalnost, pa stoga ne čudi podatak o gubljenju većine ratova koje je započeo. Slično se dešava i u sportu, za postizanje konačnog uspjeha potrebno je da Mars bude ojačan suradnjom s nekim drugim promišljenijim planetom. Jedan od njih je zasigurno Jupiter koji Marsu može dati širinu pogleda i moć taktiziranja. Sportaši koji u svojim kartama imaju istaknutog Jupitera uvijek imaju sposobnost doživljavanja onog čime se bave na višem nivou od pukog sukobljavanja s protivnikom. Njih ne može ništa pokolebati i uvijek izražavaju veliku pozitivnost. Nakon prestanka aktivnog natjecanja, veći dio njih i dalje ostaje prisutan u sportu na funkcijama trenera ili stručnih savjetnika. U ova moderna vremena kad bavljenje sportom uključuje česta putovanja širom svijeta, važnost Jupitera je tim veća.

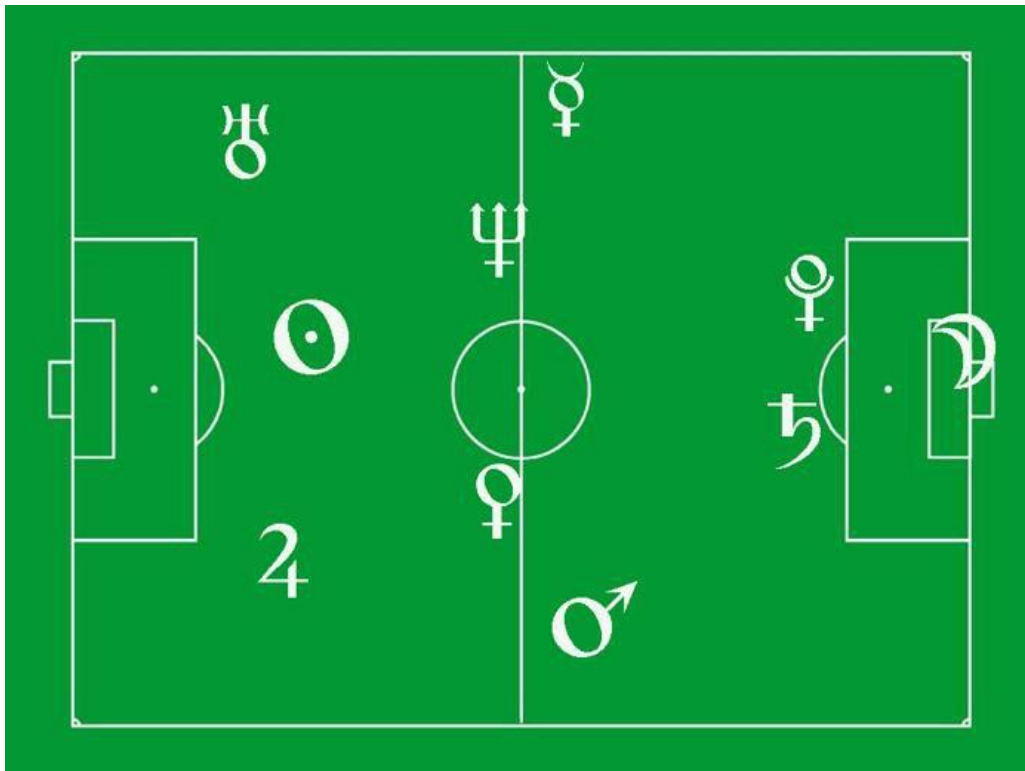
Velike sportske zvijezde teško je zamisliti bez snažno istaknutog Sunca. Ono sportašima daje toliko željeni kraljevski pečat i uzdiže ih do nivoa besmrtnosti. U momčadskim natjecanjima Sunce izdvaja glavne igrače oko kojih se vrti igra cijele momčadi. Oni se najčešće većinu posla ostavljaju drugima, a sebi dodjeljuju pravo odigravanja najvažnijih poteza i nošenja kapetanske trake. Sportaši u čijim je kartama istaknuto Sunce u pravilu dobivaju najveće honorare jer njihova lica krasi naslovnice, a djeca tjeraju roditelje da im kupuju baš njihove dresove. Merkurov utjecaj se kod sportaša očituje u brzom promišljanju i dobroj koordinaciji pokreta. Oni kojima je on istaknut u karti iznenađuju svoje konkurente naglim promjenama kretanja, te izuzetnim osjećajem za ravnotežu. Merkur još daje i izražen smisao za duhovitost i improvizaciju.

Mjesec svojim utjecajem u kartama sportaša potiče na izraženu emocionalnost koja u određenim situacijama može pomoći pri ostvarivanju natprosječnih rezultata. Kod momčadskih natjecanja, on će donijeti toliko važan osjećaj zajedništva i patriotizma. Uz Merkura, Mjesec je najčešće vrlo izražen kod sportaša koji u ekipama imaju ulogu playmakera, to jest onih koji grade igru i loptama poslužuju ostale članove momčadi. Venera s druge strane kod sportaša

budi smisao za suradnju. Naći ćete je nadasve vrlo istaknutu kod svih sportaša koji su nastupali u parovima (tenis, ping pong, klizanje, veslanje, i slično). Isto tako, Venera svojim prisustvom razvija u sportu kreativnost i osjećaj za stil. Od onih kod kojih je na istaknutom mjestu u karti traži da povedu računa ne samo o rezultatima, nego i o načinu na koji ih postižu.

Saturn je planet teškog i upornog treniranja. Sportaši koji ga osjećaju u svojim kartama su svjesni da se do velikih uspjeha ne dolazi na lagana način. Oni najčešće nisu potpuno sigurni u svoje natprosječne sposobnosti, pa zbog toga zdušno pribjegavaju prekovremenom vježbanju. U momčadskim sportovima, to će biti oni igrači koji će obavljati ogroman, najčešće ne tako uočljiv posao. Glavne zvijezde najčešće su to baš zbog toga što njihovi Saturnovski suigrači na sebe preuzimaju nimalo ugodne obaveze. Uranovski upliv ovjekovječiti će sportaše koji se po svojoj individualnosti razlikuju od većine ostalih. To može biti zbog živopisnog izgleda koji odstupa od uobičajenih normi za taj sport, ili zbog inovacija koje uvode u samu izvedbu. Povijest sporta ih najčešće pamti kao one koji su u svoje vrijeme propagirali nešto što je svima bilo strano i nepoznato, a tek kasnije postalo općeprihvaćenim.

Neptun je planet koji sport izjednačuje s mističkim iskustvom. Sportaši koji su pod njegovim utjecajem u pravilu unutar sporta traže nešto preko čega će transcendirati svakodnevna životna iskustva. Oni su spremni žrtvovati se za svoje ideale i u najboljem slučaju ostvariti rezultate koje nitko od njih nije očekivao. No, isto tako mogu polučiti i velika razočarenja, i to onda kada svi misle da su u najboljoj formi. Problematični Neptun u kartama sportaša uvijek traži oprez pri korištenju kemijskih sredstava. U suprotnom, ni krivi ni dužni mogu postati žrtvama skandala s dopingom. I konačno, Pluton je planet koji u sportu teži ekstremnim iskustvima. Sportaši koje karakterizira uvijek ispituju granice svojih snaga i teže ostvarivanju nadljudskih ciljeva. Oni tokom karijere vrlo često doživljavaju velike krize nakon kojih se ponovno uzdižu i budu još bolji nego prije. U momčadskim sportovima Pluton je istaknut u kartama igrača koji od trenera preuzimaju raznorazne «prljave zadatke». Oni najbolje i najstaloznije funkcioniraju kada svi ostali igrači gube glavu prilikom određenih dramatičnih situacija.

ŠAH – NEBESKA BITKA NA 64 POLJA

Od davnih vremena ljudi su nastojali proniknuti pravu prirodu svijeta koji ih okružuje. Suočavajući se s dramatičnim i teškim situacijama oni su dižući pogled prema nebu nalazili najsigurniji referentni okvir i podršku. Uvidjevši da se njihov život sastoji od neprestanog izmjenjivanja ugodnih i neugodnih trenutaka ljudi su razlog za to potražili unutar šireg konteksta. Ideja velikog perzijskog proroka Zoroastera o čitavoj kreaciji kao poprištu sukobljavanja suprotstavljenih sila dobra i zla vjerojatno je puno starija nego što se misli. Pošto su i ljudi dio te kreacije, neizbježno je da i oni sami postanu suučesnicima tog velikog sukoba koji ne samo da se odigrava u čitavom svijetu koji ih okružuje nego i u njima samima. Pri tome im je veliko olakšanje dodatno pružala ideja kako je sve to ustvari jedna velika igra u kojoj je konačni pobjednik, a to su sile dobra, unaprijed određen. U tom kontekstu nimalo ne čudi što pojava igara prati nastajanje najranijih civilizacija, poput onih mezopotamskih i egipatskih, te ostaje konstantom sveukupne ljudske povijesti, sve do modernih Play Station varijanti. Arheološka istraživanja otkrila su da su se najstarije igrane na pločama koje su svojom strukturom prikazivale nebeska zviježđa. Sličnu situaciju nalazim i u šahu, najkompleksnijoj ikad osmišljenoj igri koja već tisućama godina zaokuplja veliki broj poklonika.

U vrlo važnom simbolizmu igre šaha valja s jedne strane promatrati samu igru, a s druge samu šahovnicu na kojoj se ona odvija. Šahovnica je skup geometrijskih likova (četverokuta ili rombova) izmjenično bijele i crne ili crvene boje. Osim šaha ona se koristi i kod drugih jednostavnijih igara, poput na primjer dame. Ona u svojoj suštini simbolizira protivne snage koje u borbi za život suprotstavljaju sve pa i samo ustrojstvo ličnosti i univerzuma. Šahovnica i jest pogodna za igru, jer uokviruje konfliktnu situaciju. Raspoređivanje u četverokute znak je da bitka započinje. Šahovnica može izraziti sukob razuma i nagona, reda i slučaja, dvije različite kombinacije ili razne mogućnosti jedne sudbine. Ona simbolizira mjesto suprotnosti i borbi.

S druge strane, simbolizam igre šaha, koja je podrijetlom iz Indije (premda neki zastupaju i tezu o kineskom podrijetlu), očigledno je blizak simbolizmu ratne strategije, a primjenjuje se, prema Bhagavad Giti, na kastu ratnika (kšatrija). U šahu se borba odigrava između bijelih i crnih figura, između svjetla i sjene, između titana (asura) i bogova (deva). Pri tome je glavni ulog u bitki prevlast u svijetu. Naime, šahovska je ploča slika očitovanog svijeta koji je satkan od sjene i svjetla, a u kojem se izmjenjuju i ujednačuju energije yina i yanga. U svom iskonskom obliku šahovska je ploča jednostavna četvorna mandala, simbol Šive preobrazitelja, i ekvivalent kineskog yin-yanga. Uobičajena šahovska ploča sa 64 polja (64 je broj ostvarenja kozmičkog jedinstva) jest Vastu-puruša-mandala koja služi za gradnju hramova, te utvrđivanje sveobuhvatnih ritmova i za kristalizaciju kozmičkih ciklusa. Sličnu simboliku nalazimo i u kineskom divinacijskom sustavu I Chinga gdje upravo 64 heksagrama označava sveukupnost ljudske egzistencije. Šahovska je ploča polje djelovanja kozmičkih sila, a to je polje zemlja (četverokut) omeđena četirima stožernim točkama. Budući da je mandala simbol postojanja, borba težnji o kojima je riječ može se prenijeti u čovjekovu nutrinu. U igri djeluje inteligencija i točnost. Igračevu umijeće sudjeluje dakle u sveobuhvatnoj Inteligenciji (Vitraj) koje je Vastu-mandala također simbol. Vladanje svijetom sudjelovanjem u Vitraju kšatrijina je vještina, to je kraljevska vještina.

Zanimljivo je da je šah uvijek doživljavan kao strateška i ratna igra. Različite šahovske figure simboliziraju različita oružja. Sukob dvije vojske jasno je naznačen bijelim i crnim figurama koje su se našle suprotstavljene na ratištu. U poznatom perzijskom epu „Schahnameh“ („Knjiga kraljeva“) nalazimo na sljedeću epizodu: „Šahovska igra predstavlja predočenje rata,“ rekao je indijski glasnik perzijskom kralju Nuschirwanu. S tim riječima on mu je poklonio vrijednu tablu i figure i zamolio ga da igra bude prezentirana najmudrijim ljudima u perzijskom kraljevstvu. Ukoliko netko od njih uspije shvatiti smisao i pravila igre, tada je riječ o najmudrijem čovjeku na svijetu. Nađe li se u Perziji takav čovjek, indijski kralj će perzijskom platiti veliku nagradu, a ukoliko ne, biti će suprotno. Perzijski kralj je prihvatio izazov i zamolio sedam dana za traženje odgovora. Zajedno sa svojim mudracima posvetio se traženju rješenja postavljene zagonetke. Nakon puno razmišljanja to je uspjelo kraljevom veziru

koji je konstatirao kako je kod šaha sve isto kao na bojištu. Nakon sedam dana ponovno se pojavio indijski glasnik i bio preneražen kada je vezira uzeo figure kralja i njegovog savjetnika vezira, te ih stavio na samu sredinu. Obojica su bila praćena ratnim slonovima, zatim vitezovima, a na uglovima su se našle kule. „Kako je to moguće? Našao je rješenje a nije se konzultirao s indijskim mudracima!“, uzvikivao je glasnik.

Jedan od početnih oblika šaha bila je indijska caturanga, koja se igrala s figurama kralja (zapovjednika vojske), vitezovima na slonovima, kočijama, te običnim pješacima. Izvorno ova igra nije bila strateška igra, nego se igrala uz pomoć kocke. Unatoč toga, ovakva četverostruka podjela figura nedvojbeno pokazuje povezanost šaha s astrološkim arhetipovima. Četiri vrste oružja može se dovesti u vezu sa četiri elementa (vatra, zrak, voda, zemlja) ili također sa četiri ugla astrološke karte. Astrološko podrijetlo šaha dokazuje i kineska igra xian-qi. Pošto xian-qi u prijevodu znači „igra slonova“, mnogi Kinezi vjeruju kako ona potječe iz Indije. Ipak, slonovi su postojali i u Kini, no vremenom su nestali zbog klimatskim promjena. Samo ime igre je vrlo indikativno, jer ukoliko je početnoj riječi xian doda drugo završno slovo, umjesto „igre slonova“ dobivamo riječ koja označava zviježđa na nebu, što je prema nekim stručnjacima bilo stvarno ime ove igre. Astrološko podrijetlo šaha potvrđuje i jedan srednjovjekovni tekst koji doslovno kaže: „Kralj je Sunce, pješak je Saturn, ali Mars je vitez a kraljica Venera. Biskup je Jupiter a brza kula je Mjesec“.

Ako obratimo malo više pažnje na ovakvu podjelu planetarnih uloga, nije teško zamijetiti kako jedan planet nedostaje. Riječ je o Merkuru. U astrologiji Merkur također izmiče uobičajenim podjelama. Oni svugdje stoji kako izuzetak i na neki način istovremeno objedinjuje sve krajnosti. Povezujući Merkurovu simboliku s grčkim bogom Hermesom i egipatskim Totom, ne bi bilo pogrešno konstatirati kako je on prilikom igranja šaha prisutan kao neka vrsta unutrašnjeg vodiča koji pomaže igraču pri odigravanju svoje životne partije. Istovremeno krajnje intrigantna je i uloga Saturna (pješaka) koji sukladno svojoj simbolici predstavlja najmanje vrijednu i po kretanju najograničeniju figuru na tabli. No, upravo taj Saturn se dolaskom do suprotnog kraja table transformira u kraljicu, najmoćniju i najslobodniju šahovsku figuru. Ta transformacija najčešće označava i konačnu pobjedu u igri.

Astrološku simboliku nosi i sama šahovska tabla koja se sastoji od ukupno 64 polja. Između njih raspoznavamo 28 izvanjskih i 36 unutrašnjih. Unutar astrološke tradicije poznata je raspodjela Zodijaka na 28 Mjesečevih kuća i 36 dekana. Obje raspodjele su jako stare i sežu u doba kada je astrologija tek nastajala. Istovremeno postoji i velika sličnost same šahovske table i tradicionalnih četverokutnih astroloških karata koje su se tek s modernom astrologijom postale kružne.

Kralj

Ostala imena: imperator

Astrološka simbolika: Sunce

U gotovo svim oblicima šaha kralj se kreće na isti način: jedno polje horizontalno, vertikalno, ili dijagonalno. Kralj je poglavar države ili vojni zapovjednik. Pošto je predstavlja srce svake vojske ili države, njegovo uhićenje označava pobjedu protivnika. Kad je uhićen on gubi svu svoju moć.

Kraljica

Ostala imena: vezir, dama, general, savjetnik

Astrološka simbolika: Venera

U početnim oblicima šaha postojao je jedan kraljev savjetnik koji je imao vrlo ograničeno kretanje: jedno polje dijagonalno u bilo kojem smjeru. U kineskoj verziji taj savjetnik je imao još dodatno ograničenje ne udaljavanja od kralja. On je morao biti unutar kvadrata 3x3 čije središte je predstavljao kralj, a taj kvadrat se nazivao „zabranjenim gradom“. Sve to je u potpunosti usklađeno s planetom Venerom koja se sa Zemlje uvijek vidi u neposrednoj blizini Sunca. Savjetnik nije bio ratnik nego mislilac. Moderni šah je kraljici dao puno veću slobodu kretanja, a istovremeno joj omogućio i aktivnu ulogu u ratovanju. Sve to jako dobro korespondira promjenama društvenog položaja žena, pošto je Venera uz Zemljin satelit Mjesec jedini ženski planet na nebu.

Konjanik

Ostala imena: skakač, vitez, kentaur

Astrološka simbolika: Mars

Konjanik je prvenstveno poznat po svojem vrlo čudnom kretanju u obliku slova L. Karakterizira ga sposobnost preskakanja ostalih figura. Konjanik je, sasvim logično, povezivan uz konjicu.

Lovac

Ostala imena: biskup, svećenik, slon, zastavnik, strijelac

Astrološka simbolika: Jupiter

U prošlosti se lovac mogao kretati samo dva polja u dijagonalnom smjeru, no pri tome je mogao preskakati ostale figure. Sada se može kretati koliko god želi, ali ne može praviti skokove. Sva imena koja nosi ova figura direktno su povezana s Jupiterovom simbolikom. Zanimljivo je da su u Indiji ratni slonovi na svojim leđima nosili posebne kule u kojima su bili strijelci, pa na taj način postoji bliska povezanost između figura lovca i kule.

Kula

Ostala imena: kočija, brod, slon

Astrološka simbolika: Mjesec

Originalno se u Indiji kula nazivala kočijom. Ta simbolika je puno prikladnija za planet Mjesec koji se po legendama u brodu (kočiji) obilazi svoje nebeske palače. Kula ima mogućnost neograničenog kretanja u horizontalnom ili vertikalnom smjeru. U prošlosti ovo je bila najpokretljivija figura u šahu, baš kao što je i Mjesec za ljude najpokretljivije nebesko tijelo.

Pješak

Ostala imena: seljak

Astrološka simbolika: Saturn

Pješak se kreće jedno ili dva polja unaprijed a napada dijagonalno. Povezan je uz pješadiju, najzahtjevniji dio vojske koji se izlaže najvećim iskušenjima i pri tome vrlo često i pogiba. Kao što je u prošlosti planet Saturn predstavljao granicu Sunčevog sustava, tako i pješaci čine neku vrstu štita ispred kralja. Pješaci jedini imaju mogućnost napredovanja i promaknuća u kraljicu.

ASTROLOGIJA VELIKIH ZAVODNIKA

Nisu svi muškarci isti. Neki od njih ispunjenje svog života traže u karijeri, neki u odgajanju djece, a neki u osvajanju ženskih srca. Upravo ovi zadnji su oni koji nas trenutno zanimaju. Astrologija ih je već odavno uočila i dala nam određene naputke kako ih prepoznati. Sve to su tradicionalni recepti koji vrijede već stoljećima, pa nije loše napraviti malu inventuru i vidjeti jesu li ova moderna vremena što promijenila. U tu svrhu uzeli smo karte niza poznatih velikih ljubavnika, od George Clooneya i Jack Nicholsona, pa sve do Pabla Picassa i Julia Iglesiasa, te prekontrolirali kako se uklapaju u postojeće šablone. Rezultati koje smo dobili su bili više nego zanimljivi.

Od svih znakova Zodijska kao najerotičniji se smatraju Škorpion i Bik. Kaže se da ljudi s velikim brojem planeta unutar ove osi posjeduju urođeni talent za vrhunska ostvarenja u krevetu. Pregledajući karte odabranih velikih ljubavnika ustvrdili smo jaku zastupljenost znaka Škorpiona na Ascendentu. Njegova snažna zaokupljenost seksualnošću i sposobnost za dramatično izražavanje osjećaja zasigurno ima upečatljiv dojam na ženski rod. Muškarci sa Škorpionom na Ascendentu ne odustaju od onog što su zacrtali i uvijek idu do kraja. Istovremeno oni zastupaju i tezu da cilj opravdava sredstvo. Uz Škorpiona na Ascendentu je najzastupljeniji Strijelac. Ovi neumorni lutalice ljubav uvijek doživljavaju kao avanturu u kojoj žele steći nova iskustva.

Muški princip se u karti rođenja iskazuje kroz takozvane muške planete. Zato bi prema toj logici veliki ljubavnici u svojim kartama trebali imati snažno postavljeno Sunce, Marsa, Jupitera. Saturn koji sam po sebi djeluje na ograničavajući način ne bi trebao biti naročito istaknut. Takvo promišljanje se uglavnom potvrđuje jer poznati ljubavnici često imaju Sunce u znaku Ovna, te Mars u znaku Lava, a i Jupiter je uglavnom smješten negdje oko vrha karte (deseta i jedanaesta kuća). No, slijede i dva iznenađenja. Veliki broj muškaraca sklonih brojnim vezama imaju Marsa u znaku Raka (izuzetno slabog), te Saturna postavljenog u drugoj i osmoj kući, koje se obje povezuju sa seksualnošću.

Slabi Mars i Saturn u kućama seksualnosti bacaju jedno novo svjetlo na muškarce sklone promiskuitetnom ponašanju. Jedan dio njih očigledno nije baš

previše siguran u svoje vrijednosti, pa potvrdu pred samim traže u neprestanom osvajanju novih i novih žena. Uostalom, veliki broj seksualnih odnosa nije istovremeno i garancija kvalitete tih odnosa. Pregledavajući karte poznatih ljubavnika došli smo i do još jedne zanimljive činjenice. Njihove Venere su vrlo često bile u Djevici, a Mjeseci u Jarcu, dakle oboje u znakovima koji ih čine jako slabima. Venera i Mjesec u kartama muškaraca označavaju njihovo doživljaj suprotnog spola, što znači da veliki zavodnici na tom planu imaju puno problema. Često mijenjanje partnerica kod njih je povezano i uz nedovoljno poštivanje žena s kojima dolaze u kontakt.

Pošto je peta kuća od davnina smatrana kućom ljubavi, nije nimalo čudno što uspješni zavodnici imaju često u njoj puno planeta. Ova dinamična kuća garancija je zanimljivog života i stalne potrebe za uzbuđenje. Veliki ljubavnici koje smo pregledali isto tako su imali i jako naglašenu jedanaestu kuću. Jedanaesta kuća je nasuprot pete, što ih čini neraskidivo povezanim. Isto tako poznata je činjenica da kad je planet u nekoj kući, on istovremeno djeluje i na onu preko puta. Astrolozi iz prošlosti upozoravali su da brojne seksualne odnose kod muškaraca garantiraju i aspekti Venere s Marsom ili Saturnom. To je zato jer su Mars i Saturn smatrani zloćudnim planetima koji sa sobom donose nemoralno ponašanje.

Tu činjenicu potvrđuju i karte modernih zavodnika koji u svojim kartama imaju snažnu zastupljenost kontakata Venere s Marsom i Saturnom. No, pri tome su jednako tako prisutni i aspekti Marsa sa Saturnom. Ovdje se ponovno ponavlja priča o sumnji u svoje osobne vrijednosti koja velike ljubavnike tjera na stalno provjeravanje svoje potentnosti. Od takozvanih transcendentalnih planeta na muški promiskuitet snažno utječu i Venerini aspekti s Uranom i Plutonom. Neptun sa svojom vizijom idealne ljubavi nije našao svoje mjesto pri obaranju rekorda u brojnosti seksualnih veza. Njegova priča se teško uklapa u okvire svijeta kojem pripadamo.

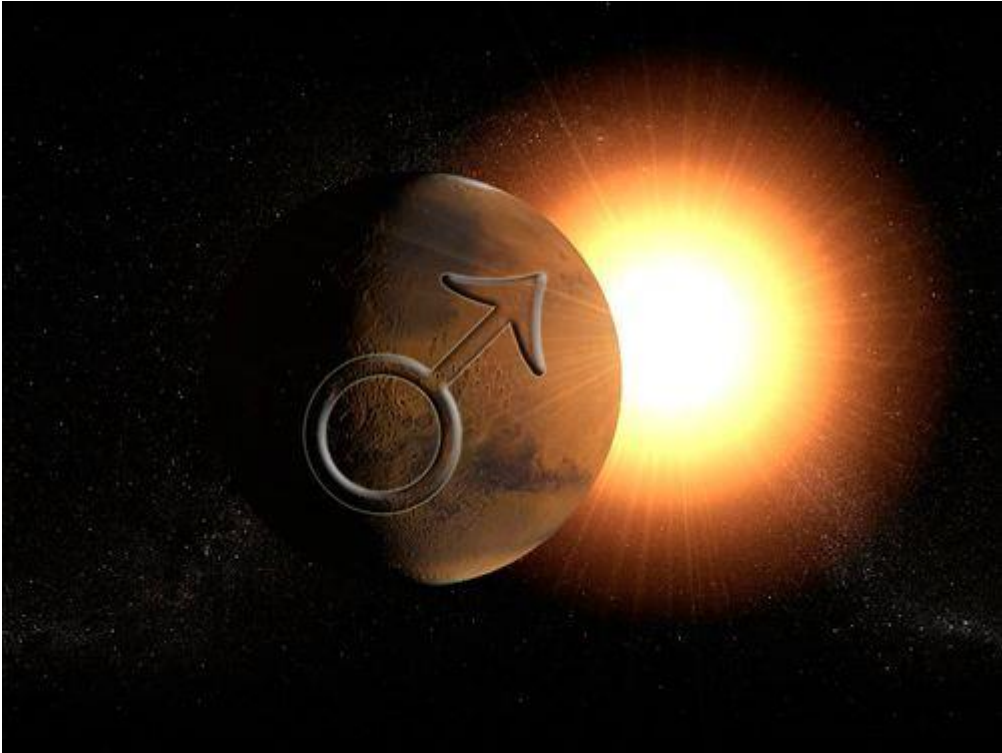
A sada pogledajmo i nekoliko konkretnih primjera. Dva glazbenika, Leonard Cohen (21. 9. 1934.) i Brian Ferry (26. 9. 1945.), savršeni su predstavnici takozvanih zavodnika sa stilom. Svojom profinjenošću i šarmom osvojili su brojne žene koje su im istovremeno poslužile i kao inspiracija za pjesme. Cohenova Venera u Djevici našla se vrlo slaba dvanaestoj kući zajedno s Neptunom. Nestvarnosti ženskog principa pridonosi i Mjesec u znaku Riba. S druge strane, tu je dramatični Mars u Lavu i jedanaestoj kući, te Sunce na Ascendentu, koji zajedno daju dramatičnost i potiču na seksualni odnos. Iako Ferrya krase upečatljivi Ascendent u Škorpionu, njegova Venera u Djevici i Mars u Raku su oboje u padu. U padu je i Sunce smješteno u znaku Vage, pa nije

teško zaključiti kako je kod Ferry pakovanje u mnogo čemu različito od sadržaja. On puno više nagovještava nego što pruža. Inače, muškarci koji imaju Veneru u znaku Djevice često igraju na kartu sofisticiranosti, ili opet osvajaju pažnju poslom kojim se bave.

Zanimljivo je da Veneru u znaku Djevice ima i Mick Jagger (26. 7. 1943.), pjevač neuništivih Rolling Stonesa. Od svih članova te grupe njega prati glas najvećeg ljubavnika, što on dokazuje usputnom nezakonitom djecom i u sedmoj deceniji života. Za to je najviše zaslužan njegov ogromni stelij u znaku Lava, te aspekti koje Venera čini s Marsom u znaku Bika, te Uranom. Kod Hugh Hefnera (9. 4. 1926.), vlasnika časopisa Playboy koji i s osamdeset godina paradira okolo okružen gomilom starleta, je za takvu nepresušnu odanost erotici osim Viagre zaslužna i neaspektirana i egzaltirana Venera u znaku Riba, pripomognuta neaspektiranim Marsom u znaku Vodenjaka. Poznato je da neaspektirani planeti mogu dominirati čitavom kartom, što se u Hefnerovom slučaju sigurno desilo. Kombinacija Venera-Mars je kombinacija neobuzdane strasti.

Neaspektiranu Veneru u 12. kući ima i Michael Douglas (25. 9. 1944.). Ovaj poznati glumac svojedobno je imao ogromnih problema sa seksualnošću. Jednostavno nije bio u stanju kontrolirati svoje porive, što se katastrofalno odražavalo na njegov brak. Dvanaesta kuća je poznata i kao kuća ovisnosti, u Douglasovom slučaju to je bila ovisnost o seksu. Nije nimalo čudno što se nesretni Douglas na kraju podvrgao i liječenju od ovisnosti spram seksa. Po brojnim ljubavnim avanturama poznat je i glumac Jack Nicholson (22. 4. 1937.). Raspojasani tulumu u skladu su s njegovim Marsom u Strijelcu na samom vrhu pete kuće. Ascendent u znaku Lava i Venera u Ovnu prikazuju ga kao ne previše izbirljivu osobu kojoj je jedino važan njezin osobni užitak.

Vrlo zanimljivu osobu odaje i karta Marlona Branda (3. 4. 1924.). Ovaj veliki glumac rodio se na samo sučevo pomračenje u znaku Ovna koje je palo u njegovu petu kuću. Za njegov intenzitet dodatno su se pobrinuli Mars egzaltiran u Jarcu i Venera u svom znaku Bika. Njegov Ascendent u Strijelcu zasigurno nije pridonio njegovoj vjernosti. Brojne ljubavne veze obilježile su i život slikara Pabla Picassa (25. 10. 1881.). Njegov Mjesec u petoj kući, zajedno sa Suncem u Škorpionu i Ascendentom u moćnom Lavu, garancija je potrebe za neprestanim dokazivanjem pred suprotnim spolom. Nažalost, to sve ne podržava i slabi Mars smješten u neugodnom mu znaku Raka i 12. kući. Izgleda da se i ovdje ponavlja već spomenuta priča o slaboj prisutnosti muškog principa i stalnoj potrebi za dokazivanjem.

ČUDOTVORCI

Već od davnih vremena, vremena kad su ljudi tek stvarali prve civilizacije, ono što ih je najviše fasciniralo bila su čuda. Neki istaknuti pojedinac mogao je savršeno pametno govoriti i svojim riječima ljudima približavati božansku mudrost, no ako on uz to ne bi učinio nešto posebno i začudio okupljeni auditorij, sve bi bilo uzalud. Čak je i Isus Krist za vrijeme svog boravka na zemlji hodao po vodi i oživljavao umrle. Ta stalna potreba za prisutnošću čuda ostala je konstantom i ovih naših modernih vremena. Čudotvorci su jednako aktualni danas kao što su bili i prije par tisuća godina.

Nisu sva čuda jednaka, baš kao ni svi čudotvorci nisu jednaki. Neka od njih nastaju božanskom a druga đavolskom milošću. Iz tog razloga je svakome tko ne posjeduje određene parapsihičke sposobnosti vrlo teško procijeniti tko kamo pripada. Pođemo li u prošlost najdetaljniju razradu različitih čuda naći ćemo u starim indijskim tekstovima. Unutar sustava yoge čudesne moći nazivaju se sidhijima. Sidhiji tamo nisu cilj duhovnog razvoja i njima se ne treba pridavati velika pozornost. Oni samo svjedoče o postizanju određenih viših nivoa svjesnosti, pa ih stoga treba tretirati samo kao popratnu pojavu. Najveća greška, po toj tradiciji, je vezivati se uz čuda i na taj način snažiti svoj ego.

Indijska tradicija čuda dijeli po elementima. Poznato je da je čitava kreacija zasnovana na kombinacijama četiri elementa: vatre, zraka, vode i zemlje. Iz tog razloga možemo razlikovati čuda vatre, čuda zraka, čuda vode i čuda zemlje. Ovladavanje pojedinim elementom prati određena inicijacija čija je pak posljedica dostizanje određenog nivoa svjesnosti, a time i sposobnosti da se čine čuda na tom nivou. Za trenutno stanje kolektivne svijesti čovječanstva možemo ustvrditi kako veliki dio nas zna hodati po zemlji, dok se tek učimo hodati po vatri. Hodanje po vodi i lebdjenje u zraku je privilegija tek nekolicine izabranih.

U klasičnim astrološkim tekstovima postoji izraženo mišljenje da posebne moći donose naglašeni vodeni znakovi i vodene kuće (četvrta, osma i dvanaesta). No, takav način promišljanja doživljava čuda samo na nivou jednog elementa.

Naglašeni vodeni element daje sposobnost jasnoviđenja i putovanja po astralnim nivoima, dok ćemo materijalizaciju, levitaciju, mijenjanje oblika tijela ili paralelno pojavljivanje na različitim mjestima svakako trebati potražiti drugdje. Ukoliko baš želimo istaknuti neku određenu pravilnost u kartama čudotvoraca, to je istaknut položaj Urana, Neptuna i Plutona. Kao transcendentalni planeti oni u sebi kriju tu onostranu dimenziju i izazivaju čuđenje u ovom našem svijetu. Pri tome je vrlo važno uočiti različitost čuda vezanih uz svaki od tih planeta.

Uran kao planet okultizma označava princip svetog znanja (gnosis). Tu nije riječ o knjiškom znanju, nego o znanju nastalom iz direktnog iskustva. Čuda koja Uran daruje vezana su uz element zraka i pri njihovom izvođenju dolazi do izražaja naša slobodna volja. Neptun, za razliku od Urana, ne stavlja u prvi plan našu slobodnu volju. Ovaj planet mistike traži od nas da se podredimo nekoj višoj volji i čuda koja tako nastaju posljedica su našeg djelovanja u funkciji medija. Element neptunovog djelovanja je voda. Pluton kao planet magije povezan je s najdubljinama slojevima kolektivnog nesvjesnog. Njegovo djelovanje dodatno pojačava Uranova i Neptunova čuda. Kako bi se sve konkretiziralo na nivou materijalne stvarnosti nužno je da u čitavu priču bude uključen i Saturn. U njemu prepoznajemo vladara elementa zemlje i glavnog krivca za postojanje čitave materijalne stvarnosti. Vjerojatno ste primijetili da u ovoj raspodjeli nedostaje vladar vatrenih čuda. To nikako nije Sunce, a ni planet Mars. Vladar ovog osnovnog elementa krije se najvjerojatnije negdje iza Plutona i tek čeka trenutak svog otkrića.

Najpoznatiji svjetski čudotvorac trenutno živi u Indiji i zove se Sai Baba (23.11.1926.), dok u našim lokalnim okvirima najveću pozornost ima velečasni Zlatko Sudac. Zanimljivo je pogledati njihove natalne karte i pokušati uočiti sličnosti i razlike. U Sai Babinoj karti dominantan je element vode. Sva tri transcendentalna planeta smještena su na jakim mjestima: Neptun je na MC-u, Pluton u konjunktiji s Mjesecom, a Uran iz pete podržava stelij u prvoj. Taj stelij se grupirao oko 30. stupnja Škorpiona koji se inače smatra jednim od najjačih stupnjeva čitavog Zodijaka. Uz to Mjesec se našao u bliskoj konjunktiji sa zvijezdom Sirius koja se u pravilu ističe u kartama duhovnih vođa.

Gledajući natalnu kartu Sai Babe čovjek se ne može oteti dojmu da je čitav život te osobe bio unaprijed određen. Prisutnost tako snažnih energija na jednom

mjestu ne ostavlja mogućnost nekih većih lutanja. Neptun koji dominira čitavom kartom i s visine udara kvadratima po Ascendentu i steliju u prvoj kući uklanja bilo kakvu mogućnost da netko sa strane jasno odredi pravo značenje misije ovog duhovnog vođe. On je neka vrsta tuđinca u ovom svijetu koji izaziva čuđenje kod svih koji dođu u direktni ili indirektni kontakt s njim. Teško je da će itko od onih koji ga okružuju uspjeti doznati njegov pravi identitet i razloge zašto je tu. Sai Babinu sposobnost materijalizacije predmeta pronalazimo u kvadratu Neptuna i Saturna. Ovaj aspekt, kad je tako istaknuto postavljen, vrši kristalizaciju ideja s viših nivoa i uvlači ih u konkretni fizički svijet

Velečasni Zlatko Sudac (24.1.1971.) za razliku od Sai Babe nema ništa u elementu vode. Njegov najnaglašeniji element je vatra. Nakon te različitosti dolazi veliki broj sličnosti. Posebnost Sudčeve karte je vrlo uska konjunkcija Marsa, Jupitera i Neptuna, pa za njegova čuda možemo reći da su Neptunove prirode. Ovaj zagonetni planet pomaže Sudcu da dođe u direktni kontakt s nekim drugim stvarnostima i postane provodnikom za izražavanje te više volje. Baš kao i Sai Baba, i Zlatko Sudac ima snažan kontakt Mjeseca i Plutona, s tom razlikom da Sai Baba ima konjunkciju a Sudac kvadrat. U prvi tren može biti jako čudno da dvije tako duhovne osobe imaju ove aspekte koji se povezuju s vrlo snažnim emocijama, emocijama koje variraju od oštrog fanatizma do gotovo sentimentalizma. No, kad se bolje promisli dolazi se do zaključka o opravdanosti te koincidencije. Riječ je o aspektima koji ne dozvoljavaju kompromise u snažnoj unutrašnjoj borbi dobra i zla. Kako bi neko dosegao svetost, on mora istovremeno upoznati i najdublju tamu.

Zanimljivo je da kod većine znanih čudotvoraca glavnu ulogu igra planet Neptun a podršku mu najčešće daje Pluton. Uran kao da je dobio tek sporednu ulogu i pojavljuje se tek u kartama izumitelja, revolucionara i vođa kultova. Možemo se upitati zašto je tako. Jedan od mogućih odgovora je da još uvijek živimo u eri Riba koja je po svojoj strukturi najbliža Neptunu. Predstojećim dolaskom ere Vodenjaka lako je moguće da će neki budući ljudi svjedočiti brojnijim Uranovim čudima.

ZABLUDE O 13. ZNAKU ZODIJAKA

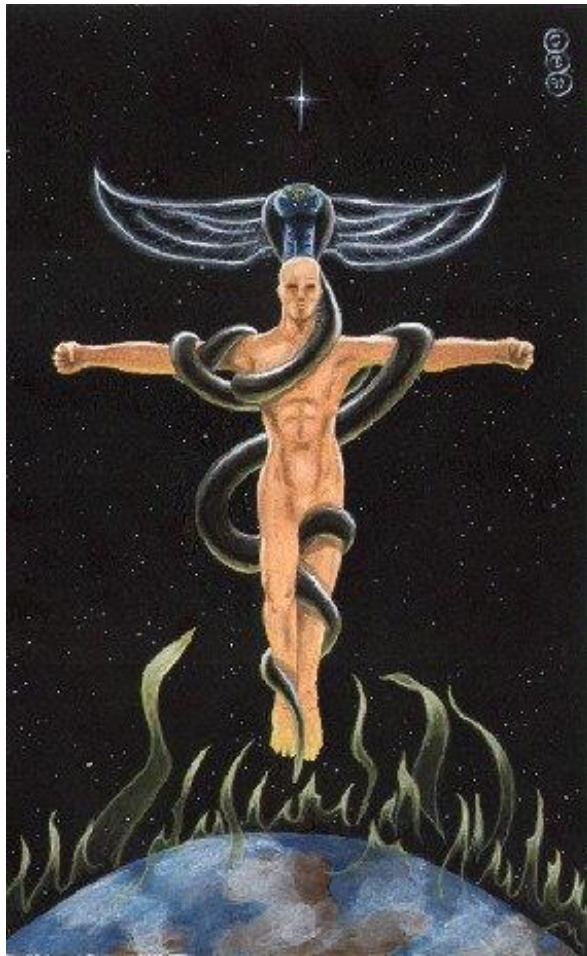
Potpuno neočekivano po medijima se ponovno pokrenula rasprava o Zmijonoscu i promjenama koje bi to zviježđe trebalo izazvati unutar astrologije. Parke Kunkle, astronom iz Minnesote, vjerojatno i sam nije pretpostavljao da će njegove nemušte teze o astronomskoj reformi astrologije izazvati takav odjek širom svijeta. Tim više što se priča o trinaestom znaku Zodijaka poteže već nekih dvadesetak godina i uistinu nije nešto revolucionarno novo. Izgleda da je svekolika svjetska javnost zaboravila sve ono što se pričalo početkom devedesetih godina, pa se opet zakačila na jeftine provokacije koje astronomi s vremena na vrijeme emitiraju kako bi diskreditirali astrologiju i sačuvali svoje vlastito znanstveno dostojanstvo.

O čemu je zapravo riječ? Prema astronomima, ekliptika (ravnina u kojoj zemlja rotira oko Sunca) jednim svojim dijelom prolazi kroz područje zviježđa Zmijonosca, pa bi zbog toga ono moralo biti uzeto u obzir zajedno s ostalih 12 postojećih zodijskih zviježđa. U skladu s time, činjenica da ekliptika prolazi kroz 13 zviježđa nužno dokazuje neispravnost astrologije i ona bi se trebala podrediti diktatu astronomije, te prilagoditi stvarnoj nebeskoj situaciji. Pri tome se ide tako daleko da se još ispisuju novi znakovi i njihova vremenska razdoblja tokom godine. Sve odiše jednom neopisivom lakoćom diletantizma.

Astronomi stalno zaboravljaju da astrologija ne postoji od jučer. Riječ je o duhovnoj disciplini koja egzistira tisućama godina i unutar koje su svoj doprinos davali vodeći mislioci svog vremena. Baš kao i filozofija, astrologija se razvijala preko različitih škola, te pri tome nje govala slobodu kreiranja novih individualnih pristupa. Najsmješnije u čitavoj priči o 13. znaku je što njezinim lansiranjem astronomi nastoje diskreditirati modernu tropsku astrologiju koja za referentni okvir uopće ne uzima nebeske podjele. Poznata je činjenica da tropska astrologija svoj Zodijski znak ne zasniva na konkretnim zviježđima, nego u svrhu definiranja znakova koristi podjelu godine na 12 jednakih razdoblja. U tom kontekstu se tropski astrolozi uopće ne bi trebali uzrujavati oko postojanja Zmijonosca i ubacivati bilo kakvi 13. znak.

Uvodeći Zmijonosca astronomi čak ne dovode u pitanje ni takozvanu sideralnu astrologiju koju koriste indijski i tibetanski astrolozi. Iako je sideralna astrologija zasnovana na dijeljenju neba na 12 jednakih područja, ona izlazi izvan okvira konkretnih zvijezda i slijedi neke druge zakonitosti. Izlaženje Zmijonosca na ekliptiku ulazi u okvire takozvane konstelacijske astrologije koja svoja tumačenja zasniva na stvarnoj nebeskoj situaciji. To je najstariji oblik astrologije koji se prakticirao u vrijeme njezinog nastajanja na području Mezopotamije. Svaki oblik astrologije ima svoje probleme i podložan je kompromisima, pa tako i konstelacijska astrologija koju očigledno preferiraju astronomi. Naime, zvijezda na nebu nisu jednake veličine, a na nekim mjestima se i preklapaju. Iz tog razloga je vrlo teško praviti bilo kakve uređene podjele i klasifikacije. Konstelacijska astrologija najbolje funkcionira kada se koristi unutar okvira direktnog povezivanja planeta i pojedinih zvijezda, što je u porastu zanimanja za šamanizam postalo vrlo aktualna praksa.

Ako malo bolje razmislimo, ideja o uvođenju 13. znaka Zodijaka astrološki gledano može biti sasvim legitimna. No, u tom slučaju oni koji to čine bi trebali razviti jedan novi astrološki sustav zasnovan na potpuno različitim pravilima zaključivanja od ovih postojećih. Nakon toga treba, naravno, vidjeti hoće li taj novi sustav uopće smisleno funkcionirati. U suprotnom, dolazi do brkanja jabuka i krušaka, a onaj tko to čini ispada smiješnim. Svima koji u zadnje vrijeme žustro raspravljaju o novom Zodijaku s 13 znakova ne bi bilo loše napomenuti kako on već odavno postoji. Riječ je o lunarnom Zodijaku koji se zasniva na Mjesečevom kretanju i prati njegovih 13 mjeseci tokom godine. Ovakav Zodijak je služio kao referentni okvir u davnoj prošlosti. Njegov cjeloviti prikaz nalazimo u astrologiji koju su prakticirali Kelti i pri tome umjesto postojećih znakova koristili različito drveće.

STRAH OD „SUPER MJESECA“

Neposredno prije nego što je Japan bio opustošen razornim potresom svjetske novine su objavile vijest u kojoj je citirano upozorenje astrologa Richarda Nollea o mogućnosti velikih katastrofa koje bi se mogle desiti na dan 19. ožujka. U prvi čas sve je izgledalo kao još jedno od mnogobrojnih zlogukih proročanstava, no nakon što se već idućeg dana dogodio potres u Japanu, Nolleove riječi su doživjele puno ozbiljniji tretman. Kako bi smanjili tenzije i potvrdili svoj znanstveni autoritet u medijima su se odmah oglasili raznorazni znanstvenici negirajući bilo kakvu opasnost za čovječanstvo. Pri tome su se, naravno, referirali na datum 19. ožujka i zanemarivali činjenicu da se velika katastrofa već dogodila i da nuklearno zagađenje prijete čitavom svijetu.

Richard Nolle već dugi niz godina proučava mundanu astrologiju i zasigurno ne spada u one astrologe koji žele profitirati plašenjem javnosti. U svojim prijašnjim tekstovima on je uočio povezanost različitih većih katastrofa, poput npr. uragana Katrina, s Mjesečevim ciklusima i na svojim web stranicama postavio tablice s prošlim i budućim zanimljivim nebeskim fenomenima. Njegove analize su vrlo zanimljive i zavrjeđuju pažnju. Prilikom objavljivanja vijesti o vrlo snažnom „Super Mjesecu“ na dan 19. ožujka ove godine mediji su se jednostavno zalijepili za taj određeni dan i njega proglasili danom velikih globalnih katastrofa. Pri tome su zanemarili činjenicu da se manifestiranje nebeskih fenomena dešava u pojedinim intervalima, a ne strogo na određeni trenutak kada se nešto formira na nebu.

Razjasnimo prvo što je to uopće „Super Mjesec“. Poznata je činjenica da nijedno nebesko tijelo nema savršeno pravilnu putanju, pa tako i Zemljin satelit kruži praveći odstupanja od kružnice. U toj njegovoj eliptičnoj putanji razlikujemo dva ekstrema: točku kada je najbliži i točku kada je najudaljeniji od Zemlje. Na dan 19. ožujka Mjesec će biti istovremeno u opoziciji sa Sunce (puni mjesec) i nalaziti će se na točki kada je najbliži Zemlji. Astrološki gledano, to znači da će biti vrlo utjecajan na zemaljske prilike. Pri tome odmah treba napomenuti kako taj utjecaj ima prije svega simboličko značenje i izlazi izvan okvira znanstvenih razmišljanja o gravitacijskim i ostalim silama.

Točke Mjesečeve najveće i najmanje udaljenosti od Zemlje kod pojedinih europskih astrologa igraju vrlo važnu ulogu. Pri tome se točka najveće udaljenosti naziva Crni Mjesec, a točka najmanje udaljenosti Prijap. Poznata je činjenica da Mjesec u astrologiji označava područje našeg života gdje smo skloni utjecajima različitih od okoline nam nametnutih programa. Zajedno sa svojim čvorovima on simbolizira života na nivou sudbine kojoj smo podložni. U tom kontekstu Crni Mjesec se u karmičkoj astrologiji doživljava kao najmanje materijalna točka i neka vrsta kapije za oslobađanje duše. Nasuprotna točka, nazvana imenom Prijapa (lik iz grčke mitologije), je najmaterijalnija točka koja prikazuje našu potpunu zarobljenost u fizičkom svijetu. Tu živimo život na nivou onoga što nam je određeno. Puni mjesec 19. ožujka ove godine odigrava se upravo na točki Prijapa i na taj način simbolizirao sudbinska događanja širom svijeta.

Za kraj spomenimo i to da katastrofalni potres u Japanu nastavlja neobičan niz pojavljivanja broja 11. Naime, već u više navrata numerolozi su zamijetili učestalo pojavljivanje tog broja unutar datuma dramatičnih događanja. Sve je započelo velikom solarnom eklipsom 11. kolovoza 1999. godina koja je najavila dolazak velikih globalnih promjena. Po univerzalnom svjetskom vremenu ta eklipsa je svoj vrhunac doživjela u 11 sati i 11 minuta. Drugi ključni događaj je bio napad na tornjeve u New Yorku 11. rujna 2001. godine, a sada dolazi i potres u Japanu 11. ožujka 2011. godine. Očigledno je da broj 11 ima posebno značenje u ovim tranzitnim vremenima između kraja i početka većih ciklusa. Sljedeći zanimljivi datum o kojemu će se vjerojatno dosta pisati je 11. 11. 2011. On u sebi donosi čak tri jedanaestice, pa će zasigurno zaintrigirati brojne numerologe. Ipak, potrebno je upozoriti da se simbolika brojeva najčešće ne izražava na tako očigledan i predvidljiv način.

TAJNE BROJA 11

Niz je započeo 11. kolovoza 1999. Godine. Tada se na nebu Europe u 11 sati i 11 minuta, po univerzalnom vremenu ukazala upečatljiva sunčeva eklipsa koja je obilježila ulazak čovječanstva u treće tisućljeće. U razdoblju koje je prethodilo eklipsi širom vodile su se rasprave u njezinom simboličkom značenju i promjenama koje donosi. Astrolozi su karti eklipse uočili neobično egzaktnu konfiguraciju velikog križa unutar koje su se osim eklipse nalazili još i planeti Mars, Saturn i Uran. Sve to se doimalo izuzetno dramatičnim, što je dovelo do spekulacija o mogućnosti velikih katastrofa i kraju svijeta. Tenzije su dodatno pojačale i riječi iz Nostradamusovih Centurija gdje je francuski prorok isticao doslovce najavio: „ U godini 1999., u sedmom mjesecu, s neba će sići strašan kralj. Ponovno će ustati kralj Angolmois. Mars će prije i potom vladati sretno.“

Brojni Nostradamusovi tumači su se zapitali kakav će to strašni kralj stići s neba u 1999. godini. Po nekima su se te riječi odnosila na nebesko tijelo koje će se sudariti sa Zemljom, a čule su se i kalkulacije o rođenju Antikrista koji će eventualno zavladati svijetom. Nakon okončanja eklipse situacija se malo primirila, a pažnja ljudi se okrenula na datum 1. siječnja 2000. godine i poznatu Y2K prijetnju. Naime, pojavile su se bojazni da će zbog prelaska na novi način bilježenja vremena (prelazak s 1999. na 2000. godinu) zakazati veći dio kompjuterske tehnologije i na taj način izazvati katastrofalne posljedice širom svijeta. Na sreću, ove dramatične najave, baš kao i mnoge prije njih, su se pokazale netočnima.

Sljedeći ključni datum bio je 11. rujna 2001. godine. Navodni teroristički napad na tornjeve Svjetskog trgovačkog centra u New Yorku označio je povijesnu prekretnicu i nametnuo svijetu kretanje unutar novih zadanih mu okvira. Nakon početnog šoka i vrlo skorog iniciranja globalnog rata protiv terorizma sve veći broj ljudi je počeo kritički razmatrati ono što se desilo 11. rujna i pri tome uočavati čitav niz teško objašnjivih koincidencija. Neke od njih su se odnosile na teško objašnjivu sveprisutnost broja 11.

- Ne samo što se napad dogodio na 11 dan mjeseca rujna, nego je i zbroj znamenki u datumu 11. 9. također jednaka broju 11 – $1+1+9=11$
- U engleskom jeziku September 11 ima ukupno 9 slova i 2 broja, dakle opet 11 znamenki

- 11. rujna je bio 254 dan u toj godini. $2+5+4=11$
- Nakon 11. rujna do kraja godine je preostalo 111 dana.
- Prvi avion koji je udario u jedan od tornjeva pripadao je letu broj 11.
- U tom avionu je bilo 92 putnika. $9+2=11$
- Prilikom napada na tornjeve službeno je bilo 2,801 žrtava. $2+8+0+1=11$

Ovo su, naravno, samo neke od najzanimljivijih koincidencija. Neumorni teoretičari zavjere potrudili su se pronaći na desetke drugih podataka u kojima broj 11 vodi glavnu ulogu. Izgleda kao da se netko jako potudio kreirati scenarij u kojemu će svima jasno dati do znanja da ništa ne prepušta slučaju.

Nepune tri godine nakon napada na New York slijedio je bombaški napad na vlakove u Madridu. Datum je opet bio vrlo indikativan – 11. ožujka 2004. godine. Ponovno su zaredali tekstovi o zlokobnosti broja 11 i njegovom negativnom utjecaju na događanja u ovom svijetu. Neki od dežurnih analitičara su se sjatili spomenuti značenje koje tom broju pridaju različita tajna bratstva i organizacije koje manipuliraju globalnom zajednicom. Tražilo se značenje broja 11 unutar rituala, te ga se istovremeno povezivalo sa sotonističkim kultovima. Tom prilikom je u javnost izašla i teza kako poznati sotonistički pozdrav rukom s uzdignuta dva prsta korespondira s dvije jedinice u broju 11. Na taj način je ovaj broj stavljen u istu ladicu s ostalim najmračnijim simbolima koji uobičajeno zastrašuju ljude.

Kada je ove godine Japan ostao poharan razornim potresom i tsunamijem, teško je bilo ne zamijetiti da se opet sve dogodilo 11. ožujka. Kao da je opet netko svima želio dati do znanja kako i dalje kontrolira sudbinu čovječanstva. Broj 11 sada već počinje podsjećati na neku vrstu potpisa autora. Pokušajmo vidjeti zašto baš broj 11 i koji je smisao ovakvog njegovog korištenja. U numerologiji broj 11 se smatra prvim od takozvanih transcendentalnih brojeva koji uzdižu svijest ljudi. Transcendentalna serija brojeva sadrži brojeve s istim znamenama (11, 22, 33, 44, 55, 66, 77, 88, 99) i predstavlja neku vrstu puta duhovnog oslobođenja. Prvi korak stupanja na taj put je otvaranje svijesti za razumijevanje onoga što simbolizira broj 11.

U brojnim numerološkim knjigama se pitagorejskog usmjerenja navodi kako broj 11 označava iluminaciju kroz duhovnu inspiraciju. On se povezuje s duhovnim glasnicima koji s viših nivoa postojanja ulaze u naše zemaljske okvire i povezuju nas s našom istinskom prirodom. Postoji mišljenje da vibraciji broja

11 odgovara anđeo Uriel koji u vrijeme prelaska u razdoblje Vodenjaka pomaže pri uspostavljanju ravnoteže i mira. Samo ime Urielovo u prijevodu znači „Svjetlost Gospodinova“, što ga direktno povezuje s iluminacijom i širenjem ljudske svijesti. Općenita funkcija broja 11 je poticanje na traženje duhovnih istina i manifestiranje ideala unutar materijalnog svijeta. Prisutnost dvije jedinice u zapisu broja ovog posebnog broja ga identificira na nivou preuzimanja uloge duhovnog vođe koji funkcionira izvan granica ega. Ljudi koji ga manifestiraju u sklopu svog duhovnog puta trebali bi poticati različite humanitarne aktivnosti za dobrobit čitavog čovječanstva.

Takozvana kaldejska numerologija broju 11 pristupa na potpuno različiti način od pitagorejske. Kaldejski numerolozi taj broj smatraju iznimno nesretnim i za njega kažu da donosi nevolje u životu. One koji su ređeni pod njegovim utjecajem očekuju prikrivene opasnosti, iskušenja i sve moguće nesreće. Istovremeno odnosi sa suprotnim spolom će biti loši i skloni prekidanju. Ekscentrično ponašanje tih ljudi stvara im brojne neprijatelje i probleme pri realizaciji svojih planova. Kao što možemo primijetiti, u kaldejskoj numerologiji tretman broja 11 je sličan načinu na koji se on pojavljuje u vijestima o katastrofalnim događanjima širom svijeta. Očigledno je da ovaj broj izaziva sasvim različite reakcije ovisno o nivou svijesti onih koji ga tumače.

Slične proturječnosti s doživljavanjem broja 11 se događaju i izvan numerologije. Unutar katolicizma ovaj broj se povezuje uz nesavršenost i grijeh. Razlog tome proizlazi iz vrlo jednostavnog razmišljanja. Broj 11 nadilazi broj Božjih zapovijedi (10), a po svojem iznosu se nalazi ispod broja 12 koji se povezuje uz savršenost i milost. Ipak, broj 11 je i broj Kristove objave, jer u njegovoj pratnji je bilo 11 pravovjernih apostola. U kabalističkoj tradiciji uz deset sefira se pojavljuje i jedanaesti. Njemu se pridodaju vrlo negativne konotacije i smatra ga se demonskim elementom u postojećoj kreaciji. On je očigledno faktor narušavanja poretka. Ovakav odnos kabalista spram jedanaestog sefira postaje puno jasniji kada se simbolika broja 11 poveže s Lilit.

U hebrejskoj broj 11 se dodjeljivao Lilit, ozloglašenoj prvoj Adamovoj ženi. Njezin grijeh je bio što je inzistirala na svojoj slobodi i odbijala bilo kakvu podređenu ulogu. Zbog toga je prognana i proglašena demonom koji ljudima donosi probleme i narušava im njihov svakodnevni mir. Nailazimo na sličnu priču kao i kod broja 11. Ako malo bolje promotrimo u svojoj suštini broj 11 je ženski broj ($1+1=2$) koji se sastoji od dvije muške jedinice. U tom kontekstu on istovremeno simbolizira osnovnu žensku energiju (Velika Boginja) koja izlazi izvan okvira muško-ženskih klasifikacija. Povezanost broja 11 i Lilit odrazila se i u astrologiji gdje sve ono što se naziva imenom Lilit (Crni Mjesec, Tamni

Mjesec, asteroid) nailazi na naizgled kontradiktorne interpretacije. Za neke astrologe Lilit simbolizira izuzetno destruktivne utjecaje, dok je drugi poistovjećuju s našom dušom zarobljenom u materiji. Ustvari, kontradikcije i nisu tako velike. Sve ono što održava našu dušu uistinu se destruktivno manifestira unutar kristalizirane materijalne stvarnosti.

Broj 11 učestalo se povezuje sa širenjem svijesti i dolaskom novog doba. Poznati okultist Eliphas Levi o njemu piše: „Broj 11 je broj snage, broj sukobljavanja i žrtvovanja... Krist je umro okružen s dva lopova i jednog od njih odveo sa sobom na Nebo.“ Ideja o dvije jedinice u broju 11 kao dva lopova između kojih se nalazi Krist je simpatična, no pogledajmo i druge dimenzije Levijevih citata. On konstatira „broj 11 je broj snage“ i pri tome zasigurno aludira na jedanaestu veliku arkanu tarota koja se izvorno zvala Snaga. Sadašnji uobičajeni prikaz karte Snage je slika na kojoj žena golim rukama uspješno kroti lava. U prošlosti se pojavljivala i slika na kojoj žena u pratnji lava pokretom ruke ruši klasični grčki stup. Ta snažna žena na sebi ima oklop i kacigu u obliku lavlje glave. Ova dva prikaza karte Snage mogu se vrlo lako povezati. Kroćenje lava je prvi korak na putu prema oslobođenju. Zarobljena duša počinje preuzimati vlast nad tijelom u koje je stavljena i pri tome dobiva izuzetnu snagu. Lav više nije protivnik, nego izvor neograničene snage. Druga faza oslobođenja je rušenje lažnih konstrukcija unutar ovog svijeta. Dušu više ništa ne može zadržati na njezinom putu do konačne slobode.

Ženu koja rukom ruši stup uobičajeno se povezuje s Kibelom, maloazijskom boginjom koju su u njezinoj domovini smatrali začetnicom svega na svijetu, prije svega bogova, ali i ljudi, životinja i raslinja. Njezini su štovatelji vjerovali da o njoj ovisi život na zemlji, no da istovremeno vlada i podzemnim svijetom. Kibelino omiljeno društvo su bili lavovi, leopardi i gorski demoni. Grci su je izjednačavali s boginjom zemlje Gejom. Broj 11 očigledno u sebi sadrži vrlo snažnu žensku priču koja nadjačava sva nametnuta joj ograničenja. Simbolika rušenja stupa vjerojatno je zasmetala raznim tajnim bratstvima koja većinu svojih rituala izvodi okružena takvim dekorom. Da li zbog tog razloga ili ne, u većini modernijih kompleta tarot karata autori su se usmjerili na prikaz arkane Snage slikom žene koja kroti lava. Dodatnu konfuziju je pojačala odluka utjecajnog magijskog društva Zlatna zora da zamjeni mjesta osme i jedanaeste arkane. Na taj način se broj 11 počeo povezivati uz arkanu Pravdu koja simbolizira dominaciju karmičkih zakona.

Zamjenjivanjem pozicija arkana Snage i Pravde svi oni koji su koristili te nove komplete tarota bili su usmjereni na potpuno različitu simboliku broja 11. Pogledamo li sliku koja se nalazi na karti Pravde puno toga postaje jasnije. Na

njoj se nalazi grčka boginja Temida koja predstavlja moć zakonitog poretka. Tu ulogu je dobila kao ljubavnica glavnog boga Zeusa. Kasnije je s velikim oduševljenjem stajala pokraj njegovog zlatnog trona i igrala ulogu suca. Na taj način je broj 11 interpretiran kao broj zarobljenosti unutar viših zakonitosti i pokornosti bogovima. Sve ovo je vrlo slično tretmanu koji ovaj broj dobiva preko učestalog poklapanja s datumima katastrofalnih događaja. Umjesto slobode nameće nam se ostajanje u ulozi sluga onih koji vladaju svijetom. No, uzdizanje ljudske svijesti je neminovni proces koji neće zadržati nikakve manipulacije brojevima. Sve više ljudi se budi i počinje izlaziti izvan okvira nametnutih im uvjetovanosti. Karta Snage se očigledno vratila na svoje pravo mjesto u nizu velikih arkana.

KAO LUTKE U MJESEČEVIM RUKAMA

Već od najranijih vremena Mjesec je svojim prisustvom na nebu privlačio pažnju ljudi. Svojom veličinom i sjajem priskrbio si je zajedno sa Suncem privilegirani položaj ključnog faktora za određivanje referentnog okvira protjecanja vremenskih ciklusa. Bilježenje vremena u prošlosti je bilo predujet nastajanja svih velikih civilizacija koje bez raspoznavanja godišnjih i mjesečnih ritmova jednostavno nisu mogle računati na svoj opstanak. Potreba kreiranja kalendara produbljivala je odnos ljudi spram neba i stvorila neraskidivu povezanost onog što je gore s onim što je dolje. Astrologija je bila prisutna u svim porama života i zajedno s mitologijom određivala načine tumačenja svijeta koji nas okružuje. Prema najstarijim poznatim pisanim dokumentima ključni trenuci razvoja zapadne astrologije desili su se negdje tri tisuće godina prije Krista u području Mezopotamije. Tada se po prvi puta jasno počela određivati konzistentna terminologija koja je na kraju rezultirala univerzalnim simboličkim jezikom koji se proširio na sve strane.

Postepeni razvijanjem astrologije kreirao se i svima poznati zodijak od 12 znakova koji su pratili kruženje Zemlje oko Sunca. Taj takozvani Sunčevi Zodijak svima je dobro poznat i koristi se na bezbrojne različite načine, od dnevnih novina do psihoterapije. Ono što je puno manje poznato je da je u prošlosti jednako tako postojao i Mjesečev zodijak, koji je po svemu sudeći bio stariji od onog Sunčevog. On se sastojao od 28 dijelova, takozvanih Mjesečevih kuća, koji su pratili mjesečno kretanje Mjeseca u odnosu na istaknute zvijezde stajačice. Iz tog vremena smo naslijedili podjelu tjedna na sedam dana, te mjeseca na četiri tjedna. Tokom različitih vremena Mjesec je u astrologiji igrao značajnu ulogu i smatrao se jednim od glavnih faktora pri određivanju osobnosti. Povezivalo ga se s emocijama, nesvjesnim i instinktivnim reakcijama. Preko njegove pozicije u karti procjenjivalo se koliko se pojedina osoba osjeća sigurnom u ovom svijetu, te kako se uklapa u postojeće prirodne i društvene zajednice.

Iako su ga drevne civilizacije doživljavali kao da je muškog roda, što se u našem jeziku održalo u samom imenu, kasnije je Mjesec postao utjelovljenjem majčinskog i općenito ženskog principa. Taj pomak najvjerojatnije se dogodio tokom uspostavljanja patrijarhalnih društvenih uređenja i označavao je promjene koje su nastale u načinu doživljavanja svijeta koji nas okružuje. U takozvanoj karmičkoj astrologiji Mjesec je uz Saturna i južni Mjesečev čvor najsnažnija poveznica s prošlim životima. On je tu neka vrst univerzalne memorije koja iz inkarnacije u inkarnaciju pamti svaki naš pokret i svaku našu riječ. Poznato vrćenje filma unatrag koje nastupa u trenutku smrti ustvari je uspostavljanje kontakta s Mjesečevom sferom. U toj Mjesečevoj memoriji osim sveukupne osobne karme pohranjena je šira porodična i nacionalna karma koja oblikuje naše život. Na putu do prosvjetljenja i oslobođenja potrebno je prije svega odvojiti se od Mjesečevog utjecaja. Takav način razmišljanja prisutan je u brojnim gnostičkim i hermetičkim učenjima koja su duhovni razvoj pojedine osobe gledala u kontekstu niza planetarnih sfera.

Kako bi se neka duša inkarnirala na Zemlji ona putuje redom kroz sfere svih vidljivih planeta Sunčevog sustava i na kraju dolazi do one Mjesečeve koja je najbliža našem planetu. Ista stvar, ali obrnutim redoslijedom, se odvija i nakon smrti kada se duša s novostečenim iskustvima vraća tamo otkuda je došla. Mjesec u tom konceptu igra ulogu mjesta na kojem duše čekaju svoj ulazak i izlazak iz materijalnog svijeta. Snažna povezanost Mjeseca s materijalnom stvarnošću u astrologiji je dodatno istaknuta njegovim vladarstvom nad znakom Raka i egzaltacijom u znaku Bika. Bik je najmaterijalniji od svih znakova Zodijaka, a Rak simbolički predstavlja maternicu kroz koju se svatko rađa u ovom svijetu. Nećemo puno pogriješiti ukoliko Mjesec zbog toga prozovemo našom najjačom karikom koja nas tjera na boravak ovdje gdje jesmo. Iz tog razloga postaje očiglednim zašto se u spomenutim ezoterijskim učenjima stalno insistiralo na rješavanju problema Mjeseca.

U razjašnjavanju negativnog Mjesečevog utjecaja gnostici su otišli još korak dalje i negativnim proglasili čitav Sunčev sustav i planete u njemu. Po njima, Sunčev sustav je neka vrsta svemirske zamke koju je kreirao nesavršeni bog (demijurg) kako bi zatočio ljudske duše. Tu se gnostici suštinski razlikuju od većine ostalih ezoterijskih učenja koja neprestano tvrde kako smisao inkarniranja duša leži u njihovom usavršavanju kako bi se kasnije mogle sjediniti

s Bogom. Gnostički koncept odbacuje svaku pomisao o svemiru kao velikoj duhovnu školu i opisuje ga kao jedno mračno i neprijateljsko mjesto za ljudske duše. Svima onima koji se žele spasiti preostaje da se što prije probude iz sna koji doživljavaju kao jedinu stvarnost i vrata u područje istinskih vrijednosti i istinskog Boga. Pri tome im veliku pomoć može pružiti poznavanje astrologije jer na taj način dobivaju ključeve za slobodan prolazak kroz kontrolne punktove smještene unutar planetarnih sfera.

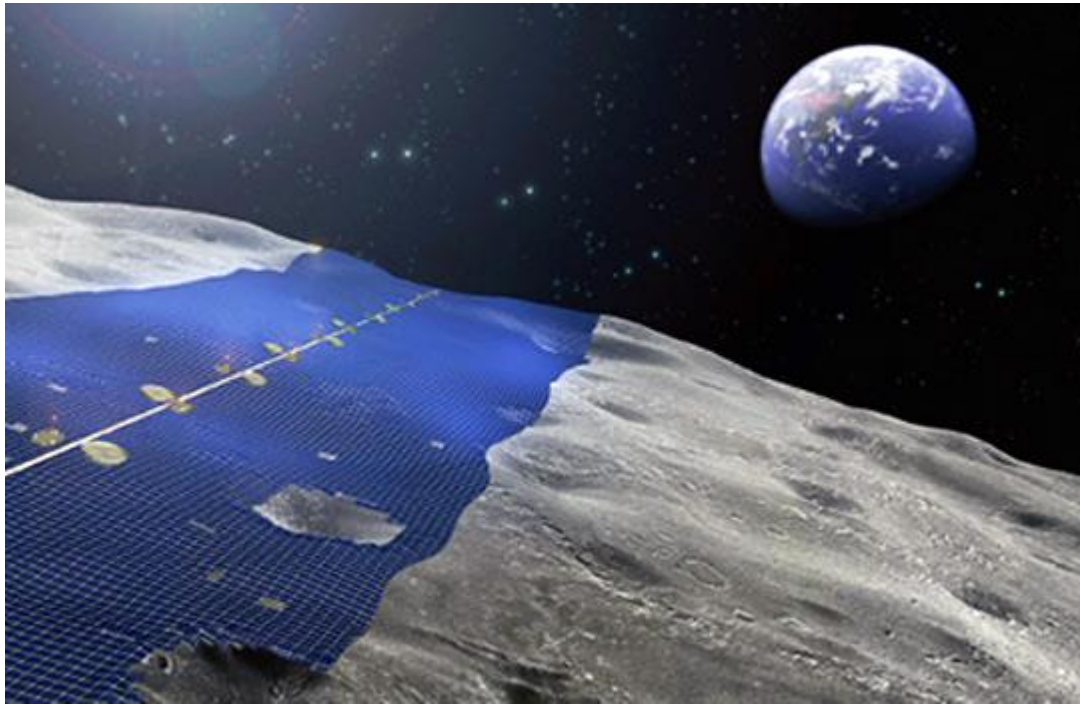
Na gnostičko promišljanje o ulozi Mjeseca nastavlja se i Georges Gurdjieff sa svojom školom Četvrtog puta. Prema tom zagonetnom duhovnom učitelju većina ljudi se u svojim životima ponaša poput strogo mehaničkih automata kojima upravljaju više sile. Isto tako duša nije nešto sa čime se rađa nego se ona tek treba stvoriti tokom života. Prema Gurdjieffu Mjesec ljudi su doslovce Mjesečeva hrana. Ovo nebesko tijelo upravlja njihovim mehaničkim ponašanjem i na taj način sebi prikuplja potrebnu energiju. Mjesec poput nekog velikog gospodara lutaka dirigira mislima i djelovanjem većine čovječanstva koje bi bez njegovog upliva postalo potpuno pasivno. Gurdjieff uspoređuje Mjesec s oblikom parazitske misaone tvorevine koja bi bez uzimanja zemaljske energije postala mrtvim tijelom. Jedini način na koji se ljudi mogu osloboditi iz svoje podređene pozicije i izbjeći da budu pojedeni od Mjeseca je kroz intenzivni trud i stalno prakticiranje «samoprisjećanja». Gurdjieffov učenik Ouspensky objašnjava kako je jedini način prevladavanja Mjesečevih utjecaja taj da svaki čovjek unutar sebe stvori novi Mjesec. Pod time on misli na razvijanje novog unutrašnjeg pokretačkog mehanizma koji će preuzeti funkcije od onog izvanjskog.

U novije vrijeme i znanost je počela potvrđivati prisutnost snažnog utjecaja koji Mjesec ima na ljude. Prema Sveučilištu u Leedsu, tijekom razdoblja punog mjeseca broj liječničkih konzultacija raste. Broj pacijenata raste za 3,6 posto, što u bolnicama iznosi oko tri dodatna pacijenta za svaku operaciju. Istraživači nisu nagađali o prirodi problema povezanih s Mjesecom ili zašto je do njih dolazilo, već su jednostavno rekli «čini se kako to nije u vezi sa anksioznošću ili depresijom». Prema drugom istraživanju na slovačkom Institutu preventivne i kliničke medicine u Bratislavi, gdje su praćeni rezultati tijekom 22-godišnjeg razdoblja, napadi astme i gihta dosežu vrhunac tijekom mladog i punog mjeseca. Podaci o 140,000 porođaja u New Yorku pokazali su male ali sustavne

varijacije u rođenjima tijekom razdoblja od 29,53 dana – koliko je duljina mjesečevog ciklusa, s vrhunskom plodnošću u posljednjoj četvrtini. Vrhunac plodnosti u trećoj četvrtini sugerira kako razdoblje smanjivanja svjetlosti točno nakon punog Mjeseca može pospješiti ovulaciju.

Studija na Floridi o ubojstvima i oružanim napadima pokazuje veliko povećavanje oko punog mjeseca. Jedna druga studija provedena u tri policijske postaje pokazuje kako je broj zločina u doba punog mjeseca mnogo veći nego u ostalim razdobljima. Četverogodišnja studija automobilskih nesreća govori kako je njihov broj najniži na dan punog mjeseca, no najveći dva dana ranije. Nesreće su češće tijekom razdoblja rasta, nego tijekom razdoblja opadanja. Ispitivanja 800 pacijenata s urinarnom retencijom primljenih u floridske bolnicu tijekom tri godine, pokazala je višu retenciju tijekom mladog mjeseca, u usporedbi s ostalim fazama ciklusa. Zanimljivo je da pacijenti nisu pokazivali druge dnevne, mjesečne ili sezonske ritmove u njihovim problemima s retencijom.

Čak i ono što jedemo ili pijemo pod utjecajem je mjesečevog ciklusa. Znanstvenici su promatrali prehrambene navike 694 odrasle osobe i zaključili: u doba punog mjeseca postoji 8-postotno povećavanje unosa hrane i 26-postotno povećavanje konzumiranja alkohola. Dok znanstvenici uspješno dokazuju postojanje Mjesečevih utjecaja, ono što još nisu točno ustanovili su način njegovog djelovanja. Do sada su ispitali teoriju kako Mjesec izaziva promjene kroz svoje gravitacijsko djelovanje. Zadnje istraživanje ukazuje i na utjecaj koji se manifestira na ljudskim hormonima. Činjenica je da Mjesečev ciklus ima utjecaj na ljudsku reprodukciju, posebno na plodnost, ciklus menstruacije i rađanje. Više je nego izvjesno da i ostali događaji povezani s ljudskim ponašanjem, poput prometnih nesreća, kriminala i samoubojstava, imaju veze s Mjesečevim ciklusom. Iako mehanizam djelovanja tek čeka daljnja istraživanja poznavanje ove vrste bioritma može biti korisno u policijskoj i medicinskoj praksi.

SUNČEVA I MJESEČEVA DJECA

Nije rijetka situacija da se ljudi ne pronalaze unutar uobičajenih opisa znaka u kojem su rođeni. Uzeli ste novine i pročitali da ste kao Lav usmjereni na iskazivanje svojih vrijednosti, s visine gledate na druge i uvijek želite u svemu biti glavni. Uz svu dobru volju da se identificirate s ulogom kralja, vi i dalje ostajete brižna i osjetljiva osoba koja ima snažnu povezanost s porodicom i obožava nešto dobro skuhati, i sve ostalo što ide uz vaš Mjesec u znaku Raka. Kako je to moguće? Moderni astrolozi u svojim knjigama upozoravaju da se čovjeka nikako ne može svesti samo na njegov sunčev znak. Oni također ističu kako je u svakoj karti uz Sunce jednako važan i Mjesec kojeg nikako ne treba zanemarivati. Sve je to u redu, no kako točno odrediti s kojim će se znakom osoba više identificirati, Sunčevim ili Mjesečevim?

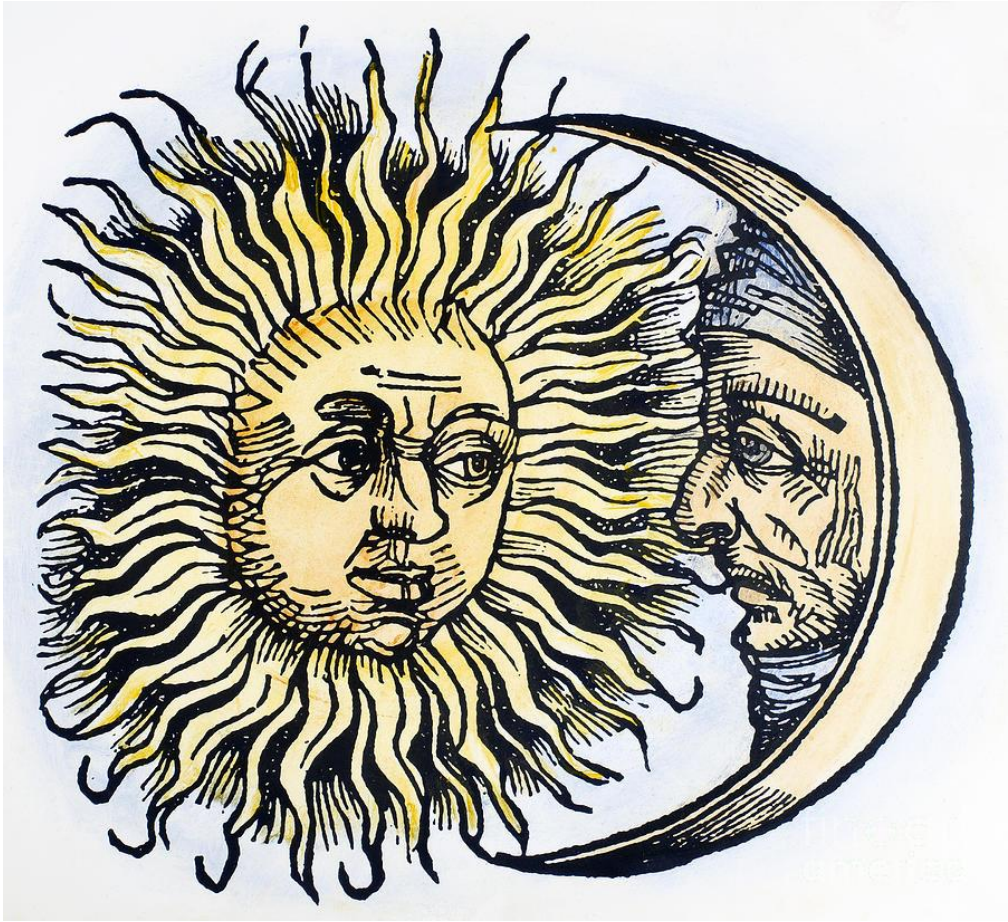
Vratimo li se dvije tisuća godina u prošlost, vidjeti ćemo da tadašnji grčki astrolozi nisu imali takvih problema. Oni su jasno razlikovala dvije vrste rođenja: dnevna i noćna. Pod dnevna rođenja su spadali svi oni kojima je Sunce bilo iznad horizonta (7. do 12. kuća), a pod noćna oni kojima je Sunce bilo ispod horizonta (1. do 6. kuća). Činjenica da ste bili rođeni po danu ili po noći bitno je utjecala na tumačenje vaše karte i u prvi plan stavljala Sunce ili Mjesec. Za njih je bilo sasvim prirodno da se ljudi rođeni po danu usmjeravaju prema svom Suncu i traže u njemu glavni smisao svog života, dok se oni koji su rođeni po noći okreću prema svom Mjesecu i doživljavaju ga osnovni orijentir pri razumijevanju svijeta koji ih okružuje.

Sunce i Mjesec oduvijek su u astrologiji imali poseban položaj. Oni su bili nebeska svjetla preko kojih su se određivali svi životni ciklusi. Ljudi koji su rođeni tokom dana prirodno preuzimaju Sunčeve karakteristike i svoju pažnju usmjeravaju na konkretni fizički svijet. Njima je jako važno da u što većoj mjeri ostvare svoje potencijale i zablistaju pred očima svekolike javnosti. Pri donošenju odluka koriste se svojim zdravim razumom i uvijek nastoje biti što objektivniji. Njihova životna misija uključuje iskazivanje snage volje i građenje snažnog karaktera. Karakterizira ih hrabrost, odlučnost i velika motiviranost da se upuste i u najveće poduhvate. Svojim optimizmom pridobivaju naklonost

okoline i drugi ih spremno prihvaćaju kao vođe. Pošto Sunce simbolizira muški princip, neće biti nimalo čudno ako kod tih ljudi otac i ostale muške osobe odigraju dominantnu ulogu na nivou uzora prema kojemu se kreira svoj kasniji život. Odnosi spram autoriteta mogu biti vrlo komplicirani sve dok se na pravilan način ne izgradi svoja vlastita pozicija u društvu. Ti ljudi će se uvijek lakše identificirati sa svojim Sunčevim znakom i u njemu prepoznati svoju osobnost.

Ljudi koji su rođeni tokom noći astrološki dolaze pod snažan utjecaj Mjeseca. Za razliku od onih koji su rođeni po danu, ova Mjesečeva djeca su puno subjektivnija i emotivnija. Njihova glavna usmjerenost ide prema unutrašnjosti, pa tako i svoje ispunjenje prije svega traže u samima sebi. Pri donošenju najvažnijih životnih odluka pouzdaju se u svoje emocije i zanemaruju racionalnost. Intuicija im je jako razvijena i često uz njenu pomoć dolaze do najvećih postignuća. U kontaktu s okolinom važne su im bliske veze, koje nastoje što duže održati, pa su u tu svrhu spremni na činjenje i najvećih kompromisa. Ti ljudi uvijek više vole biti izabrani od strane drugih nego sami vršiti odabir. Imaju strah od usamljenosti, što ponekad dovodi do ostajanja u potpuno nepotrebnim vezama. Pošto je Mjesec ženski planet koji za svaku osobu astrološki simbolizira odnos s majkom nije nimalo čudno što je za ljude rođene noću majka najčešće izuzetno važna, čak toliko važna da odnos s njom ostaje ključnim za čitav život. Za razliku od ljudi rođenih po danu, oni rođeni noću puno lakše mijenjaju svoje aspiracije. Za njih nije nimalo čudno da s vremenom prave velike preokrete i odabiru nešto što je prije izgledalo potpuno nemogućim.

Gotovo da nema čovjeka koji ne poznaje svoj Sunčev znak, no onih koji poznaju svoj Mjesečev znak je puno manje. Pošto među njima ima u prosjeku polovica koji su rođeni po noći, možemo zaključiti da jedan veliki broj ljudi uopće nema, ili ima krivu informaciju o dominantnom astrološkom znaku. Na svu sreću sve većom popularizacijom astrologije i utjecajem Interneta sada je puno lakše doći do svoje natalne karte, a time i do znaka u kojem se pri trenutku rođenja nalazio Mjesec. Na taj način će na svoje doći do sada zakinuta Mjesečeva djeca koja će dobiti priliku da se identificiraju s prikladnim im simbolima i pri tome uvide da astrologija ipak nije pogriješila kad su oni u pitanju.

SUNČEVE PJEGE KREIRAJU

POVIJEST

Život na našem planetu nastao je interakcijom vode i sunčeve svjetlosti i topline. U astrologiji bi tu kombinaciju mogli opisati kombinacijom utjecaja mjeseca i sunca. Ljudima je već odavno postao očiglednim povezanost individualnih promjena raspoloženja s izmjenama mjesečevih faza. Dovoljno je pogledati medicinsku dokumentaciju u različitim bolnicama i uočiti veliko povećanje posjeta bolesnika par dana prije, te na dan samog punog mjeseca. Ukoliko sličnu stvar pokušamo primijeniti na sunce, dobiti ćemo utjecaj izmjene godišnjih doba koja služe kao referentni okvir za sveukupnu organizaciju djelovanja ljudi. Taj godišnji sunčev ciklus je, za razliku od mjesečevog, vrlo predvidljiv i općenit. On nam govori o izmjeni astroloških znakova, no ne i konkretnim karakteristikama pojedine godine.

Revolucionarnu promjenu u analizi utjecaja sunca na globalno ponašanje ljudi inicirao je bjeloruski znanstvenik Aleksandar Leonidovič Čiževski. U povijesti je ostao zabilježen kao interdisciplinarni znanstvenik koji je objedinjavao psihologiju, biofiziku i proučavanje ciklusa. Već kao mladić stekao je veliko znanje o svemiru, te se aktivno uključio u njegovo istraživanje. Svoju karijeru je proveo u različitim moskovskim znanstvenim institucijama, gdje se posebno usmjerivao na istraživanja vezana uz sunce i svemir. Zabilježeno je kako je 1926. godine radio zajedno s poznatim Konstantinom Ciolkovskim na eksperimentima vezanim uz svemirsku biologiju.

Analizirajući podatke o broju sunčevih pjega i one o godinama izbijanja ratova, revolucija i štrajkova u Rusiji i ostalim državama u periodu od 500 god. pr. Kr, pa sve do 1922, Čiževski je pronašao kako se 80 posto najvažnijih događaja odigravalo u razdoblju maksimalnog broja sunčevih pjega. Njegove uvide također su u svojim istraživanjima potvrdili i američki znanstvenici Raymond Wheeler i Edward R. Dewey. Oni su, baš kao i Čiževski, ustanovili kako se solarni maksimumu, koji nastupaju svakih desetak godina, mogu povezati s

dramatičnim povijesnim događanjima. Preokret u znanstvenoj karijeri Aleksandra Čiževskog nastupio je kada je u javnost izašao s podatkom kako se ruska revolucija 1917. godine također odigrala prilikom maksimalne aktivnosti sunčevih pjega.

Čiževskovljevo otkriće o povezanosti izbijanja ruske revolucije s nebeskim sunčevim ciklusima zgrozilo je tadašnju komunističku vladu koja se protivila bilo kakvom povezivanju povijesne pojave proletarijata s metafizičkim (nebeskim) teorijama. Čiževski je po kratkom postupku završio u Sibiru i tamo bio podvrgnut najokrutnijem tretmanu. Njegova smrt u sibirskom zatvoru 1964. godine bila je veliki udarac za rusku i svjetsku znanost. Ostala je zabilježena njegova izjava u kojoj kaže: „Život je fenomen. On nastaje kao posljedica utjecaja svemirske dinamike na pasivne subjekte. Život se održava zbog te svemirske dinamike. Svaka oscilacija organskog pulsiranja je koordinirana sa svemirskim srcem koje se nalazi u grandioznoj cjelini sastavljenoj od nebula, zvijezdi, sunca i planeta.“ Ovakvi pogledi bili su daleko ispred vremena u kojem je živio, pa čak i ovoga koje sada traje.

Povezivanje sunca sa srcem konstanta je astrološkog promišljanja jer ono što taj organ predstavlja na mikrokozmičkom nivou za svakog čovjeka, tu istu ulogu obavlja i sunce na nivou Sunčevog sustava. Iz tog razloga za očekivati je da se promjene koje bilježimo u ciklusima sunčeve aktivnosti podudaraju i globalnim događanjima na našem planetu. Čiževski se logično koncentrirao na praćenje broja sunčevih pjega jer su one najkonkretniji pokazatelj povećane aktivnosti na površini te za nas ključne zvijezde. Vratimo li se u dalju prošlost naići ćemo civilizaciju Maja unutar koje je također sunce imalo vrlo važnu ulogu. Maje su poput ostalih drevnih naroda sunce doživljavali kao živo biće i u svojim mitovima bilježili pojavljivanje prištića na njegovom licu. Ti prištići su odražavali sunčevo unutrašnje stanje i pretkazivali trendove događanja na zemlji. Jedino što nikada neće biti razjašnjeno je kako su Maje došli do spoznaje o sunčevim pjegama. Naime, oni nisu raspolagali bilo kakvim instrumentima kojima bi mogli uopće promatrati sunčevu površinu.

Proučavajući cikluse pojavljivanja sunčevih pjega, to jest pojačavanja i smanjivanja njegove aktivnosti, Čiževski je ustanovio da se oni odigravaju u tri faze. Prva od njih je takozvani solarni minimum, period koji traje otprilike tri godine. Tokom te faze čovječanstvo smanjuje svoje tenzije i u međusobnim

odnosima naroda prevladava tolerancija. Ljudi nisu skloni bilo kakvom pretjeranom ulaganju energije, tako da ponekad znaju biti i lijeni. Svatko gleda svoje poslove i nema poriva za organiziranjem u veće grupe koje bi svojim djelovanjem mijenjale povijest. Prevladavajući moto je: živi i pusti druge da žive. Ljudi pod svaku cijenu nastoje izbjeći bilo kakve probleme ili konfrontacije s drugim ljudima. Ova faza je pravi trenutak za sve one koji žele lansirati svoje projekte zasnovane na originalnim idejama. Nitko im se neće suprotstavljati i sve će se postepeno i mirno razvijati.

Čiževski je drugu fazu okarakterizirao kao ponovno buđenje sunčevih aktivnosti, što dovodi do pojačavanja društvenih tenzija i prvih naznaka sukoba. Na svjetlo dana i se iznose nove ideje i mitovi, a karizmatični govornici siju sjeme iz kojeg će u budućnosti niknuti masovni pokreti. Kod ljudi se pojavljuje potreba za udruživanjem i djelovanjem unutar grupe koja zastupa određene zajedničke interese. Ovu fazu karakterizira i pojavljivanje problema koji se moraju razriješiti primjenom radikalnih metoda. Ljudi su uznemireni i sve više gube racionalnost promišljanja. Druga faza u pravilu traje nekoliko godina i služi kako priprema za dolazak najsnažnijeg djelovanja sunca, takozvanog solarnog maksimuma.

Na kraju dolazimo i do vrhunca solarnog ciklusa kojeg Čiževski obilježava kao treću fazu. Ta faza traje otprilike tri godine i pri tome dovodi do raspleta aktivnosti unutar prethodne dvije faze. Solarni maksimum je kruna čitavog ciklusa, simbolički pokušaj da se u kolektivnu memoriju čovječanstva unese određeni sadržaj koji će kasnije uvjetovati sveukupno ponašanje. U trećoj fazi oslobađa se ogromna količina energije, svi su uznemireni i uzbuđeni, skloni unificiranim masovnim reakcijama pod utjecajem neke ideje ili vođe. Pri tome reakcije mogu biti izuzetno konstruktivne ili destruktivne. Pri tome su ljudi izražavanju ogromnog entuzijazma koji dovodi do iracionalnog izražavanja emocija. U stranu se odmiče sva civiliziranost i uljuđenost, a ponašanje postaje zasnovano na onim bazičnim porivima. Istraživajući povijest Čiževski je ustanovio poklapanje sunčevog maksimuma s izbijanjem kriznih situacija, ratova, te velikim migracijama stanovništva.

Pogledajmo kako sve to funkcionira u praksi. Prebacimo se u dvadesete godine prošlog stoljeća. Sredinom dvadesetih bio je očigledni minimum nakon kojeg je došlo do naglog povećavanja sunčeve aktivnosti. Maksimum se dogodio tokom 1928. i 1929. godine. Poznat je termin „kotrljajuće dvadesete“ koji se odnosio na lakoću življenja i nepostojanje većih egzistencijalnih problema. Tržište dionica je omogućavalo ostvarivanje ogromnih profita i većina ljudi je bila puna optimizma. I onda se balon zadovoljstva odjednom raspuknuo. Tokom 1928. godine počinjali su se nazirati nagovještaji mogućnosti krize, da bi se 1929. godine srušila čitava svjetska ekonomija.

Zanimljivo je da je Hitler svoje preuzimanje vlasti u Njemačkoj započeo tokom ranih tridesetih godina. Tokom spomenutog solarnog maksimuma krajem dvadesetih godina on je objavio svoju poznatu knjigu „Mein Kampf“ i postao nekom vrstom tadašnje pop zvijezde, nekom vrstom narodnog junaka. Potaknuta solarnim maksimumom knjiga je postala neprikosnovenim bestselerom i prodala se u deset milijuna primjeraka. Nakon sve te velike halabuke nastupio je solarni minimum i javnost je izgubila zanimanje za Hilera. U tom razdoblju Hitler je počeo planirati svoju politički ofenzivu i stvarati ideje o konačnom dolasku na vlast. Njegova kampanja se širila bez ikakvog otpora pasivizirane njemačke javnosti.

Solarni maksimum tokom 1938. i 1939. godine katapultirao je Hitlera i ustoličio ga kao neprikosnovenog njemačkog vođu koji je usmjeravao fanatično privrženi narod. Baš kao što je to predvidio Čiževski, slijedila je invazija na Čehoslovačku i početak svjetskog rata. Krajevi ratova u pravilu dešavaju u razdoblju solarnih minimuma kada ljudi izgube volju za međusobnim sukobljavanjem i prestanu se žrtvovati za veće nacionalne ili bilo kakve druge interese. Tako je bilo i s ovim Drugim svjetskim koji je počeo jenjavati 1944. i završio 1945. godine. Opet je došlo vrijeme okretanju privatnim životima i traženju osobnog ispunjenja.

Nakon završetka rata broj sunčevih pjega se počeo povećavati i ponovno dosegao svoj maksimum krajem četrdesetih godina. Odnosi Sovjetskog saveza i Amerike su se zaoštrili i započelo je dobro poznato razdoblje hladnog rata. Obje strane su prijetile atomskim bombama, a svijet je u par navrata bio pred uništenjem. Tokom nadolazećeg minimuma 1954. godine situacija se normalizirala, pojavile su se neke nove ideje i energije. Bilo je to vrijeme

nastanka rock'n'rolla koji je porušio barijere rasne segregacije i lansirao jedan novi mentalitet.

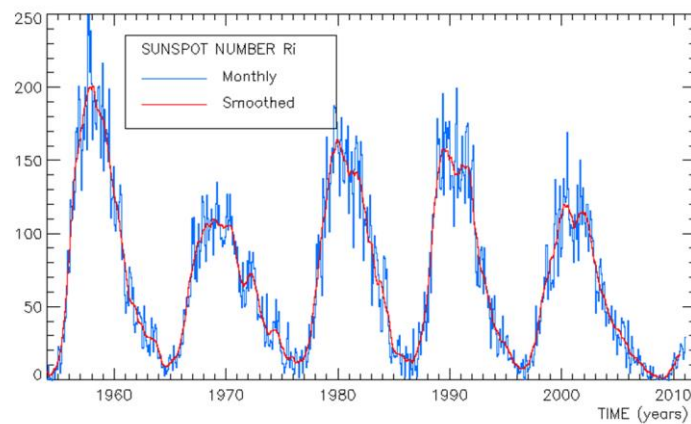
Sljedeće pojačavanje aktivnosti sunca opet je zaoštrilo odnose. Lansiranje Sputnika i Gagarin kao prvi čovjek u svemiru natjerali su Ameriku da panično počne razvijati svoj svemirski program. Natjecanje u dominaciji dvije velike sile sada se protegnulo i izvan granica našeg planeta. Nakon ovog maksimuma slijedio je minimum tokom 1964. i 1965. godine. To je bilo vrijeme nastajanja iznenadne globalne popularnosti Beatlesa. Ono što je tokom pedesetih učinio Elvis, sada je u nekim novim okvirima učinila četvorka iz Liverpola. Ako se bavite glazbom i želite ostvariti veliku popularnost, najbolje je da u vrijeme solarnog minimuma objavite svoj CD.

Ono što je pokrenuto sredinom šezdesetih vrlo brzo se pretvorilo u hipi pokret, te kulminiralo stvaranjem kontrakulture i studentskim nemirima 1968. godine. Pojavila su se utopistička nastojanja mijenjanja ovog svijeta koja su se na kraju slomila pred represijom vladajućih struktura. Trebamo li spominjati kako su 1968. i 1969. bile godine solarnog maksimuma. Vrlo skoro se broj sunčanih pjega počeo smanjivati, a svijet je umjesto buntovne ritmova rocka prigrlio monotoni ritam disko glazbe. John Travolta je u „Groznici subotnje večeri“ ustoličen kao simbol tog razdoblja. Nakon tog minimuma postepeno dolazi do ponovnog povećavanja sunčeve aktivnosti, što prati pojavljivanje punk pokreta. Tokom 1976, 1977 i 1978. godine novine su u nevjerici prikazivale slike jedne nove neobične generacije koja se prepuna zihERICA cinički cerila postojećem poretku.

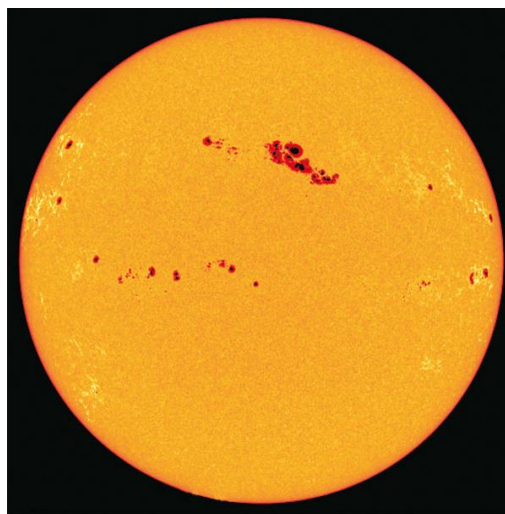
Vrhunac tog ciklusa tokom 1980. godine donio je slom punk pokreta i pojavljivanje nove konzervativnosti. U svijetu su se pojavili vođe, poput Reagana i Homeinija, koji su insistirali na tradicionalnim vrijednostima i upravljanju čvrstom rukom. U to vrijeme bilježimo snažan utjecaj različitih vjerskih fundamentalizama. Svijet je ponovno vraćen u unaprijed mu propisane okvire. Sljedeći solarni maksimum svojim djelovanjem je snažno utjecao i na zemlje unutar tadašnje Jugoslavije. Bilo je to 1989. i 1990. godine kada je u kratkom vremenu izbrisana komunistička ideologija, a raspadanje Sovjetskog saveza za sobom povuklo dramatične promjene u istočnoeuropskim zemljama. Počeo je i rat na području bivše Jugoslavije.

Kao i svi ostali ratovi, tako je i ovaj naš donio razrješenje tek onda kada je 1995. i 1996. godine nastupio novi solarni minimum. Sljedeći solarni maksimum nastupio je za pet godina. Pratio ga je dobro poznati teroristički, ili kako ga već nazvali, napad na tornjeve u New Yorku. Zaoštrila se situacija i američka vojska krenula prema Afganistanu i Iraku. Time polako dolazimo do sadašnjeg vremena koje je na mapi sunčeve aktivnosti opisano kao razdoblje pojačavanja koje vodi prema novom maksimumu. Prijašnji minimum je trajao sve do 2007. godine i njegov prestanak poklopio se s prvim naznakama aktualne ekonomske krize. Sadašnja godina je u tom nizu jedna od onih koje prethode konačnom klimaksu 2012. godine.

Five Sunspot Cycles

Courtesy of Solar Influences Data Analysis Center, Belgium

KAD VENERA LJUBI SUNCE

Nakon Mjeseca i Sunca, Venera je najsjajnije nebesko tijelo na nebu. Već od davnih vremena ona je budila zanimanje svojom pravilnošću kretanja. Naime, ukoliko se unutar kruga Zodijaka označe njezine konjunkcije sa Suncem dobiva se lik s pet ravnomjerno raspoređenih točaka, od kojeg se jednostavnim spajanjem kreira petokraka zvijezda. Zbog toga nije uopće čudno što su u prošlosti Veneru još nazivali i Jutarnjom i Večernjom zvijezdom, ovisno o tome da li je izlazila ispred ili zalazila iza Sunca. Kada se pogledaju kompjuterske simulacije Venerine putanje, oblici koji nastaju podsjećaju na ružu, jabuku i srce. Sva tri spomenuta oblika često su korištena kroz povijest ezoterije i na taj način uspostavljala različite simboličke povezanosti upravo s Venerom.

Venerina petokraka zvijezda koja opisuje njezine konjunkcije sa Suncem vraća se svakih osam godina na početno mjesto, uključujući retrogradni pomak za stupanj ili dva. Na taj način ona vrlo precizno opisuje određenu dinamiku uzdizanja svijesti tokom dužih perioda. Točnije rečeno, krakovima Venerine zvijezde treba 1250 godina da opišu puni krug. Unutar ciklusa ovog posebnog planeta postoji zanimljiva pravilnost vezana uz omjer broja konjunkcija i godina koje su potrebne da se ciklus vrati na početak. Podijelimo li 8 godina s 5 konjunkcija dobiva se izuzetno značajan broj 1.6, označen grčkim brojem fi i nazvan takozvanom „božanskom proporcijom“. Taj isti broj dobivamo ako podijelimo broj dana Venerinog obilaska oko Sunca s brojem dana u godini ($584 : 365 = 1.6$).

„Božanska proporcija“ se smatra nekom vrstom božanske formule unutar prirode. Zbog svoje velike važnosti korištena je prilikom gradnji velikog broja svetih građevina širom svijeta, od egipatskih piramida, preko grčkog Partenona, pa sve do gotičkih katedrala. U matematici „božanska proporcija“ prisutna je poznatom Fibonaccijevom nizu: 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, ... Podijelimo li bilo koja dva susjedna broja u ovom nizu rezultat će uvijek biti famozni broj 1.6. Kroz različita istraživanja „božanska proporcija“ je raspoznata kao osnovni model organizacije kako prirode tako i ljudskog tijela. U svojoj poznatoj skici Vitruvijskog čovjeka Leonardo da Vinci jasno prikazuje

povezanost proporcija čovječjeg tijela s petokrakom zvijezdom, koja ujedno simbolizira i Venerino kretanje po nebu.

Majanski kalendar o kojem se raspravlja na sve moguće i nemoguće načine kao osnovno polazište uzima Venerino kretanje po nebu i njezino obilaženje oko Sunca za 584 dana. Ostalo je zabilježeno da su pripadnici ovog drevnog naroda računali preciznost Venerinog kretanja s fascinantnom točnošću, ostvarujući preciznost korekcije jednog dana unutar 6000 godina. Njihovo brojanje prolaženja vremena završava u godini kada je Venera u razmaku od 8 godina po drugi puta prešla preko Sunca. Sljedeći takav prelazak čovječanstvo će trebati čekati sve do 2117. godine. U majanskoj ikonografiji Venera je itekako važna za razumijevanje vremena u kojem živimo, čak toliko da aktualni kalendar koji se polako približava kraju simbolički počinje njezinim rađanjem 11. kolovoza 3114 prije Krista.

Venera je neraskidivo povezana i s mitom o Quetzalcoatl, poznatim srednjoameričkim božanstvom koje je sišlo s neba u obliku pernate zmije. U mitu o Quetzalcoatlu on odigrava sličnu ulogu kao Isus Krist, te na kraju doslovce odlazi na taj planet obećavajući kako će se ponovno vratiti ljudima. U različitim tradicijama on je bio poznat kao bog Jutarnje zvijezde koji je između ostalog ljudima podario i kalendar. Quetzalcoatlova Venera u mnogo čemu je pandan Betlehemske zvijezde Isusa Krista koja je obilježila početak njegove misije. Zbog svega toga nije nimalo čudno što neki prelazak Venere preko Sunca vide i kao nagovještaj rođenja novog svjetskog Spasitelja.

Astronomski gledano Zemlja se nalazi točno između Venere i Marsa, tako da na taj način simbolički predstavlja njihovu srednju točku. Za razvijanje svjesnosti čovječanstva od ključnog je značaja ostvariti ravnotežu između svojih potreba izražavanja osobnosti i odnosa spram sveukupnom kontekstu našeg egzistiranja. Unutar ljudskog tijela uravnoteživanje Marsa i Venere postiže se interakcijom srčane čakre s onom koja se nalazi u području pupka. Može se slobodno reći da nivo svijesti prosječnog čovjeka jedva da doseže do treće Marsove čakre, a samo posebni pojedinci koji su uspjeli razviti nesebičnu ljubav mogu doći u domenu Venerine čakre. Prema indijskoj tradiciji srčana čakra je sjedište duše gdje se nalazi osnovni duševni atom na kojem se zasnivaju svi naši pridruženi identiteti. Uzdizanjem svijesti na viši nivo, u prilici smo spoznati tko smo, a najbliža riječ koja to može opisati je ljubav. U tom kontekstu tranzit

Venere preko Sunca možemo doživjeti kao neku vrstu ljubavne inicijacije u kojoj Venera potiče na osvješćivanje nesebične ljubavi. Svi mi koji nastanjujemo ovaj planet povezani smo sa stvarnošću koja nas okružuje i odgovorni smo za njezino kreiranje. Tu ne mogu postojati nikakve isprike.

U astrologiji Venera simbolizira energiju privlačenja, prianjanja i zajedništva. Povezujemo ju uz ljubav, odnose i umjetnost. Područje karte u kojemu se nalazi Venera je mjesto gdje želimo uživati i biti voljeni. Isto tako ovaj planet će označiti i naš vlastiti doživljaj osobne privlačnosti. Venera je važna i za razlučivanje našeg sustava vrijednosti u skladu s kojim donosimo odluke. Njezine ključne riječi su ljubav, zadovoljstvo i ljepota. Prema grčkoj mitologiji planet Venera je povezan s Afroditom koja je po općem mišljenju bila najljepša od svih boginja. Zato nije nimalo čudno što je prozvana zaštitnicom ljubavi i ljepote. Prema jednom od mitova koje bilježi Heziod, rođena je iz morske pjene koju je oplodila krv iz spolovila kastriranog Urana. Istovremeno drugi mit je proglašuje Zeusov kćerkom koja je se rodila nakon strastvene avanture sa zemaljskom boginjom Dionom. Iako je bila najljepša od svih boginja, bila je udana za Hefesta, boga kovača poznatog po svojoj ružnoći. Afroditu se zbog toga nije puno živcirala, varajući svog muža kad god joj se pružila prilika. Jedan od njezinih najčešćih ljubavnika je bio Ares (Mars) spram kojeg je osjećala veliku privlačnost.

Dvostruko Afroditino podrijetlo povezano je sa ciklusima planeta Venere vezanim uz njezino kruženje oko Sunca. Samo boginja Afroditu je uobičajeno nazivana Afroditom Uraniom i Afroditom Pandemos. Dodatak riječi Urania označuje Afroditu kao Uranovu kćerku i dodjeljuje joj nebeske karakteristike, dok Pandemos (svenarodni) prikazuje Afroditu čija je pažnja usmjerena na zemaljski svijet, boginju koja dostupna ljudima. Ova dvostruka Afroditina priroda unutar Venerinih ciklusa prisutna je na nivou Venere kao Jutarnje i Večernje zvijezde. Jutarnja Venera (Afrodita Pandemos) je Venera koja se u Zodijaku nalazi prije Sunca i na taj način ju možemo vidjeti neposredno prije nego što ujutro Sunce izađe. Večernja Venera (Afrodita Urania) s druge strane se unutar Zodijaka nalazi nakon Sunca i ljudima postaje vidljiva neposredno nakon što Sunce zađe na zapadnoj strani horizonta.

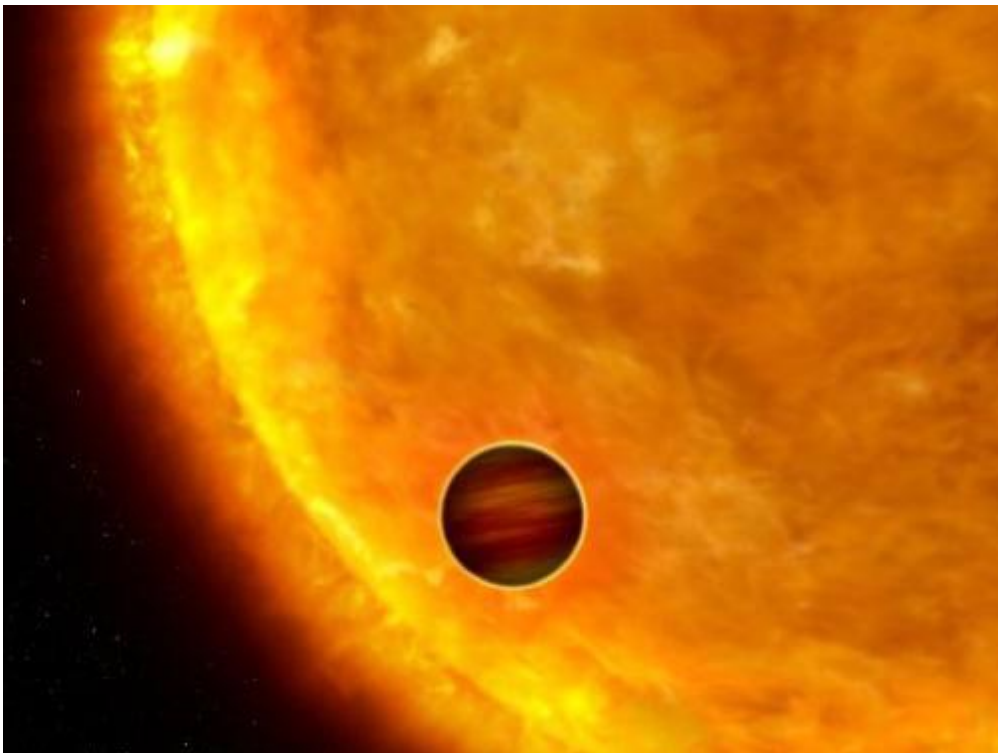
Unutar astrologije prilikom tumačenja natalnih karti pridaje se važnost u kojem je položaju spram Sunca bila Venera prilikom rođenja pojedine osobe. Ljudi

rođeni s Venerom kao Večernjom zvijezdom ljubav povezuju s duhovnim traganjem za svojim pravim identitetom. U svojem nastojanju da pronađu pravog partnera oni su usmjereni prvenstveno na duševno nadopunjavanje i pri tome najčešće imaju problema s izražavanjem tjelesnosti. Venera kao Jutarnja zvijezda prisutna je kod ljudi koji su puno više usmjereni na fizičku stranu egzistencije. Kod njih dolazi do lakšeg tjelesnog sjedinjavanja s partnerom, no pri tome mogu zaboraviti na duhovnu stranu ljubavi i postati ovisni o fizičkim zadovoljstvima. Pošto Afrodita po mitologiji ima dva moguća oca (Uran i Zeus), tako i u astrologiji, ovisno o njezinom odnosu spram Sunca, Veneru treba tumačiti u kontekstu povezanosti s Uranom ili Jupiterom.

Pogledamo li kartu spajanja Venere sa Sunce odmah u oči izbijaju dvije zanimljive činjenice. Prva je vezana je uz kvadrat Venere i Sunca s Marsom, a druga uz konjunkciju Mjeseca s Plutonom i zajednički kvadrat s Uranom.. Kvadrat Venere i Sunca s Marsom je vrlo kreativan aspekt koji dodatno naglašava snagu Venerinog prelaska. Ideja o oplodivanju Sunca od strane Venere time je samo podcrtana, jer Mars unosi seksualnost koja je potreba za realizaciju čitave priče. Za razliku od uobičajenih pretpostavki o pasivnosti ženskog principa i aktivnosti muškog, ovdje Venera kao ženski planet oploduje Sunce koje većina ljudi doživljava kao da je muškog spola. Ženska energija je tokom Venerinog tranzita bila izuzetno aktivna i preuzela iniciranje budućih promjena na nivou svjesnosti. Sve to naglašava i Sabijski simbol za 16. Stupanj Blizanaca koji prikazuje sufražetkinju koja se obraća okupljenoj gomili. Izgleda da su drevni Maje itekako dobro znali zašto 2012. godinu odabiru za ulaženje u novi vremenski sustav. Po njima stvarnost koju živimo je rezultat Sunčevog sanjanja i mi kao ljudi smo ustvari samo sudionici te velike svemirske predstave. Nakon što ga je oplodila Venera, naše Sunce sada ima dovoljno sadržaja za kreiranje novih snova u budućnosti.

Unutar astrologije Mjesec se također doživljava ženskim planetom koji za razliku od Venere ima puno manji nivo osviještenosti. On u kartama ljudi predstavlja onaj dio koji je uvjetovan unutrašnjim programima nastalim kroz kontakt s okolinom i uvjetovanim karmičkim utjecajima iz prošlosti. Mjesec je u karti spajanja Venere i Sunca izložen snažnom djelovanju konjunkcije s Plutonom i kvadrata s Uranom. Ovakva situacija pokazuje da oslobađanje ljudske svjesnosti neće biti nimalo jednostavno. Vremena kojim svjedočimo

donose temeljitu transformaciju svega onoga što smo uzimali zdravo za gotovo i pri tome nas bacaju u neku nama nepoznatu stvarnost koja obiluje mogućnostima za izražavanje kreativnosti. Ljudski problem u svemu tome je što velika većina ljudi ne prihvaća mogućnost samostalnog kreiranja svoje egzistencije i pri tome se plaši bilo čega što je novo i nepoznato. Zanimljiva koincidencija je i da se u vrijeme konjunkcije Venere sa Suncem u većem dijelu Europe Uran nalazio na samom Ascendentu. Uran u ovakvoj poziciji donosi neočekivane preokrete na nivou organizacije država koje obzirom na uključenost Mjeseca mogu djelovati traumatično na narod. No, čega se trebamo plašiti i što možemo izgubiti? Venerin poljubac Suncu potiče nas da se otvorimo i konačno počnemo sami kreirati svoju stvarnost. To je naše pravo, a vjerojatno i obaveza.

VENERA I LJUBAV

Planet Venera je od davnih vremena plijenio pažnju svih onih koji su imali priliku uživati u njegovom sjaju. Uz Sunce kao vladara dana i Mjeseca kao vladara noći, njemu je uvijek dodjeljivana posebna uloga na nebeskom panteonu. Pošto su u prošlosti ljudi imali naviku planetima pridruživati različite bogove, slično se desilo i s Venerom. Njezino sadašnje ime, baš kao i ostalih planeta, dolazi iz rimske mitologije, dok se prije u Grčkoj zvala Afrodita. Otiđemo li dalje u prošlost naići ćemo babilonsku Ištar, sumersku Inanu i ugaritsku Astartu. Sve te boginje bile su simbolom ljepote, ljubavi, seksualnosti i plodnosti. Očigledno je unutar svih tih drvenih civilizacija pogleda na najsjajniji planet Sunčevog sustava izazivao iste osjećaje.

Obzirom na sveukupnu tradiciju nije nimalo čudno što Venera i u modernoj astrologiji simbolizira ljubav, sklad i ljepotu. U nečijoj astrološkoj karti ona je ključni faktor za procjenjivanje sposobnosti primanja i davanja, važnog preduvjeta za uspostavljanje ispunjavajućih odnosa s okolinom. Pogledajmo kako to izgleda po pojedinim znakovima. Venera u Ovnu sklona je impulzivnom primanju i davanju, pri čemu se nakon vrlo kratkog vremena zaboravlja na poklon. Ljudi s Venerom u znaku Bika su u odnosima uvijek usmjereni na ono što pruža čulne užitke. Njih ćete najviše razveseliti nekom ugodnom odjećom ili čokoladom. Venera u Blizancima usmjerena je na primanje i dijeljenje ideja, dok u znaku Raka ima ogromnu potrebu za emocionalnim povezivanjem. Kada osoba s Venerom u Lavu nešto prima ili daje, to treba biti nešto izuzetno važno i posebno. Potpuno različita situacija je s Venerom u Djevici. U ovom zemljanom znaku ona postaje izuzetno skromnom i usmjerena na uzajamno pomaganje u praktičnim svakodnevnim stvarima.

Venera u znaku Vage sve što daje i prima mora biti obilježeno izraženim stilom. Ona je najsretnija kada se primanje i davanje izmjenjuju jedno za drugim. Ljudi s Venerom u Škorpionu skloni su pretjerivanju. Kod njih jednostavno nema srednje vrijednosti. Ili su izuzetno posesivni i škrti, ili pak druge guše svojim dramatičnim emocijama. Kod Venere u znaku Strijelca ljubav je obojena filozofskim i općenito duhovnim tonovima. Njihovo primanje i davanje najčešće

se događa unutar nekog šireg intelektualnog sustava. Ljudi s Venerom u Jarcu obraćaju veliku pažnju društvena pravila ponašanja. Oni će osjećati bliskost samo s onima koji su po nečemu dovoljno vrijedni za to. Venera u Vodenjaku, za razliku od one u Jarcu, ne uvažava bilo kakva ograničenja pri stvaranju bliskih veza. Ona se prepušta instinktu i povezuje na neočekivan i neobičan način. Ljudi s Venerom s kloni ekstremnom ponašanju. Kada su u zanosu, oni bez predomišljanja daju sve što imaju, no isto tako znaju i bez grižnje savjesti parazitirati na tuđim resursima.

Mitološka Venera bila je poznata po svojoj sposobnosti potpuno prepuštanja osjećajima. Odlukom glavnog boga Jupitera postala je suprugom Vulkana, vrijednog zanatlije i najružnijeg od svih bogova. Svoju apsurdnu situaciju (najljepša boginja i najružniji bog) Venera je rješavala brojnim izvanbračnim vezama, ne praveći pri tome veliku razliku između bogova i ljudi. Kada je nekoga poželjela, ova najpoželjnija boginja nije priznavala nikakva društvena ograničenja i ubrzo završavala s njime u strastvenim zagrljajima.

Baš kao i u mitologiji, tako i u astrologiji Venera ne priznaje nikakve društvene norme ponašanja. Ljubav se po svojoj prirodi nalazi izvan moralnih pravila, pa zbog toga vrlo često predstavlja veliki izazov za bilo kakav oblik društvene kontrole. Venerina umjesto etičkih normi puno više raspoznaje one estetske. Iz tog razloga ju se povezuje s umjetničkim izražavanjem i kreativnim talentima koje posjedujemo. Pri tome se Venerina kreativnost izražava na način koji je karakterističan za određeni znak u Zodijaku. Općenito gledano, vatreni znakovi (Ovan, Lav, Strijelac) donose dramatično i nadasve upečatljivo iskazivanje kreativnosti. Umjetnost tu postaje potraga za slobodom i metodom ostvarivanja prava uobličavanja svog života. Zemljani znakovi (Bik, Djevica, Jarac) oslobađaju kreativnost preko kontakta s materijom. Venera u tim znakovima simbolizira konkretnu i nadasve realističnu umjetnost. Za razliku od zemljanih znakova, onima zračnim (Blizanci, Vaga, Vodenjak) kreativno izražavanje povezuje se uz realizaciju određenim mentalnih koncepata. Venera u zračnim znakovima simbolizira umjetnost kao oblik komuniciranja s okolinom. Vodeni znakovi (Rak, Škorpion, Ribe) u astrologiji predstavljaju snagu emocija. Venera u njima potencira vrlo osoban stil umjetničkog izražavanja koji nas dovodi u kontakt s nematerijalnim astralnim svjetovima.

Astrološka Venera pokazuje i svoju mračnu stranu. U tim trenucima ona simbolizira manipuliranje tuđim osjećajima u svrhu vlastite koristi. Potreba za uživanjem postaje ovisnošću koja nas naš život čini površnim i ispraznim. Spontanost izražavanja osjećaja prelazi u infantilnost, a usmjerenost na lijepo se pretvara u opterećujući snobizam. Kada je neuravnotežena Venera izražava pohlepu kroz potrebu gomilanja vrijednosti. U tim trenucima ljubav se doživljava kao posjedovanje druge osobe, što na kraju rezultira patološkom ljubomorom. Trebamo li napominjati da je Vulkan, ružni Venerin suprug, bio izuzetno ljubomoran i stalno nastojao uhvatiti je na djelu s nekim od ljubavnika? Venerina patologija izražava se ovisno o znaku Zodijaka u kojemu se nalazi taj planet. Ovan će donijeti pretjeranu sebičnost i sklonost agresivnom ponašanju. S druge strane, Venera u znaku Bika pokazuje pretjeranu lijenost i okrenutost samo materijalnim vrijednostima. Planet ljubavi u znaku Blizanaca kada je neuravnotežen izaziva površne emocije i sklonost nevjeri. Kada se nalazi u Raku, Venera prakticira emocionalno ucjenjivanje i ulaženje u neravnopravne veze. U znaku Lava ona će potaknuti bolesnu potrebu za privlačenjem pažnje koja vremenom prelazi u autokratsko maltretiranje partnera. Venera u Djevici donijeti će kompleks manje vrijednosti i istovremeno neprestano kritiziranje tuđih nedostataka. Znak Vage u kombinaciji s tim planetom izaziva gubljenje identiteta i pretjeranu ovisnost o partneru. Venera u Škorpionu može donijeti sklonost manipuliranju i pretjeranu ovisnost o seksu. Znak Strijelca će donijeti teško zadržavanje u jednoj vezi i potrebu za stvaranjem više paralelnih ljubavnih odnosa. Venerina mračna strana u Jarcu se iskazuje kroz hladno korištenje ljubavnih veza u svrhu osobne društvene promocije. U Vodnjaku ona donosi probleme pri ostvarivanju bliskih odnosa, a ponekad i pomaknute seksualne sklonosti. Preko znaka Riba Venera može donijeti razočaranja zbog odabira krivih partnera, te sklonost identifikacije s ulogom žrtve.

Već u staroj Grčkoj pri štovanju tamošnje boginje ljubavi Afrodite raspoznavala su se dva osnovna načina njezinog izražavanja – zemaljski i nebeski. Zemaljska Afrodita bila je usmjerena zadovoljavanju čulnih užitaka, dok je nebeska označavala takozvanu platonsku ljubav. Spomenuta dvojnost i sada je prisutna u astrologiji kroz Venerino vladanje znakovima Bika i Vage. Zemljani znak Bika u tom kontekstu bi Veneru prikazao kao boginju tjelesne ljepote i ljubavi, dok bi zračni znak Vage predstavio Venerinu nebesku dimenziju. Ovaj sjajni planet na

taj način postaje simboličkom sponom između neba i zemlje, te ljude preko ljubavi uzdiže na nivo bogova.

Venera u znakovima Zodijaka

Ovisno o svom položaju u znakovima Zodijaka Venera simbolizira različite načine razumijevanja i iskazivanja ljubavi. Unutar astrologije smatra se da se ovaj planet najsnažnije i najskladnije manifestirati unutar znakova Bika, Vage i Riba. Prva dva predstavljaju područje Venerinog vladarstva, dok su Riba mjesto njezine egzaltacije. Najmanje usklađeni s Venerinom prirodom su znakovi Ovna, Škorpiona i Djevice. Tu ovaj planet nailazi na brojna ograničenja pri svom spontanom izražavanju. Venera u tim znakovima potiče nas na provođenje temeljite unutrašnje transformacije koja je nužna za uspostavljanje skladnih odnosa s ostalim ljudima.

Ovan – strastvena ljubav, kratkotrajne intenzivne emocije, potreba za osvajanjem

Bik – prirodna senzualnost, velika posvećenost partneru, uživanje u bliskom tjelesnom kontaktu

Blizanci – povezanost ljubavi i komuniciranja, nestabilni osjećaji, uživanje u flertovanju

Rak – romantična ljubav, traženje emocionalne sigurnosti u vezama, potreba za mirnim i stabilnim odnosima

Lav – pompoznost u ljubavi, partner na koga želimo biti ponosni, uživanje u ljubavnim igrama

Djevica – praktična ljubav, sklonost pomaganju partneru, pouzdanost i skromnost u odnosima

Vaga – jednakost u ljubavi, izuzetna potreba za harmoničnim odnosima, pravila ponašanja u vezi

Škorpion – duboke strasti, snažna seksualnost, ljubav kao unutrašnja transformacija

Strijelac – ljubavni idealizam, povezivanje s vrlo različitim partnerima, ljubav kao duhovnost

Jarac – trajna ljubav, odnosima se pristupa na ozbiljan način, pouzdanost i vjernost

Vodenjak – nekonvencionalna ljubav, traženje slobode u vezama, princip jednakih prava

Ribe – transcendentalna ljubav, posvećenost partneru, sklonost žrtvovanju u vezama

SATURN KAO LJUBOMORNI DEMIJURG

U davnim vremenima kada nije bilo televizora i kompjutera ljudi su tokom noći svoje poglede usmjeravali prema nebu i po njemu tražili odgovore na svoja egzistencijalna pitanja. Nebo Mezopotamije u vrijeme nastajanja astrologije nije bilo zagađeno smogom i svjetlošću modernih gradova, tako da je zasigurno izgledalo veličanstveno sa svojim brojnim zvijezdama koje su prve svećenike-astrologe poticale na kreiranje povezivanje nebeskih i zemaljskih događanja. Promatrajući nebo drevni astrolozi su uz zvijezde stajačice uočili i one koje su se kretale. Nazvali su ih lutajućim zvijezdama i dodijelili im posebnu ulogu u formuliranju prvih astroloških teorija. Spomenute lutajuće zvijezde (planeti) povezane su s manifestiranjem pojedinih bogova unutar ovog fizičkog svijeta. Tih sedam klasičnih astroloških planeta postali su osnova za interpretiranje interakcije neba i zemlje formirajući poznati kaldejski niz.

Kaldejski niz je nastao svrstavanjem planeta po njihovoj relativnoj brzini kretanja gledajući iz zemaljske perspektive (Saturn, Jupiter, Mars, Sunce, Venera, Merkur, Mjesec). Tih sedam planeta označavalo je sedam sfera postojanja kroz koje prolazi duša prilikom ulaska i izlaska iz ovog fizičkog svijeta. Energije pojedinih sfera sudjelovale bi u kreiranju kasnije životne sudbine i imale presudan utjecaj u formiranju karaktera pojedine osobe. U procesu inkarniranja duše posebnu ulogu je imala Saturnova sfera jer ona je bila prva u koju se dolazilo i zadnja koju je trebalo preći kako bi se vratilo u područje zvijezda stajačica. Ovaj planet simbolizirao je onu energiju koja nas uvlači u materijalni svijet, te energiju koju trebamo zadnju prevladati kako bi se oslobodili i vratili svom izvoru.

Izdvojenost Saturna unutar prvotnih astroloških sustava bila je posljedica njegovog sporog kretanja. Od svih vidljivih planeta on je najudaljeniji od Sunca, tako da mu za potpuni obilazak oko njega treba nešto manje od 30 godina. Obzirom da Jupiter koji je drugi najudaljeniji planet obiđe oko Sunca za 12

godina, Saturnova sporost ga je izdvojila od svih ostalih planeta i promovirala u osamljenika koji daleko od svih ostalih kreira pravila igre u kojoj smo zarobljeni. Njegov karakteristični izgled sa sustavom prstena koji ga okružuju s punim pravom ga ustoličuje u svojevrsnog Gospodara prstena koji određuje granice svega sveukupne materijalne stvarnosti. Saturn kao najudaljeniji planet od Sunca vrlo brzo je prepoznat kao vladar tame i hladnoće. U tom smislu on postaje nekom vrstom Sunčevog konkurenta koji se suprotstavlja svemu onome što ovaj simbolizira.

U tradicionalnoj astrologiji Saturn se doživljavao kao veliku zlotvor koji ljudima stvara probleme u životu. Razlog tome su upravo njegova pretjerana hladnoća i suhoća, svojstva koja sprječavaju nastajanje života. Gdje god e nalazi Saturn u astrološkoj karti dolazi do blokada i okolnosti koje nas tjeraju na suočavanje s vlastitom nesavršenošću. Taj osjećaj nas tjera na ponavljanje životnih iskustava u svrhu ispravljanja učinjenih grešaka. Zbog svega toga nije uopće čudno što se Saturn proglašava planetom karme, te zajedno s Mjesecom i njegovim čvorovima igra presudnu ulogu pri formuliranju uzastopnih nizova inkarnacija. Od svih urođenih nam emocija Saturnu je najbliži strah, posebice strah od smrti i nestajanja. Saturn sam po sebi označava našu fizičku stvarnost i procese zgušnjavanja i kristalizacije. Pod njegovim utjecajem mi starimo i u konačnici nestajemo u ovom svijetu. Ta činjenica nas užasno uznemiruje i dovodi u poziciju zaboravljanja naše osnovne besmrtne prirode.

Unutar hermetizma postoji poznata korespondencija između makrokozmosa i mikrokozmosa. U skladu s time, svatko od nas u sebi ima svog Saturna koji se očituje kroz različite određujuće programe koji nas uvjetuju prilikom doživljavanja svijeta i svoje uloge u njemu. Ti programi su ukorijenjeni u našem nesvjesnom i manifestiraju se kroz stvaranje navika uz koje kasnije prianjamo. Saturn ima ključnu ulogu pri postepenom razvijanju naše životne priče. On u našu svjesnost unosi ideju vremena i prolaznosti. Mi dolazimo u ovaj svijet, boravimo u njemu i nakon smrti umiremo. Ova Saturnova iluzija linearnog vremena nas uklapa u društveni kontekst i odvaja od vlastite suštine. Život nije laka stvar. Čovjek se treba uistinu potruditi kako bi stekao sigurnost. Potrebno je naporno raditi kako bi se ostvarila zadovoljavajuća egzistencija. Naši preci i općenito povijest zajednice kojoj pripadamo su bitni za kreiranje osobnosti.

Ovakvi i slični Saturnovi programi odvajaju nas od naše bezvremenske suštine i pretvaraju nas u spavače koji odustaju od mogućnosti kreiranja vlastitih života.

Iluzija vremena je u osnovi svih ostalih iluzija koje nas zarobljavaju, bilo da je riječ o linearnom vremenu, cikličkom vremenu, pa čak i o konceptu sadašnjeg trenutka. Bilo koji oblik duhovnosti koji je zasnovan na vremenu dio je spomenute iluzije i ne donosi bilo kakav važniji iskorak. Prosvjetljenje ne donose bilo kakvi programi dugogodišnjih meditacija i molitvi, baš kao ni besmisleno naprezanje da budemo u sadašnjem trenutku. Koncept svijeta kao velike škole u kojoj napredujemo iz razreda u razred i usvajamo nova iskustva i znanja djeluje vrlo primamljivo i obećavajuće za one spavače koji imaju potrebu u svoje snove unijeti i neke inspirativne sadržaje. Njima nije jasno da unutar ovakvog koncepta nema završnog ispita, a svi učenici su vječni ponavljači. Koncept zarobljenosti vremenom se unutar društva na očigledan se način izražava preko formuliranja kalendara. Gledajući prošlost, za razvijanje bilo koje civilizacije bilo je neophodno prethodno formirati neku vrstu kalendara. Ti kalendari su u pravilu pratili određene nebeske cikluse i na taj način uređivali zajedničke društvene aktivnosti.

U neku ruku, kalendari su oblik praktične primjene astrologije unutar konteksta većih grupa ljudi. U prošlosti oni su davali korisne informacije o izražavanju nebeskih energija i pomagali pri što boljem uklapanju u unaprijed zadane scenarije. Smiješno je očekivati da će iluzija protoka vremena donijeti bilo kakve važnije promjene na nivou svjesnosti. Čitav koncept o velikim vremenskim razdobljima (zlatno, srebrno, brončano i željezno doba) koja određuju ljude i njihovu evoluciju, nije ništa drugo nego dio sveprisutne zarobljavajuće matrice u kojoj se nalazimo. Kad smo već kod evolucije, zar nije zabrinjavajuće da svako sljedeće doba donosi niži nivo svjesnosti o onog prethodnog? Zbog svega toga ne bi bilo neopravdano konstatirati kako je riječ o jednom devolucijskom procesu koji nam više odmaže nego pomaže. Nijedan kalendar, tu je naravno uključen i onaj majanski, neće donijeti ljudima uzdizanje svijesti i oslobođenje. Jedino što se mijenja su okolnosti, a svakoj pojedinačnoj osobi ovisi kako će ih doživjeti. Ideja kolektivnog prosvjetljenja, ma koliko god bila primamljiva, je samo ideja unutar ovog kontroliranog svijeta.

U različitim duhovnim i psihoterapijskim sustavima čovjek se dijeli na tri nivoa postojanja. Mi smo stvoreni na sliku i priliku božjeg trojstva i u potpunosti

odražavamo tu njegovu prirodu. Drugim riječima, mi istovremeno postojimo na nebu, zemlji i u podzemnom svijetu. Transakcijska analiza to naše osnovno trojstvo prikazuje kao: dijete, odraslog i roditelja. U odnosu spram ovog svijeta i ostalih ljudi u ovom svijetu mi možemo reagirati iz svakog od ta tri područja naše svjesnosti. U ovoj psihološkoj podjeli nije teško raspoznati i njezinu astrološku simboliku, gdje dijete postaje <Mjesec, odrasli Sunce, a roditelj Saturn. Naš glavni problem unutar svakidašnjeg života je nerazumijevanje ove naše unutrašnje podijeljenosti i fiksiranje na jedinstvenost. Istovremeno u nama postoji kronično loši odnos unutrašnjeg roditelja i djeteta, što rezultira tenzijama i blokadama.

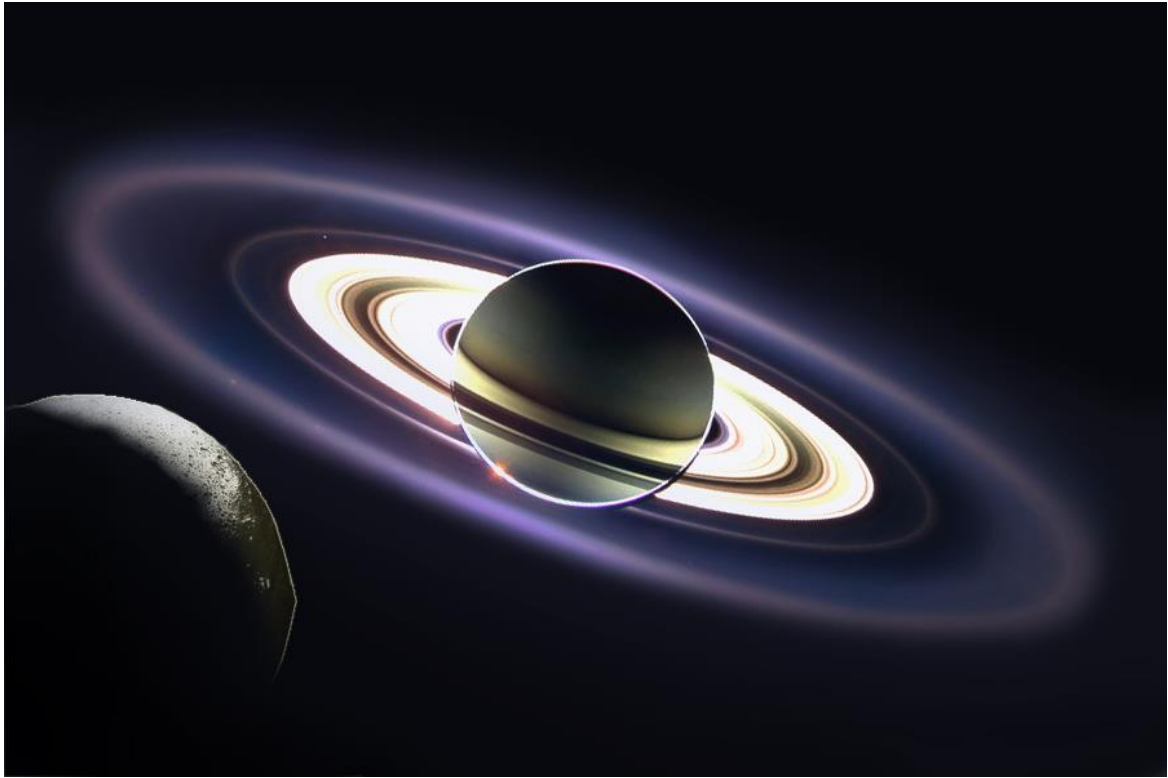
U skladu sa Saturnovom pretjeranom hladnoćom i suhoćom, naš unutrašnji roditelj se pretjerano restriktivno i kritički odnosi spram djeteta, uskraćujući mu mogućnost slobodnog izražavanja kreativnosti. Većina ljudi nije u mogućnosti upravljati svojim životima i pri tome poput automata ponavlja već postojeće obrasce ponašanja. U različitim ezoterijskim tradicijama pozicija koju zauzima Saturn uobičajeno se dodjeljuje božanskom Ocu, to jest onome dijelu nas koji bi trebao imati ulogu vodiča kroz život. Taj božanski Otac je zamijenjen restriktivnim roditeljem koji se nametnuo u ulogu vladara ovog svijeta. Gnostici bi rekli kako svatko od nas u sebi ima lažnog boga – demijurga koji si je umislio da je alfa i omega čitave kreacije. Taj unutrašnji demijurg, kojeg simbolizira Saturn, je upravo onaj ljubomorni bog Starog zavjeta koji nam poručuje da nema drugih bogova osim njega. Zbog svog straha od gubitka kontrole taj demijurg nas zarobljava iluzijom vremena i drži u poziciji nesvjesnih spavača.

U astrološkoj karti planet Uran simbolizira naš proces buđenja i pomaže pri traženju pravog puta unutar potrage za pravim identitetom. Kod većine ljudi zbog njihove nespremnosti Uran se izražava kroz različite krizne situacije koje dovode do rušenja postojećih životnih struktura. Te neautentične strukture vezane su uz i Saturnovo izražavanje. Njegov ciklus od 30 godina osnova je organiziranja života i uranjanja u fizičku stvarnost. Ključne točke u Saturnovim ciklusima su trenuci kada se on vraća na mjesto gdje se nalazio prilikom rođenja. Ti takozvani Saturnovi povratci (prvi sa 30 i drugi sa 60 godina) jedinstvene su prilike za uočavanje pukotina u mreži Gospodara prstena. Nažalost, većina ljudi u to vrijeme osjeća strah od gubitka postojećeg identiteta

i usmjerava svoju pažnju na traženje adekvatne društvene uloge, uskraćujući si time priliku za doznavanje svoje prave prirode.

Osim Saturnovog povratka važnu ulogu imaju i njegovi tranziti preko natalnog Mjeseca. U indijskoj astrologiji skovan je i termin sade sati, koji se odnosi na razdoblje kada Saturn prolazi kroz znak prije onog Mjesečevog, Mjesečev znak i onaj koji slijedi. Sade sati traje otprilike sedam i pol godina i prema mišljenju indijskih astrologa sa sobom donosi najvažnije životne ispite. Uzevši u obzir da tom prilikom Saturn djeluje na Mjesec, nije teško zaključiti kako je riječ o razdobljima u kojima nas se programira da budemo vezani uz fizičku stvarnost. Saturn, kao oštri roditelj, prisiljava Mjeseca (dijete) da usvoji restriktivne programe i preuzme svoje karmičke obrasce ponašanja. Unutar alkemije za postizanje transformacije svjesnosti uvijek treba krenuti on onog najnižeg nivoa koji je simboliziran olovom, metalom koji pripada upravo Saturnu. Bez kontakta s njegovom sferom jednostavno nije moguće napredovati.

Različiti duhovni učitelji kroz povijest su razvijali različite strategije izlaska izvan okvira Saturnovih granica. Većina njih zasnivala se na dva elementa: samopromatranju i humoru. Samopromatranje doslovce znači promatranje bez bilo kakvog dodatnog unošenja. Upravo onako kako su to definirali stoici, budisti, Tolteci, ili Gurdjieff. Bilo kakvo nastojanje ili naprežanje oko realizacije neraskidivo nas povezuje sa Saturnovom stvarnošću i vraća u područje njegovih zakonitosti. U tom procesu minimalizacije vezanosti uz lažni identitet važna je i duhovitost. Alkemijska transformacija olova u zlato i pretvaranje piona u kraljicu moguće je jedino ukoliko sami sebe ne doživljavamo na ozbiljan način. Humor i smijeh najefikasniji su eliksir za uklanjanje Saturnovih fiksacija i blokada. Naš ego time omekšava i daje priliku za rađanje onoga što uistinu jesmo.

MIT O LAŽNOM ZLATNOM DOBU

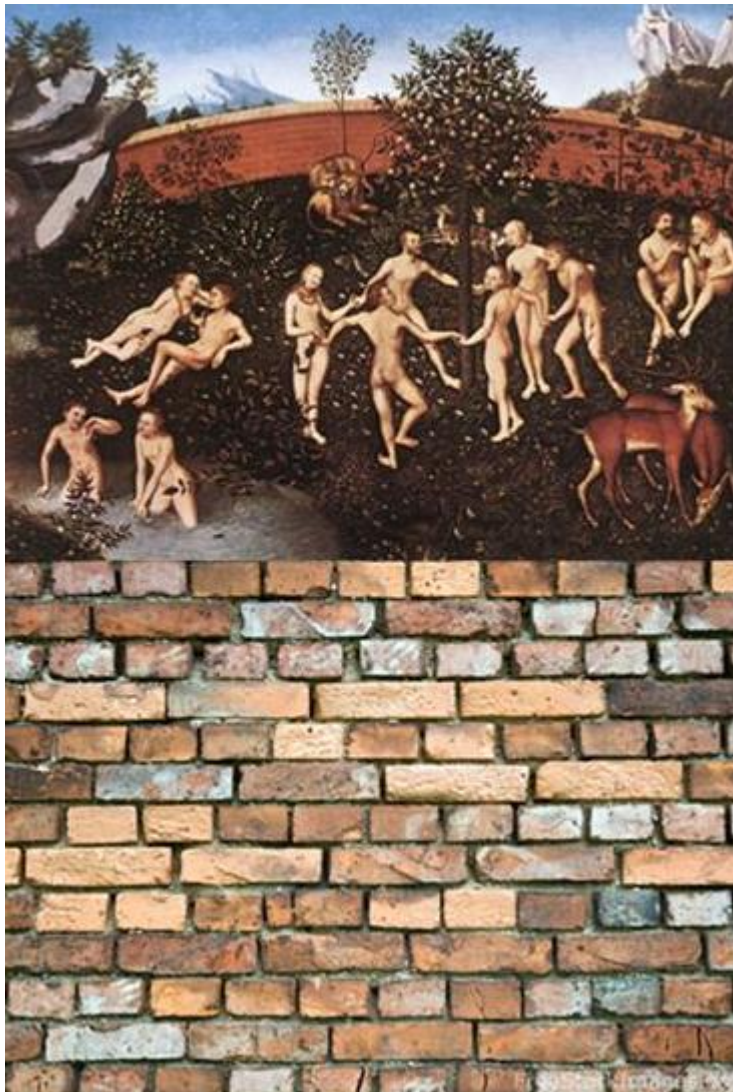
Sam pojam Zlatnog doba dolazi iz grčke mitologije i legendi koje se odnose na četiri (ili pet) velikih razdoblja kroz koja prolazi čovječanstvo. U tom nizu Zlatno doba je prvo, a nakon njega slijede Srebrno, Brončano, (Junačko) i Željezno doba. Zlatno doba prema spomenutoj tradiciji predstavlja razdoblje početnog mira, harmonije, stabilnosti i prosperiteta. Slični koncepti postoje i drugim tradicijama, poput indijskih yuga, velikih vremenskih intervala koji se ciklički izmjenjuju. Pri tome je zanimljivo da imena doba odražavaju pojedine metale koji ih karakteriziraju. Prema grčkoj mitologiji, u Zlatnom dobu je vodeću ulogu imala boginja Astreja koja se spustila s neba na zemlju kako bi ljude učila što je poredak, pravo i pravda, te kažnjavala one koji bi ih narušavali. To je inače bilo vrijeme kad nisu postojali zakoni i sudovi, a Astreja bi u tom kontekstu predstavljala iniciranje prvobitne ideje društvenog uređenja i države, uz koje nužno ide i kažnjavanje.

Isticanje Astreje kao predvodnice Zlatnog doba umjesto Krona (Saturna) je prilično logično jer je ovaj bog nakon svrgavanja s vlasti od strane Zeusa (Jupitera) postao omražen među Grcima. Za razliku od njih, Rimljani su upravo Saturna isticali kao glavno božanstvo tog razdoblja. Ukoliko malo razmilimo, ideja uvođenja zakonskih ograničenja i kažnjavanja itekako je u skladu sa Saturnovom astrološkom simbolikom. Sama ideja zakona spada u ingerenciju Jupitera, no njihovo provođenje i uvođenje kazni je definitivno nešto što veseli Saturna. Grčka mitologija kaže da su unatoč uvedenim zakonima, a možda baš zbog njih, ljudi vremenom postajali sve gori, što je razočaralo Astreju i natjeralo je da se vrati na nebo gdje je zauzela svoje mjesto u zviježđu Djevice držeći Vagu u ruci. S druge strane, priča se može tumačiti i na način da je ona izvršila svoju misiju i nakon toga se vratila tamo gdje pripada.

Europska pastoralna književnost i ikonografija Zlatno doba prikazuje simbolikom nimfi i pastira koji žive jednostavni rustikalni život, nezagađen

civilizacijom. U taj kontekst se uklapa legendarna Arkadija, područje Grčke u kojem se štovao Pan, božanstvo s kozjim nogama. Dolaskom kasnijih vremena Pan je doživio sudbinu sličnu Saturnovoj i postao modelom za kasnije kršćansko prikazivanje đavola. U razumijevanju simbolike Zlatnog doba važne podatke možemo dobiti od Hezioda koji objašnjava kako Zlatno doba završava Prometejevom pobunom i donošenjem zabranjene vatre ljudima. Ovaj božanski buntovnik time je narušio postojeći red u svemiru i ljudima otvorio mogućnosti spoznaje. Oni više nisu bili automati namijenjeni služenju i slavljenju bogova, nego su postali bića koja imaju potencijal za slobodno kreiranje svoje stvarnosti. Za ovaj svoj prekršaj Prometej je bio rigorozno kažnjen od tadašnjeg glavnog boga Zeusa.

Spomenuti mit o Prometeju narušava iluziju o savršenstvu koje je postojalo u nekoj davnoj prošlosti i prikazuje tadašnje bogove u sasvim drugačijem svjetlu. On se uklapa u kontekst gnostičkih učenja koja sve bogove svih vremena proglašavaju manifestacijama demijurga, psihički poremećenog kreatora svijeta u kojem živimo i iz kojeg se trebamo osloboditi. Demijurg i njegovi pomoćnici pod svaku cijenu žele zadržati ljude u iluziji koju sami stvaraju i u kojoj se nadaju da će im njihovi tirani pružiti slobodu. Gledajući iz te perspektive Zlatno doba je bilo razdoblje potpune ljudske zarobljenosti i nesvjesnosti. Istovremeno naizgled suprotstavljeni Zeus (Jupiter) i Kron (Saturn) samo su dva lica istog vladara (demijurga) koji je zaključao nebesa i ljubomorno sakrio ključeve. Nepredviđenom Prometejevom intervencijom došlo je do promjene i stvaranja pukotina u do tada jedinstvenoj matrici postojanja. U judeo-kršćanskoj tradiciji sličnu simboliku ima pojavljivanje zmijske u Rajskom vrtu i konzumiranje famozne jabuke.

NEPTUN U ZNAKU RIBA

U vrijeme svog otkrića 23. rujna 1846. godine Neptun se nalazio na 26. stupnju Vodnjaka u egzaktnoj konjunkciji sa Saturnom. Istovremeno su se na nebu Mjesec i Pluton našli u opoziciji na Mjesečevim čvorovima. Ova zanimljiva konfiguracija označila je rađanje novih astroloških simboličkih sadržaja i istovremeno pokrenula niz važnih promjena na nivou čitavog svijeta. U to vrijeme u zamahu je bila snažna industrijalizacija praćena nehumanim tretmanom radničke klase. Slamovi unutar velikih gradova su izgledali poput koncentracijskih logora u kojima su ljudi bezobzirno iskorištavani. Charles Dickens je u svojim romanima uspješni prikazao svu bijedu tadašnje egzistencije i prenio dio nezadovoljstva koje se počelo akumulirati. Nije prošlo puno vremena nakon Neptunovog otkrića, a po Europi su izbile radničke demonstracije praćene borbom za demokratska prava.

Neptunova simbolika se iskazala i kroz djelovanje Karla Marxa koji 1848. piše svoj Komunistički manifest i na taj način ostvaruje teorijsku podlogu za provođenje komunističke revolucije u Rusiji. U tom kontekstu se slobodno može ustvrditi kako je komunistički i socijalistički svjetski pokret manifestacija Neptunovih energija unutar svjetskih okvira. Sredinu devetnaestog stoljeća u umjetnosti obilježio je impresionistički pokret. Slike koje stvaraju Renoir, Cezanne, Gauguin, Monet i Van Gogh karakterizira težnja kreativnog izražavanja subjektivnih raspoloženja i dojmova. Istovremeno se pojavljuje i Darwin sa svojom teorijom evolucije koja je u mnogo čemu potkopala čvrsta uvjerenja koja su se prenosila kroz kršćansku tradiciju. Jedan veliki broj ljudi na taj je način u svojem doživljaju svijeta iskoračio izvan postojećih dogmi i počeo tražiti svoje osobne odgovore na važna životna pitanja.

Na planu konkretnog izražavanja Neptunove simbolike spomenimo još i izum fotografije, početak korištenja anestezije u bolnicama, te slobodnu distribuciju opijuma kao društveno prihvatljivog lijeka. Istovremeno su se pojavili i različiti spiritistički pokreti koji su željeli ostvariti kontakt s nematerijalnim svjetovima. Po čitavom svijetu su se organizirale seanse na kojima su ljudi kontaktirali duhove i pri tome dobivali odgovore na postavljena pitanja. Paralelno sa

spiritizmom razvija se i teozofski pokret koji uspostavlja kontakt između duhovnih tradicija Istoka i Zapada. Sve više ljudi počinje prakticirati meditativne tehnike koje im omogućavaju postizanje viših stanja svijesti.

Tijekom prošle godine Neptun se vratio na isto mjesto gdje se nalazio u vrijeme svog otkrića. To znači da su ljudi imali priliku proslaviti njegov prvi rođendan i privesti kraju promatranje ciklusa kretanja kroz znakove Zodijskog znaka. Sada se nalazimo na samom početku drugog Neptunovog ciklusa koji će u idućih 165 godina ponovno obilaziti Zodijski znak i nadopunjavati iskustva koja smo stekli prilikom prvog ciklusa. U travnju ove godine Neptun će vrlo brzo nakon svog prvog rođendana ući u znak Riba. Time će biti izuzetno osnažen jer poznato je da Ribe predstavljaju njegov domicil, mjesto gdje on najlakše izražava svoje kvalitete. Gledajući na nivou čitavog svijeta za očekivati je da će se u godinama koje su pred nama stvarati nove ideologije i vjerovanja. Ljudi će biti skloni prihvaćanju novih modela stvarnosti koji će biti izvan okvira postojećih.

Iako neki kažu da živimo u postindustrijskom društvu, trenutna situacija u mnogo čemu podsjeća na vrijeme kada je otkriven Neptun. Veći dio čovječanstva i dalje pokušava osigurati egzistenciju robujući različitim korporacijama i ostalim manjim izrabljivačima. Izgleda da se otvaraju mogućnosti razvijanja nekog novog humanizma koji će na iskustvima propalog i krivo postavljenog komunističkog projekta tražiti rješenja za ostvarivanje pravednijeg društva. Istovremeno će se mijenjati i percepcija uloge ljudske vrste unutar konteksta planeta na kojemu živimo. Vjerojatno nas nakon Darwinove teorije evolucije očekuje stvaranje novih ideja o našem porijeklu koje više neće biti određeno samo zemaljskim okvirima.

Sve te globalne pretpostavke su zanimljive i daju poticaj za razmišljanje, no u usporedbi s transformacijama koje Neptunov dolazak u znak Riba donosi na osobnom planu one imaju puno manju važnost. Tokom sljedećih 13 godina pojaviti će se snažni poriv za transcendiranjem svih dvojnosti, bilo da je riječ o izvanjskima ili unutrašnjim. Ostvarivanje svjesnosti unutrašnjeg jedinstva poticati će na stvaranje drugačijih veza s ostalim ljudima. Ti novi odnosi neće se zasnivati na krađi tuđe energije i manipulaciji, nego će za pretpostavku uzimati postojanje jedinstvenog božanskog principa u svemu što nas okružuje. Sjedinjavanje suprotstavljenih principa relativizirati će se i na nivou samog božanskog identiteta. Tako će u svakome od nas Bog sve više postajati

Boginjom inicirajući priliku za stvaranje trećeg entiteta koji izlazi izvan okvira dvojnosti.

Neptun u Ribama povezan je i s osvještavanjem univerzalne kozmičke energije koja slobodno cirkulira kroz čitavu kreaciju. Osim što će se intenzivirati traženje novih svjetskih resursa koji bi zamijenili naftu, ovo je prilika za uspostavljanje kontakta s energijama koje se nalaze u našem tijelu. Za razliku od vremena kada se Neptun nalazio u ostalim znakovima, sada je naša receptivnost puno veća, pa na taj način možemo puno lakše zamjećivati ono što nam je prije bilo nedostupno. Imamo mogućnost osvještavanja postojanja našeg unutrašnjeg svemira koji je po svom bogatstvu jednako vrijedan kao i onaj kojega percipiramo gledajući zvijezdama ispunjeno noćno nebo. Energije koje su u nama manifestiraju se sa zadržkom na nivou stvarnosti koju živimo. Neptun u Ribama simbolizira puno lakše kreiranje te izvanjske stvarnosti. Za razliku od prošlosti, sada ovaj materijalni svijet neće biti toliko strogo definiran, biti će "mekši" i lakši za oblikovanje.

Ako pažljivije pogledamo, nije teško uočiti veliki broj kontradiktornosti koje karakteriziraju našu svakodnevnicu. Jedna od njih vezana je uz načine na koje se izražava religioznost. Najveći dio vjernika uključen je u svoje matične religijske institucije kojima prepuštaju ulogu vodiča i autoriteta. Pri tome zaboravljaju da su sve institucije, pa tako i one religijske, dio ovog svijeta, pa samime time podliježu i ograničenjima koja ovaj svijet sa sobom nosi. Preko takvog doživljavanja duhovnosti dolazi do suprotnog učinka od onoga koji bi bio očekivan. Naime, postojeće religije dijele čovječanstvo na suprotstavljene grupe koje poput nogometnih navijača navijaju za svoje momčadi. Pri tome istaknuti religijski poglavari igraju uloge trenera, dok su pravi vlasnici klubova uglavnom nepoznati. Neptun u Ribama poziva na promjenu u načinu doživljavanja odnosa s Bogom. Prije nastupanja Doba Vodenjaka, što god da to bilo, Neptunovo kretanje kroz zadnji znak Zodijaka rastače postojeće religiozne šablone i otvara prostor za stvaranje novih. Na osobnom planu to bi značilo da svatko od nas dobiva poticaj za odvajanje od izvanjskih nametnutih nam modela. Taj poticaj će kod mnogih biti posljedicom razočaranja djelovanjem postojećih religijskih institucija.

Svijet u kojem živimo istovremeno je nježan i okrutan, ispunjen lijepim i ružnim sadržajima. Za očuvanje osobnog zdravlja i postizanje unutrašnje ravnoteže ljudima su potrebni ideali, nešto u što mogu potpuno vjerovati. Kraj dvadesetog stoljeća i početak ovog dvadeset i prvog donio je veliku krizu vrijednosti. Gledajući općenito svijet je ostao bez većine svojih ideala i inaugurirao cinizam kao način obrane od suočavanja s besmisлом. Vremena koja opisuje Neptun donose važni pomak. Unutar oceana laži i iluzija ljudi će osjetiti potrebu za pronalaženjem nečega što je uistinu autentično. Na osobnom nivou će to biti velika unutrašnja inventura nakon koje će se raspliniti veći dio postojećeg identiteta. Istovremeno s Neptunovim prolaskom kroz znak Riba Uran će se nalaziti u znaku Ovna. Takva njegova pozicija simbolizira potrebu za autentičnim izražavanjem osobnosti i izlazak izvan okvira nametnutih identiteta.

Prije par tjedana australski astronomi najavili su mogućnost vrlo neobičnog događaja koji nas najvjerojatnije očekuje tokom iduće godine. Tada će po njihovim predviđanjima eksplodirati zvijezda Betelgeuse u zviježđu Orionu. Intenzitet te eksplozije trebao bi biti izuzetno snažan i u mnogo čemu utjecati na sva živa bića. Kada se to desi, mi ljudi ćemo biti u jedinstvenoj prilici da na nebu doživimo dva sunca. Naime, zvijezda Betelgeuse trebala bi tokom par tjedana biti toliko sjajna da bi je ljudi s našeg planeta mogli doživjeti kao sunčevog pratitelja. Na taj način je 2012. godina dodatno dobila na važnosti. Osim svih već poznati astronomskih, kalendarskih i mitoloških neobičnosti, sada se pojavila i priča o drugom suncu.

Situacija u kojoj na nebu promatramo dva sunca u potpunosti se uklapa u Neptunov čarobni svijet. Za vrijeme njegovog konačnog ulaska u znak Riba svijet koji ćemo percipirati svojim osjetilima neće biti onaj uobičajeni na koji smo navikli. Na taj način nam je dana prilika da shvatimo promjenljivost svih na prvi pogled trajnih oblika. Ništa nije stalno i sve se mijenja iz trenutka u trenutak. Neptun uzdiže svjesnost na nivo doživljaja života kao neprekidnog toga promjena. On zbunjuje naš um koji nas neprekidno dijeli od stvarnosti čiji smo dio. Postoji izreka koja kaže da je u svrhu pronalaženja pravog identiteta potrebno prethodno izgubiti lažni identitet. Kako bi se našli, mi se prvo moramo izgubiti. Osnaženi Neptun u svom znaku Riba daje priliku za jedno neopisivo lako gubljenje lažnih identiteta.

PLUTONOVE GENERACIJE

Prilikom analize nebeske simbolike astrolozi često upadaju u zamku traženja trenutačnih rezultata svojih prognoza. Pri tome zanemaruju činjenicu da na nivoima gdje se formulira astralna dinamika vrijeme ima potpuno drugačije karakteristike nego ovo naše linearno. Iz tog razloga neki događaji simbolizirani određenim astrološkim kombinacijama kasne, a neki prethode onome što vidimo na nebu. S druge strane, poznato je da svojim rođenjem svaki čovjek dobiva pripadajuću natalnu kartu. Ta karta rođenje odnosi se na trenutak ulaska duše u ovaj svijet i u sebi sadrži sintezu svih mogućih potencijala života pojedine osobe. Ti svi potencijali se, naravno, ne manifestiraju u jednom trenutku, već se postepeno oslobađaju tokom života. Zato svatko tko ozbiljnije izučava moguće buduće trendove razvoja čovječanstva osim aktualnih nebeskih slika treba uzeti u obzir i specifičnosti utjecaja svake pojedine generacije.

Unutar evolucijske astrologije uzima se da od svih planeta ljudsku dušu najviše simbolizira Pluton. Zajedeno s Mjesečevim čvorovima on jasno odražava evolucijski nivo, te objašnjava glavnu životnu transformaciju koja se treba desiti. U poznatom mitu gdje Pluton Perzefonu nasilno odvodi u podzemni svijet vrlo jasno je opisan proces inkarniranja duše u fizičkom svijetu. Plutonov svijet mrtvih ustvari je ovaj naš svijet gdje duša biva zarobljena u tijelu. Astrološki gledano, u Plutonovoj simbolici ćemo naći koncentrat želja iz prošlosti koje svatko tko se rodi mora transcendirati u sadašnjosti. Taj proces transcendiranja jako je sličan šamanističkoj potrazi za izgubljenim komadićima duše. Savladavanje Plutonovskog polja želja vraća ljudima moć i omogućava im ispunjenje svoje životne misije.

Poznata je činjenica da od svih planeta (Pluton nazivamo planetom premda je po novoj astronomskoj klasifikaciji tek patuljasti planet) Pluton ostaje najduže u pojedinom znaku. Zbog njegove ekscentrične putanje taj boravak varira od 11 godina u znaku Škorpiona, pa sve do 32 godine u znaku Bika. Ljudi koji se rađaju s Plutonom u istom znaku dijele zajedničke duševne karakteristike i najčešće su se prije inkarnirali u sličnim povijesnim razdobljima. Njihov grupni identitet se kasnije tokom godina utiskuje u sudbinu čovječanstva i na taj način ostaje

sačuvan i nakon što pojedina generacija otiđe s pozornice svjetske povijesti. Ulaskom Plutona u znak Škorpiona 1984. godine započeo je jedan zanimljivi proces koji će obilježiti sljedećih šezdesetak godina. Naime tokom tog razdoblja će Pluton proputovati kroz četiri međusobno suprotstavljena znaka (Škorpion – Strijelac, Jarac – Vodenjak). Riječ je o parovima znakova koji označavaju jasno definirane i teško pomirljive suprotnosti.

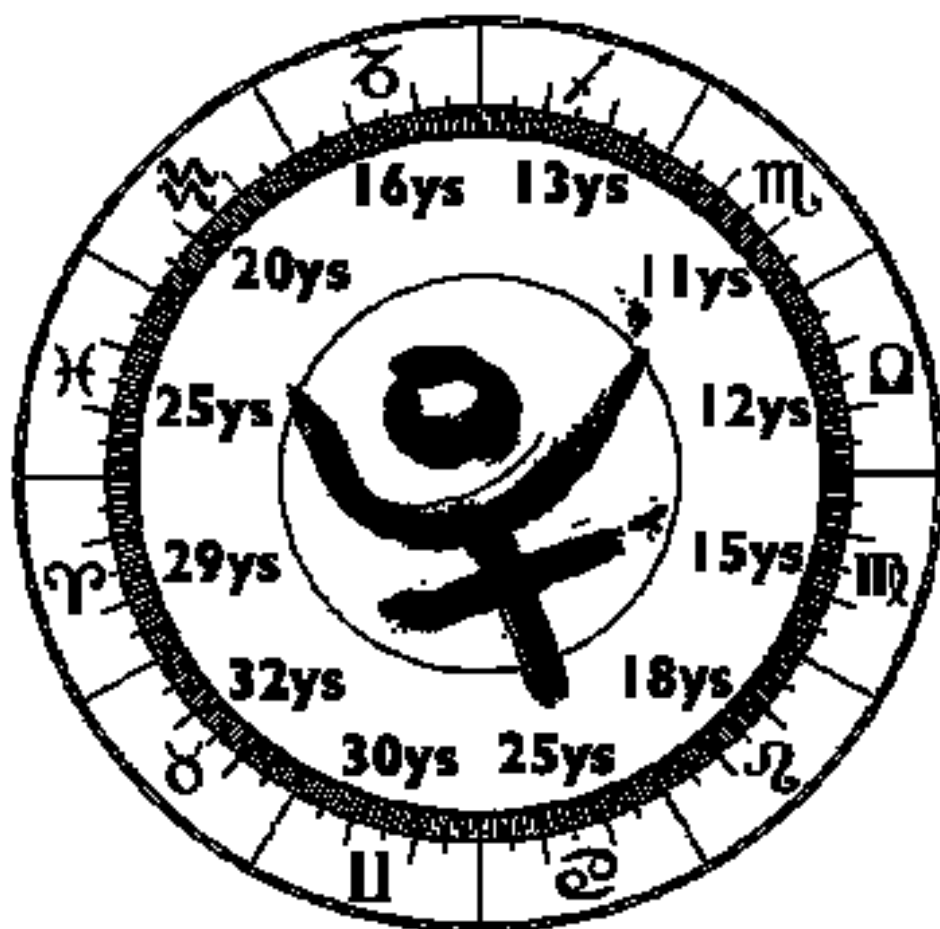
Generacija s Plutonom u znaku Škorpiona (1984 – 1996) došla je u ovaj svijet tražeći transformaciju kroz suočavanje sa svojim osobnim ograničenjima. Sjećanja koja donose iz prošlih inkarnacija vezana su uz intenzivne doživljaje moći i nemoći. Kako bi se izborili za svoju poziciju ti ljudi su se najčešće spajali uz neke izvanjske izvore moći. Vremenom su im ti izvanjski izvori moći postali nužni i bez njih nisu mogli više normalno funkcionirati. Ta simbioza je išla toliko daleko da su se ti ljudi počeli identificirati sa strukturama koje su prepoznali kao važne. Kod nekih se to manifestiralo kroz pripadanje različitim tajnim okultnim i kriminalnim organizacijama, dok su drugi moć ostvarivali preko politike i bankarstva. U svakom slučaju, riječ je o generaciji koja nailazi na veliko iskušenje gubljenja vlastitog identiteta kroz preuzimanje zadanog sustava tuđih vrijednosti. Istovremeno svi oni posjeduju urođeni talent za praktičnu primjenu psihologije i manipuliranje masama. Ukoliko u nekoj bliskoj budućnosti dođe do kreiranja velikih društvenih pokreta, generacija s Plutonom u Škorpionu će biti oni koji će provesti u djelo ono što je zamišljeno.

Nakon što je Pluton proputovao znakom Škorpiona, on je 1996. godine ušao u znak Strijelca. Tu je ostao sve do 2010. godine. Oni koji su rođeni u tom razdoblju dolaze u ovaj svijet s velikom željom razvijanja svog metafizičkog, filozofskog, ili religijskog koncepta stvarnosti. Za razliku od prethodne generacije ovi ljudi su u potpunosti usmjereni na očuvanje svog posebnog identiteta i slobode. Oni se najčešće rađaju unutar kulture koja je potpuno različita od one u kojoj su prije živjeli, pa se u ovom životu osjećaju usamljenima i otuđenima od društva kojem pripadaju. Sjećanja iz prošlih života vezana su uz pripadnost određenim religijskim redovima, proučavanje najuzvišenijih znanja i daleka putovanja. Ovi ljudi imaju veliku potrebu za nesmetanim kretanjem i protive se bilo kakvom ograničavanju. Generacije Plutona u Škorpionu i Plutona u Strijelcu su toliko međusobno različite da se vrlo teško može očekivati njihova bilo kakva suradnja. Kolektivne tenzije koje će

se u jednom trenutku stvoriti vjerojatno će se manifestirati i na nivou čitavog svijeta.

Sličnu neharmoniju donose i sljedeće dvije generacije, one s Plutonom u Jarcu i Vodenjaku. Generacija s Plutonom u Jarcu inkarnirati će se u razdoblju od 2010. do 2024. godine. Riječ je o dušama koje imaju veliku potrebu etablirati svoju individualnost i autoritet unutar društvenog konteksta. Na tom putu postoji iskušenje potpunog odvajanja od emocija i prijanjanja uz neki autokratski model vladanja. Djeca s tom pozicijom Plutona najčešće se sreću s priličnim teškoćama u porodici i pri tome teško formiraju unutrašnju sigurnost u svoje sposobnosti. Zbog toga sve svoje energije ulažu u doseganje neke pozicije u društvu kako bi na taj način dobili očiglednu potvrdu vrijednosti. U razdoblju kada ova generacija bude dominirala svijetom za očekivati je pojavljivanje nekolicine karizmatičnih vođa koji će služiti kao osi oko kojih će se okupljati veće mase. U svojem pristupu svijetu generacija s Plutonom u Jarcu razvijati će jasno određene hijerarhijske koncepte.

Nakon generacije s Plutonom u Jarcu slijedi ona koja taj planet ima u Vodenjaku. Njihov glavni motiv ulaska u ovaj svijet je oslobađanje od kristaliziranih formi. Na tom putu ti ljudi će insistirati na osobnoj slobodi i pravu različitosti. Riječ je o dušama koje su u prošlim životima bile prilično anti-društveno nastrojene i pri tome željeli sami kreirati svoju sudbinu. Pri tome su često bili izuzetno radikalni i skloni dizanju revolucija i buna. Svoje živote ovi ljudi žive unutar zajednica koje ih ne razumiju i ne prihvaćaju. U tome će naročito prednjačiti oni koji će imati Plutona u znaku Jarca. Poznati mitološki antagonizam Saturna i Urana preko ove dvije generacije će se manifestirati i u povijesnom kontekstu. Između spomenute dvije generacije je teško zamisliti bilo kakav oblik mirne koegzistencije, što u konačnici dovodi do sukobljavanja ili potpunog odvajanja jednih od drugih. Pošto slična stvar vrijedi i za prethodne dvije generacije (Škorpion – Strijelac) možemo slobodno konstatirati kako će sljedećih pedesetak godina biti vrlo dramatične i nepredvidljive. Konačni ulazak Plutona u znak Riba označiti će stvaranje atmosfere za inkarniranje završne generacije koja će transcendirati sve prisutne dvojnosti.

DOŠLA JE ERIDA – BOGINJA NESLOGE, KAOSA I SLOBODE

Krajem srpnja 2005. godine astronome je uzbudila vijest o pronalaženju novog tijela unutar Sunčevog sustava. Iako nazvano službenim imenom 2003 UB313, astronomski tim s opservatorija Palomar, koji ga je otkrio, to je tijelo od milja nazvalo Xena po liku amazonske kraljice iz poznate televizijske serije. Iako su odmah napomenuli kako je u pitanju samo privremeno ime, ono se vrlo skoro ustalilo po svim medijima. Nadobudni astrolozi odmah su počeli kalkulirati o simboličkim nepobjedive ratnice za ženska prava, a pošto se u spomenutoj televizijskoj seriji pojavljuju i naznake Xeninih lezbijskih odnosa, razglabalo se i o povezanosti novog nebeskog tijela i homoseksualne populacije. Čak se i ispitivao njezin položaj u kartama svjetski poznatih ljubitelja istog spola. A onda je došlo do preokreta.

Nakon niza objavljenih mjerenja astronomima je postalo jasnim da je nebeski objekt 2003 UB313 veći od Plutona. Ta činjenica je dodatno poljuljala ionako nestabilnu Plutonovu poziciju i poslužila kao povod pojačavanje već postojeće kampanje za njegovo svrgavanje s trona planeta unutar Sunčevog sustava. U jesen prošle godine u Pragu je održano sad već legendarno zasjedanje najmudrijih astronomskih glava na kojem je došlo do reorganizacije nazivlja nebeskih tijela. Nakon burne rasprave i velikih svađa Pluton je izgubio status regularnog planeta i zajedno s Cererom i objektom 2003 UB313 postao takozvanim patuljastim planetom. Pošto je taj novi objekt izazvao toliko kontroverzi i svađa, odlučeno je da ga se nazove imenom Eride, grčke boginje nesloge. Time je izbjegnuto presedan da se po prvi put neko nebesko tijelo nazove likom iz televizijske serije. Xena je tako nepovratno potonula u zaborav.

Iz astrologije je poznato da otkrivanje nekog novog nebeskog tijela u pravilu prati aktivno izražavanje određenog modela unutar kolektivne svijesti čovječanstva. Osim astronomskih činjenica, tu važnu ulogu igra i mitološka simbolika imena tog tijela. Pogledajmo što nam sa sobom donosi Erida. Podatak da se nalazi u neposrednom susjedstvu Plutona, boga smrti i podzemlja, govori nam kako je ovo novo tijelo povezano s temama važnim za najdublje ljudske

transformacije i zaranjanje u najmračnije dijelove psihe. No, osim toga, treba uzeti u obzir i činjenicu da je Erida na nebu sjaji izraženim svjetlom. Astronomi su sa čuđenjem izračunali da ona odražava gotovo 86 posto pristigle Sunčeve svjetlosti. Slikovito rečeno, ona bi u zemaljskim uvjetima odgovarala blistavoj grudi snijega. Eridin mjesec odražava samo 5 posto pristigle svjetlosti, što samo po sebi dovoljno govori o njezinom sjaju. Novo nebesko tijelo definitivno simbolizira buđenje svjetlosti unutar najveće tame.

Grčka mitologija Eridi dodjeljuje uglavnom negativne karakteristike. Njezino samo ime u prijevodu znači svađa, a osim svađe povezivalo ju se i uz neslogu i poticanje na rat. Prema Homeru, bila je sestra Aresa, boga rata, što znači da su joj po tome roditelji bili vrhovni bog Zeus i njegova žena Hera. Prema Ilijadi Erida je u početku bila mala i beznačajna, no vremenom je njezina moć rasla, a ona sama se počela uzdizati prema nebu. Poznata je po svom uživanju u krvoproliću. Za vrijeme velikih bitaka ona bi ostajala na mjestu sukoba i uživala u sveopćoj agoniji čak i nakon što su se svi bogovi povukli. Zbog takve svoje prirode nije nimalo čudno što su je izbjegavali i bogovi i ljudi, bježeći od nje i izbjegavajući njezino prisustvo na svaki način. Istovremeno, svi oni su bili podložni njezinoj moći i nitko nije mogao odoljeti njezinom utjecaju.

Osim ove Homerove Eride, veliki grčki povjesničar Heziod u svojim djelima spominje još i jednu drugu Eridu. Ona je bila kćerka Nikte, boginje noći, i Kronosovog sina. Ta druga Erida je boravila u eteričnoj božanskoj stvarnosti i iz nje utjecala na zemaljska događanja. Ova boginja bila je puno ljubaznija prema ljudima i poticala ih na aktivnost. Na nižem nivou to se odražavalo kroz želju za međusobnim natjecanjem. Naime, ljudi, svatko za sebe, žele biti što uspješniji, jači, pametniji i bogatiji, pa zbog toga rade na sebi kako bi u tome nadmašili druge. Na višem nivou to je unutrašnji impuls u ljudskoj duši koji pokreće na oslobođenje od zarobljenosti unutar materijalnog svijeta i omogućava transcendiranje sudbinski nametnutih okvira postojanja. Ili, jednostavnije rečeno, ova Erida označava princip slobodne volje. Uostalom, unutar grčke mitologije ova boginja često se odupirala zapovijedima ostalih bogova, među kojima i onog glavnog, Zeusa.

Najpoznatija priča o Eridi je ona vezana uz Trojanski rat. Pripremajući slavlje vezano uz svadbu kralja Peleja i morske boginje Tetide, Zeus nije želio pozvati Eridu pošto su je svi uzvanici doživljavali kao problematičnu osobu. Naravno da se ona zbog toga razljutila i odlučila osvetiti. Napravila je zlatnu jabuku s natpisom «kallisti» (najljepšoj) i bacila je među okupljene bogove i ljude. Odmah je došlo do velike svađe u kojoj su se počupale boginje Atena, Hera i Afrodita, smatrajući da svakoj od njih pripada ekskluzivno pravo da uzme

ponuđenu jabuku. U općem metežu Zeus je našao rješenje idejom o prepuštanju donošenja delikatne odluke nepristranom sucu iz redova ljudi. Ta neugodna uloga dodijeljena je Parisu, sinu trojanskog kralja Prijama.

Pošto je svakoj od tri kandidatkinje za titulu najljepše bilo jako stalo da upravo ona pobjedi, svaka od njih je nastojala podmititi Parisa određenom nagradom iz svog asortimana. Atena mu je ponudila junačke pobjede u ratovima, Hera ogromno bogatstvo, a Afrodita najljepšu ženu na svijetu. Paris je između ponuđenog, naravno, odabrao ono što bi odabrao svaki zdravi mladić. Tako je Afroditi pripala zlatna jabuka, a trojanski kraljević završio u krevetu lijepe Helene, koja je na njegovu nesreću bila već udana za Menelaja, kralja Sparte. Rasplet ove sapunice dobro nam je poznat. Helena i Paris su pobjegli zajedno u rodnu mu Troju, a prevareni muž je sa svojim Spartancima pokrenuo veliki rat kako bi si povratio ženu. Trojanski rat smatran je prvim ratom koji je u povijesti izbio među ljudima. Naravno da nije tako, ali dobro zvuči.

Ako pažljivije osmotrimo Eridu, nije ju teško priključiti nizu sličnih boginja iz prošlosti. U prvom redu to su babilonska boginja Ištar i sumerska Inana. I jedna i druga su istovremeno bile boginje rata i ljubavi. Inana je osim toga poznata i po svom omalovažavanju božanskih autoriteta, a tu je i poznati mit njezinog spuštanja u podzemlje. Sumerani su je poštovali više od bilo kojeg drugog božanstva i nazivali imenom «kraljice neba i zemlje», nazivom koji je kasnije dodjeljivan brojnim drugim boginjama, pa čak i Djevici Mariji unutar kršćanstva. Inana je smatrana svemoćnom boginjom ljubavi, rata, seksa, ljepote, plodnosti, zemlje i života. Kod grčke Eride su očigledno u prvi plan stavljene samo one negativne karakteristike koje su samo jedan dio njezine prirode, dok su po strani ostavljene one pozitivne. Slično kao i kod zastrašujuće indijske boginje Kali. Kasnije su Rimljani prekopirali Eridu u svoju božansku ekipu i dodijelili joj ime Diskordija.

Iz svega spomenutog nije čudno što se u prošlosti ne nailazi na neke veće tragove Eridinog štovanja od strane ljudi. Jedini koji su možda odavali počast njezinom liku i djelu bili su Tračani koji su se inače emotivno vezali uz boga rata Aresa. O tračanskim plemenima pričalo se kao o hrabrim ratnicima koji su svoje neprijatelje ubijali na najokrutniji mogući način. Još sredinom prošlog stoljeća činilo se kako je Eridi suđeno da ostane marginaliziranim božanstvom kojeg se eventualno prisjećaju tek revni ljubitelji grčke mitologije. No, onda se desilo čudo. Ispijajući kavu krajem pedesetih godina u jednoj kalifornijskoj kuglani Greg Hill i Kery Thornley, dva sporadična pisca iz tadašnje američke underground scene, doživjeli su neobično iskustvo. Dok su pričali u jednom trenutku su ustanovili da se sve oko njih zaustavilo. Čak su i kugle ostale

lebdjeti u zraku. Zabljesnuti odjednom snažnom svjetlošću, Hill i Thornley su doživjeli prvu objavu, a zatim se sve vratilo u normalno stanje.

Kako legenda dalje kaže, te iste noći obojica su usnula živopisan san u kojem im se ukazala boginja Erida i nježnim glasom progovorila: «Došla sam kako bi vam rekla da ste slobodni. Prije puno godina moja svjesnost je napustila čovjeka kako bi on mogao razvijati samog sebe. Vratila sam se i vidjela da se taj razvoj bliži kraju, no opterećen strahom i nerazumijevanjem. Sačinili ste za sebe psihička odjela i oklope, zatvorili se u njih, ograničivši svoju viziju, te učinili svoje pokrete nespretnim i bolnim. Vaša koža je oštećena i vaš duh spržen suncem. Ja sam kaos. Ja sam supstanca od koje vaši umjetnici i znanstvenici grade ritam. Ja sam duh s kojim se vaša djeca i klaunovi smiju u sretnoj anarhiji. Ja sam kaos. Ja sam živa, i ja vam kažem da ste slobodni». Nakon toga Hill i Thornley su se uhvatili posla i svoje uvide pod pseudonimima Malaclypse the Younger i Omar Khayyam Ravenhurst pretočili u knjigu «Principia Discordia».

Riječ je o jednoj od najkontroverznijih knjiga dvadesetog stoljeća koja je u svojim ilustracijama i riječima objedinila s jedne strane anarhizam i gnozu, a s druge zen budizam i dadaizam. Hill i Thornley su daleko prije formuliranja znanstvenih teorija raspoznali značenje kaosa i proglasili ga osnovnim principom života. Ne samo to, preko slavljenja boginje Eride stvorili su diskordianizam, na kaosu zasnovanu modernu religiju. Diskordijanizam je najbolje opisati kao istovremeno savršenu šalu maskiranu u religiju, te kao religiju zamaskiranu u savršenu šalu. U svojoj neodoljivo smiješnoj zbirci apsurdnih i dubokih uvida Hill i Thornley vrše dekonstrukciju postojećih religijskih i općeduhovnih matrica i grade temelje za individualno oslobođenje ovisnosti o njima.

Po njima, svijetom vladaju dva principa: reda i kaosa. I jedan i drugi su koncepti stvoreni od strane ljudi i predstavljaju samo umjetne podjele čistog kaosa, koji postoji na dubljem nivou od ovog u kojem se stvaraju razlike. Realnost koju živimo ustvari je originalna Rorschachova mrlja koju objašnjavamo na osnovu matrica koje nosimo u svojim glavama. Ili kako se to vrlo jednostavno objašnjava u «Principii Discordii»:

GP: Je li Erida istinita?

M2: Sve je istinito.

GP: Čak i lažne stvari?

M2: Čak su i lažne stvari istinite.

GP: Kako to može biti?

M2: Ne znam, čovječe, ja to nisam učinio.

Tijekom šezdesetih godina diskordijanizam je bio poznat tek uskom krugu upućenih pojedinaca. Do preokreta je došlo 1975. godine objavljivanjem sad već kultne knjige Roberta Antona Wilsona i Roberta Sheae «The Illuminatus! Trilogy», nekoj vrsti bajke u kojoj pronalazite što god poželite. U tekstu Wilsonove i Sheaeve knjige nalazio se niz citata prenesenih iz «Principie Discordie», što je među zaintrigiranim čitateljima izazvalo pravu pomamu za traženjem originalnog izvora. Neki od njih su čak posumnjali da «Principia Discordia» uopće i ne postoji, te da je ustvari riječ o Wilsonovoj i Sheaovoj izmišljotini. Nisu bili u pravu. U svojim kasnijim djelima, kao što su na primjer «Cosmic Trigger I», «Final Secret of the Illuminati», ili «Prometheus Rising», Wilson je nastavio širiti ideje diskordijanizma, stavljajući ga pri tome uz bok futurizmu, zen budizmu i sufizmu. Zanimanje javnosti je vremenom sve više raslo, baš kao i broj novopečeni diskordijanaca. Dolaskom Interneta sve se još dodatno ubrzalo. Famosna «Principia Discordia» je osvanula na brojnim web stranicama i postala lako dostupna svima koji su to željeli.

U «Principii Discordii» Hill i Thornley su širenje svoje nove religije osmislili na vrlo liberalan način. Ne samo da bilo tko može postati diskordijancem, nego i svatko tko to poželi može preuzeti ulogu svećenika ili bilo kojeg drugog vjerskog poglavara, pa čak i pokrenuti svoju vlastitu diskordijansku sektu. Zbog svega toga nije nimalo čudno da se trenutno procjenjuje kako na svijetu postoji nešto više od šest milijuna Eridinih obožavatelja. Dolaskom 21. stoljeća uz «Principiu Discordiu» je stvoren čitav niz novih originalnih diskordijanskih knjiga i dokumenata, koji svaki na svoj način pružaju informacije o jednom po svemu specifičnom svjetonazoru. Spomenimo samo «Summa Universalia», «Apocryphia Discordia», «The Book of Eris», ili čak bojanku «Discordian Coloring Book» s ilustracijama vezanim uz diskordijanske teme. Iako tri ključne osobe za osvješćivanje Eridine simbolike više nisu žive (Thornley je umro 1998. godine, Hill 2000. godine, dok je Wilson napustio svijet tokom siječnja ove godine), njihove ideje i dalje plijene pažnju. Pri tome je uistinu svejedno na koji način ih tko razumije, ili da li ih uopće razumije. Nazivanje novog nebeskog tijela unutar Sunčevog sustava Eridinim imenom samo je dodatno naglasilo važnost promjena koje su se tokom zadnjih pedeset godina desile unutar kolektivne svijesti. Astrološkom terminologijom rečeno, od sada pa na dalje svatko od nas će u svojoj natalnoj karti imati priliku naletjeti na Eridu i protumačiti je na sebi primjeren način. Za neke će ona biti simbolom svađa i

sukobljavanja, dok će drugi u njoj vidjeti priliku za oslobađanje unutar kaosa. I pri tome će, kako bi rekli diskordijanci, i jedni i drugi biti u pravu.

Unutar grčke mitologije postoji zanimljiva priča o Eridinoj jabuci i Heraklu. Jednom prilikom ovaj je veliki junak prolazio kroz uski prolaz. Pri tome je na zemlji ugledao nešto što je sličilo jabuci. U skladu sa svojom prirodom, Heraklo je jabuku odlučio skršiti jednim udarcem toljage koja mu je uvijek bila pri ruci. Nakon što je to učinio, Eridina jabuka je postala dva puta veća nego prije. Heraklo je još jednom udario, ovoga puta snažnije nego prije, a neobična jabuka je postala tako velika da mu je blokirala prolaz. Ispunjen čuđenjem Heraklo je odbacio svoju toljagu i bez ijedne riječi promatrao neobičnu situaciju. U tom trenutku ga je ugledala boginja Atena i rekla: «O Heraklo, nemoj se čuditi! Jabuka koja te iznenadila predstavlja svađu i sukobljavanje. Ukoliko ih ostaviš na miru, oni ostaju na malenim, no ukoliko odlučiš da se protiv njih boriš, oni postaju sve veći i veći.» Istinitost ove priče potvrdila su tokom prošle godine znanstvena istraživanja u kojima su provedeni eksperimenti s takozvanim kaotičnim sustavima. Tom prilikom je ustanovljeno da kaos u njima postaje tim veći ukoliko im se izvana nastoji nametnuti određeni red. U slučaju ne miješanja, ti sustavi su samostalno inicirali samouređivanje i stvarali sebi svojstvenu privremenu uređenost. Time se dodatno još jednom potvrđuje pretpostavka o Eridi kao boginji kaosa, a njezina jabuka postaje simbolom razgrađivanja neprirodnog reda.

SEDNA – LEDENA KRALJICA

Nakon što su astronomi s odgodom upoznali javnost sa svojim neočekivanim otkrićem novog tijela unutar Sunčevog sustava svima koji se imalo ozbiljnije bave astrologijom postalo je jasno da neke stvari više jednostavno ne mogu biti iste kao prije. To novo tijelo nazvano imenom eskimske božice Sedne svojim postojanjem u dramatično je pomaklo granice Sunčevog sustava i nagovijestilo postojanje još čitavog niza sličnih mu tijela unutar onog što se do sada samo hipotetski nazivalo Oortovim oblakom. Ovakva invazija novih nebeskih tijela sasvim opravdano poteže pitanje njihove klasifikacije. Sedna je puno veća od bilo kojeg asteroida, veličinom gotovo ravna Plutonu, pa s pravom zahtijeva drugačiji tretman. S druge strane, ako Sedna dobije naziv planeta, onda će i svaki njoj sličan objekt unutar Oortovog oblaka također morati biti tretiran na sličan način. Može se dogoditi da odjednom unutar Sunčevog sustava dobijemo par desetaka novih planeta.

Sedna se nalazi vrlo daleko od Sunca. Njezina udaljenost je tri puta veća od udaljenosti Plutona. Otkrićem tako udaljenog tijela unutar Sunčevog sustava ulazimo u jedno potpuno novo astrološko razdoblje. Do sad smo planete mogli okvirno podijeliti na osobne i transcendentalne. Transcendentalni trio (Uran, Neptun i Pluton) nazivao se još i generacijskim planetima jer je pojedina generacija dijelila pripadnost tih planeta istom znaku. Sedna je nešto potpuno novo. Njezino kretanje je toliko sporo da svojim djelovanjem premašuje generacijski nivo. Njezin boravak u istom znaku mjeri se u stotinama godina. Iz tog razloga ona učestvuje u formiranju kolektivne svijesti čovječanstva unutar određenih većih povijesnih razdoblja. Sadržaji koje Sedna simbolizira sakriveni su u najvećim dubinama ljudske psihe.

U nastojanju da rasvijetlimo pravo značenje Sedne možda je najbolje započeti s njoj pripadajućom mitologijom. Postoji nekoliko mitova o toj božici ledenih mora koji svi odreda variraju sličnu tematiku. U svima od njih Sedna je bila prelijepa djevojka koja je živjela sa svojim ocem udovcem i velikim lovcom. On ju je želio udati, no ona je odreda odbijala sve potencijalne mladoženje. Na kraju se pojavio neki maskirani lovac kojem je Sednin otac izručio svoju kćerku unatoč svim njezinim protestima. Ovaj ju je ubacio u svoj kajak i odvezao na svoj udaljeni otok. Tu je sa sebe skinuo odjeću i masku i pokazao Sedni svoj pravi identitet. Sednin muž nije bio čovjek već maskirani gavran.

Prevarena Sedna je živjela s gavranom na pustom otoku bez mogućnosti da zadovolji svoje osnovne potrebe. K tome je bila prisiljena da mu rodi i dijete. Plakala je od jutra do sutra i okajavala svoju tešku sudbinu. Otac je čuo njezin plač i odlučio se uputiti da je izbavi. Stigao je do gavranovog otoka i pozvao Sednu da uskoči u njegov kajak. Pošto gavrana trenutno nije bilo u blizini, to joj i nije bilo teško učiniti. Otac je mirno plovio sa svojom kćerkom sve dok se na obzorju nije pojavio bijesni Sednin muž. Gavran je navalio na njih i počeo krilima udarati po vodi. Digla se ogromna oluja koja je preplašila Sedninog oca. Kako bi spasio svoj život odlučio je baciti svoju kćerku u ledene morske valove. To je učinio, no Sedna je ipak uspjela doplivati i rukom se prihvatiti za kajak. Uspaničeni otac nije birao sredstva i veslom joj je smrskao prste, a nakon toga i ostale kosti na rukama. Obogavljena Sedna je konačno potonula, a od njezinih prstiju i kosti su nastali tuljani i morževi.

Za pretrpljene patnje Sedna je postala božicom ledenih mora. Njezin dom je morsko dno gdje okružena tuljanima upravlja prirodnim silama. Zloća ljudi u međusobnim odnosima i njihovo zagađivanje prirode jako ljuti Sednu, tako da ona s vremena na vrijeme vrlo burno reagira. Sednin bijes dovodi do elementarnih nepogoda i pojave gladi među ljudima. Kako bi odobrovoljili ovu morsku božicu, šamani bi se pri svojim astralnim putovanjima spuštali na dno i češljali joj njezinu dugu kosu. Tim ritualni čišćenjem oni bi vraćali narušenu harmoniju unutar prirode i omogućavali ljudima daljnji siguran život.

Astronomski gledano, mitovi o Sedni nastaju potaknuti "potonućem" određenih važnih zvijezda uslijed precesije. Teško je ne primijetiti korespondenciju Sedninog oca i Oriona, velikog lovca iz grčke mitologije. Zanimljivost vezana uz Sednino otkriće je da se ona na nebu nalazila neposredno uz zvijezde Oriona. Isto tako u vrijeme otkrivanja Hirona (1977. godine) Sedna je bila vrlo blizu, no astronomi to nisu uspjeli primijetiti. Veza Hirona i Sedne prelazi samo astronomske okvire. Oboje su mitološki povezani uz temu ozljeđivanja i patnje. Sedna kao da ponavlja Hironovu priču, no na jednom puno dubljem nivou, nivou koji izlazi izvan granica osobnog i označava sudbinu čitavog ljudskog roda. Astronomskom tumačenju Sedninog mita može se pridružiti i njegova povezanost s različitim šamanističkim inicijacijama. Sednino žrtvovanje i komadanje tijela u direktnoj je vezi s ritualima koje su prolazili šamani pri svojim putovanjima u onostrano.

Poruka koju nam donosi Sedna prije svega je vezana uz ekologiju i bezobzirno zagađivanje prirode. Sednu kao božicu voda i morskog života užasno živcira prljanje kojem je izložena pa u skorijoj budućnosti možemo očekivati njezine bijesne reakcije. Osim toga tu je i upozorenje vezano uz genetsku modifikaciju

biljaka i životinja, te kloniranje ljudi. Sedna je bila prisiljena na neprirodno spajanje s gavranom koje joj nije donijelo previše sreće. Na društvenom planu pojavljivanje Sedne označava potrebu za uspostavljanjem primjerenijeg odnosa roditelja i djece. Odnos nje i njezinog oca primjer je sebičnosti roditelja i njihove sklonosti da svojom djecom manipuliraju samo za vlastite interese. Otkriće Sedne na nebu neka je vrsta njezinog izranjanja iz morskih dubina. Očigledno je došlo vrijeme da se javnost upozna s problemom viktimizacije koja je tisućama godina provođena u svrhu uspostavljanja različitih hijerarhija moći.

Viktimizacija nevinih ljudi, a naročito žena i djece konstanta je čitave svjetske povijesti. I danas dvije trećine svjetskog pučanstva gladuje, radeći pri tome najteže poslove za gotovo nikakav novac. Takvo bezdušno iskorištavanje uistinu je teško objasniti čak i "lošom karmom", tom popularnom isprikom za nepravdu. Osim problema viktimizacije Sedna na kušnju stavlja i naše dosadašnje formuliranje bračnih odnosa. Brak kao institucija trebao bi doživjeti korijenite promjene u interesu čitave društvene zajednice. Naravno da Sedna odražava sve te teme i u pojedinačnim natalnim kartama. Kuća u kojoj ona boravi i aspekti koje čini s ostalim planetima odredit će koji dio Sedninog mita će izaći u prvi plan. U najboljem slučaju Sedna će označiti naš potencijal dođemo do onog božanskog u sebi. Poput Sofije iz gnostičkih mitova, Sedna predstavlja ljudsku dušu koja prolazi kroz užasne muke u neprijateljskom svijetu. Tamo gdje se nalazi Sedna mi gubimo svoj zemaljski identitet, raspadamo se na sastavne dijelove i imamo priliku da uskrsnemo u svom višem obličju. Za razliku od Plutonove transformacije, ova Sednina ne uključuje nikakvo razrješavanje osobne karme. Riječ je u potpuno transpersonalnom događanju koje se ne može objasniti uobičajenim linearnim promišljanjem.

Sedni treba 10 500 godina da obiđe čitav krug Zodijskog kruga. Zbog tako sporog kretanja lako je odrediti njezinu poziciju. Navedeni podaci su za 1. siječnja određene godine.

1950. - 23. stupanj Oвна

1960. - 27. stupanj Oвна

1970. - 1. stupanj Bika

1980. - 6. stupanj Bika

1990. - 11. stupanj Bika

2000. - 16. stupanj Bika

2010. - 22. stupanj Bika

TIHA – OGROMNI PLANET NA KRAJU SUNČEVOG SUSTAVA

Novinske agencije su nedavno prenijele vijest kako je u vanjskom dijelu Oortovog oblaka, najudaljenijeg područja Sunčevog sustava otvoren lov na plinoviti divovski planet čija je masa oko četiri puta veća od Jupitera. Putanja spomenutog planeta navodno je 15,000 puta udaljenija od Zemljine, te isto tako 375 puta udaljenija od Plutonove. Prema mišljenju astronoma smatraju da je glavni razlog za neuočavanje tog planeta njegova velika udaljenost od Sunca. Isto tako vjeruju kako su svojim teleskopima već prikupili dovoljno dokaza o njegovom postojanju. Ova senzacionalna astronomska vijest ponovno je aktualizirala staru priču o postojanju ogromnog planeta na kraju Sunčevog sustava koji svojim utjecajem stvara velike promjene u ljudskoj evoluciji.

Već gotovo stotinu godina astronom su začuđeni anomalijama vezanim uz putanje kometa. Iz njima nepoznatih razloga ovi nebeski putnici ulijeću u Sunčev sustav pod kutovima koji izlaze izvan okvira svih postojećih zakonitosti. Toko vremena pravile su se različite pretpostavke u uzrocima te pojave među kojima su se kao najlogičnije činile one o nepoznatom planetu i tamnoj zvijezdi koji svojom gravitacijom zakreću komete i šalju ih u pravcu našeg planeta. Poznati pisac Zecharija Sitchin otkrio je spominjanje tog planeta u babilonskoj astronomiji pod imenom Nibiru, dok je u Južnoj Americi tamošnji duhovni učitelj Samael Aun Weor dodijelio ime Herculubus. Pristalice teorije o tamnoj zvijezdi koristili su naziv Nemeza.

Krajem prosinca 1983. godine Washington Post je na naslovnoj stranici donio priču o otkriću nepoznatog nebeskog tijela. U njoj je pisalo je u smjeru zvijezda Oriona otkriveno novo nebesko tijelo veličine planeta Jupitera, a pošto je tako blizu Zemlji može se vjerovati kako ono pripada Sunčevom sustavu. Astronomi su ga tada nazvali samo „nebeskim tijelom“ jer nisu bili u stanju definirati njegovu pravu prirodu. Spekulirali su da je možda riječ o planetu, velikom kometu, ili bliskoj protozvizdici koja nije bila dovoljno topla da postane

zvijezdom. Jedino što su sigurno mogli potvrditi je da je riječ o vrlo hladnom tijelu koje ne ispušta svjetlost, pa se zbog toga ne može uočiti klasičnim optičkim teleskopima.

U spomenutom novinskom izvješću američki astronomi su dalje kalkulirali kako bi, u slučaju da je riječ o planetu, taj planet trebao biti vrlo sličan Jupiteru. Za njegovo otkriće bio je zaslužan satelit koji je u to vrijeme pravio infracrvene snimke područja neba na kojem je uočeno neobično tijelo. Astronomi su dodatno pretpostavili kako temperatura tog tijela vjerojatno ne prelazi 40 stupnjeva iznad apsolutne nule. Kada su bolje promotrili dobivene podatke, astronomi su čak izašli s pretpostavkom kako se vjerojatni novi planet nalazi oko 50 bilijuna milja daleko od Zemlje, te da joj se najvjerojatnije približava.

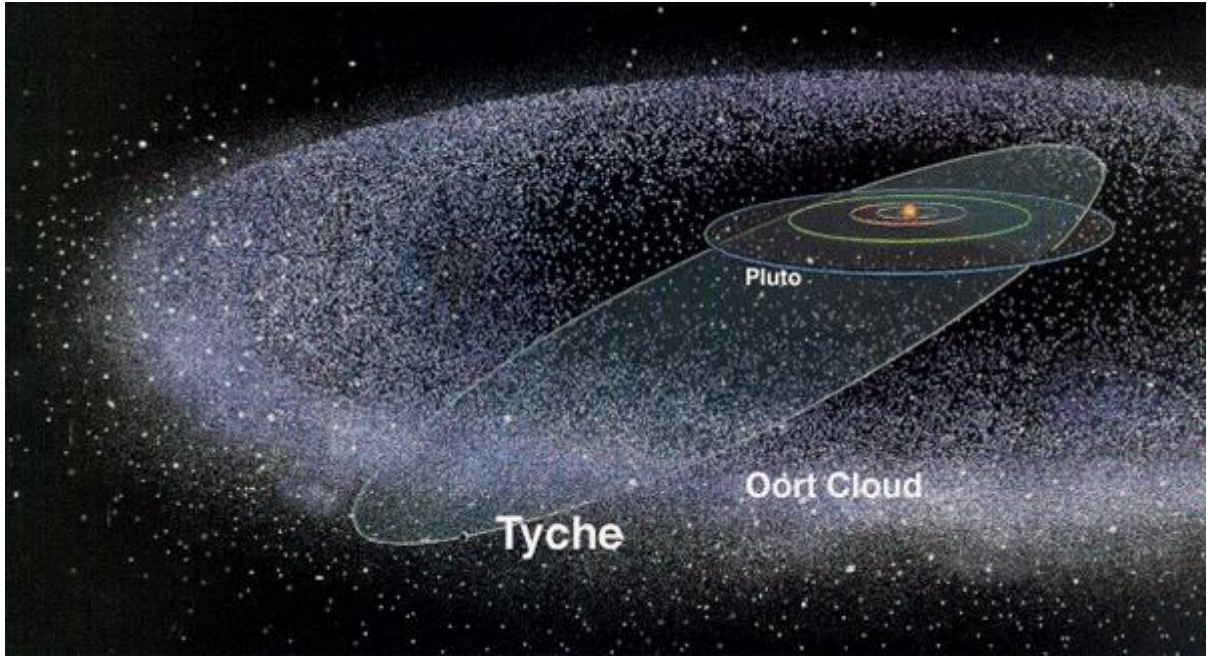
Nakon što je Washington Post objavio ovu neobičnu svemirsku priču nastala je tišina i javnosti nisu pruženi bilo kakvi novi podaci. Štoviše, astronomi su uporno počeli negirati bilo kakve ideje o ogromnom planetu koji se približava Zemlji. Istovremeno su pristalice teorije zavjere na sva zvona počeli širiti upozorenja o skorom kraju svijeta koji se pokušava sakriti od ostatka čovječanstva. Približava nam se ogromni planet koji će proći kroz Sunčev sustav i izazvati sveopće kataklizme, a znanstvenici nam to pokušavaju zatajiti. Sada, gotovo trideset godina nakon što su po prvi puta izašli s pričom o otkriću nepoznatog tijela, astronomi ponovno plasiraju slični sadržaj. Ovoga puta ne izlaze u javnost s vijesti o otkriću, nego samo najavljuju skoro otkriće. No, za razliku od prije, u svojim istupima astronomi plasiraju i ime koje će pripasti tom novom planetu kada jednom bude otkriven. Dame i gospodo, došlo je vrijeme da se počnete družiti s Tihom.

Zanimljivo je da su se američki astronomi tako rano odlučili za dodjeljivanje imena planetu koji još uvijek nije otkriven. Pri tome su odabrali ime grčke boginje povezane sa slučajnim sretnim okolnostima. Tiha je živjela na Olimpu i pri tome nastojala biti što bliže Zeusu. Od ostalih bogova bliska je bila i s bogom bogatstva Plutom. Univerzalnim simbolom je postao i njezin rog izobilja. Rog je potjecao od kože Amalteje koja je svojim mlijekom othranila Zeusa. Tiha je imala običaj taj rog nositi svuda naokolo i iz njega nagrađivati svoje miljenike. Očigledno je riječ o boginji koja je itekako vodila računa o svom društvenom statusu i iz sve snage se trudila da ostavi što bolji dojam.

Astronomi nisu slučajno izabrali Tihu kao pokroviteljicu novog planeta. Na taj način su željeli napraviti asocijaciju na boginju Nemezu čije ime je bilo u optičaju kada su pravljene pretpostavke o eventualnoj tamnoj zvijezdi. Nemeza se u grčkoj mitologiji povezivala s odmazdom i kažnjavanjem po zaslugi. Za razliku od Tihe, ova boginja je ljude nagrađivala i kažnjavala po zaslugi. Kod nje nitko nije imao bilo kakve protekcije. Kada se pogleda njezino sveukupno djelovanje, lako je za zamijetiti kako je Nemeza puno više kažnjavala ljude nego što ih je nagrađivala, što je sve povezano s ljudskim postupcima i njihovoj naravi. Osobito je proganjala one koji su nakon nenadane sreće postali bahati i u tom stanju činili različita nedjela. Progonila bi ih nesrećom i kažnjavala tako dugo dok ne bi bila zadovoljena pravda. Nemezu s pravom možemo doživjeti kao mračnu stranu Tihe, neku vrstu njezine sjenke.

Vrlo je vjerojatno da će svojim pokušajem obezvrjeđivanja dosadašnjeg doživljavanja novog planeta kao velike opasnost za postojeći poredak u Sunčevom sustavu astronomi ostvariti suprotni učinak od predviđenog. I Nibiru i Herculubus su vrlo snažno povezani s potrebama za radikalnim promjenama unutar postojećeg stanja stvari. Veliki crveni planet koji dolazi iz nepoznatih dubina svemira i svojim prolaskom uklanja nataložene negativnosti unutar ovog svijeta je vrlo snažna arhetipska slika koja izlazi iz dubina kolektivnog nesvjesnog. Živimo u svijetu gdje je veći dio čovječanstva zarobljen od strane vladajuće manjine. Pri tome ta manjina na raspolaganju ima razvijeni sustav represije kojime održava postojeći poredak i eksploatira zarobljenu većinu. U svojoj bahatosti vladajući slojevi zaboravljaju bilo kakve principe pravednog djelovanja i gledaju samo svoje interese.

Gledajući postojeću situaciju u svijetu, ponovno aktualiziranje boginje Tihe koja je dobrom srećom tetošila svoje miljenike ide u korist vladajuće elite. Nazivanje novog planeta imenom te grčke boginje samo bi zapečatilo trenutno stanje stvari. Oni sretni bi bili još sretniji, a oni nesretni još nesretniji. Velika većina obespravljenih bi se u svojim težnjama za pravednijim svijetom opredijelila za Nemezu, boginju zaslužene sreće i kažnjavanja bahatosti. Ostaje nam da budemo još malo strpljivi i vidimo što nam donosi budućnost. Tada ćemo preko konkretnih dešavanja u ovom svijetu vidjeti koji aspekt boginje sreće materijalizira ogromni planet s kraja Sunčevog sustava.

CRNO SUNCE I CRNI MJESEC

U bilo kojoj astrološkoj karti Sunce i Mjesec predstavljaju najvažnije komponente za razumijevanje čitave njezine dinamike. Ova dva nebeska svjetla određuju granice našeg ega i pomažu nam pri određivanju sveukupne životne priče. Preko Sunca i Mjeseca raspoznajemo osnovnu strukturu odnosa, kako spram ostalih ljudi tako i prema sebi. Ključna odrednica ove astrološke simbolike je svjetlost koja se širi na sve strane karte i čini očiglednijim njezine skrivene sadržaje. Svugdje gdje ta svjetlost padne dolazi do osvještavanja smislenosti i lakšeg asimiliranja svakodnevnih životnih iskustava. Pri tome je važno napomenuti kako i Sunce i Mjesec u sebi nose sadržaje formulirane od strane društva koje nas okružuje. Nije uopće slučajno što se oba ova nebeska svjetla povezuju uz roditelje i njihov utjecaj u djetinjstvu.

Kroz kontakt s roditeljima dijete dobiva prvi i najvažniji model funkcioniranja sveukupne društvene dinamike. Međusobni odnos roditelja služi kao matrica na osnovu koje kasnije formuliramo svoje odnose s drugim i pri tome u njima tražimo potvrdu svojih vrijednosti. Ta matrica je općenito uvjetovana svijetom u koji ulazimo, pa je i ishod njezinog korištenja predvidljiv i podložan utjecajima sa strane. Uz simboliku svjetlosti u astrologiji se pojavljuje i simbolika tame. Nju se općenito povezuje uz područje nepoznatog i nesvjesnog. Za razliku od uobičajenog kontakta sa svjesnim sadržajima, rezultate kontakta s tamom je vrlo teško predvidjeti jer u sebi nose mogućnost neočekivanih transformacija. Iz tog razloga mračni sadržaji astrološke karte tradicionalno su se proglašavali nepoželjnima i pri tome se pronalazile strategije za njihovo izbjegavanje.

Izbjegavanje mračnih sadržaja u neku ruku je bilo i opravdano jer prerano suočavanje s njima je moglo donijeti velike probleme u normalnom životu. Većina ljudi koja je u to vrijeme koristila usluge astrologa nije bila jednostavno spremna za takvu vrstu putovanja. Dolaskom dvadesetog stoljeća i povezivanjem astrologije i psihologije o mračnim sadržajima se počelo puno slobodnije pisati, premda često na vrlo površan i neuvjerljiv način. Pri tome se najveća važnost pridavala Saturnu, Plutonu, dvanaestoj kući, Mjesečevim čvorovima i eklipsama.

Saturn i Pluton se unutar astrologije mogu proglasiti najvažnijim planetarnim energijama koje u naše živote donose temu tame. Pri tome Saturn predstavlja našu osobnu projekciju kolektivnih mračnih sadržaja, a Pluton je mračni omotač koji sakriva našu dušu. Saturnove lekcije uklapaju nas u društveni kontekst i pri tome nas najčešće oblikuju prema već zadanim modelima. Iako najčešće doživljava kao energija suprotstavljena Suncu i Mjesecu, Saturn se ustvari s njima nadopunjava u kreiranju imaginarnog identiteta s kojim se poistovjećujemo. Pluton, za razliku od Saturna, ima puno veću transformativnu moć. Ovladavanjem njegovom energijom dolazimo u priliku prikupiti toliko potrebnu snagu za oslobađanje iz zamke u kojoj smo se našli. Nije nimalo čudno što je Pluton bio u mitologiji dodijeljen svijet mrtvih jer je preduvjet bilo kakvog konačnog ostvarenja prethodno simboličko umiranje za sadržaje ovog svijeta. Nije nimalo čudno što su se unutar različitih misterijskih tradicija inicijanti nazivali ponovno rođenima.

Dvanaesta kuća je najmračnije područje unutar sustava kuće. Pošto se kuće odnose na konkretna životna iskustva, tako dvanaesta kuća predstavlja sadržaje kojih smo najmanje svjesni. Unutar karmičke astrologije najčešće joj se dodjeljuje uloga kontejnera za sjećanja vezana uz inkarnaciju koja je neposredno prethodila sadašnjem životu. U kontekstu inkarniranja na dvanaestu kuću se neposredno nadovezuju i Mjesečevi čvorovi. Oni služe kao osnovna os oko koje se organiziraju nizovi naših inkarniranja. Pri tome se uz temu mraka i nesvjesnog naročito vezuje južni Mjesečev čvor koji simbolizira sadržaje iz prošlosti važne za formuliranje naše sadašnjosti. Iako većina astrologa Mjesečeve čvorove doživljava u kontekstu postepene evolucije naše duše, oni djeluju na potpuno automatiziran način i istinska evolucija započinje tek oslobađanjem iz domene njihovog utjecaja.

Unutar indijske astrologije, iz koje Mjesečevi čvorovi i dolaze, oni se simboliziraju demonom kojeg su bogovi presjekli na dva dijela. Djelovanje tog demona motivirano je instinktima i izlazi izvan okvira svjesnosti. U tome upravo i leži mogućnost njegovog pozitivnog utjecaja. Kroz nizove inkarniranja s vremena na vrijeme događaju se nepredvidljivi trenuci u kojima dobivamo priliku iskliznuti izvan okvira zadanih granica. Ti ključni trenuci obilježeni su fenomenom eklipsi Sunca i Mjeseca koje se upravo događaju u neposrednoj blizini Mjesečevih čvorova. U prošlosti je postojalo vjerovanje kako pomračenja

Sunca i Mjeseca označavaju otvaranje vrata koja dijele nebeski i zemaljski svijet. Tada se bogovi i demoni spuštaju na zemlju i borave među ljudima. S druge strane, i ljudi isto tako imaju jedinstvenu priliku slobodno otići do božanskih svjetova. Ovu simboliku možemo pronaći unutar scenarija šamanističkih putovanja gdje se odabrani pojedinci uspinju do božanskih nivoa i tamo realiziraju svoje nakane.

Drugim riječima, Sunčeve i Mjesečeve eklipse daju nam mogućnost kontaktiranja nesvjesnih sadržaja uz čiju pomoć ubrzavamo svoju realizaciju. U rijetkim trenucima kada se pomrače Sunce i Mjesec dolazi do prestanka funkcioniranja karmičkih zakona koji inače strogo reguliraju sveukupnu dinamiku života u zemaljskom svijetu. Pošto eklipse vrlo kratko traju, sasvim je opravdano postaviti pitanje o postojanju sličnih mehanizama unutar nas samih koje bi mogli pokrenuti neovisno o aktualnoj nebeskoj situaciji. Odgovor nalazimo u malo poznatoj simbolici Crnog Sunca i Crnog Mjeseca. Poput Mjesečevih čvorova i ovoga puta nije riječ o konkretnim nebeskim tijelima, već o geometrijski određenim točkama.

Pošto putanje planeta i različitih mjeseca unutar Sunčevog sustava nisu savršene kružnice nego elipse, svaka od njih ima dvije žarišne točke. Prilikom rotacije Zemlje oko Sunca ona opisuje elipsu u čijoj jednoj točki je uvijek Sunce, dok je ona druga prazna. Ta prazna žarišna točka povezana je sa Zemljinom najudaljenijom točkom putanje, te one zajedno svojom projekcijom na Zodijak određuju Crno Sunce. Slična stvar se događa prilikom rotacije Mjeseca oko Zemlje. Ovoga puta se Zemlja uvijek nalazi u jednoj žarišnoj točki, a ona prazna druga točka i točka u kojoj je Mjesec najudaljeniji od Zemlje određuju Crnog Mjeseca.

Pogledamo li pažljivije lako ćemo uočiti kako Crni Mjesec predstavlja situaciju u kojoj je Mjesec najviše udaljen od Zemlje, a Crno Sunce pak situaciju gdje je Zemlja najviše udaljena od Sunca. Drugim riječima, u tim točkama je utjecaj Sunca i Mjeseca najmanji. Slično kao i kod pojave eklipsi kada se Sunce i Mjeseca pomrače. Carl Jung dotakao se Crnog Sunca prilikom svog povezivanja psihologije i alkemije. Sol Niger označava stanje svijesti koje nas dovodi u kontakt s najvećom tamom koja prethodi prosvjetljenju i dovršenju. Riječ je o nekoj vrsti plodne crne zemlje iz koje na kraju putovanja niče biljka i usmjerava

se prema suncu. Crno Sunce predstavlja najmračniju noć duše nakon koje dolazi do nove zore i ulaska u viši nivo svijesti.

Crni Mjesec se najčešće povezuje sa simbolikom Lilit, prve Adamove žene. U poznatoj priči ona odbija biti podložna Adamu i iz protesta odlazi iz božanskog svijeta u onaj demonski. Kasnije Adam dobije Evu drugu surogat ženu, kojoj se dodjeljuje od Lilit neprihvaćena uloga. U ovoj priči možemo raspoznati dva nivoa postojanja vezanih uz odnos muškog i ženskog principa. Početno stanje je stanje jedinstva u kojem Lilit i Adam ravnopravno egzistiraju u svijetu izvan vremena. Lilit odbija prihvatiti bilo kakvu ideju o dijeljenju i pravljenju razlika. Nakon toga dolazi Eva koja upravo nastaje kroz dijeljenje. U astrologiji se Crni Mjesec može povezati uz tu svijest jedinstva koju Lilit toliko beskompromisno zastupa. Na osobnom nivou riječ je o kanalu koji nas povezuje s višim svjetovima i preko kojega imamo mogućnost kontakta s tim višim svjetovima.

Priliko ulaska u ljudsko tijelo duša je još uvijek većim dijelom povezana s nivoima iz kojih je došla. Kako vrijeme prolazi, ti kontakti se polako zatvaraju, i nakon otprilike šeste godine dijete u potpunosti usmjerava pažnju na materijalnu stvarnost koja ga okružuje. To je trenutak kada Lilit odlazi u područje nesvjesnog i počinje nas uzbunjivati svojim signalima. Nije nimalo čudno što većina astrologa Crnom Mjesecu daje negativne konotacije povezujući ga uz probleme koje doživljavamo na materijalnom nivou. Za razliku od nižih nivoa gdje je muški princip aktivan a ženski pasivan, na višim nivoima je obrnuto, tako da upravo Crni Mjesec u kartama ljudi preuzima aktivno djelovanje. Tamo gdje se on nalazi stalno dobivamo poriv za iskorak iz svijeta materijalno, no ne možemo ga ostvariti zbog svoje prevelike vezanosti. Naravno da sve to rezultira krizom.

Za razliku od Crnog Mjeseca, Crno Sunce predstavlja kanal koji je uvijek otvoren. Tu se uvijek možemo osloboditi i nesmetano izaći izvan okvira iluzije, no na našu žalost mi to ne možemo uočiti. Zbog pasivnosti muškog principa na višem nivou, do Crnog Sunca možemo doći jedino uz pomoć kontaktiranja sadržaja koji se nalaze unutar Crnog Mjeseca. Otvaranjem kanala kojeg on simbolizira dolazi do spajanja ženskog i muškog principa koji dovršavaju proces našeg oslobađanja. Unutar hebrejske kabale ova priča se nalazi unutar simbolike sefirota Daatha i Kethera. Kether je najviša sfera postojanja preko do koje možemo doći ukoliko aktiviramo latentne energije Daatha. U istočnjačkoj

ezoteriji ista tema se opisuje na nivou dvije najviše čakre. Ajna, ili čeona čakra, je područje Crnog Mjeseca koje treba aktivirati kako bi se došlo do kontakta s najvišom čakrom Sahasraram, našim ulaskom u više sfere postojanja.

Za razliku od točke Crnog Mjeseca koja se kreće prilično brzo, točka Crnog Sunca vrlo sporo napreduje kroz Zodijak, otprilike 48 minuta za jedno stoljeće. Trenutno se nalazi na 14. stupnju znaka Raka, gdje će i ostati sljedećih 60 godina. Simbolika tog stupnja je više nego zanimljiva. On označava kraj jednog ciklusa i iskorak u nešto novo. U prošlosti su mu dodjeljivane slika na kojima dominira simbolika zvijezda. Vrlo je vjerojatno da se nalazimo u razdoblju gdje će čovječanstvo kao cjelina svoj kontakt s višim nivoima stvarnosti ostvarivati preko usmjeravanja svoje pažnje na svemirska istraživanja. Ostvarivanje kontakta sa sadržajima koji dolaze izvan okvira našeg planeta biti ključna tema evolucije.

PUT U SREDIŠTE GALAKSIJE

Veliki srednjovjekovni astrolog William Lilly zamijeti je da se nešto čudno događa kad se Mjesec približi zadnjim stupnjevima Zodijaka. Unutar horarne astrologije koja se bavi odgovaranjem na postavljena pitanja postoji pravilo da kad se Mjesec približi kraju nekog znaka i pri tome do ulaska u sljedeći znak ne čini niti jedan glavni aspekt, tada se takav Mjesec naziva «Mjesecom bez cilja» i ne obećava ispunjenje naših predviđanja. U tim razdobljima najpametnije je napraviti malu stanku i pričekati da dođu prikladnija vremena. No, svakodnevno analizirajući brojne astrološke karte Lilly je ustanovio kako spomenuto pravilo jednostavno ne vrijedi kada se Mjesec ne nalazi na kraju znaka Strijelca. On kao da tom prilikom susreće nešto nepoznato što poništava njegov status «Mjeseca bez cilja». To nešto nije nikako moglo biti nevidljivi planet jer je stajalo na jednom mjestu, a nije bilo ni zvijezda stajačica jer su se sve važnije zvijezde razmjestile po drugim dijelovima neba. Odgovor na ovu zagonetku je došao par stoljeća kasnije.

Tijekom tridesetih godina prošlog stoljeća Karl Jansky, inženjer u Bellovim telefonskim laboratorijima, pozabavio se traženjem izvora statičnog elektriciteta koji je smetao pri radu telefonskih linija. Kako bi pronašao taj izvor Jansky je sagradio prvi tridesetmetarski pokretni radio teleskop. Tom prilikom je ustanovio kako dio tog elektriciteta dolazi iz središta naše galaksije koje se unutar tropskog Zodijaka nalazi na 27. stupnju Strijelca. Krajem šezdesetih godina njegova istraživanja su potvrdili i astronomi koji su u području središta Mliječnog puta uz pomoć radio i infracrvenih instrumenata ustanovili postojanje ogromnog izvora energije. Tom prilikom su iznijeli i pretpostavku kako se na tom mjestu nalazi golema crna rupa. Ta crna rupa je najvjerojatnije velika kao neka divovska zvijezda, no istovremeno posjeduje masu četiri milijuna puta veću nego naše sunce. Materijal koji se u njoj nalazi neprekidno emitira energiju unutar širokog spektra frekvencija. Naravno, sve to je jako zainteresiralo astrologe koji su središte naše galaksije počeli tretirati kao važnu točku unutar svojih karti i proučavati njezin utjecaj unutar života ljudi.

U jesen prošle godine astronomi iz Sydneya došli su do novih uvida o karakteru središta Mliječnog puta. Tom prilikom su ustanovili da je ono nastalo neovisno o regiji u kojoj je smještena naša Zemlja i Sunčev sustav. Koristeći analizu kemijskog sastava zvijezda australski astronomi su napravili neku vrstu ustanovljavanja genetskog porijekla Mliječnog puta. Na taj način je postalo očigledna velika «genetska razlika» između zvijezda koje zauzimaju središnji dio i onih koje su se rasporedile po rubnim dijelovima. Istraživanja provedena u Australiji dala su i novu perspektivu za razumijevanje nastajanja galaksije u kojoj se nalazimo. Dosadašnje teorije koje su razmatrale mogućnost da su zvijezde koje se sada nalaze u središnjem dijelu Mliječnog puta prije bile na rubnim područjima i kasnije se pomaknule prema unutra sada padaju u vodu. Puno bliža istini je, izgleda, pretpostavka o konstantnom položaju svih zvijezda, pa time i ogromne crne rupe koja se neprestano nalazi u samom središtu.

Gledajući astronomski, središte Mliječnog puta je ustvari gravitacijsko središte oko kojeg se okreće naše Sunce i ostale zvijezde koje čine našu galaksiju. Pri tome Sunce je od tog središta udaljeno 30,000 svjetlosnih godina i kruži brzinom od približno 322 km u sekundi. Da bi obišlo čitav krug njemu treba 200 milijuna godina. Očigledno je kako je riječ o veličinama koje premašuju dosege jednog ljudskog života i dovode nas u kontakt s dimenzijama nekih drugih svjetova. Sama simbolika središta je vrlo suptilna. Taj pojam povezuje kolektivno nesvjesno s našom individualnom sviješću. Ono je neka vrsta komunikacijskog kanala između viših i nižih principa postojanja. Astrološki gledano, svaki čovjek u svojoj natalnoj karti posjeduje mogućnost ostvarivanja spomenutog kontakta. Ona je potencirana ukoliko središte galaksije ostvari aspekte s ostalim dijelovima karte. Često puta ljudi koji su rođeni s izraženim utjecajem središta na 27. stupnju Strijelca doživljavaju sebe kao strance u ovom svijetu. Oni svoj identitet traže unutar udaljenijih koordinata ovog svemira, maštajući o dalekim svjetovima izvan okvira našeg Sunčevog sustava.

Središte je također i princip hijerarhijskog načela uređenosti. Uvriježen je pojam «središnje vlasti», bilo da ona funkcionira na nivou država, duhovne organizacije, ili svemira. Zato nije nimalo pogrešno središte naše galaksije usporediti sa Suncem, jer kao što Sunce upravlja Sunčevim sustavom, tako i središte galaksije upravlja ogromnim brojem sunaca koja su mu podređena. Često se kaže kako se smisao svakog sustava treba potražiti u njegovom

središtu. Iz tog razloga i smisao naše matične galaksije krije velika crna rupa koja ju istovremeno proždire i stvara. Unutar indijske astrologije središte galaksije dodijeljeno je boginji Kali koja gola pleše na gomili ljudskih kostiju. Ona razara sveprisutnu iluziju i suočava ljude s onime što se nalazi iza zavjese. To je mjesto spoznaje prave prirode kreacije u svoj njezinoj ljepoti i brutalnosti. Središte galaksije smatralo se tamnim mjestom unutar Mliječnog puta gdje se nalazi korijen svih stvari i otvara ulaz u drugi svijet. Ostaje nejasnim kako su drevni indijski astrolozi prije postojanja bilo kakvih spoznaja o crnim rupama središte naše galaksije dodijelili divljoj primordijalnoj boginji Kali koja u svojoj simbolici najbolje odražava ono što crne rupe predstavljaju unutar svemira.

Prema indijskoj astrologiji, utjecaj središta galaksije na živote ljudi nije nimalo bezopasan. Činjenica je da ono daje posebnu duhovnu moć, ali tek nakon temeljitog čišćenja duše i suočavanja s nesvjesnim sadržajima koji nisu pretjerano ugodni. Testovi koje ljudima zadaje boginja Kali su prepuni teških iskušenja i njih mogu položiti samo oni koji su spremni ići do kraja. Svi ostali prisiljeni su osjetiti njezinu destruktivnu stranu. Problemi koji u životima inicira središte galaksije su rješivi samo ako se ode najvećih dubina i odstrane njihovi korijeni. Primjeri dvije krajnosti izražavanja simbolike boginje Kali iskazali su indijski duhovni učitelj Krishnamurti i engleski glumac Anthony Hopkins. I kod jednog i kod drugog se u vrijeme rođenja Mjesec našao na samom središtu galaksije. Suština Krishnamurtijevog učenja bilo je uklanjanje svih iluzija, pa čak i onih vezanih uz samu duhovnost. U svom insistiranju na dubokom poniranju u suštinu egzistencije on je poput kirurga eliminirao sve što je bilo suvišni lažno. S druge strane, Hopkins je svojom ulogom kanibala u filmu «Kad jaganjci utihnu» uvjerljivo ovjekovječio destruktivnost boginje Kali koja se na svetim slikama najčešće prikazuje u trenutku kada proždire ljudske žrtve. Očigledno je da u astrološkom tumačenju značenja središta naše galaksije uvijek treba uzeti u obzir mogućnost pojavljivanja ovih suprotnosti. Ono može inicirati najuzvišeniju duhovnost ali istovremeno i najveća razaranja.

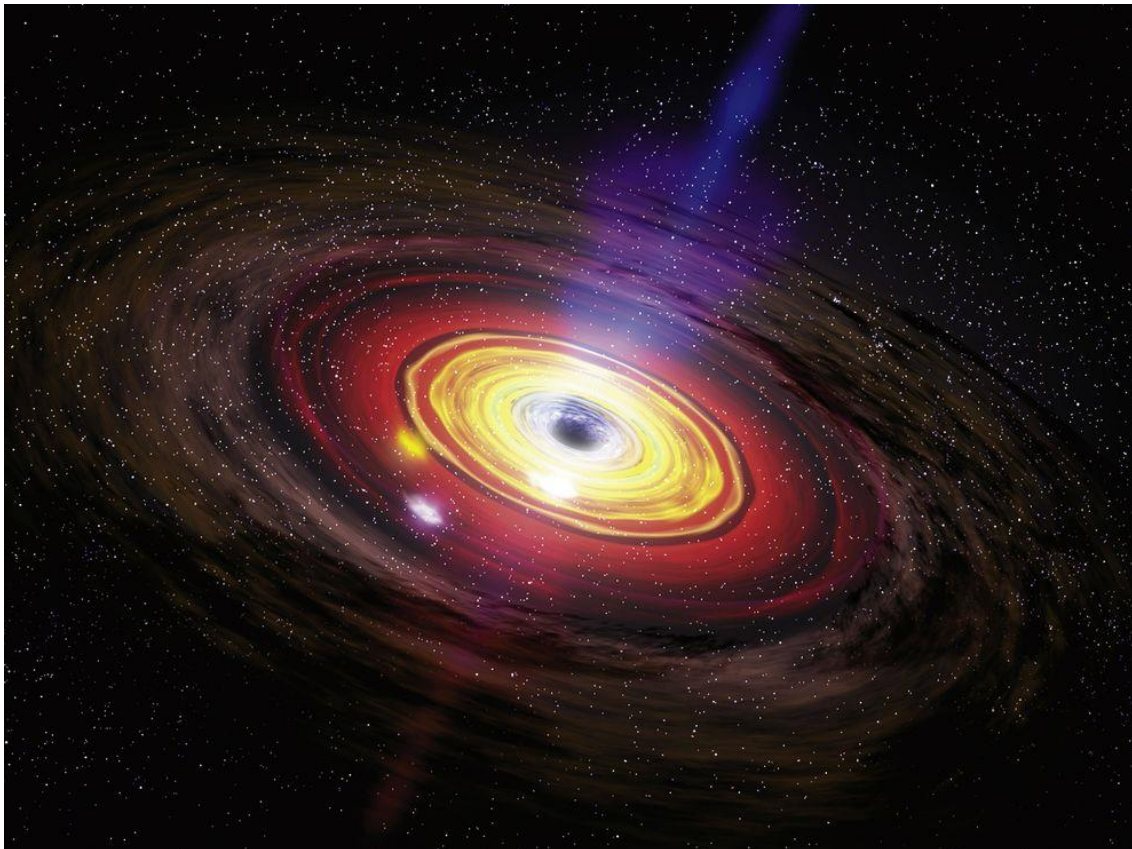
Središte naše galaksije polako se pomiče kroz Zodijak. Trenutno se nalazi na 26 stupnjeva Strijelca i 58 minuta, a za dvije godine će se prijeći na idući stupanj. Njegovo putovanje odražava promjene na kolektivnom planu svijesti uvjetovane utjecajima izvan okvira našeg Sunčevog sustava. Zadnjih deset stupnjeva Strijelca područje su koje pripada dekanu kojim upravlja Saturn.

Samim time sadržaji koje primamo iz središta galaksije prolaze kroz filter u mnogo čemu suprotan uobičajenim temama koje se povezuju sa znakom Strijelca. Zanimljivo je da će se slična stvar nastaviti i kada središte galaksije prijeđe u znak Jarca jer tamo prvih deset stupnjeva pripada Jupiteru, pa će se i dalje održati kombinacija Jupitera i Saturna. Početak dvadesetog stoljeća središte galaksije je boravilo na 26. stupnju Strijelca. Njega karakterizira posvećenost idealu i spremnost da se za njega daje i vlastiti život. Istovremeno to je i stupanj stvaranja originalnih ideja koje tek trebaju zaživjeti u budućnosti. Nažalost, riječ je i stupnju koji donosi sukobljavanje i ratovanje.

Neposredno prije Drugog svjetskog rata središte galaksije se pomaklo na 27. stupanj Strijelca, gdje još uvijek boravi. To je stupanj u kojemu se konkretiziraju ideje stvorene unutar prošlog stupnja. Zanos kreiranja novih sadržaja paralelno prati i destrukcija onih starih, tako da postoji mogućnost krajnjeg izražavanja one destruktivne strane boginje Kali. Kada za dvije godine središte galaksije dođe na 28. stupanj Strijelca, doći će do postepenog smirivanja svjetskih sukoba i aktualiziranja znanja stečenih proučavanjem drvenih kultura. Naravno, to se sve neće dogoditi u jednom trenutku jer će središte galaksije na tom stupnju boraviti tokom sljedećih sedamdesetak godina. Iniciranju tih važnih promjena pogoduje i trenutni tranzit Plutona preko stupnja na kojem je središte galaksije. Taj tranzit obuhvaća prošlu, ovu i iduću godinu, a zanimljivo je da je tom prilikom Pluton i izgubio svoj status planeta Sunčevog sustava. Pluton kao planet velikih transformacija udružen s energijama središta galaksije jednostavno mora inicirati velike promjene na nivou funkcioniranja ljudskog društva. Slična stvar se dogodila u intervalu između 1758. i 1760. godine kada je Pluton prešao preko središta galaksije i tom prilikom pokrenuo industrijsku revoluciju i devastaciju okoliša. Sada je prava prilika da se u igru uvedu neke nove tehnologije.

Ključni trenutak putovanja središta galaksije kroz tropski Zodijak biti će onaj kada za nešto više od 200 godina pristigne do prvog stupnja znaka Jarca. Po različitim tradicijama taj stupanj označava potpuno mijenjanje slike ovog svijeta. Os koju čine znakovi Raka i Jarca uzima se ključnom za stvaranje i rastvaranje fizičke stvarnosti. Pri tome je indikativno da je 30. stupanj znaka Strijelca povezan uz religijsko vodstvo a 1. stupanj Jarca uz ono svjetovno. U oba slučaja bi prisustvo središta galaksije moglo potaknuti na izražavanje

krajnosti. Stari religijski i svjetovni vođe zajedno sa svojim institucijama rušiti će se poput kula od karata, a istovremeno će se uspostavljati nova uprava zasnovana na nekim drugim principima. Svijet u kojemu će se to događati biti će vrlo različit od ovoga kojeg znamo jer će u međuvremenu doći do ogromnih promjena na planu tehnologije. I za kraj nije naodmet prisjetiti se da postoji samo jedno istinsko središte iz kojeg sve izvire. Sva ostala, pa tako i ovo galaktičko, samo su njegove nesavršene replike podložne propadanju. Problemi nastaju kada ta nesavršena središta unutar kreacije sama sebe uvjere da su jedina i savršena. Nije nimalo čudno što po našem svemiru niču na sve strane crne rupe.

ČETIRI KRALJEVSKE ZVIJEZDE

Zanimljivo je da se za sve one koji u svojim životima postižu natprosječne rezultate kaže da su rođeni pod sretnim zvijezdama. Ova izreka koja je poznata u svim jezicima osim što dobro zvuči ima i svoju astrološku vrijednost. Prilikom procjene potencijala neke natalne karte astrolozi su stoljećima veliku pozornost pridavali zvijezdama stajačicama. Njihov utjecaj nadvladavao je sve ostale elemente karte i predstavljao zasebnu kategoriju nebeske simbolike.

Zvijezde stajačice, za razliku od ostalih dijelova karte, nisu bile ničime uvjetovane i mogle su u trenutku nekoga uzdići do neslućenih visina, ili ga jednako tako ponovno srušiti natrag u prašinu. I upravo ta njihova nepredvidljivost bila je ono što je kod ljudi izazivalo strahopoštovanje. A pri tome biti rođen pod sretnom zvijezdom nije bila mala stvar, tim više što je velika većina njih djelovala upravo suprotno i ljudima donosila jad i bijedu.

Među sretnim zvijezdama posebno mjesto su zauzimale četiri kraljevske zvijezde. Njihovo prisustvo na istaknutom mjestu nečije karte smatralo se pouzdanim pokazateljem posebne životne sudbine koja se po mnogo čemu razlikovala od one uobičajene. Kraljevskim zvijezdama nazvane su zvijezde Aldebaran, Regulus, Antares i Fomalhaut, koje su tu ulogu zaslužile svojim istaknutim pozicijama vezanim uz četiri fiksna zviježđa (Bik, Lav, Škorpion i Vodenjak). Svaka od njih označavala je u prošlosti jednu stranu svijeta, tako da se uz njihovo raspoznavanje moglo lakše orijentirati na nebu. Kako bi razumjeli uzvišenu prirodu tih zvijezda moramo vratiti tisućama godina unatrag gdje je u vrijeme proroka Zoroastera nastajala prva dualistička religija.

Zoroaster je čitav ovaj svijet doživljavao kao poprište velikog sukoba sila svjetlosti i mraka. U nastojanju da pobijedi, bog Ahura Mazda je stvorio 6,000 zvijezda i dodijelio im ulogu vojnika suprotstavljenih svom protivniku Arimanu, božanstvu mraka i kaosa. U svrhu organiziranja zvjezdanih vojnika trebalo im je odrediti njihove zapovjednike, pa su za tu ulogu izabrane četiri sjajne kraljevske zvijezde koje su označavale pojedine kvadrante neba. Slična priča se nastavila i u kasnijim vremenima. Kršćanska ikonografija tako na primjer umjesto vojnika i njihovih zapovjednika koristi anđele i arkandjele. Na taj način zvijezdi Aldebaran je dodijeljen Uriel, Antaresu Rafael, Regulusu Mihael, a Fomalhautu Gabrijel.

Slijedeći tijek tropskog zodijaka prvo ćemo naići na kraljevsku zvijezdu Aldebaran (9 stupnjeva Blizanaca i 47 minuta). Ona na nebu predstavlja Bikovo oko i oduvijek je bila dovođena u vezu s obližnjim jatom Plejada. Smješten u središtu najmaterijalnijeg zviježđa, Aldebaran pruža otvorena vrata za uspjeh na zemaljskom planu. Ljudi u čijim životima je prisutan uvijek imaju veliku potrebu da konkretiziraju svoje ideje i istovremeno svoje vrijednosti potvrde kroz vladanje svojim i tuđim resursima. Po jednom indijskom mitu Aldebaran je bila nimfa tolike ljepote da je Mjesec neko vrijeme prestao kružiti oko Zemlje kako bi što više bio u njezinom društvu. Zato nije nimalo čudno što ova zvijezda kad je istaknuta u kartama daje izuzetnu privlačnost. Ptolomej joj dodjeljuje prirodu Merkura i Marsa.

Regulus (29 stupnjeva Lava i 51 minuta) predstavlja samo srce Lava, zviježđa koje je samo po sebi poznato kao kraljevsko. Taj dvostruki kraljevski utjecaj čini ljude s istaknutim Regulusom izuzetno svjesnim svoje posebnosti. Oni su uvijek sigurni u sebe i smatraju da im mjesto na vrhu pripada već samim rođenjem. Regulusu je dodijeljena priroda Marsa i Jupitera čime se označava velika potreba za kretanjem i avanturama. Zanimljivo je da će ova zvijezda uskoro iz muškog znaka Lava preći u ženski znak Djevice. Time bi trebalo doći do velikih promjena unutar raspodjela vlasti i prevladavanja stereotipova patrijarhata. Istu prirodu kao Regulus ima i zvijezda Antares (9 stupnjeva Strijelca i 51 minuta) koja se smjestila u samom srcu zviježđa Škorpiona. Ona ljudima daje mudrost i sposobnost preuzimanja vodstva u kriznim situacijama. Antares daje izuzetne sposobnosti na planu strategije, što ih čini gotovo nepobjedivima u svim oblicima ratovanja. Za razliku od nasuprotne zvijezde Aldebaran, Antares usprkos mogućnosti postizanja velikog bogatstva u svojoj osnovi uopće nije vezan uz materijalni svijet. On svoj smisao traži u temeljitoj transformaciji i ispunjavanju ciljeva koji su iznad svakodnevnih normi ponašanja.

Fomalhaut (3 stupnja Riba i 56 minuta) obilježava zviježđe Vodenjaka unatoč tome što se nalazi u obližnjem zviježđu Južne ribe. Ta zvijezda ustvari predstavlja riblja usta koja piju vodu koja teče iz Vodenjakove urne. Riječ je o vodi života koja sa sobom donosi kreativnu inspiraciju. Zbog toga nimalo ne čudi da Ptolomej Fomalhautu daje prirodu Venere i Merkura. Ova kraljevska zvijezda donosi uspjeh na planu umjetnosti i općenito estetike. Ljudi koje obilježava Fomalhaut su intelektualna i stvaralačka elita unutar društva. Oni su ti koji svojim uzorom trebaju podučiti buduće generacije.

Da bi netko bio «rođen pod kraljevskom zvijezdom» potrebno je da neka, ili još bolje više od njih, dođe u kontakt sa ascendentom, MC-om, Suncem, ili Mjesecom. Pri tome je za Sunce i Mjesec idealno da po danu to bude Sunce a po noći Mjesec. U tom slučaju život te osobe postaje nekim oblikom inicijacije u kojoj ona na zemaljskom nivou izražava energije s viših nivoa. U prošlosti je ta privilegija bila osigurana jedino za potomke plemićkih obitelji. Sada situacija više nije ista, pa kraljevske zvijezde mogu pružiti uspjeh i onima koji nemaju takozvanu plavu krv. No, u tome postoji i jedna velika opasnost. Kraljevske zvijezde mogu pozitivno djelovati jedino ukoliko su ostali planeti unutar natalne karte dovoljno snažni. Poželjno je da ih što više bude u znakovima kojima vladaju i egzaltirano, a što manje u svom izgonu i padu, te da te snažne planete budu što jače položene u karti, po mogućnosti u ugaonim kućama. U suprotnom kraljevske zvijezde mogu izazvati potpuni kaos i ispuniti život neočekivanim preokretima. Poznati su brojni slučajevi u kojima su one ljude uzdizale do nebeskih visina, a zatim ih jednako lako rušile natrag na zemlju. Pri tome svi dobro znamo da je najgora što vam se može desiti dosezanje savršenstva nakon kojeg slijedi gubitak svega i povratak u prosječnost.

Aldebaran

1940 – 8 Blizanaca 57

1960 – 9 Blizanaca 14

1980 – 9 Blizanaca 30

2000 – 9 Blizanaca 47

Privlačnost koju daje zvijezda Aldebaran došla je do izražaja kod Marilyn Monroe i Brooke Shields koje obje imaju Sunce u konjunkciji s tom zvijezdom. Istu situaciju imaju također i poznata pjevačica Alanis Morissette, te još poznatiji glumac i redatelj Clint Eastwood. Aldebaran, baš kao i ostale kraljevske zvijezde, može ljude uzdići do neslućenih visina i nakon toga ih baciti u prašinu. To je najbolje osjetio talijanski fašistički vođa Benito Mussolini koji je na toj zvijezdi imao svog natalnog Mjeseca. Poznata televizijska voditeljica Oprah Winfrey ima Aldebarana na MC-u, baš kao i naša glumica Daria Knez koja se svojedobno izuzetno dobro snašla u ulozi voditeljice Big Brothera. Od naših poznatih osoba ta zvijezda je prisutna u kartama Doris Dragović (ascendent), Tonya Cetinskog (Sunce), te Dubravko Merlić (Mjesec)

Regulus

1940 – 29 Lava 00

1960 – 29 Lava 16

1980 – 29 Lava 33

2000 – 29 Lava 49

Od svih kraljevskih zvijezda Regulus se može smatrati onom koja najbolje opisuje urođenu kraljevsku prirodu. Ljudi kod kojih je on aktivan u natalnim kartama sebe od rane mladosti smatraju posebnim i vrijednim najviših položaja. Nije nimalo čudno što je na Regulusu svoj Mjesec imao Winston Churchill koji je tokom Drugog svjetskog rata vodio Englesku do pobjede. Isto tako ta zvijezda se nalazila na Mjesecu osnivača Scijentološke crkve Rona Hubbarda, a još uvijek se nalazi i na Mjesecu kraljice countrya Dolly Parton. Lista poznatih osoba s Regulusom na važnim mjestima karte je podugačka. Izdvojimo samo neke: Paramhansa Yogananda i Lech Walesa na Ascendentu, te Sai Baba, Clint Eastwood i Prince na MC-u. Među hrvatskim poznatim osobama Regulusovim pečatom su obilježeni glumica Leona Paraminski koja na toj zvijezdi ima i Sunce i Mjesec, te bivši boksački šampion Željko Mavrović koji tu ima MC.

Antares

1940 – 8 Strijelca 55

1960 – 9 Strijelca 11

1980 – 9 Strijelca 28

2000 – 9 Strijelca 45

Za razliku od ostalih kraljevskih zvijezda, Antares uvijek sa sobom nosi i određene mračne Škorpionske teme. Zbog toga nije nimalo čudno što se ta zvijezda nalazi na Suncu Yoko Ono, Lennonove supruge i umjetnice, te njemačkog filozofa Friedricha Nietzschea. Privlačnost poniranja u tamu došla je do izražaja i kod velikog psihologa Carla Gustava Junga kojem se Antares skrasio na MC-u. Ova zvijezda ratnika u ovim modernim vremenima često je prisutna kod poznatih sportaša. Na Suncu ga tako ima košarkaš Michael Jordan, a na ascendentu tenisač Boris Becker i boksač Ray Suger Leonard. Kod naših sportaša Antares se smjesti na Ascendentu plivača Gordana Kožulja. Kolinda

Grabar Kitarović, aktualna ministrica vanjskih poslova, je preko te zvijezde na MC-u baštinila sposobnosti na planu političke strategije i manipulacije.

Fomalhaut

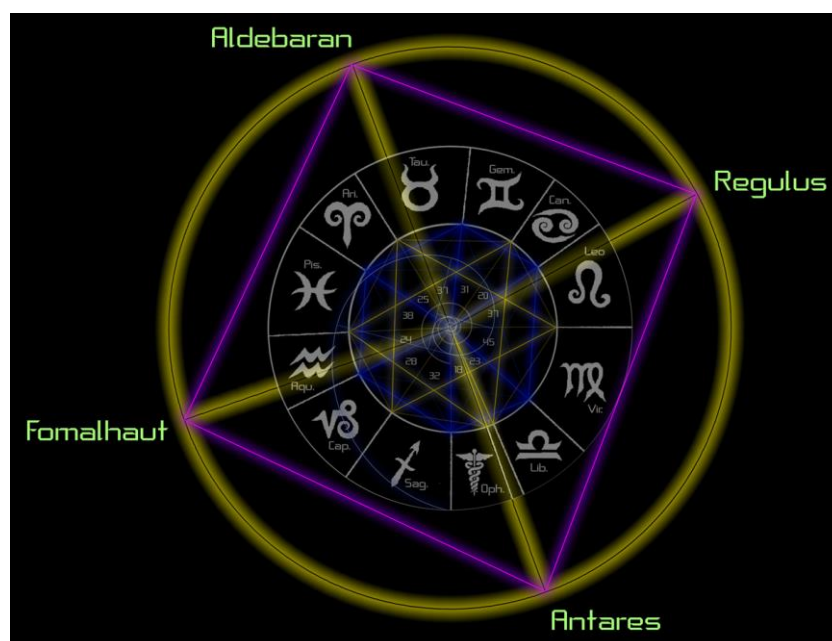
1940 – 3 Riba 00

1960 – 3 Riba 17

1980 – 3 Riba 34

2000 – 3 Riba 51

Nevjerojatno je koliko poznatih glazbenika u svojim kartama ima Fomalhauta smještenog na važnim mjestima. Ova zvijezda umjetničkog talenta i inspiracije nalazi se u konjunkciji s Mjesecom Elvisa Presleya, Franka Sinatre, Leonarda Cohena, te Princea. U konjunkciji sa Suncem imaju ga Kurt Cobain, pokojni lider grupe Nirvana, te George Harrison iz Beatlesa. Fomalhaut je svoj izražaj našao i unutar jazz glazbe. Spomenimo samo dva velikana koji su imali priliku izraziti energiju te zvijezde: genijalnog saksofonistu Johna Coltranea i klavirista Theloniusa Monka. Kreativno izražavanje koje inicira Fomalhaut nije zaobišlo ni Ivicu Račana (konjunkcija sa Suncem) koji je uz bavljenje politikom pronašao vremena i za slikanje aktova. Od ostalih hrvatskih poznatih osoba navedimo još i skakačicu u vis Blanku Vlašić koja Fomalhauta ima na Ascendentu i televizijskog voditelja Denisa Latina koji ga ima na MC-u.

NEBESKI PROMATRAČI

Sunce i Mjesec u astrologiji se poistovjećuju se u ljudskom tijelu s očima. Oni ne samo što simboliziraju naše fizičke oči, nego su istovremeno naši organi percepcije kada doživljavamo izvantjelesna iskustva. Kada se jedno od očiju pomračí, dolazi do prekidanja uobičajene osjetilima uvjetovane svjesnosti i ljudi imaju priliku doći do iskustava koja izlaze izvan okvira racionalnog uma. No, Sunce i Mjesec nisu jedine nebeske oči. Ideja o promatranju izlazi izvan okvira individualne stvarnosti i prelazi u područje kolektivnog postojanja. Još od davnih vremena postojala je navika prikazivanja sveprisutnosti Boga na način iscrtavanja njegovog oka. To je ono svima poznato „oko koje svugdje gleda i kojemu se ništa ne može sakriti“. Otprilike kao neka vrsta drevnog Big Brothera u kojemu su ljudi učesnici izloženi neprekidnom promatranju.

Osim Sunca i Mjeseca, simbolika promatranja prisutna je i na nivou zvijezda stajačica. U tom kontekstu na nebeskom svodu izdvojene su četiri kraljevske zvijezde i dodijeljena im je uloga Promatrača. Štovanje tih izdvojenih zvijezda staro je tisućama godina i duboko urezano u kolektivno nesvjesno čovječanstva. Kraljevske zvijezde stavljene su unutar kruga Zodijaka u svrhu promatranja i nadziranja ljudi. Pojedinačno gledajući, među tim zvijezdama samo je jedna pridružena kraljevskim kvalitetama. To je zvijezda Regulus koja predstavlja srce konstelacije Lava. Ona se tradicionalno smatrala kraljem nebeskih sfera koji upravlja svime što se manifestira u ovom zemaljskom svijetu. Kada su kasnije dolaskom kršćanstva četiri kraljevske zvijezde povezane sa četiri arhanđela, Regulusu je dodijeljen arhanđeo Rafael, poznat po svojoj sposobnosti izlječivanja. Svakoj kraljevskoj zvijezdi pripada i jedna strana svijeta, tako da Regulus nadzire sjever.

U nizu četiri Promatrača nakon Regulusa slijede dvije ratničke zvijezde. Riječ je o Aldebaranu i Antaresu, koje su na nebeskom svodu smještene u zviježđima Bika i Škorpiona. Pri tome Aldebaran predstavlja Bikovo oko, a Antares srce Škorpiona. Ako je Regulus kralj, onda je Aldebaran njegov vojni zapovjednik, neka vrsta nebeskog generala koji kraljeve zamisli provodi u djelo. Ovoj zvijezdi dodijeljena je istočna strana svijeta, te arhanđeo Mihael. Antares s nasuprotne

strane također predstavlja ratničku zvijezdu, no ne možda tako visokog čina kao što je Aldebaran. No, unatoč tome upravo tu zvijezdu je karakterizirala vrlina nepobjedivosti, tako da se nije preporučivalo ulaziti u sukobe s ljudima koji su je imali istaknutu u natalnim kartama. Antaresu je pripala zapadna strana svijeta u arhandeo Uriel.

Zadnja u nizu kraljevskih zvijezda i naših Promatrača je zvijezda Fomalhaut. Uz nju je vezana određena kontradikcija jer je bilo za očekivati da sve četiri zvijezde budu unutar zodijakalnih zviježđa, što je prekršeno pošto Fomalhaut ne pripada zviježđu Vodenjaka nego onome koje predstavlja Južnu Ribu. Kako bilo, ova zvijezda se nalazi u ustima Južne Ribe i simbolizira arhandela Gabrijela. Fomalhautu je dodijeljena južna strana svijeta. Ove četiri kraljevske zvijezde ponekad su se prikazivale i kao četiri konja koja jašu nebeskim svodom. Pod utjecajem te simbolike kasnije su ih poistovjetili sa četiri Jahača Apokalipse koji svijetu donose Sudnji dan. Kada se malo bolje promotre pozicije zvijezda Promatrača u zviježđima nije teško otkriti da je od svih njih samo Aldebaran preuzeo konkretnu simboliku oka. Ostale zvijezde predstavljaju dva srca i usta. Samim time bi upravo Aldebaran imao najvažniju ulogu prilikom konkretnog nadziranja ljudskih aktivnosti.

Nastavimo li dalje našu priču o očima, nije za loše spomenuti da se kao ključni element ljudskog oslobađanja i izlaska izvan okvira sveukupne iluzije uvijek isticala potreba otvaranja takozvanog trećeg oka koje bi nam pružilo mogućnost integrativne vizije. U korijenu takvog načina formuliranja naše egzistencije svjesnost se očigledno povezuje s načinom percepcije svijeta. Korištenje dva oka na taj način predstavlja produžetak racionalnog uma i boravak u svijetu dvojnosti. Sunce pri tome predstavlja desno oko i aktivni muški princip, a Mjesec lijevo oko i pasivni ženski princip. Treće oko bi na taj način bila nova sjedinjujuća funkcija koja je nužna za razrješenje problema dualnosti i fragmentiranja naše duše koje je njezina direktna posljedica. U indijskoj tradiciji treće oko se povezivalo s energijom boga Šive koja razara iluziju fizičke stvarnosti i dovodi nas u kontakt s istinom. Po indijskim vjerovanjima pogled boga Šive sve pretvara u pepeo, ili drugim riječima iz naše stvarnosti uklanja tri postojeće dimenzije prostora i četvrtu vremena.

Gledajući astrološki na ideju o četiri kraljevske zvijezde čini se sasvim logičkim da one u svojoj suštini predstavljaju organizacioni princip ovog svijeta u kojem

živimo. Kao Promatrači one nas doslovce drže unutar sveprisutne matrice na način da uvjetuju našu percepciju prostora i vremena. Krenemo li dalje po nebu i potražimo li zvijezdu koja bi u najvećoj mjeri simbolizirala Šivino oko i princip uklanjanja postojećih navika percepcije bez puno razmišljanja dolazimo do zvijezde Algol. Ona također predstavlja oko, no ovoga puta riječ je o jednom potpuno različitom oku. Unutar nebeskih zviježđa Algol se nalazi u zviježđu Perzeja i predstavlja oko u odsječenj Meduzinoj glavi. Unutar astrološke tradicije Algol se smatrao najzlokobnijom i najdestruktivnijom zvijezdom koja dovodi do toga da ljudi doslovce „ostanu bez glave“.

Algol u punoj mjeri izražava Šivin princip trećeg oka koje razara postojeće modele percepcije i doživljavanja stvarnosti. Na nižim nivoima svijesti ova zvijezda uistinu uništava sve sa čime dođe u kontakt i pri tome ljude suočava s izuzetno snažnim kriznim situacijama. Ona nije od ovog svijeta i poput neke minijature crne jame svojom prisutnosti poništava sve nama poznate zakonitosti. No, ukoliko tu zvijezdu doživimo unutar okvira više svjesnosti, ona postaje nezaobilaznim faktorom oslobođenja od zarobljenosti u iluziji. Kako bi čovjek razvio više funkcije spoznaje on prethodno stvarno mora „izgubiti svoju glavu“, ili drugim riječima poništiti dominaciju racionalnog uma. Vrlo je često slučaj da upravo ono što nas oslobađa iz perspektive hipnotiziranosti ovim svijetom izgleda vrlo zastrašujuće i nadasve odbojno.

ORIONOV PUT DO PROSVJETLJENJA

Orion spada u uski krug onih najznačajnijih zvijezda koja su tisućama godina privlačila pažnju ljudi i poticala ih na stvaranje najčudesnijih mitova. Za drevne Egipćane Orion je bio Oziris, bog života, svjetlosti sunca. Ozirisov brat i bog tame, Set, na prijevaru ga je dobio da legne u prekrasnu kutiju i nakon toga zakucio pokrov. Izida, Ozirisova žena, vidjela je što se dogodilo i otišla potražiti pomoć kako bi oslobodila svog muža. U međuvremenu Set se ponovno pojavio i isjekao Ozirisovo tijelo u 14 komada koje je nakon toga razbacio u svim smjerovima. Izida se nije dala smesti, te se odmah upustila u potragu za nestalim dijelovima tijela. Savladavajući raznorazne probleme na kraju je uspjela pronaći 13 dijelova. Do četrnaestog dijela nikako nije mogla doći jer ga je u rijeci Nilu progutala riba. Pošto Oziris nije mogao steći besmrtnost ukoliko njegovo tijelo nije bilo kompletirano, Izida je falus napravila od Ozirisu svetog borovog drveta. Nakon toga je u njegove nozdrve udahнула dušu kako bi tijelo spasila od raspadanja. Uz pomoć Izide Oziris je uskrsnuo i uzdigao se prema nebu.

Ova arhetipska priča postala je modelom za različite vrste inicijacija koje su one koji bi im pristupili učile prolaznosti fizičkog tijela i besmrtnosti duše. U starom Egiptu Orion je uistinu bio Oziris. To zvijezde nije bilo samo simbol boga, ono je bilo bog, a ujedno i njegovo fizičko mjesto postojanja. Od njegovog tijela su nastajali faraoni, dolazili vladati na Zemlju, i nakon smrti mu se ponovno vraćali. Robert Bauval i Adrian Gilbert u svojoj poznatoj knjizi «The Orion Mystery» pokazuju da je za gradnju velikih piramida u Egiptu kao orijentir direktno poslužio raspored zvijezda unutar zvijezda Oriona. One su bile neka vrsta spona između nebeskog i zemaljskog svijeta.

Poput starih Egipćana Orionu su veliku pažnju posvećivali i pripadnici vučedolske kulture. Kod njih ovo zvijezde ima vrlo snažan utjecaj, gotovo ravnopravan Suncu. Kao dominantno zvijezde zimskog neba, s obzirom na precesiju i udaljenost od gotovo 5000 godina, ono se u vrijeme vučedolske kulture navečer pojavljivalo od otprilike 1. studenog do proljetne ravnodnevnice kada mu je pojas zaranjao za obzor. Orion je bio svojevrsni nadomjestak za oslabjelo zimsko sunce. Povezanost Sunca i Oriona održala se tisućama godina. U zimskom razdoblju, kad Sunce izgubi svoju moć, Orion

preuzima njegovu ulogu na sebe i vlada nebom do dolaska proljeća i novog buđenja prirode. On je neka vrsta spasitelja koji u razdoblju dominacije mraka vodi svijet prema svjetlosti i uskrsnuću. Takva simbolika ekvivalentna je simbolici Krista, pa stoga nije čudno što se u kršćanstvu nastavlja sa sličnim običajima štovanja Isusa Krista kao prije Oriona. Zanimljivo je da se u mnogobrojnim tekstovima mističkog kršćanstva Krist povezuje s «ponoćnim Suncem» koje se može doživjeti unutar ekstaze u badnjoj noći, noći kad se živući Krist rađa za čitavo čovječanstvo.

Zviježđe Oriona konstantno ima istaknut položaj i unutar modernih ezoterijskih doktrina. U brojnim novonastalim kozmologijama on se u pravilu uzima za jednu od ključnih točaka, a svako malo se na tržištu pojave knjige s porukama koje su posebno nadareni senzitivci primili od viših bića koja obitavaju u zviježđu Oriona. Naizgled sve je jako lijepo, gotovo savršeno i prepuno svjetlosti koja se širi po čitavom svemiru. No, simbolika Oriona posjeduje i drugu mračniju dimenziju. U ovome svijetu dualnosti izgleda da ništa ne može biti potpuno jednoobrazno. Pogledamo li egipatsku verziju mita o Ozirisu, bogu života i sunca, možemo zamijetiti da on odlazi na nebo tek nakon što se njegovo tijelo raspalo na sastavne dijelove i ponovno sastavilo. On je morao umrijeti za ovaj materijalni svijet kako bi se ponovno rodio u duhovnom. Na taj način Oziris svojim primjerom opisuje dramu ljudskog postojanja i pruža način njezinog uspješnog rješavanja. Orion je, poput Isusa Krista, istovremeno i bog i čovjek, pa shodno tome iskazuje i jedne i druge karakteristike.

U grčkoj mitologiji su u punoj mjeri izišle i neke Orionove problematične karakteristike. Premda poznat kao izuzetno visok i lijep, Orion se morao jako pomučiti da bi za ženu dobio Meropu, kćerku Ojnopiona, Dionizovog sina. Zadatak koji je dobio je da oslobodi otok svih opasnih zvijeri. Kao vrstan lovac, Orion se prihvatio posla i nakon nekog vremena obavi što se od njega tražilo. No, Ojnopion je ustvari sam bio zaljubljen u svoju kćerku, pa je okolo pronio glas kako u brdima još uvijek ima lavova, medvjeda i vukova. Orion pobjesni zbog toga, napije se i u pijanom stanju siluje Meropu. Zbog toga mu se Ojnopion osveti tako što ga ponovno opije i nakon toga mu u dubokom snu izvadi oba oka. Kao i u mitu o Ozirisu, tim trenutkom započinje Orionova transformacija i uskrsnuće.

Prema jednom proročanstvu slijepi ljudi mogu povratiti svoj vid ako putuje na istok i okrene svoje očne duplje prema Heliju, bogu sunca, u trenutku kada se ovaj diže iz Oceana. Orionu nije preostalo ništa nego da se zaputi na put prema istoku u čemu mu svesrdnu pomoć pruža Kedalion, učenik Hefesta, boga poznatog kao zaštitnika kovača. Nakon dugog puta i dolaska do najudaljenijeg Oceana, Orion usmjeri svoje oči prema izlazećem Heliju, a ovaj mu povratni vid.

Riječ je, naravno, o prosvjetljenju koje dolazi nakon okajavanja grijeha vezanog uz Meropino silovanje. No, da bi se uzdigao na nebo, Orion je bio prisiljen proći i kroz drugu inicijaciju. U njega se zaljubila boginja jutarnjeg rumenila, Eos, što je izazvalo Apolonovu ljubomoru. Nakon niza spleta Apolon je uspio isposlovati da Oriona počne proganjati veliki škorpion (zvijezde Škorpiona nalazi se upravo nasuprot Oriona). Bježeći pred škorpionom Orion se bacio u vodu, pa je Apolon pozvao svoju sestru Artemidu, inače boginu lova, i upozorio je da se u vodi nalazi čovjek koji je silovao njezinu svećenicu. Artemida nije dugo čekala i odmah je ustrijelila navodnog krivca. Kad je kasnije vidjela što je učinila, sažalila se i založila da mrtvi Orion bude uzdignut na nebo.

Zanimljivo je da se slična priča pojavljuje i u indijskoj mitologiji i astrologiji. U nizu od 27(+1) mjesečevih kuća Orionova drama započinje s četvrtom kućom zvanom Rohini. Rohini je ustvari zvijezda Aldebaran koja se nalazi točno u oku zvijezda Bika. U prijevodu Rohini znači «crvena», a ta mjesečeva kuća se povezivala uz senzualnost, strast i fizičku ljepotu. Rohini je bila tako lijepa da se u nju zaljubio i sam njezin otac Prajapati, kojem je dodijeljeno zvijezde Oriona. Grčka priča o silovanju kod Indijaca dobiva i dodatne elemente incesta. Nošen zaslepljujućom strašću Prajapati je počeo proganjati svoju kćerku nebom, mijenjajući pri tome različita životinjska obličja. Sve to se odigravalo unutar sljedeće mjesečeve kuće, nazvane Mrigashira. Drama se okončala u šestoj kući, nazvanoj Ardra, gdje bog Šiva pogađa Prajapatije strelicom i na taj način sprječava neprirodni snošaj. Za razliku od Oriona koji se nakon pogibije uzdiže na nebo, u indijskom mitu se Prajapati srušio na zemlju, te na taj način ostao prikovanim za materijalni svijet.

Zvijezde Oriona očigledno u sebi krije tajnu postojanja ljudskog roda. Postavljeni između bogova i životinja, ljudi u svojoj prirodi objedinjuju i jedne i druge karakteristike. S jedne strane oni su lovci koji ubijaju divlje životinje, a s druge strane sami budu odstrijeljeni od strane bogova. U egipatskom mitu o Ozirisu naglasak je stavljen na božanskoj dimenziji koja se krije u nama svima i čeka da se oslobodi kutije u kojoj je zarobljena. Indijska varijanta iste priče bavi se uglavnom onim bestijalnim dijelom ljudske prirode u kojoj se Prajapati doslovce pretvara u različite životinje loveći svoju prelijepu kćerku. U skladu s principima ravnoteže koje su svesrdno zastupali, Grci su u Orionu objedinili egipatske i indijske suprotnosti. Njihov junak je istovremeno pijanac i pohotnik, ali i prosvijetljeno biće koje se okreće svjetlosti i na kraju uzdiže na nebo nakon završetka svog križnog puta.

Orionovu dvojnost najbolje iskazuje tarot karta Lude, koja je inače za svoj grafički prikaz kao uzor direktno uzima pozicije zvijezda u zvijezdu Oriona. Za razliku od ostalih karata Luda nije pridružena nikakva numeracija, tako da se

ona može nalaziti na početku, kraju, ili bilo gdje unutar velikih arkana. Iz toga razloga 21 veliku arkanu tarota možemo doživjeti i kao niz inicijacija koje prolazi Orion na putu do prosvjetljenja. Karta Lude iz talijanskog Visconti špila, kao uostalom i većina ostalih početnih tarot špliova, prikazuje Ludu koji u svom sljepilu mirno prilazi ivici provalije. Od neumitnog pada ga nastoji spasiti pas koji ga grize za nogu. Simbolika karte se direktno nadovezuje na Orionovo sljepilo, Prajapatijev pad na zemlju i Izidin pokušaj spašavanja Ozirisa. Ozirisu se naime Egipćani pridruživali zvijezde Oriona u Visconti tarotu, a Izidi zvijezdu Sirijus unutar zvijezda Velikog psa. Za razliku od prikaza Lude, najutjecajnijem modernom tarot špil, onaj Waiteov, Oriona-Ludu prikazuje u puno uzvišenijem obliku. Noseći u ruci bijelu ružu, simbol duše, zaneseno kroči prema ivici planinske litice. Iza njega se naziru bijeli planinski vrhovi i sunce koje simbolizira prosvjetljenje. Ludin prateći pas više nije nimalo uznemiren, već veselo skakuće oko njegovih nogu. Mogli bi ustvrditi kako ovdje Waiteov Luda simbolizira stanje nakon prosvjetljenja, situaciju u kojoj se po dovršenoj transformaciji čovjek vraća u ovaj svijet kako bi ukinuo svoje karmičke ostatke (torba koju Luda nosi na štapu).

Orion je zvijezde koje je svojom arhetipskom pričom najviše povezano s ljudskim rodnom. Njegova mitološka drama dio je naše svakodnevnice čiji nam smisao najčešće promiče. Ovaj nebeski div i lovac u sebi krije sadržaj koji je nekad davno poslužio kao modela za kreiranje ljudske vrste. A kako je nastao sam Orion? Priča iz grčke mitologije je više nego zanimljiva. Njegov otac bio je Hirijej, siromašni pčelar, koji je bio tužan jer nije imao djece. Pošto je bio star i onemoćao šanse da mu su ispuni želja bile su gotovo nikakve. Jednom prilikom u goste su mu došli preruseni bogovi Zeus i Hermes. Hirijej ih je velikodušno ugostio, pa su ga oni na kraju zapitali kakav dar bi najviše želio. Hirijej je skrušeno odgovorio kako želi djecu, no da je tu njegovu želju nemoguće ispuniti. No, bogovi ga posavjetuju da prinese žrtvu bika, da urinira na bikovu kožu, te da je nakon toga zakopa u grob svoje žene. On tako učini i, devet mjeseci kasnije, rodi mu se dijete kojem je nadjenulo ime Urion («onaj koji ne pušta vodu», ali isti korijen kao i kod riječi urinirati). Dakle Urion, ili Orion, prema ovom grčkom mitu nastaje umjetnim začecem, ili ako bi bili jako maštoviti, genetskim inženjeringom. To ga povezuje s velikim nizom ostalih spasitelja čovječanstva koji se također rađaju nakon intervencije s viših sfera.

SIRIUS – PLAVA ZVIJEZDA

U proročanstvima Hopi Indijanaca kao ključni faktor dovršetka ovog Četvrtog svijeta i početka novog Petog svijeta označava se pojavljivanje takozvane Plave zvijezde. Ta neobična pojava opisana je na dva mjesta i svaki puta su joj pridružene različite karakteristike. Plava zvijezda pojavljuje se na popisu devet znakova kraja Četvrtog svijeta i pri tome joj je pripala čast da upravo ona bude na zadnjem mjestu, neka vrsta završne faze transformiranja. Nakon pojave te zvijezde jednostavno ovaj svijet više neće postojati, a oni koji će preživjeti će kreirati neku novu stvarnost. Pogledajmo koji su to znakovi u pitanju.

Na prvom mjestu je dolazak ljudi bijele kože koji će neprijatelje gađati gromovima. Očigledno je da Hopi Indijanci ovdje misle na kolonizaciju Amerike od strane Europljana. Drugi znak predstavljaju okrećući kotači ispunjeni glasovima. Riječ je o doseljenicima koji su putovali u prekrivenim kočijama. Treći znak je neobična zvijer poput bizona s dugim rogovima. Njega nije teško dešifrirati jer se odnosi na stoku koju su doseljenici doveli sa sobom. Četvrti znak opisuje zemlju ispresijecanu željeznim zmijama. Riječ je, naravno, o vlakovima koji jure po izgrađenim prugama. Peti znak kaže kako će zemlja biti uhvaćena u golemu paukovu mrežu. Tu su opisane žice koje prenose električnu struju.

Šesti znak se odnosi na kamene rijeke koje stvaraju slike kad su obasjane suncem. Ovo se odnosi na ceste koje pri jakom suncu uzrokuju pojavu različitih optičkih fenomena. Sedmi znak prikazuje more koje postaje crnim i brojna živa bića koja zbog toga umiru. Taj znak je povezan uz zagađivanje mora, te specifično na istjecanje nafte. Osmi znak pripada pojavljivanju mladih ljudi s dugom kosom koji će se pridružiti indijanskim plemenima i učiti njihovu mudrost. Iako je većina onih koji su pisali o proročanstvima Hopi Indijanaca ovdje prepoznala hipi pokret iz šezdesetih, napomena o učenju indijanske mudrosti mogla bi se odnositi i na pojavu novog šamanizma.

I na kraju, dolazi posljednji deveti znak u kojem se kaže da će ljudi čuti o naseljenom mjestu na nebu iznad zemlje. To nastanjeno mjesto će se srušiti uz veliki prasak i tom prilikom će izgledati kao plava zvijezda. Vrlo brzo nakon toga Hopi Indijanci će prestati obavljati svoje ceremonije. U svijetu će tada početi veliko razaranje i sve će se tresti. Bijeli ljudi će ratovati s ljudima po ostalim zemljama, posebice s onima koji su prvo svjetlo mudrosti (Kina, Indija, Mezopotamija). Na sve strane će se dizati stupovi dima, a mrtvih će zbog bolesti i rata biti u ogromnom broju. Nakon ovog temeljitog razaranja među ljude će se vratiti Pahana koji će im pomoći sagraditi novi Peti svijet.

Pahana kod Hopi Indijanaca igra sličnu ulogu kao Quetzalcoatl kod Asteka i ostalih južnoameričkih naroda. Osim što Pahunu također prikazuju kao pernatu rogatu zmiju, on se baš kao i Quetzalcoatl vraća među ljude na početku novog svijeta. Taj novi svijet će graditi oni izabrani koji su preživjeli veliki rat na kraju Četvrtog svijeta. Slična situacija je opisana i u Kremanskom proročanstvu braće Tarabić koje se više usmjerilo na događanja vezana uz krajeve u kojima živimo. Pahana prema Hopijima u srca ljudi sadi sjeme mudrosti koja će im pomoći da se snađu u novim uvjetima življenja. Oni još napominju kako proces sađenja sjemena mudrosti započinje i prije kraja Četvrtog svijeta, što bi značilo da je Pahana prisutan i sada, premda ne još u materijalnom tijelu.

Različiti tumači proročanstava Hopi Indijanaca uglavnom kataklizmu u kojoj učestvuje nešto slično plavoj zvijezdi nastoje povezati sa sudarom Zemlje i nekog kometa. Pri tome kao glavnog kandidata ističu onoga nazvanom imenom Holmes, nazvanom po britanskom astronomu koji ga je otkrio 1892. godine. Razlog tome je prije svega njegova upečatljivo plava boja. Pri tome im uopće ne smeta činjenica što se Holmseova putanja unutar Sunčevog sustava kreće u području između Marsa i Jupitera, te se tako nikada ne približava Zemlji. Isto tako i zanemaruju dio proročanstva koji govori da je riječ o nastanjenom mjestu iznad Zemlje, što pretpostavlja da će na tome što će pasti boraviti živa bića. Istina, neki tumači su iznijeli pretpostavku kako bi se sve to moglo odnositi na neku zemaljsku svemirsku misiju koja bi doživjela kvar i srušila se. Ukoliko je to točno, ta misija bi morala biti izuzetno velika i uključivati brojne astronaute.

Drugo pojavljivanje pojma Plave zvijezde unutar proročanstava Hopi Indijanaca je puno zanimljivije jer se odnosi na konkretnu zvijezdu na nebu. Proročanstvo doslovce kaže: „Kada se Plava zvijezda Kachina pojavi na nebesima, tada će se pojaviti Peti svijet. Biti će to Dan pročišćenja. U tom danu će Kachina skinuti svoju masku za vrijeme svetog plesa pred okupljenim ljudima. Nakon što se to desi, više neće biti nikakvih ceremonija, štoviše neće biti vjere u bogove.“ Ove čudesne riječi mogu se tumačiti na više različitih načina. Počnimo od samog pojma Plave zvijezde Kachine. Tim imenom Hopi Indijanci nazivaju zvijezdu Sirius kojoj pridaju iznimnu ulogu u evoluciji čovječanstva. Kachine su kod većine indijanskih plemena bili duhovna bića koja su bila blisko povezana s ljudima, a među njih su spadali sunce, zvijezde, oluje, pa čak i insekti.

Odnos s tim duhovnim bićima se uspostavljao kroz ples, gdje su pojedini pripadnici plemena plesali maskirani u takozvane Kachina lutke. Ako bukvalno prevedemo riječi ovog proročanstva, mogli bi reći kako će na početku Petog svijeta doći do određenih promjena vezanih uz zvijezdu Sirius, te da će se istovremeno promijeniti odnos ljudi spram religije. Kachuna koja skida svoju masku za vrijeme plesa mogla bi predstavljati otkrivanje nekih tajni koje će izazvati burne reakcije javnosti. Te tajne su toliko intrigantne da u konačnici dovode do prekidanja obavljanja bilo kakvih religijskih ceremonija, pa čak i do prestanka vjerovanja u bogove. Vrlo teško je iz sadašnje pozicije jasno razlučiti koji bi to razlog mogao odvratiti ljude od dotadašnjih religija, no činjenica je da će po Hopijima glavni razlog za to doći s neba, konkretno preko zvijezde Sirijus. Ljubitelji teorija o bogovima kao vanzemalcima sigurno će likovati nad ovim proročanstvima.

Zvijezda Sirius je jedna od najistaknutijih zvijezdi na nebu, po svojem sjaju je odmah nakon našeg sunca. U Egiptu su je poistovjećivali s boginjom Izidom koja je na sve načine pokušala oživjeti svog umrlog brata i muža Ozirisa. Zvijezda Sirius je i u prošlosti bila povezana uz nestajanje starih bogova i pojavljivanje novih. Naime, zbog fenomena precesije je u jednom trenutku počela tonuti ispod linije horizonta, što je značilo odlazak postojećih bogova u podzemni svijet, to jest njihovu smrt. Nastajanje mita u kojemu Izida (Sirius) traži umrlog Ozirisa (Orion) vrlo vjerojatno je bio potaknut spomenutim potonućem istaknutih zvijezda ispod horizonta. No, proročanstva Hopija predviđaju pojavljivanje zvijezde Sirius na nebu. Znači li to da ona u budućnosti više neće

tonuti ispod horizonta? Preduvjet za takvo što je promjena rotacije Zemlje, najvjerojatnije izazvana promjenom pozicija njezinih polova.

Spominjanje zvijezde Sirius u proročanstvima Hopi Indijanaca nagovještava ponovno buđenje ženskog principa. Njezino pojavljivanje na nebesima moglo bi značiti jačanje utjecaja Velike boginje i njezino slavljenje širom svijeta. U neku ruku, povratak Siriusa – Izide u ovaj svijet nagovještava kraj takozvanih patrijarhalnih uređenja i povratak matrijarhatu. Taj povratak ženskog načina uređivanja života blisko je povezan s povratkom prirodi. Proročanstva Hopi Indijanaca su u svojoj suštini ekološki nastrojena i ona kao glavni razlog kraja Četvrtog svijeta ističu otuđenost ljudske vrste od prirode i planeta Zemlje. Hopi Indijanci uvijek ističu kako će u Petom svijetu imati priliku egzistirati samo oni koji su ostvarili bliski kontakt sa Zemljom. Razumijevanje ciklusa kroz koje prolazi planet na kojem živimo od ogromne je važnosti za naše harmonično uklapanje u svekoliki okoliš. Svi oni koji neće poštovati te veće zakonitosti će nestati.

Vratimo se malo Kachina lutkama. One su Indijancima u prošlosti služile kao sredstvo za uspostavljanje kontakta s bogovima. Pojavljivanje zvijezde Sirius će takav način štovanja bogova učiniti nepotrebnim. O čemu je zapravo riječ? Plava indigo boja je boja koja se povezuje s energetske središtem poznatim pod imenom treće oko. Kod većine ljudi to energetsko središte je zatvoreno, pa se većina informacija o svijetu koji nas okružuje dobiva preko pet uobičajenih osjetila. U tom kontekstu bi se skidanje maske s Kachina lutke moglo poistovjetiti s otvaranjem trećeg oka. U trenutku kada ljudi ostvare tu veliku transformaciju oni jednostavno uspostavljaju direktni kontakt s božanskim svijetom. Na taj način im postaju suvišni bilo kakvi posrednici koji su do tada igrali ulogu izabраниh pojedinaca. Otvaranje trećeg oka kod većih grupa ljudi uistinu bi značilo i kraj većine postojećih religija i svih njihovih pratećih institucija. Ljudima koji su konačno progledali ovaj Četvrti svijet će se činiti poprilično smiješnim, a njegova pravila ponašanja i općenito ispravnog življenja će postati tek zbirka nesuvislih ograničenja.

Povezanost Sirijusa i otvaranja trećeg oka tema je koja se proteže kroz različite mitove, od onog o Izidi i Ozirisu, pa sve do Orionovog puta do prosvjetljenja. Odras tih mitova može se naći i unutar tarota, gdje karta Lude prikazuje slijepog Oriona kojeg vodi njegov pas (Sirius). Orionovo sljepilo ustvari je odvajanje od

tjelesnih osjetila i iniciranje onih duhovnih. Jedino na taj način je moguće odoljeti izazovima koje ovaj svijet iluzija utiskuje u naš um. Astrološki gledano, zvijezda Sirius u kartama ljudi predstavlja pratitelja koji nas vodi na putu buđenja. Kada Luda iz tarota dođe do ivice ponora, prvi koji će ga upozoriti na opasnost je njegov pas. Sirius kao Plava zvijezda u skladu je s pojavljivanjem takozvanih Indigo generacija djece. Prisutnost te boje u njihovim aurama označava aktivirano treće oko koje pruža mogućnost drugima nepoznatih uvida. Istovremeno tokom zadnjih desetljeća senzibilni pojedinci vrlo često kanaliziraju plavu zvijezdu kao snažan izlječujući simbol. Vizualizacijom plave zvijezde i primanjem njezine svjetlosti ostvaruje se unutrašnja ravnoteža koja u konačnici donosi zdravlje. Hopi Indijanci uporni su u svojim nastojanjima da uvjere čovječanstvo u ispravnost njihovih proročanstava. Većina od njih se do sada uistinu i ostvarila. Ostaje nam da sačekamo i vidimo hoće li isto biti i s ostatkom.

PLEJADE OTVARAJU VRATA ZA NEBESKE SVJETOVE

Tokom zadnjih desetak tisuća godina možda nijedna skupina zvijezda na nebu nije izazivala tako veliku pažnju kao ona poznata pod imenom Plejada. Tajna privlačnosti tih zvijezda traje i danas kada većina onih koji ih promatraju i ne zna mitove koji se uz njih povezuju. U svakom slučaju, riječ je o uistinu važnom zviježđu koje igra ključnu ulogu pri pokušajima dešifriranja evolucije čovječanstva i njegovom povezivanju s višim nivoima postojanja. Pogledajmo o čemu je riječ.

U najdavnijoj prošlosti astrološko promišljanje je kao uporišnu os uzelo onu polarnu, tako da su zvijezde neposredno iznad Sjevernog zemljinog pola imale dominantnu ulogu. Među tim zvijezdama su se naročito isticale one koje su činile zviježđe Velikog medvjeda. Po indijskoj mitologiji tih sedam zvijezda poistovječeno je sa sedam velikih mudraca (rishija) koji su upravljali našim planetom. No, u jednom trenutku ljudske prapovijesti na nebu je sve veću važnost počela dobivati ravnina ekliptike u kojoj se Zemlja okreće oko Sunca. Kao inicijalno mjesto za stvaranje tog novog sustava poslužilo je sedam zvijezdi Plejada koje su bile sjeme iz kojeg je kasnije iznikao Zodijak. Čitava priča u indijskoj mitologiji objašnjena je odvajanjem sedam žena velikih rishija od svojih muževa.

Kako priča kaže, nekad davno postojalo je doba u kojem su demoni uništavali svijet i pri tome zadavali mnogo briga i ljudima i bogovima. Kako bi ih pobijedili bogovi su morali sakupiti sjeme boga Šive, koji je inače bio poznat po svojoj energiji i moći. Kad su konačno do tog sjemena došli, što nije bilo nimalo lako, bogovi su ga nekako morali sačuvati, jer nijedna normalna maternica nije mogla izdržati snagu plamena koja se iz njega širila. Zato je Šivino sjeme stavljeno u posebno odabrano jezero čija je voda neutralizirala silnu energiju koja se posvuda širila. Priča dalje kaže da su se žene sedam velikih rishija odlučile okupati baš u tom jezeru. Šest njih je ušlo u vodu, dok se sedma iz opreza

zadržala na obali. Rezultat toga je bila iznenadna trudnoća koja nije ostala nezamijećena od strane muževa. Sve žene, osim one oprezne, su protjerana iz polarnog područja i naseljene pored ekliptike.

Ipak, sve to nije bilo uzalud. Šest rishijevih žena je na kraju rodilo Kartikeyu (Marsa), koji je već sedmi dan nakon rođenja ubio Taraku, moćnog vođu demona, i na taj način oslobodio bogove od torture demona koju su morali podnositi. Utjecaj Plejada u indijskoj astrologiji povezan je uz razvijanje božanskih svojstava u ljudima. One na vrlo oštar i ponekad destruktivan način iz nas istjeruju demonske sile koje nas vezuju uz materijalni svijet i na taj način nas vraćaju u naše početno stanje. One su neka vrsta kolektivne maternice koja omogućava spuštanje božanskih energija u ovaj svijet, te konkretno na globalnom planu rađaju Spasitelja koji okončava dominaciju demonskih sila. Kartikeya (Mars) u svojoj pojavi koncentrira Šivinu solarnu snagu i poput nekog lasera je upućuje u središte mraka. Sve to se dešava u izrazito kriznim trenucima kada i ljudi i bogovi moraju priznati da su nemoćni pred demonima.

U grčkoj mitologiji Plejada je bilo sedam: Maja, Meropa, Elektra, Tajgeta, Alkiona, Kelena i Steropa. Te kćerke titana Atlasa i okeanide Pleone završile su na nebu nakon što su njihove posestrime Hijade umrle od tuge za svojim mrtvim bratom Hijantom. Plejade su si jednostavno same oduzele život i time natjerale vrhovnog boga Zeusa da ih uzdigne na nebo i pretvori u zvijezde koje se nalazi u neposrednoj blizini Hijada. U mitovima su značajnu ulogu imale prve tri: Maja je postala majkom boga Hermesa, Meropa ženom korintskog kralja Sizifa, a Elektra majkom kralja Dardana, praoca Ila, osnivača Troje. Od sedam Plejada jedna od njih je teško vidljiva, a druga se vidi tek povremeno. To su Meropa, koja se stidi što se udala za smrtnika, i Elektra, koja je nakon pada Troje raspustila kosu i luta nebom kao komet. Prema nekim mitovima, Plejade su donosile bogovima ambroziju iz zemalja na Zapadu. Tomu odgovara njihovo grčko ime „Peleiades“, to jest golubice koje lete u jatu. Prema drugom tumačenju, njihovo ime potječe od grčke riječi „pleo“, to jest plovim, zbog toga što je njihov izlazak (sredinom svibnja) označavao povoljno vrijeme za plovidbu. Plejade se također po svom ocu zovu i Atlantide. Njihova povezanost s tim potonulim kontinentom prisutna je u svim astrološkim tumačenjima, koja u pravilu u prvi plan iznos temu žaljenja nakon nekog katastrofalnog događaja.

Temu katastrofe potiče i sama metamorfoza Elektre u komet koji luta nebom i prijeti udarcem o Zemljinu površinu.

Povezivanje Plejada sa Sizifom uopće nije slučajno. O životu ovog kralja ne znamo tako puno kao o smrti. On nije poput babilonskog junaka Gilgameša čeznuo za besmrtnošću, ali ipak nije želio umrijeti. Imao je za to i razlog više jer je njegova smrt trebala biti kazna zato što je vidio najvišeg boga Zeusa kako je silovao kćerku riječnog boga Azopa i o tome nije šutio. Kad je po njega došao crni bog smrti Tanatos, Sizif mu je izmakao iz ruku i još ga pri tome vezao i zatvorio u željeznu bačvu. To je imalo dalekosežne posljedice: ljudi su prestali umirati i prinostiti bogovima žrtve, te ih se istovremeno prestali bojati. Time je u samim temeljima bio uzdrman poredak na kojem je počivala opstojnost bogova. Kad je to vidio, Zeus je odmah poslao boga rata Aresa da oslobodi Tanatosa. Tanatos je nato zgrabio Sizifovu dušu i odnio je u podzemni svijet.

Sizif se znao snaći u svakoj prilici i na sve je mislio unaprijed. Dalekovidno je naložio svojoj ženi Meropi neka u slučaju njegove smrti ne prinese bogovima žrtvu. Vladar podzemnog svijeta Had i njegova žena Perzefona uzalud su čekali darove koji su im po pravilu pripadali, pa kad ih nisu dočekali, naredili su da Sizif bude doveden pred njih. On ih je uvjerio kako će dobiti sve darove ukoliko ga malo pripuste natrag u svijet, gdje će on ukoriti svoju ženu zbog nebrige i odmah nakon toga se vratiti natrag. Had i njegova žena su mu povjerovali, tako da se Sizif vratio među ljude i nastavio živjeti normalnim životom. Prilikom jedne pijanke jako se opio, što je jedva dočekao zlopamtilo Tanatos i odnio njegovu dušu u podzemni svijet. Slijedila je drastična kazna s neprestanim guranjem kamena kao upozorenje ljudima kako ne bi slijedili negativan Sizifov primjer.

Mit o Sizifu primjer je ljudske sumnje u savršenost bogova koji su im nameću kao neprikosnoveni vladari. Ta sumnja se kasnije još jasnije izrazila kroz različita gnostička učenja koja su nebeske sile podijelila na one koje se zalažu za oslobođenje ljudi, te one koje ih zarobljavaju i čine zatočenicima u ovom svijetu. Utjecaj zvijezda Plejada u pravilu nosi onaj pozitivan predznak. Takav praksa se nastavlja i ovo moderno doba kada pristalice različitih teorija zavjere i ufoloji Plejađane doživljavaju kao prijatelje ljudskog roda. Prema njima, kultura na Plejadama je vrlo stara i nastala je od „sjemena“ došlog iz drugog svemira prije nego što je Zemlja uopće nastala. Plejađani su začetnici projekta

kontaktiranja ljudi u svrhu ponovnog obnavljanja njihovih moći stvaranja bolje stvarnosti. Oni su neka vrsta ambasadora iz drugog svemira koji pomažu u tranziciji planeta Zemlje iz treće u četvrtu dimenziju.

Prilikom brojnih kanaliziranja poruka iz tog zviježđa uvijek se ističe kako ljudima u bliskoj budućnosti prijeti uspostavljanje svjetske tiranije, pa nas zbog toga Plejađani žele naučiti kako bi to izbjegli. U svim njihovim porukama ljudima se daje do znanja da ova bića djeluju na način usklađenog kolektiva u kojem se ne ističu bilo kakve individualnosti. Plejađani su suprotstavljeni reptilskoj rasi koja je svoje sjedište uspostavila na zvijezdi Alfa Draconis i kasnije kolonizirala ostale zvijezde, poput one Epsilon Bootes, Zeta Reticuli i šest zvijezda u zviježđu Oriona. Ta takozvana Reptilska imperija preuzela je i kontrolu nad navodnim velikim planetom koji se nalazi izvan orbite Plutona, poznatim pod imenom Nemesis. Sadašnji Plejađani su prije naseljavanja Plejada boravili u području zviježđa Lire. Kad su bili napadnuti od strane Reptilske imperije, preživjeli članovi zajednice su organizirali masovni eksodus prema Plejadama. Zanimljivo je da ovaj moderni mit prati istu temu kao i indijsko proganjanje trudnih žena rišija, gdje Plejade služe kao neka vrsta utočišta iz kojeg se nastoji pružiti otpor demonskim silama.

Unutar zviježđa Plejada najistaknutije mjesto ima zvijezda Alcyone. Za nju su brojne kulture smatrale kako igra ulogu središta oko kojeg se okreće naše Sunce. Za puni krug mu treba 26,000 godina, što je otprilike jednako precesijskom ciklusu. Zvijezda Alcyone bila je izuzetno važna i za Maje jer se upravo preko kontakta planeta Venere s njom formulirao cjelokupni kalendar. Jedan takav kontakt obilježilo je i famozno „rođenje Venere“ koje je 11. kolovoza 3115. godine pr. Kr. označilo početak majanskog kalendara. Kao i u drugim tradicijama, Plejade su i ovdje odigrale ulogu svojevrsne svemirske maternice iz koje se rodio početak jednog velikog vremenskog ciklusa. Naime, svakih osam godina tokom nekoliko sati poslije sumraka u travnju Venera se može vidjeti vrlo blizu zvijezdama Plejada. Svaki puta kada dođe na to područje neba ona se, gledajući sa zemlje, prividno približava središnjoj zvijezdi. U 1972. godini Venera se primakla Alcyoni na razmak od jednog stupnja. Približavanje se nastavilo i idućih godina. Tokom 2004. godine Venera je već bila potpuno blizu, a famozne 2012. godine doći će do potpunog poklapanja. To će, očigledno, označiti novo Venerino rođenje i početak jedne drugačije povijesti.

Zviježđe Plejada u starom Egiptu su doživljavali kao sedam suđenica koje odlučuju o sudbini ljudske duše nakon smrti. Važno je bilo zapamtiti njihova imena, jer se jedino njihovim izgovaranjem moglo doći do rajskih područja smještenim na dalekim zvijezdama. Istovremeno Plejade su se astrološki gledale kao matrica po kojoj je stvoreno sedam planeta Sunčevog sustava. U drevnom gradu tebi postojalo je sedam vrata koje je čuvalo sedam svećenica povezanih uz sedam stupova mudrosti. Bilo je uobičajeno Plejadama svakih sedam godina prinositi ljudsku žrtvu kao bi se održao kontakt s višim nivoima. Slična stvar se događala i unutar vučedolske kulture, gdje su Plejadama žrtvovani odabrani inicijanti. Taj čin je bio vrhunac njihovog života jer su vjerovali da im na taj način duše odlaze direktnu u božanske svjetove.

POLARNA ZVIJEZDA

Tokom vedre noći na nebu se mogu zamijetiti bezbrojne zvijezde. Svaka od njih u sebi krije neko skriveno značenje i plijeni maštu očaranih promatrača. Ipak, jedna od njih se zadnjih nekoliko tisuća, s izuzetkom Sunca, smatra najvažnijom i poklanja joj se posebna pažnja. Riječ je o zvijezdi Polaris smještenoj odmah iznad Sjevernog pola, kao zadnja zvijezda u repu zviježđa Malog medvjeda (Ursa minor). Njezino ime došlo je iz latinskog, gdje Stella polaris znači „Polarna zvijezda“. Polaris je dugo vremena bila vrlo važna zvijezda za orijentaciju brodova i karavana koji su u vrijeme noći pokušavali pronaći svoj put. Ona je bila lako uočljivi orijentir koji se lako pronalazio na nebu.

Za naše oči Polaris izgleda kao da stoji nepomično u središtu polja zvijezda koje okružuju nebo iznad Sjevernog pola. Zbog toga se stječe dojam kako sve ostale zvijezde kruže oko nje, što joj daje jedinstvenu ulogu na nebu. Negdje oko 320. godine prije Krista Grci su uočili da se Polaris ne nalazi točno iznad pola. Prije toga su mnogi bili uvjereni kako je Sjeverni pol našeg planeta apsolutno fiksiran za sva vremena. Kako su prolazile godine Polaris se počela sve više približavati polu, što se u kontinuitetu događa i danas. Najbliže egzaktnoj poziciji iznad Sjevernog pola će biti između 2105. i 2127. godine. Trenutni razmak je jedan stupanj.

Zbog nejednolikog rotiranja Zemlje oko svoje osi i pojave precesije u ulozi polarne zvijezde se tokom 25,920 godina izmjenjuju različite zvijezde polarnog kruga. Tako je prije 5,000 godina tu čast imala zvijezda Thuban (treća od kraja u repu zviježđa Zmaja. Ukoliko se prebacimo u budućnost, za nešto više od 5,000 godina će polarnom zvijezdom postati Alderamin, najsajjnija zvijezda u zviježđu Kefeja. Štafetu će zatim za 7,000 godina preuzeti Deneb, najsajjnija zvijezda u zviježđu Labuda. Kraj sadašnjeg i početak budućeg ciklusa biti će za 12,000 godina kada će iznad Sjevernog pola zasjati Wega, zvijezda koja je čak šest puta sjajnija od Polaris.

Sadašnja polarna zvijezda osim imena Polaris bila je poznata i kao „Zvijezda vodilja“, „Upravljačka zvijezda“, „Brodsko zvijezda“, te „Stella Maris“ (Zvijezda mora). U Kini su je zvali Tou Mu, po imenu boginje Sjeverne zvijezde. Kormilari starogrčkih brodova su joj pak dodijelili ime Polaris Kynosoura, što u prijevodu znači „Pseći rep“. U skandinavskoj mitologiji bogovi su stvorili svijet od tijela ubijenih neprijatelja. Kako bi dovršili posao, zabili su veliki klin u središte svemira i na taj način učinili da se nebo okreće oko njega. Vrh tog klina bio je napravljen od dragulja, tako da se presijavao u mraku. Naravno, to je bila zvijezda Polaris.

U kineskom astrološkom sustavu devet zvijezda ključnu ulogu igraju zvijezde Polaris i Wega, te sedam zvijezda iz zviježđa Velikog medvjeda. Prema njemu bilo koji oblik gibanja i bilo koji energetski oblik na Zemlji zasnovan je na kombinaciji energetskih polja tih devet zvijezda. Kinezi su vjerovali kako zvijezde Polaris i Wega označavaju dvije krajnosti yanga i yina. Pri tome je Polaris označavala dominantno stanje muške energije (yang) i prevladavanje materijalističkog Zapada nad Istokom. Postepenim pomicanjem polarne osi prema Wegi dolazi do uravnoteživanja situacije i preuzimanje dominacije od strane ženske energije (yin). Wega sa sobom donosi odvajanje od materijalizma i koncentraciju na kulture koje nastaju na Istoku.

Trenutno poklapanje polarne osi sa zvijezdom Polaris izbacilo je u prvi plan Ameriku kao najzapadniju državu i u njoj koncentriralo najveću svjetovnu moć. To stanje neće vječno trajati jer nas u budućnosti čeka postepeno mijenjanje globalnih energija i sve veći utjecaj zvijezde Wege. Inače, Polaris je dvostruka zvijezda žuto-bijele boje. Njezino približavanje polarnoj osi trajati će sve do 2095. godine, kada će doseći najmanju udaljenost od 26 minuta i 30 sekundi. Nakon toga će se početi polako udaljavati. Astrolozi njezin utjecaj uspoređuju s kombiniranim djelovanjem Saturna i Venere. Smatra se da donosi puno različitih bolesti, gubitak sreće i časti, velike neprilike, potištenost. Ako donese bilo kakvo nasljeđe iz prošlosti, to na kraju bude popraćeno velikim zlom. Ipak, svi joj priznaju ulogu pomagača pri traženju puta i općenito orijentiranja u prostoru. Razdoblje utjecaja zvijezde Polaris na polarnu os u potpunosti se slaže s opisima Mračnog doba u kojem živimo. Indijci su ga nazvali Kali yugom i opisali ga kao najnižu evolucijsku točku čovječanstva.

Za razliku od zvijezde Polaris, Wega donosi puno vedriju i ugodniju priču. Riječ je o blijedoj zvijezdi boje safira koja se nalazi u donjem dijelu zviježđa Lire. Njezina priroda kombinira utjecaj Venere i Merkura. Astrolozi smatraju da njezin istaknut položaj u astrološkoj karti donosi dobročinstvo, težnju zalaganja za ideale, nadu, profinjenost. Ljudi rođeni pod njezinim utjecajem su ozbiljni, trezveni, te naizgled uobraženi. Wega se povezuje i s kreativnim djelovanjem pri kojem nastaju istaknuta umjetnička djela. U drevnom Egiptu su smatrali da se kroz ovu zvijezdu izražava boginja Maat koja je pomagala pri seobi duša iz jednog života u drugi. Očigledno je riječ o zvijezdi čiji izlazak na polarnu os korespondira sa stvaranjem sklada na našem planetu i nicanjem visoko razvijenih civilizacija. Njezin utjecaj na čovječanstvo trebao bi vremenom postojati sve jači i doživjeti kulminaciju oko 13500. godine.

Unutar kineske astrologije zvijezde Polaris i Wega, zajedno sa sedam zvijezda zviježđa velikog medvjeda, se doživljavaju kao upravljači velikih globalnih ciklusa kroz koje prolazi naš planet. Svaka od njih ima svoju specifičnu energiju koja unutar zemaljskih okvira inicira određeni oblik transformacija. S time da Polaris i Wega simboliziraju krajnje točke u tom procesu unutar kojih dolazi do temeljitih preokreta čitave organizacije sustava. Zato nije uopće čudno što se ove dvije zvijezde često spominju u kontekstu mijenjanja položaja Zemljinih polova. Znanstvena je činjenica da je tokom svoje povijesti naš planet mijenjao orijentaciju i doživljavao dramatična razdoblja unutar kojih je sjeverni pol postao južnim, a južni sjevernim. Takva kataklizmička događanja izazivala su dalekosežne posljedice i u potpunosti mijenjala strukturu života.

Zbog svojeg uzdignutog položaja na nebu ljudi su oduvijek polarnoj grupi zvijezda dodjeljivali posebne karakteristike. One su percipirane kao neka vrsta nebeske elite koja upravlja svime što postoji. Zato nimalo ne čudi navika kineskih astrologa da polarnim zvijezdama dodjeljuje titule vezane uz državnu upravu, kao što su na primjer „glavni ministar“, „upravitelj velikog sunca“, „državni poslanik“, i slično. Ovisno o kretanju zemaljske polarne osi te uloge su se s vremena na vrijeme nanovo dijelile. Otprilike, kao što se kod nas sada svakih četiri godine u saboru raspodjeljuju uloge između stalno istih ljudi na vlasti. Ovakav hijerarhijski položaj zvijezda koje vladaju sudbinom našeg planeta ostavio je traga unutar većine prošlih i sadašnjih religija. Sjetimo se samo brojnih piramida koje su nikla na različitim mjestima i u različita vremena, koje

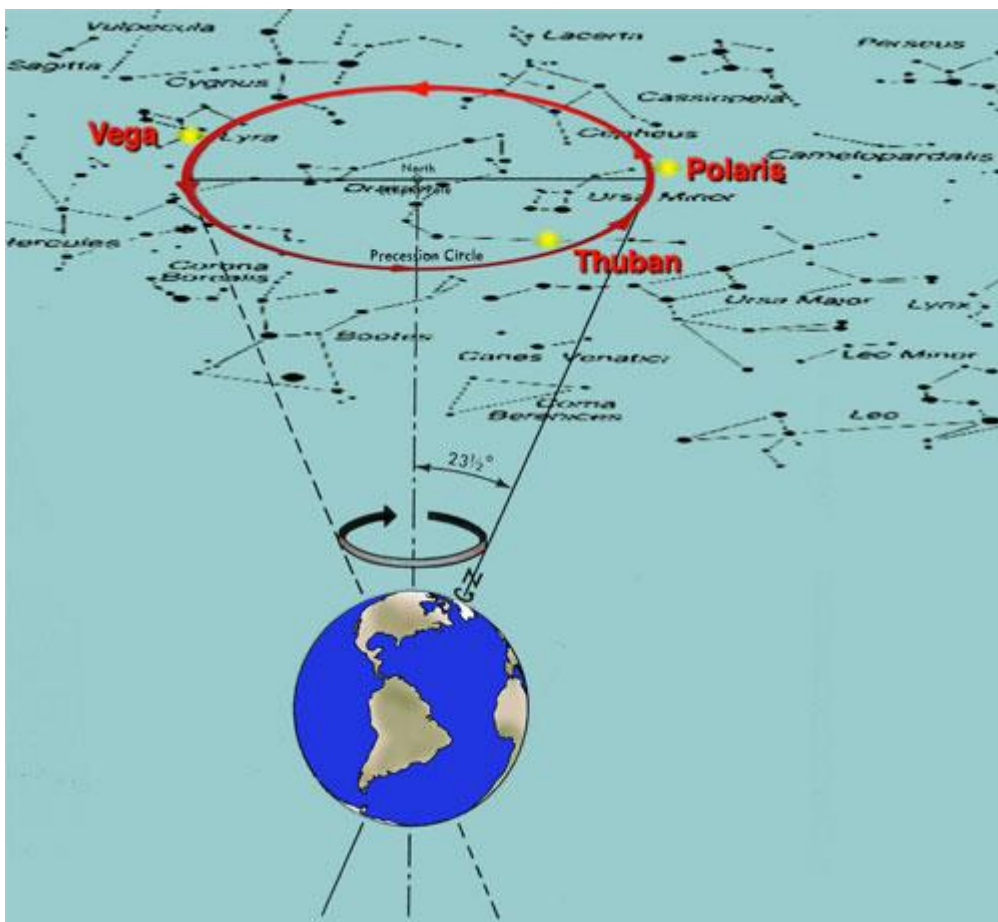
svojim oblikom simboliziraju vladavinu polarne zvijezde nad zemaljskim svijetom. Simbolika polarne zvijezde prisutna je i unutar većine tajnih udruženja koje svojom unutrašnjom strukturom kopiraju nebesku hijerarhiju. Živopisno masonsko oko na vrhu piramide nije ništa drugo nego prikaz vladanja polarne zvijezde.

Već i ptice na granama pjevaju o dolasku doba Vodenjaka i promjenama koje će time nastati. O precesijskom kretanju proljetne ravnodnevnice unutar sideralnog Zodijaka pisane su mnoge studije u kojima se nastojala uspostaviti veza između povijesnih događanja i pojedinih znakova. Istovremeno znanje o precesijskom kretanju polarne osi i utjecaju zvijezda koje se iznad nje nalaze se držalo dalje od javnosti i bilo je privilegijom samo onih koji su bili posvećeni u nekom tajnom društvu. Čak i na nivou astrologije ta dva pristupa su dovela do stvaranja različitih škola. Prva od njih za svoju osnovu je uzela polarnu zvijezdu i preko nje i Mjeseca formirala sustav Mjesečevih kuća. Druga se okrenula Suncu i preko njega formulirala Zodijak od 12 znakova. Unutar ezoterijske literature nastajanje sustava Mjesečevih kuća se povezuje s Hiperborejom, dok se ekliptički Zodijak smještava u vrijeme Atlantide. Kineska i majanska astrologija su uspjele održati ostatke oba sustava, dok je u ostalim astrologijama došlo do prekrajanja i miješanja.

Razlika između ekliptičkog i polarnog sustava slična je razlici malih i velikih arkana u tarotu. Ustvari, tarot sam po sebi i jeste objedinjeni prikaz ova dva astrološka sustava. Pri tome 12 znakova Zodijaka prikazuju horizontalnu os postojanja i odnose se najviše na uobičajena svakodnevna životna iskustva, dok se sustav Mjesečevih kuća i pojedinih polarnih zvijezda odnosi na vertikalnu os i inicijacijsko uzdizanje unutar različitih hijerarhija. Za potpuno razumijevanje trenutka u kojem živimo potrebno je usporediti podatke prikupljene i iz jedne i iz druge perspektive. Pri tome je zanimljivo primijetiti kako prelazak proljetne ravnodnevnice iz sideralnog znaka Riba u znak Vodenjaka istovremeno prati i izlaženje zvijezde Polaris na polarnu os.

Riječ je o vrlo rijetkoj koincidenciji koja nam daje informaciju o izloženosti velikim promjenama. One se istovremeno događaju na nivou svijesti čovječanstva, te unutar same organizacije svijeta kojem pripadamo. To znači da polako dolazimo do najniže moguće evolucijske točke nakon koje slijedi temeljiti preokret. Indijska mitologija to je vrlo precizno obilježila slikom

boginje Kali koja pleše po truplima umrlih ljudi i time stvara mogućnost kreiranja nove stvarnosti. Taj zastrašujući ples nikako ne treba shvatiti na pesimističan i ograničavajući način. On je samo relativno kratka faza jednog velikog ciklusa koji neprestano generira nova iskustva. Ustvari, čitav proces nema ni početka ni kraja. Njegova jedina svrha je stalno održavanje u osnovi manjkave kreacije s povremenim kvantnim skokovima bez kojih nije moguće nakon potonuća u mrak kali yuge ponovno prizvati novo zlatno doba. Tom preokretanju tijekom događanja u pravilu prethodi krizno razdoblje u kojem se kroz veliku napetost stvara dostatna energija za provođenje promjena. U samom trenutku prelaska na novi kvantni nivo iluzija se prekida i svi koji su u stanju dobivaju priliku za oslobođenje. Vrlo brzo nakon toga iluzija se ponovno uspostavlja i dobro poznata priča se nastavlja. Mit o Sizifu tu može poslužiti kao jako dobra metafora.

DRAKONCI I ZLATNE JABUKE

BESMRTNOSTI

Uz one zvanične povijesti čovječanstva koje razvoj ljudske vrste definiraju uz pomoć Darwina ili Biblije postoji i treća tajna povijest koja porijeklo inteligentnog života na Zemlji pronalazi u dalekim područjima svemira. Po toj tajnoj povijesti mi smo rezultat neke vrste genetskog eksperimenta u kojemu su učestvovala bića iz različitih zvjezdanih sustava. Zbog toga je svaki čovjek preko genetskih sadržaja osim s ovim zemaljskim svijetom povezan i sa brojnim drugim nebeskim svjetovima. Ta povezanost je u astrologiji vrlo lijepo prikazana preko karte rođenja u kojoj osim uobičajenih planeta Sunčevog sustava vrlo važnu ulogu igraju i pojedine istaknute zvijezde stajačice. Za osvješćivanje utjecaja zvijezda stajačica i njihovo uključivanje u svakodnevni život potrebno je prethodno podići nivo svjesnosti i ovladati dinamikom koju simboliziraju pojedini planeti. Ukoliko čovjek nije integrirao sebe na planetarnom nivou, utjecaj zvijezda stajačica je presnažan za njegove mogućnosti i izražava se najčešće na destruktivan način.

Utjecaj bića iz nama nepoznatih zvjezdanih sustava najlakše je razumjeti uz kombinirano korištenje astrologije, psihologije i mitologije. Naš racionalan um sklon je jednostranom prosuđivanju i donošenju ekstremnih stavova, pa iz tog razloga i na planu doživljavanja bića koja su u davnoj prošlosti inicirala ljudsko postojanje možemo upasti u zamku crno-bijele klasifikacije. Na taj način ćemo po tko zna koji puta upasti u zamku borbe božanskih i đavolskih snaga i uskratiti si priliku naše unutrašnje integracije. Carl Gustav Jung je taj problem vrlo lijepo naglasio svojom formulacijom sjenke kojoj je dodijelio sve one sadržaje koje iz različitih razloga potiskujemo jer nismo u stanju se s njima suočiti. Tu sjenku je kasnije vrlo lako projicirati na druge i u njima uočavati sve ono što nismo spremni prihvatiti unutar sebe. Slična stvar se može dogoditi i s našim stvoriteljima iz nebeskih svjetova. Neke od njih ćemo idealizirati i proglašavati božanskim bićima, dok ćemo istovremeno one manje simpatične doživjeti kao đavole i sile mraka.

Započnimo pregled izvanzemaljskih civilizacija s onom koja nam očigledno predstavlja najveći problem i kojoj se u pravilu pridružuju najnegativnije karakteristike. Riječ je, naravno, o u zadnje vrijeme vrlo popularnim Drakoncima koji su kod pripadnika različitih teorija zavjere prozvani kao glavna opasnost za opstanak ljudske vrste. Na mapi neba njihovo matično zviježđe je ono Zmaja (Draco), ili konkretnije planetarni sustav koji pripada zvijezdi Thuban (alfa Draconis). Drakonce najčešće prikazuju kao reptilsku rasu sklonu ratovanju. U njihovom psihičkom ustroju nema mjesta za suosjećanje, tako da su skloni iskorištavati sve druge svemirske civilizacije. Um im je izuzetno razvijen, što im omogućava posjedovanje vrlo napredne tehnologije. Ovi ratoborni reptili poznati su kao istaknuti genetičari koji su dali veliki doprinos prilikom formiranja ljudske vrste.

Oni koji su ih imali priliku vidjeti Drakonce opisuju kao vrlo visoke i prekrivene tvrdom kožom u rasponu od zelene do crvene boje. Njihova snaga je izuzetno velika, što u potpunosti odgovara njihovoj životnoj filozofiji zasnovanoj na principima ratovanja i potrebi za osvajanjem tuđih teritorija. Među onima koji se bave izvanzemaljskim porijeklom ljudi postoji priča o velikom ratu Drakonaca i stanovnika zviježđa Lire, za koje se vjeruje da su prije reptiloidnih osvajača svojim genima oplodili Mars i Zemlju. U tom ratu su pobijedili Drakonci koji su u konačnici uništili tri planeta u zviježđu Lire i stanovnike tog sustava pretvorili u svoj izvor hrane. Sukob ove dvije civilizacije bio je posljedica različitih pogleda na genetsko modificiranje novih vrsta. Naime, Lirani su željeli stvarati nove vrste koje će slobodno evoluirati, dok su Drakonci bili zainteresirani samo za limitirana bića u svrhu služenja i izvora energetske hrane.

Za razliku od ljudskih bića, Drakonci nisu u stanju unutar svojih tijela stvarati toplinu. To ih čini nezasitnim predatorima koji su u stalnoj potrazi za izvanjskim izvorima energije. Na fizičkom planu u tu svrhu koriste ljudsku krv, što je poslužilo kao povod za stvaranje priča o vampirima. Istovremeno Drakonci uzimaju energiju i na astralnom nivou gdje se hrane ljudskim strahom i bijesom. U kontaktima s ljudima u prošlosti su nametnuli svoje hijerarhijske strukture i pri tome preuzeli ulogu bogova kojima su se prinisile ritualne žrtve. Njihov ideal je stvaranje uniformiranog svijeta nad kojime će imati potpunu kontrolu i kojega će moći nesmetano eksploatirati. U djelima autora koji razotkrivaju skrivene djelatnosti Drakonca ističe se njihova povezanost s različitim tajnim

društvima čiji članovi im služe kao predstavnici u fizičkom svijetu. Sva tajna društva preslikavaju drakonsku hijerarhijsku strukturu, a u nekima se pojedine više funkcije čak i nazivaju reptilskim imenima.

O stvarnom porijeklu Drakonaca ne postoje usuglašena mišljenja. Po nekima, oni su na Zemlju došli puno prije nego što su stvoreni ljudi, dok drugi tvrde kako oni iako žive u planetarnom sustavu zvijezde Thuban ne pripadaju našem svemiru. Po toj verziji Drakonci su u naš svemir „ubacila“ neka druga bića. U svakom slučaju, ono oko čega se svi slažu je da su ovi reptilski osvajači itekako prisutni u našem svijetu i da se svakako trebamo obraniti od njihove agresije. Ono što je u tom procesu otežavajuća činjenica je prisutnost drakonskih gena u nama samima. Dio našeg uma poznat pod nazivom „reptilski um“ zaslužan je za stvaranje agresivnih poriva i očigledno glavno mjesto gdje se treba ostvariti konačno oslobađanje od utjecaja Drakonaca.

Zvijezde Zmaja iz kojeg nam dolaze ovi bezosjećajni osvajači u prošlosti je doživljavano kao zmija i zmaj. U drevnom Babilonu su ga štovali kao Bela, Velikog zmaja koji vlada ovim svijetom. U židovskoj priči o rajskom vrtu ovaj zmaj se manifestirao u obliku zmije koja se proziva kao glavni krivac za progon Adama i Eve. Za razliku od modernog prikaza neba, zvijezde Zmaja je u prošlosti zauzimalo puno veći prostor i pri tome okruživalo zvijezda Velikog i Malog medvjeda. Grafički prikazi Zmaja koji okružuje ta dva zvijezda neopisivo podsjećaju na kineske simbole taoa kao dinamičkog jedinstva yina i yanga. Nije naodmet napomenuti da su u kineskoj kulturi zmajevi uvijek imali istaknuto mjesto i pri tome su doživljavani na vrlo pozitivan način.

U prošlosti se zvijezde Malog medvjeda znalo doživljavati i kao Zmajeva krila. Slika krilate zmije izvršila je veliki utjecaj na južnoameričke kulture gdje se na taj način prikazuje Quetzalcoatl, asteški bog znanja i umjetnosti koji je ljudima podario civilizaciju. Zanimljivo je da su svoju svetu krilatu zmiju Asteci povezivali prvenstveno s planetom Venerom. Tema dobrih zmajeva koji zaštićuju ljude i prenose im znanje prisutna je na raznim mjestima. Osim Kine i Južne Amerike pronalazimo je i kod Babilonaca. Prema njihovoj predaju znanje i kulturu ljudima donosi zmajoliko amfibijsko biće koje dolazi iz mora i zove Oannes. Čak i kod gnostika se među pretežito negativnim reptiloidnim vladarima ovog svijeta pojavljuje pozitivni lik Abraxas koji ljudima pruža zaštitu.

Abraxas se najčešće prikazuje kao biće s ljudskim tijelom, pijetlovom glavom i zmijskim repom.

Zviježđe zmaja spada među polarna zviježđa čije zvijezde izlaze na Zemljinu polarnu os. Razdoblje kada se to dešavalo bilo je između 4500 godina prije Krista, pa do 2000 godina prije Krista. To je bilo razdoblje najvjerojatnijeg direktnog kontakta ljudi i pripadnika drakonske rase, a istovremeno i stvaranja velikog broja kultova štovanja zmija po čitavom svijetu. U Egiptu se nebeski zmaj doživljavao kao krokodil. Prilikom suđenja umrlim dušama on je proždirao sve one čija srca su bila preteška prilikom vaganja. U tom kontekstu može se konstatirati kako je egipatski krokodil, baš kao i nebeski Zmaj, bio neka vrsta čuvara polarne osi koja se doživljavala kao pristup u područja vječnog života. Izgleda da svatko od nas prije nego što iskorači izvan okvira neprestanog reinkarniranja u ovom materijalnom svijetu mora pobijediti svog zmaja.

Ideja o zmajevima kao čuvarima zakonitosti ovog svijeta i branitelja izlaska iz njega prisutna je i u astrologiji preko simbolike Mjesečevih čvorova koji predstavljaju točke u kojima Mjesec presijeca ekliptiku. Postoje vjerovanje kako upravo Mjesečevi čvorovi iniciraju beskonačno vraćanje duše iz duhovnih svjetova u ovaj materijalni. Za razliku od polarne osi koja pruža mogućnost oslobođenja, os Mjesečevih čvorova svojom gravitacijom zarobljava ljudske duše stvarajući joj iluziju evolucije kroz nova iskustva. Pri tome nije slučajna koincidencija što se u astrologiji Mjesečevi čvorovi simbolički prikazuju zmajevom glavom i zmajevim repom. U kršćanskoj ikonografiji oslobađanje od utjecaja našeg unutrašnjeg zmaja prikazano je svetim Jurajem koji ga ubija u bespoštednom sukobu.

Slična tema ovoj kršćanskoj se pojavljuje i u gnostičkoj Himni o biseru gdje glavni junak u svrhu povratka u nebeske svjetove treba uzeti biser koji čuva zastrašujući zmaj. Za razliku od kršćanske drame, kod gnostika se do bisera dolazi bez ikakve borbe jer junak uspavljuje zmaja izgovaranjem tajne riječi. U grčkoj mitologiji umjesto svetog Juraja imamo Herakla koji da bi došao do zlatnih jabuka Hesperida mora pobijediti zmaja sa stotinu glava. Kao i u svim ostalim pričama gdje se pobjeđuje zmaj, tako i u ovoj zlatne jabuke donose besmrtnost. Tema zlata prisutna je i pri tumačenju astrološkog utjecaja zvijezde Thuban (alfa Draconis). Za ljude u čijim kartama je istaknuta kaže se da će njihov život uključivati bavljenje zlatom, srebrom i novcem. Zainteresiranost Drakonaca za

zlatu je vrlo očigledna i pri opisivanju njihovog dolaska na Zemlju gdje su inicirali eksploataciju tog metala. Upravo preko njih je zlato dobilo značenje koje ima danas.

U svim mitološkim pričama zmajevi budu pobijeđeni od strane solarnog junaka. Možda se upravo tu krije tajna rješavanja problema Drakonaca i reptilskog uma. Astrološki gledano, naš osnovni identitet simboliziraju Sunce i Mjesec, pri čemu Mjesec predstavlja sve one nesvjesne programe po kojima automatski doživljavamo svijet koji nas okružuje. Sunce je istovremeno naš potencijal za svjesno življenje i iskazivanje kreativnosti. Pri tome postoji bliska povezanost Sunca i znaka Lava kojim vlada. Naime, lavovi su poznati kao životinje koje najviše spavaju i pri tome prespavaju veći dio svog života. Na isti način je uspavano i Sunce koje ne iskazuje ni trećinu svojih potencijala. Buđenjem Sunca ostvaruje se mogućnost izlaženja izvan okvira utjecaja Mjesečevih čvorova i doseganja zlatnih jabuka besmrtnosti. Tada nam ništa ne mogu nikakvi Drakunci, a istovremeno se i transformira reptilski dio našeg uma.

DEKANI KAO NEBESKI ZAPOVJEDNICI

U hermetičkim tekstovima pojavljuju se takozvani dekani. Prilikom razgovora Tata i njegovog oca Hermesa u fragmentima koje je skupio Stobej naglašava se kako znanje o dekanima najuzvišenije moguće i od velike važnosti za čovječanstvo. Hermes u daljnjem razgovoru objašnjava kako je sfera od 36 dekana postavljene između ostatka svemira i zodijaka kao neka vrsta zaštitnog pojasa. Osim što dekani odvajaju originalnih dvanaest zodijakalnih životinja od sveukupnosti univerzuma, oni istovremeno služe pri održavanju zodijaka i definiranju njegovih granica, te granica između pojedinih znakova. Hermes ide toliko daleko da pod upravu dekana stavlja i zvijezde Velikog medvjeda. Ovo polarno zvijezde se u prošlosti smatralo svetim jer je igralo ulogu osi oko koje se okreće krug zodijaka, a njegovih sedam zvijezda predstavljale su matricu po kojoj su kreirano sedam klasičnih planeta.

U svojem govoru Hermes dekanima dodjeljuje ulogu čuvara koji nadgledaju sedam planeta i dvanaest znakova zodijaka. Njihova funkcija je održavanje reda unutar sustava čijim smo dijelom. U toj svojoj ulozi nadglednika dekani su, prema Hermesu, slobodni od bilo kakvih drugih utjecaja i ne moraju se pridržavati bilo kakvih ograničenja. Pri tome se njihovo stanje naziva egzaltiranim, što je astrološki termin koji označava uzvišenost unutar osvojene pozicije. Egzaltacija nije stabilno stanje, pa se u svrhu održavanja uvijek mora vršiti neki oblik represije. U jednom trenutku Tat pita Hermesa upravljaju li dekani sudbinom ljudi, na što mu njegov otac odgovara kako upravo dekani najsnažnije djeluju od svega. Jer, kako nešto što djeluje na nebeska tijela ne bi djelovalo na pojedine ljude i društvo u cjelini?

Hermes naročito ističe djelovanje dekana unutar svjetskih događanja. Kako bi sve što upečatljivije prikazao, uzima za dramatične primjere poput pada kraljevstva, uništavanje gradova, nestašica, epidemije, potrese i poplave. Nakon što je završio s globalnim djelovanjem dekana, Hermes se okreće još jednom

vidu njihovog izražavanja. On kaže kako dekani siju sjeme iz kojeg rastu određene sile koje mogu biti pozitivne i negativne. Te sile većina naziva daimoni. Sama riječ daimon je grčkog podrijetla i originalno nije imala negativne konotacije koje je kasnije dobila. Daimoni su jednostavno bili nematerijalna nadnaravna bića koja su igrala ulogu posrednika između bogova i ljudi.

Heziod u svojoj Teogoniji piše kako su po naređenju Zeusa ljudi iz Zlatnog doba postali daimonima. Njihova svrha je bila da budu na usluzi smrtnicima i služe im kao pratitelji kroz život. Daimoni su po svojoj prirodi mogli biti i dobri i zli. Kasnijim pojavljivanjem kršćanstva daimoni su postali demonima i dobili jednoobrazno negativnu ulogu. Slična stvar se događala svugdje gdje je kršćanstvo postalo dominantnom religijom. Božanska i polubožanska bića prošlih tradicija postali su vragovima i demonima, a na njihovo mjesto su instalirani likovi iz kršćanskog panteona. Na taj način su unutar kršćanstva ulogu daimona preuzeli anđeli.

U raspravi s ocem Tat postavlja i pitanje tjelesnog oblika daimona. Hermes mu objašnjava kako oni nemaju tijela napravljena od neke određene materije, niti su kao ljudi pokretani dušom. Jednostavno ne postoji posebna rasa daimona, nego je riječ o silama koje se aktiviraju od strane 36 dekana. Nakon toga Hermes se osvrće i na takozvane liturge koje također izjednačuje sa zvijezdama na nebu. Ti liturzi su sluge i privatni vojnici dekana. Oni se pod dekanskim upravljanjem stvaraju unutar etera, gdje kasnije lebde i obavljaju povjerene im dužnosti. Liturzi se prostiru kroz čitav eter, tako da ne postoji dio neba na kojem nisu prisutne zvijezde.

Zajednička uloga dekana i liturga je održavanje reda unutar kozmosa. Iako ih proglašava održavateljima reda, Hermes odmah u sljedećoj rečenici napominje kako su liturzi odgovorni za uništavanje ostalih od ljudi različitih živih bića i rojenje insekata koji kvare žetvu na poljima. Unutar astrologije postoji velika nedoumica o ukupnom broju liturga. Neki autori iz prošlosti kažu da ih ima ukupno 108, a drugi barataju brojem 84. Nejasnoće su nastale zbog istovremenog korištenja dva sustava podjele neba na područja obilježena zvijezdama. Naime, uz dekane su se paralelno rabile i takozvane mjesečeve kuće, kojih je ovisno o vremenu i mjestu bilo 27 ili 28. Liturzi su svakom slučaju

predstavljali trećinu dekana ili mjesečeve kuće, pa iz te činjenice proizlaze spomenuti brojevi 108 (36x3) i 84 (28x3).

Spomenuta hermetička podjela nebeskih hijerarhija prisutna je i u različitim gnostičkim tekstovima. U njima je čitav naš svemir prikazan kao jedan veliki zatvor u kojemu dekani i liturzi služe kao čuvari. U osnovi je riječ o metafori koja opisuje stanje ljudske psihe, što je najbolje shvatio Carl Gustav Jung i na taj način stvorio svoju koncepciju individuacije. Na taj način dekani i liturzi prestaju biti neki izvanjski elementi koji plutaju po nebu i ulaze u naše nesusvjesno. Poznata je činjenica da čovjek ne može uspostaviti unutrašnju harmoniju bez ostvarivanja kontakta sa svojim nesusvjesnim sadržajima. Bilo kakav represivan stav rezultira potiskivanjem i stvaranjem još većih problema. Konačni rezultat djelovanja dekana i liturga ovisi o nama samima. Riječ je o energijama koje su same po sebi neutralne, koje tek uključivanjem ljudskog uma dobivaju određeni predznak.

U astrologiji su dekani poznati kao podjela zodijakalnih znakova na 3 područja od po deset stupnjeva. Njihovo najranije spominjanje seže do Egipta gdje su služila za mjerenje vremena i formuliranje kalendara. Svakom dekanu je bila pridružena određena istaknuta zvijezda čije se kretanje po nebu pomno pratilo i na osnovu tog kretanja se provodili religijski intervali. Značenje dekana zadržalo se u kasnijoj klasičnoj astronomiji gdje se nebo organiziralo preko 12 zodijakalnih i 36 ostalih zvijezda. Svakome dekanu se u Egiptu pridruživalo i posebno božanstvo koje je imalo za sebe specifična svojstva. Kontaktiranje božanstava je u tom razdoblju ljudske povijesti bila uobičajena praksa koja se provodila u trenucima važnih životnih odluka. Kako bi uspostavljanje kontakta bilo što lakše za njegovo iniciranje su odabirani trenutci kada su zvijezde određenog dekana bile istaknute na nebu. Na taj način se stjecala sklonost naklonost pojedinog božanstva i u život unosila njegova zaštita.

Način kako se sada u astrologiji koriste dekani jasno je definiran u razdoblju helenističke astrologije (200 do 300 godina prije Krista). Tada se svakom dekanu po logici kaldejskog niza pridružuje po jedan planet. U astrološkim tekstovima iz tog doba se kaže da ti planeti predstavljaju lica dekana. Kako Hermes kaže dekani egzistiraju izvan okvira zodijaka i Sunčevog sustava, stoga pojedini planeti služe kao dekanski predstavnici na planetarnom nivou, oni nematerijalnim dekanima daju svoje lice. U srednjovjekovnoj astrologiji je ova

ideja krivo protumačena, tako da se ta podjela zodiacalnih znakova na tri dijela počela nazivati licima a ne dekanima. Dodatno je došlo i do druge zablude po kojoj su planeti prestali biti podređeni volji dekana i postali njihovi vladari.

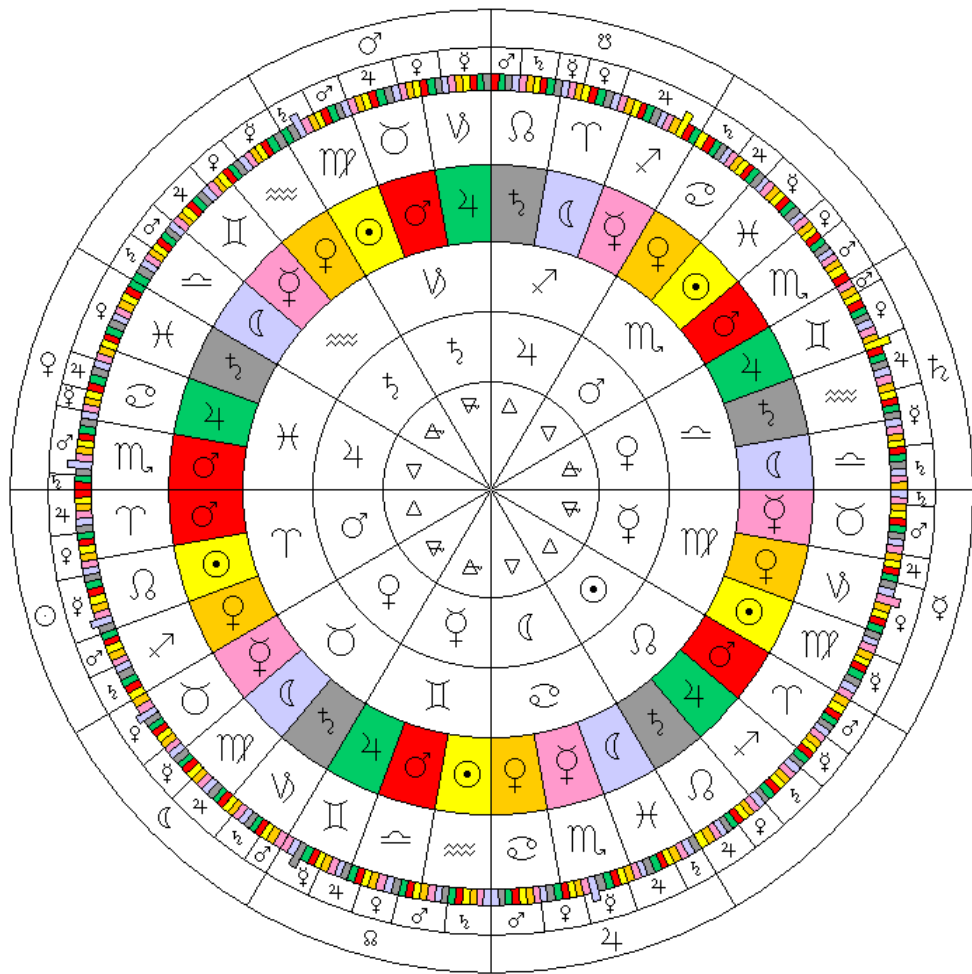
Najstariji astrološki tekstovi govore kako planet koji se nalazi unutar svog dekana treba tretirati kao da je u svom znaku. Takva pozicija mu je davala veliku snagu i činila ga dominantnom energijom unutar pojedine astrološke karte. Vremenom su dekani postajali sve manje cijenjeni, tako da su se na kraju pretvorili u najslabiji od pet mogućih osnovnih digniteta. Planet koji se nalazio u svom dekana slikovito se opisivao „kao stranac kojeg cijene zbog neke svoje posebne vještine.“ Taj planet bi na taj način simbolizirao mogućnost postizanja neke neuobičajene sposobnosti koja onome koji ju koristi unatoč neuklapanja u okolinu daje određenu vrstu poštovanja. Ovakvom tretiranju dekana vjerojatno je pridonijelo i njihovo hermetičko povezivanje s daimonima koji su od strane srednjovjekovne Crkve proglašeni demonima i stavljeni na crnu inkvizicijsku listu.

Unatoč postepenog gubljenja astrološkog značaja, u srednjovjekovnoj astrologiji i magiji zadržala se još od Egipta postojeća praksa kontaktiranja dekana. U nizu knjiga sačuvani su slikovni prikazi svih 36 dekana. Iako su često varirali različite simbole za pojedine dekane, ti slikovni prikazi su uglavnom ostajali unutar istih interpretacijskih priča. Poznata je činjenica kako se s nesvjesnim sadržajima najlakše može uspostaviti kontakt preko korištenja slika. Srednjovjekovnim slikama dekana u dosta slučajeva nedostaju važni simboli koji postoje u starijim opisima, tako da u neku ruku ne daju kompletnu verziju originala. No, unatoč toga i ovakve nepotpune slike su korištene za pravljenje talismana koji su trebali pomoći za ostvarivanje različitih želja. Iako to nigdje nije konkretno zabilježeno slike dekana su vrlo vjerojatno služile i za vizualizaciju prilikom izvođenja magijskih rituala. Na taj način se najlakše moglo stupiti u kontakt s inteligencijama koje su stajale iza njih.

Osim u magijske svrhe, dekani su se standardno koristili i u natalnoj astrologiji. Prilikom analiziranja karte nečijeg rođenja najvažniju je ulogu imao dekan koji je izlazio na Ascendent, to jest izlazio na istoku horizonta. On je preuzimao vlast nad čitavim životom dotične osobe i određivao sudbinske događaje koji se nisu mogli izbjeći. Uz sve to, spomenuti dekan je aktivno kreirao i fizički izgled, te karakterne osobine čovjeka kojeg je obilježavao. Kroz osvješćivanje energija

koje se nalaze uz pridruženog mu dekana čovjek je mogao steći bolje razumijevanje svog života i sačuvati se pravljenja fatalnih grešaka.

Teme koje se pojavljuju u opisima dekana u mnogo čemu nalikuju snovima. Tu se pojavljuje čitava galerija neobičnih likova unutar situacija koje istovremeno i pripadaju i ne pripadaju ovom svijetu. Oni koji su ih pravili pokušali su preko svog osobnog iskustva ljudima približiti kontakt s arhetipskim sadržajima. Uzmimo za primjer prvi dekan znaka Ovna. Na njemu je prikazan divovski čovjek s mačem ili sjekirom u ruci. Taj čovjek je tamnog tena i ima plameno crvene oči. U priloženim mu tumačenjima se ističe da ovaj dekan daje veliku hrabrost u suočavanju s iskušenjima, te one koje obilježava čini gorljivima i tvrdoglavima unutar onoga za što se zalažu. Prilikom svog života ti ljudi puno putuju učestvujući u brojnim avanturama. Postoji opasnost od različitih urota koje u konačnici dovode do nesreće. Često puta te ljude više obožavaju u stranim zemljama nego kod kuće. Ovakvo tumačenje svojih natalnih karti bi, na primjer, u srednjem vijeku čuli Che Guevarra, Joan Baez, Ezra Pound, Philip K. Dick i Billy Graham. Nakon toga bi srednjovjekovni astrolozi pogledali Marsa u njihovim kartama i dodatno profinili osnovnu životnu priču. Očigledno je da dekani unutar astrologije funkcioniraju neovisno o vremenu i prostoru onih koji s njima dolaze u kontakt.

CENTAR ZA ASTROLOŠKU EDUKACIJU

Astrološka škola omogućava svima zainteresiranima stjecanje znanja za uspješno bavljenje astrologijom. Program astrološke edukacije nudi sveobuhvatno obrazovanje o drevnom umijeću astrologije, pokrivajući sve od osnova tumačenja karte do naprednijih tehnika koje koriste profesionalni astrolozi. Naučit ćete kako čitati karte rođenja, tumačiti planetarna kretanja i steći dublje razumijevanje kako astrologija može poboljšati i dati više smisla našem svakodnevnom životu.

Uz temeljni nastavni plan i program, nudimo niz izbornih tečajeva koji odgovaraju vašim interesima i ciljevima. Bilo da se želite specijalizirati za određeno područje astrologije ili jednostavno proširiti svoje znanje, naš fleksibilni program ima za svakoga ponešto. Za uključivanje u astrološku školu nije potrebno nikakvo prethodno znanje.

www.astrocentar-zagreb.com

KONTAKT

E-mail: astrocentar@net.hr

Tel: +385 91 541 4505

Igor Ognjenović je voditelj Centra za astrološku edukaciju. Profesionalnom bavljenju astrologijom posvetio se nakon što je diplomirao matematiku na PMF-u u Zagrebu. Astrologijom se počeo baviti u sklopu The Rosicrucian Fellowship, gdje je završio astrološku školu. Položio je međunarodni certifikat za profesionalnog astrologa (ISAR CAP). Tradicionalnu astrologiju je specijalizirao i stekao certifikat kod Roberta Zollera na Academy of Predictive Astrology. Član je astrološkog udruženja The Astrological Association of UK. Svoje tekstove iz područja astrologije, duhovnosti i znanosti, objavljivao je u Jutarnjem listu, Elle-u, Astro magazinu, Sensi i Svjetlosti. Napisao je knjige "360 Pandorinih kutija - simboli za stupnjeve Zodijaka" i "Osnove astrologije". Posjeduje diplomu Life Coaching Practitioner i certifikat Counselling Practitioner.

YouTube: [C.A.E. Zagreb](#)

Instagram: [igor.ognjenovic](#)

Facebook: [Igor Ognjenovic](#)

